ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2006

Vyhlásené: 11.04.2006 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

180

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 5. októbra 2004 boli na 23. svetovom poštovom kongrese v Bukurešti prijaté Akty Svetovej poštovej únie, pozostávajúce zo Siedmeho dodatkového protokolu k Ústave Svetovej poštovej únie, Generálneho poriadku Svetovej poštovej únie, Svetového poštového dohovoru a Dohody o poštových platobných službách.

Národná rada Slovenskej republiky so zmluvami vyslovila súhlas svojím uznesením č. 1956 z 9. novembra 2005 a zároveň rozhodla, že Generálny poriadok Svetovej poštovej únie, Svetový poštový dohovor a Dohoda o poštových platobných službách sú medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky ich ratifikoval 30. novembra 2005. Ratifikačná listina bola 4. januára 2006 uložená u depozitára, ktorým je generálny riaditeľ Medzinárodného úradu Svetovej poštovej únie.

Akty Svetovej poštovej únie nadobudli platnosť 1. januára 2006.

K oznámeniu č. 180
2006 Z. z.

SIEDMY DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚSTAVE SVETOVEJ POŠTOVEJ ÚNIE

OBSAH

Článok I (Dodatok k preambule)

Článok II (Nový článok 1bis) Definície

Článok III (Dodatok k čl. 22) Akty Únie

Článok IV (Dodatok k čl. 30) Zmena Ústavy

Článok V (Dodatok k čl. 31) Zmena generálneho poriadku, Dohovoru a Dohôd

Článok VI Nadobudnutie účinnosti a platnosť Dodatkového protokolu

Článok VII k Ústave Svetovej poštovej únie

Splnomocnenci vlád členských krajín Svetovej poštovej únie na kongrese v Bukurešti vzhľadom na článok 30 ods. 2 Ústavy Svetovej poštovej únie uzavretej vo Viedni 10. júla 1964 prijali s výhradou ratifikácie nasledujúce zmeny uvedenej Ústavy.

Článok I
(Dodatok k preambule)

V snahe rozvíjať komunikáciu medzi národmi prostredníctvom účinného vykonávania poštových služieb a prispieť k dosiahnutiu ušľachtilých cieľov medzinárodnej spolupráce v kultúrnej, sociálnej a ekonomickej oblasti splnomocnenci vlád zmluvných krajín prijali túto Ústavu s výhradou jej ratifikácie.

Poslaním Únie je podporovať trvalý rozvoj kvalitných, účinných a prístupných univerzálnych poštových služieb na účely uľahčenia komunikácie medzi obyvateľmi celého sveta tým, že

– zaručuje voľný obeh poštových zásielok na jednotnom poštovom území zloženom z navzájom prepojených sietí;

– vyzýva na prijatie primeraných spoločných noriem a na používanie technológií;

– zabezpečuje spoluprácu a vzájomnú súčinnosť medzi zainteresovanými stranami;

– podporuje účinnú odbornú spoluprácu;

– dbá o uspokojenie meniacich sa potrieb zákazníkov.

Článok II
(Nový článok 1bis) Definície

1. Na účely Aktov Svetovej poštovej únie sú nasledujúce odborné výrazy definované takto:

   1.1 Poštová služba: Súbor poštových výkonov, ktorých rozsah je stanovený orgánmi Únie. Základné povinnosti viažuce sa k týmto výkonom spočívajú v plnení určitých sociálnych a ekonomických cieľov členských krajín, a to zabezpečením vyberania, triedenia, prepravy a dodávania poštových zásielok.

   1.2 Členská krajina: Krajina, ktorá spĺňa podmienky uvedené v článku 2 Ústavy.

   1.3 Jednotné poštové územie (jedno a to isté poštové územie): Povinnosť pre všetky zmluvné strany Aktov Svetovej poštovej únie zabezpečovať podľa zásady vzájomnosti výmenu listových

zásielok, dodržiavajúc slobodu tranzitu, a zaobchádzať bez rozdielov s poštovými zásielkami, ktoré pochádzajú z iných území a ktoré sú v tranzite cez ich krajinu, ako so svojimi vlastnými zásielkami.

1.4 Sloboda tranzitu: Povinnosť sprostredkujúcej poštovej správy prevážať poštové zásielky, ktoré sú jej odovzdané v tranzite inou poštovou správou, s tým, že im vyhradí rovnaké spracovanie, aké uplatňuje na zásielky vo vnútornom styku.

1.5 Listová zásielka: Pozri opis uvedený v Dohovore.

1.6 Medzinárodná poštová služba: Poštové činnosti alebo poštové výkony upravené Aktmi. Súbor týchto činností alebo výkonov.

Článok III

(Dodatok k čl. 22) Akty Únie

1. Ústava, hlavný akt Únie, obsahuje základné predpisy Únie a nemôže byť predmetom výhrad.
2. Generálny poriadok obsahujúci ustanovenia na zabezpečenie používania Ústavy a činnosti Únie je záväzný pre všetky členské krajiny a nemôže byť predmetom výhrad.
3. Svetový poštový dohovor, Vykonávací poriadok o listovej pošte a Vykonávací poriadok o poštových balíkoch obsahujú spoločné predpisy medzinárodnej poštovej služby a ustanovenia týkajúce sa služieb listovej pošty a poštových balíkov. Tieto Akty sú záväzné pre všetky členské krajiny.
4. Dohody Únie a ich vykonávacie poriadky upravujú s výnimkou listovej pošty a poštových balíkov služby medzi členskými krajinami, ktoré k nim pristúpili. Záväzné sú len pre tieto krajiny.
5. Vykonávacie poriadky, ktoré obsahujú ustanovenia potrebné na vykonávanie Dohovoru a Dohôd, stanovuje Rada pre poštovú prevádzku s ohľadom na rozhodnutia prijaté kongresom.
6. Záverečné protokoly pripojené k Aktom Únie, uvedené v odsekoch 3, 4 a 5 obsahujú výhrady k týmto Aktom.

Článok IV

(Dodatok k čl. 30)

Zmena Ústavy

1. Aby návrhy predložené kongresu a týkajúce sa tejto Ústavy boli prijaté, musia byť schválené aspoň dvoma tretinami členských krajín, ktoré majú právo hlasovať.
2. Zmeny prijaté kongresom sú predmetom Dodatkového protokolu, a ak kongres nerozhodne inak, nadobudnú platnosť spolu s Aktmi, ktoré boli obnovené v priebehu toho istého kongresu. Členské krajiny ich ratifikujú čo najskôr a s dokladmi o tejto ratifikácii sa zaobchádza podľa ustanovenia článku 26.

Článok V

(Dodatok k čl. 31)

Zmena Generálneho poriadku, Dohovoru a Dohôd

1. Generálny poriadok, Dohovor a Dohody stanovujú podmienky, ktoré musia byť dodržané pri schvaľovaní príslušných návrhov.
2. Dohovor a Dohody nadobúdajú účinnosť súčasne a majú rovnakú dobu platnosti. Akty vzťahujúce sa na predchádzajúci kongres sa zrušujú dňom, ktorý kongres určil pre nadobudnutie účinnosti týchto Aktov.

Článok VI

Pristúpenie k Dodatkovému protokolu a ostatným Aktom Únie

1. Členské krajiny, ktoré nepodpísali tento protokol, môžu k nemu pristúpiť kedykoľvek.
2. Ak členské krajiny, ktoré sú stranami Aktov obnovených kongresom, tieto Akty nepodpísali, majú k nim pristúpiť čo najskôr.

3. Listiny o pristúpení týkajúce sa prípadov uvedených v odsekoch 1 a 2 musia byť odoslané generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu, ktorý úradne oboznamuje vlády členských krajín s ich uložením.

Článok VII

Nadobudnutie účinnosti a platnosť Dodatkového protokolu k Ústave Svetovej poštovej únie

Tento Dodatkový protokol nadobudne účinnosť 1. januára 2006 a platí na dobu neurčitú.

Na dôkaz toho splnomocnenci vlád členských krajín podpísali tento Dodatkový protokol, ktorý má rovnakú účinnosť a hodnotu, ako keby jeho ustanovenia boli súčasťou textu samotnej Ústavy, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu. Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie odovzdá každej strane jednu jeho kópiu.

V Bukurešti 5. októbra 2004.

ÚSTAVA SVETOVEJ POŠTOVEJ ÚNIE

OBSAH Preambula

Časť I

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1 Rozsah a ciele Únie

Článok 1bis Definície

Článok 2 Členstvo v Únii

Článok 3 Pôsobnosť únie

Článok 4 Osobitné vzťahy

Článok 5 Sídlo Únie

Článok 6 Úradný jazyk Únie

Článok 7 Menová jednotka

Článok 8 Užšie Únie. Osobitné dohody

Článok 9 Vzťahy s Organizáciou Spojených národov

Článok 10 Vzťahy s medzinárodnými organizáciami

KAPITOLA II

PRISTÚPENIE ALEBO PRIJATIE DO ÚNIE. VYSTÚPENIE Z ÚNIE

Článok 11 Pristúpenie alebo prijatie do Únie. Postup

Článok 12 Vystúpenie z Únie. Postup

KAPITOLA III

ORGANIZÁCIA ÚNIE

Článok 13 Orgány Únie

Článok 14 Komgres

Článok 15 Mimoriadne kongresy

Článok 16 Administratívne konferencie (zrušený)

Článok 17 Správna rada

Článok 18 Rada pre poštovú prevádzku

Článok 19 Osobitné komisie (zrušený)

Článok 20 Medzinárodný úrad

KAPITOLA IV

FINANCIE ÚNIE

Článok 21 Výdavky Únie. Príspevky členských krajín

ČASŤ II

AKTY ÚNIE

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 22 Akty únie

Článok 23 Platnosť Aktov Únie na územiach, s ktorými zabezpečuje medzinárodný styk niektorá členská krajina

Článok 24 Právne predpisy členských krajín

KAPITOLA II

PRIJATIE A VYPOVEDANIE AKTOV ÚNIE

Článok 25 Podpisovanie, overovanie, ratifikácia a iné spôsoby schvaľovania Aktov Únie

Článok 26 Úradné oznámenie o ratifikácii a o iných spôsoboch schvaľovania Aktov Únie

Článok 27 Pristúpenie k Dohodám

ČLánok 28 Vypovedanie Dohody

KAPITOLA III

ZMENA AKTOV ÚNIE

Článok 29 Predkladanie návrhov

Článok 30 Zmena Ústavy

Článok 31 Zmena Generálneho poriadku, Dohovoru a Dohôd

KAPITOLA IV

Článok 32 Rozhodcovské konanie

ČASŤ III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 33 Nadobudnutie účinnosti a platnosti Ústavy

ÚSTAVA SVETOVEJ POŠTOVEJ ÚNIE

[Pozmenená dodatkovými protokolmi z Tokia 1969, Lausanne 1974, Hamburgu 1984, Washingtonu 1989, Soulu 1994, Pekingu 1999 a Bukurešti 2004[1])]

Preambula[2])

V snahe rozvíjať komunikáciu medzi národmi prostredníctvom účinného vykonávania poštových služieb a prispieť k dosiahnutiu ušľachtilých cieľov medzinárodnej spolupráce v kultúrnej, sociálnej a ekonomickej oblasti splnomocnenci vlád zmluvných krajín prijali túto Ústavu s výhradou jej ratifikácie.

Poslaním Únie je podporovať trvalý rozvoj kvalitných, účinných a prístupných univerzálnych poštových služieb na účely uľahčenia komunikácie medzi obyvateľmi celého sveta tým, že

– zaručuje voľný obeh poštových zásielok na jednotnom poštovom území zloženom z navzájom prepojených sietí;

– vyzýva na prijatie primeraných spoločných noriem a na používanie technológií;

– zabezpečuje spoluprácu a vzájomnú súčinnosť medzi zainteresovanými stranami;

– podporuje účinnú odbornú spoluprácu;

– dbá o uspokojenie meniacich sa potrieb zákazníkov.

ČASŤ I
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

KAPITOLA I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Rozsah a ciele Únie

1. Krajiny, ktoré prijímajú túto Ústavu, tvoria jednotné poštové územie na vzájomnú výmenu listových zásielok, ktoré sa nazýva Svetová poštová únia. Na celom území Únie je zaručená sloboda tranzitu.
2. Cieľom Únie je zabezpečovať organizáciu a zdokonaľovanie poštových služieb a podporovať rozvoj medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti.
3. Únia sa v rámci svojich možností podieľa na poskytovaní poštovej odbornej pomoci, požadovanej jej členskými krajinami.

Článok 1bis[3])
Definície

1. Na účely Aktov Svetovej poštovej únie sú nasledujúce odborné výrazy definované takto:

   1.1 Poštová služba: Súbor poštových výkonov, ktorých rozsah je stanovený orgánmi Únie. Základné povinnosti viažuce sa k týmto výkonom spočívajú v plnení určitých sociálnych a ekonomických cieľov členských krajín, a to zabezpečením vyberania, triedenia, prepravy a dodávania poštových zásielok.

   1.2 Členská krajina: Krajina, ktorá spĺňa podmienky uvedené v článku 2 Ústavy.

   1.3 Jednotné poštové územie (jedno a to isté poštové územie): Povinnosť pre všetky zmluvné strany Aktov Svetovej poštovej únie zabezpečovať podľa zásady vzájomnosti výmenu listových zásielok, dodržiavajúc slobodu tranzitu, a zaobchádzať bez rozdielov s poštovými zásielkami, ktoré pochádzajú z iných území a ktoré sú v tranzite cez ich krajinu, ako so svojimi vlastnými zásielkami.

   1.4 Sloboda tranzitu: Povinnosť sprostredkujúcej poštovej správy prevážať poštové zásielky, ktoré sú jej odovzdané v tranzite inou poštovou správou, s tým, že im vyhradí rovnaké spracovanie, aké uplatňuje na zásielky vo vnútornom styku.

1.5 Listová zásielka: Pozri opis uvedený v Dohovore.

1.6 Medzinárodná poštová služba: Poštové činnosti alebo poštové výkony upravené Aktmi. Súbor týchto činností alebo výkonov.

Článok 2

Členstvo v Únii

Členskými krajinami Únie sú:

a) krajiny, ktoré majú k dátumu nadobudnutia platnosti tejto Ústavy postavenie člena;

b) krajiny, ktoré sa stali členmi podľa článku 11.

Článok 3

Pôsobnosť Únie

Do pôsobnosti Únie patria:

a) územia členských krajín;

b) pošty vytvorené členskými krajinami na územiach, ktoré nie sú začlenené do Únie;

c) územia, ktoré sú začlenené do Únie bez toho, aby boli jej členmi, lebo z hľadiska pošty závisia od členských krajín.

Článok 4

Osobitné vzťahy

Poštové správy, ktoré zabezpečujú styk s územiami, ktoré nie sú začlenené do Únie, musia byť prostredníkmi iných správ. Na tieto osobitné vzťahy sa uplatňujú ustanovenia Dohovoru a jeho vykonávacích poriadkov.

Článok 5

Sídlo Únie

Sídlo Únie a jej stálych orgánov je v Berne.

Článok 6

Úradný jazyk Únie

Úradným jazykom Únie je francúzština.

Článok 7[4])

Menová jednotka

Menovou jednotkou, ktorá sa používa v Aktoch Únie, je účtovná jednotka Medzinárodného menového fondu (MMF).

Článok 8

Užšie únie. Osobitné dohody

1. Členské krajiny alebo ich poštové správy môžu, ak tomu nebráni legislatíva týchto krajín, vytvárať užšie únie a osobitné dohody, ktoré sa týkajú medzinárodnej poštovej služby, ale pod podmienkou, že v nich nebudú uvedené ustanovenia menej výhodné pre verejnosť než tie, ktoré sú obsiahnuté v Aktoch, ku ktorým členské krajiny pristúpili.
2. Užšie únie môžu vysielať na kongresy, konferencie a zasadnutia Únie, Správnej rady, ako aj Rady pre poštovú prevádzku pozorovateľov.[5])
3. Únia môže vysielať pozorovateľov na kongresy, konferencie a zasadnutia užších únií.

Článok 9
Vzťahy s Organizáciou Spojených národov

Vzťahy medzi Úniou a Organizáciou Spojených národov sú upravené dohodami, ktorých znenie je prílohou k tejto Ústave.

Článok 10
Vzťahy s medzinárodnými organizáciami

Únia môže na účely zabezpečenia úzkej spolupráce v oblasti medzinárodnej pošty spolupracovať s medzinárodnými organizáciami, ktoré majú príbuzné záujmy a činnosti.

KAPITOLA II
PRISTÚPENIE ALEBO PRIJATIE DO ÚNIE. VYSTÚPENIE Z ÚNIE

Článok 11[6])
Pristúpenie alebo prijatie do Únie. Postup

1. Do Únie môže vstúpiť každý člen Organizácie Spojených národov.
2. Každý zvrchovaný štát, ktorý nie je členom Organizácie Spojených národov, môže požiadať o prijatie za člena Únie.
3. Pristúpenie do Únie alebo žiadosť o prijatie musí obsahovať oficiálne vyhlásenie o pristúpení k Ústave a k povinným Aktom Únie. Toto vyhlásenie adresuje vláda príslušnej krajiny generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu, ktorý podľa prípadu buď úradne oznámi pristúpenie, alebo konzultuje žiadosť o prijatie s členskými krajinami.
4. Krajina, ktorá nie je členom Organizácie Spojených národov, sa pokladá za prijatú členskú krajinu vtedy, ak jej žiadosť je schválená aspoň dvoma tretinami členských krajín Únie. Členské krajiny, ktoré neodpovedali v lehote štyroch mesiacov, sa považujú za krajiny, ktoré sa zdržali hlasovania.
5. Pristúpenie alebo prijatie za člena úradne oznamuje generálny riaditeľ Medzinárodného úradu vládam členských krajín. Pristúpenie alebo prijatie nadobúda účinnosť od dátumu tohto úradného oznámenia.

Článok 12[7])
Vystúpenie z Únie. Postup

1. Každá krajina má možnosť vystúpiť z Únie, a to výpoveďou Ústavy, ktorú vláda príslušnej krajiny dá generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu a jeho prostredníctvom vládam členských krajín.
2. Vystúpenie z Únie nadobudne účinnosť po uplynutí jedného roka odo dňa, keď generálny riaditeľ Medzinárodného úradu prijal výpoveď podľa odseku 1.

KAPITOLA III
ORGANIZÁCIA ÚNIE

Článok 13[8])
Orgány Únie

1. Orgánmi Únie sú kongres, Správna rada, Rada pre poštovú prevádzku a Medzinárodný úrad.
2. Stálymi orgánmi Únie sú Správna rada, Rada pre poštovú prevádzku a Medzinárodný úrad.

Článok 14

Kongres

1. Kongres je najvyšším orgánom Únie.
2. Kongres tvoria predstavitelia členských krajín.

Článok 15

Mimoriadne kongresy

Mimoriadny kongres sa môže konať na žiadosť alebo so súhlasom aspoň dvoch tretín členských krajín Únie.

Článok 16

Administratívne konferencie

(Zrušený)[9])

Článok 17[10])

Správna rada

1. Správna rada (SR) zabezpečuje v súlade s ustanoveniami Aktov Únie nepretržitosť prác Únie medzi dvoma kongresmi.
2. Členovia Správnej rady vykonávajú svoju funkciu v mene a v záujme Únie.

Článok 18[11])

Rada pre poštovú prevádzku

Rada pre poštovú prevádzku (RPP) je poverená prevádzkovými, obchodnými, odbornými a ekonomickými otázkami, ktoré sa týkajú poštovej služby.

Článok 19

Osobitné komisie

(Zrušený)[12])

Článok 20[13])

Medzinárodný úrad

Ústredný orgán pôsobiaci v sídle Únie pod názvom Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie, riadený generálnym riaditeľom a podliehajúci kontrole Správnej rady slúži ako výkonný, podporný, styčný, informačný a konzultačný orgán.

KAPITOLA IV

FINANCIE ÚNIE

Článok 21[14])

Výdavky Únie. Príspevky členských krajín

1. Každý kongres určuje maximálnu sumu, ktorú môžu dosiahnuť
   a) ročné výdavky Únie;
   b) výdavky, ktoré sa týkajú zvolania budúceho kongresu.
2. Maximálnu sumu výdavkov podľa odseku 1 možno prekročiť, ak si to vyžadujú okolnosti, s výhradou dodržania ustanovení Generálneho poriadku.

3. Výdavky Únie vrátane prípadných výdavkov podľa odseku 2 hradia spoločne členské krajiny Únie. Na tento účel si každá členská krajina vyberie príspevkovú triedu, do ktorej chce byť zaradená. Príspevkové triedy sú stanovené v Generálnom poriadku.
4. V prípade pristúpenia alebo prijatia do Únie podľa článku 11 si príslušná krajina slobodne vyberie príspevkovú triedu, v ktorej chce byť zaradená z hľadiska rozdelenia výdavkov Únie.

ČASŤ II
AKTY ÚNIE

KAPITOLA I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 22
Akty Únie

1. Ústava, hlavný akt Únie, obsahuje základné predpisy Únie a nemôže byť predmetom výhrady.[15])
2. Generálny poriadok obsahujúci ustanovenia na zabezpečenie používania Ústavy a činnosti Únie je záväzný pre všetky členské krajiny a nemôže byť predmetom výhrady.[15])
3. Svetový poštový dohovor, Vykonávací poriadok o listovej pošte a Vykonávací poriadok o poštových balíkoch obsahujú spoločné predpisy medzinárodnej poštovej služby a ustanovenia týkajúce sa služieb listovej pošty a poštových balíkov. Tieto Akty sú záväzné pre všetky členské krajiny.[16])
4. Dohody Únie a ich vykonávacie poriadky upravujú s výnimkou listovej pošty a poštových balíkov služby medzi členskými krajinami, ktoré k nim pristúpili. Záväzné sú len pre tieto krajiny.[16])
5. Vykonávacie poriadky, ktoré obsahujú ustanovenia potrebné na vykonávanie Dohovoru a Dohôd, stanovuje Rada pre poštovú prevádzku s ohľadom na rozhodnutia prijaté kongresom.[17])
6. Záverečné protokoly pripojené k Aktom Únie, uvedené v odsekoch 3, 4 a 5 obsahujú výhrady k týmto Aktom.

Článok 23[18])
Platnosť Aktov Únie na územiach, s ktorými zabezpečuje medzinárodný styk niektorá členská krajina

1. Každá členská krajina môže kedykoľvek vyhlásiť, že pristúpenie k Aktom Únie z jej strany sa vzťahuje na všetky územia, s ktorými zabezpečuje medzinárodný styk, alebo len na niektoré z nich.
2. Vyhlásenie podľa odseku 1 musí byť adresované generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu.
3. Každá členská krajina môže kedykoľvek poslať generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu úradné oznámenie o vypovedaní používania Aktov Únie, ku ktorým urobila vyhlásenie podľa odseku 1. Toto úradné oznámenie nadobúda účinnosť jeden rok po dátume jeho prijatia generálnym riaditeľom Medzinárodného úradu.
4. Vyhlásenia a úradné oznámenia podľa odsekov 1 a 3 zasiela na vedomie členským krajinám generálny riaditeľ Medzinárodného úradu.
5. Odseky 1 až 4 sa nevzťahujú na územia, ktoré majú postavenie člena Únie a s ktorými členská krajina zabezpečuje medzinárodný styk.

Článok 24
Právne predpisy členských krajín

Ustanovenia Aktov Únie nezasahujú do právnych predpisov žiadnej členskej krajiny v ničom, čo nie je výslovne stanovené v týchto Aktoch.

KAPITOLA II
PRIJATIE A VYPOVEDANIE AKTOV ÚNIE

Článok 25[19])
Podpisovanie, overovanie, ratifikácia a iné spôsoby schvaľovania Aktov Únie

1. Akty Únie prijaté kongresom podpisujú splnomocnenci členských krajín.
2. Vykonávacie poriadky sú overované predsedom a generálnym tajomníkom Rady pre poštovú prevádzku.[20])
3. Signatárske krajiny ratifikujú Ústavu čo najskôr.
4. Okrem Ústavy sa schválenie Aktov Únie riadi právnymi predpismi každej signatárskej krajiny.
5. Ak niektorá krajina neratifikuje Ústavu alebo neschváli ostatné Akty, ktoré podpísala, nie sú tým Ústava a ostatné Akty menej platné pre krajiny, ktoré ich ratifikovali alebo schválili.

Článok 26[21])
Úradné oznámenie o ratifikácii a o iných spôsoboch schvaľovania Aktov Únie

Doklady o ratifikácii Ústavy, jej dodatkových protokolov a prípadne doklady o schvaľovaní iných Aktov Únie sa odovzdávajú v čo najkratšom čase generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu, ktorý úradne oznámi vládam členských krajín ich predloženie.

Článok 27
Pristúpenie k Dohodám

1. Členské krajiny môžu kedykoľvek pristúpiť k jednej alebo viacerým Dohodám podľa článku 22 ods. 4.
2. Pristúpenie členských krajín k Dohodám sa úradne oznamuje podľa článku 11 ods. 3.

Článok 28
Vypovedanie Dohody

Každá členská krajina má možnosť ukončiť svoju účasť na jednej alebo viacerých Dohodách za podmienok, ktoré sú uvedené v článku 12.

KAPITOLA III
ZMENA AKTOV ÚNIE

Článok 29
Predkladanie návrhov

1. Poštová správa členskej krajiny má právo predložiť buď na kongres, alebo v období medzi dvoma kongresmi návrhy k Aktom Únie, ku ktorým pristúpila.
2. Návrhy týkajúce sa Ústavy a Generálneho poriadku môžu byť však predložené len kongresu.
3. Okrem toho návrhy k vykonávacím poriadkom sa predkladajú priamo Rade pre poštovú prevádzku, ale predtým musia byť zaslané prostredníctvom Medzinárodného úradu všetkým poštovým správam členských krajín.[22])

Článok 30
Zmena Ústavy

1. Aby návrhy predložené kongresu a týkajúce sa tejto Ústavy boli prijaté, musia byť schválené aspoň dvoma tretinami členských krajín, ktoré majú právo hlasovať.[23])
2. Zmeny prijaté kongresom sú predmetom Dodatkového protokolu, a ak kongres nerozhodne inak, nadobudnú platnosť spolu s Aktmi, ktoré boli obnovené v priebehu toho istého kongresu. Členské krajiny ich ratifikujú čo najskôr a s dokladmi o tejto ratifikácii sa zaobchádza podľa ustanovenia článku 26.

Článok 31[24])
Zmena Generálneho poriadku, Dohovoru a Dohôd

1. Generálny poriadok, Dohovor a Dohody stanovujú podmienky, ktoré musia byť dodržané pri schvaľovaní príslušných návrhov.
2. Dohovor a Dohody nadobúdajú účinnosť súčasne a majú rovnakú dobu platnosti. Akty vzťahujúce sa na predchádzajúci kongres sa zrušujú dňom, ktorý kongres určil pre nadobudnutie účinnosti týchto Aktov.[25])

KAPITOLA IV
RIEŠENIE SPOROV

Článok 32
Rozhodcovské konanie

V prípade sporu medzi dvoma alebo viacerými poštovými správami členských krajín, ktorý sa týka výkladu Aktov Únie alebo zodpovednosti, ktorá vyplýva pre poštovú správu z používania Aktov, sa sporná otázka rieši rozhodcovským nálezom.

ČASŤ III
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 33[25])
Nadobudnutie účinnosti a platnosť Ústavy

Táto Ústava nadobudne účinnosť 1. januára 1966 a platí na dobu neurčitú.

Na dôkaz toho splnomocnenci vlád zmluvných krajín podpísali túto Ústavu v jednom vyhotovení, ktoré zostane uložené v archívoch vlády krajiny, ktorá je sídlom Únie. Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie odovzdá každej strane jednu jej kópiu.

Vo Viedni 10. júla 1964.

GENERÁLNY PORIADOK SVETOVEJ POŠTOVEJ ÚNIE

OBSAH

KAPITOLA I

ČINNOSŤ ORGÁNOV ÚNIE

Článok 101 Organizácia a zvolávanie kongresov a mimoriadnych kongresov

Článok 102 Zloženie, pôsobnosť a zasadnutia Správnej rady

Článok 103 Informácia o činnosti Správnej rady

Článok 104 Zloženie, pôsobnosť a zasadnutia Rady pre poštovú prevádzku

Článok 105 Informácia o činnosti Rady pre poštovú prevádzku

Článok 106 Zloženie, pôsobnosť a zasadnutia Konzultačného výboru

Článok 107 Informácia o činnostiach Konzultačného výboru

Článok 108 Rokovací poriadok kongresov

Článok 109 Pracovné jazyky Medzinárodného úradu

Článok 110 Dokumentácie a rokovacie jazyky a jazyky pre služobnú korešpondenciu

KAPITOLA II

MEDZINÁRODNÝ ÚRAD

Článok 111 Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu

Článok 112 Pôsobnosť generáleho riaditeľa

Článok 113 Pôsobnosť zástupcu generálneho riaditeľa

Článok 114 Sekretariát orgánov Únie

Článok 115 Zoznam členských krajín

Článok 116 Informácie. Oznamy. Žiadosti o výklad a zmenu Aktov. Prieskumy. Postup vyrovnánavnia účtov

Článok 117 Odborná spolupráce

Článok 118 Tlačivá dodávané Medzinárodným úradom

Článok 119 Akty užších únií a osobitné dohody

Článok 120 Časopis Únie

Článok 121 Dvojročná správa o činnostiach Únie

KAPITOLA III

POSTUP PRI PREDKLADANÍ A PREROKÚVANÍ NÁVRHOV

Článok 122 Postup pri predkladaní návrhov kongresu

Článok 123 Postup pri predkladaní návrhov Rade pre poštovú prevádzku týkajúcich sa vypracovania nových vykonávajúcich poriadkov podľa rozhodnutí prijatých kongresom

Článok 124 Postup pri predkladaní návrhov medzi dvoma kongresami

Článok 125 Preskúmanie návrhov medzi dvoma kongresami

Článok 126 Úradné oznamovanie rozhodnutí prijatých medzi dvoma kongresami

Článok 127 Nadobudnutie platnosti vykonávacích poriadkov a iných rozhodnutí prijatých medzi dvoma kongresmi

KAPITOLA IV

FINANCIE

Článok 128 Stanovenie výdavkov Únie a ich úhrada

Článok 129 Automatické sankcie

Článok 130 Príspevkové triedy

Článok 131 Platby za dodávky z Medzinárodného úradu

KAPITOLA V

ROZHODCOVSKÉ KONANIE

Článok 132 Postup pri rozhodcovskom konaní

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 133 Pomienky schvaľovania návrhov ku Generálnemu poriadku

Článok 134 Návrhy týkajúce sa Dohody s Organizáciou Spojených národov

Článok 135 Nadobudnutie účinnosti a platnosť Generálneho poriadku

ROKOVACÍ PORIADOK KONGRESOV

OBSAH

Článok 1 Všeobecné ustanovenia

Článok 2 Delegácie

Článok 3 Plné moc delegátov

Článok 4 Zasadací poriadok

Článok 5 Pozorovatelia z titulu práva

Článok 6 Hostia

Článok 7 Doyen kongresu

Článok 8 Predsedovia a podpredsedovia kongresu a komisií

Článok 9 Predsedníctvo kongresu

Článok 10 Členovia komisií

Článok 11 Pracovné skupiny

Článok 12 Sekretariát kongresu a komisií

Článok 13 Rokovacie jazyky

Článok 14 Jazyky kongresových dokumentov

Článok 15 Návrhy

Článok 16 Prerokovanie návrhov na kongrese a v komisiách

Článok 17 Rokovania

Článok 18 Organizačné a procedúrálne návrhy

Článok 19 Kvórum

Článok 20 Zásada a postup hlasovania

Článok 21 Podmienky schvaľovania návrhov

Článok 22 Voľba členov Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku

Článok 23 Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu

Článok 24 Správy

Článok 25 Odvolanie sa proti rozhodnutiam komisií a kongresu

Článok 26 Schvaľovanie návrhov rozhodnutí kongresom (Akty, rezolúcie atď.)

Článok 27 Pridelenie štúdií Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku

Článok 28 Výhrady k Aktom

Článok 29 Podpis Aktov

Článok 30 Zmeny poriadku

GENERÁLNY PORIADOK SVETOVEJ POŠTOVEJ ÚNIE

Podpísaní splnomocnenci vlád členských krajín Únie, vzhľadom na článok 22 ods. 2 Ústavy Svetovej poštovej únie uzavretej vo Viedni 10. júla 1964, dohodli v tomto Generálnom poriadku, vo vzájomnom súlade a s výhradou článku 25 ods. 4 uvedenej Ústavy, nasledujúce ustanovenia na zabezpečenie vykonávania Ústavy a pôsobnosti Únie.

KAPITOLA I
ČINNOSŤ ORGÁNOV ÚNIE

Článok 101
Organizácia a zvolávanie kongresov a mimoriadnych kongresov (Ústava čl. 14 a 15)

1. Zástupcovia členských krajín sa stretávajú na kongrese najneskôr štyri roky po ukončení roka, v ktorom sa konal predchádzajúci kongres.
2. Každá členská krajina bude zastúpená na kongrese jedným alebo viacerými splnomocnencami, ktorí sú vybavení potrebnou plnou mocou od svojej vlády. V prípade potreby sa môže dať zastupovať delegáciou inej členskej krajiny. Je však dohodnuté, že jedna delegácia môže okrem svojej vlastnej krajiny zastupovať len jednu inú členskú krajinu.
3. Na rokovaniach má každá členská krajina jeden hlas, s výhradou sankcií podľa článku 129.
4. V zásade každý kongres určí krajinu, v ktorej sa bude konať budúci kongres. Ak sa toto určenie stane neuskutočniteľným, Správna rada je oprávnená určiť krajinu, kde sa bude konať kongres, a to po dohode s príslušnou krajinou.
5. Pozývajúca vláda určí po dohode s Medzinárodným úradom definitívny dátum a presné miesto konania kongresu. V zásade rok pred týmto dátumom zašle pozývajúca vláda pozvanie vláde každej členskej krajiny. Toto pozvanie môže byť adresované buď priamo, alebo prostredníctvom inej vlády alebo generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu.
6. Keď musí byť zvolaný kongres a niet pozývajúcej vlády, Medzinárodný úrad so súhlasom Správnej rady a po dohode s vládou Švajčiarskej konfederácie prijme potrebné opatrenia na zvolanie a organizovanie kongresu v krajine, kde má svoje sídlo Únia. V tomto prípade Medzinárodný úrad vykonáva úlohy pozývajúcej vlády.
7. Miesto zasadnutia mimoriadneho kongresu určia po dohode s Medzinárodným úradom členské krajiny, ktoré dali podnet na tento kongres.
8. Pre mimoriadne kongresy sa obdobne uplatňujú odseky 2 až 6.

Článok 102
Zloženie, pôsobnosť a zasadnutia Správnej rady (Ústava čl. 17)

1. Správna rada sa skladá zo štyridsaťjeden členov, ktorí vykonávajú svoje úlohy počas obdobia medzi dvoma po sebe nasledujúcimi kongresmi.
2. Predsedníctvo patrí podľa práva hostiteľskej krajine kongresu. Ak sa táto krajina zriekne práva na predsedníctvo, stáva sa tak riadnym členom, a tým zemepisná skupina, ku ktorej patrí, má ďalšie miesto v Rade, na ktoré sa nevzťahujú obmedzenia uvedené v odseku 3. V takomto prípade zvolí Správna rada za predsedu jedného z členov, ktorí patria do zemepisnej skupiny, v ktorej je zaradená hostiteľská krajina.
3. Štyridsať ostatných členov Správnej rady je volených kongresom na základe spravodlivého zemepisného rozdelenia. Na každom kongrese sa obnovuje aspoň polovica členov; žiadna členská krajina nemôže byť zvolená na troch po sebe nasledujúcich kongresoch.
4. Každý člen Správnej rady určí svojho zástupcu, ktorý musí byť kompetentný v poštovej oblasti.
5. Funkcie členov v Správnej rade sú bezplatné. Výdavky na činnosť tejto Rady idú na ťarchu Únie.
6. Správna rada má nasledujúcu pôsobnosť:

   6.1 vykonávať v období medzi dvoma kongresmi dozor nad všetkými činnosťami Únie, berúc na zreteľ rozhodnutia kongresu, skúmajúc otázky týkajúce sa poštovej politiky vlád a berúc na zreteľ medzinárodné reglementačné politiky týkajúce sa obchodovania so službami a hospodárskej súťaže;

   6.2 prerokúvať a schvaľovať v rámci svojej pôsobnosti každú činnosť považovanú za potrebnú na zabezpečenie a posilnenie kvality a modernizácie medzinárodnej poštovej služby;

   6.3 podporovať, koordinovať a dohliadať na všetky formy odbornej pomoci v pošte v rámci medzinárodnej odbornej spolupráce;

6.4 prerokúvať a schvaľovať dvojročný rozpočet a účty Únie;

6.5 povoľovať, ak si to vyžadujú okolnosti, prekročenie hornej hranice výdavkov v súlade s článkom 128 ods. 3 až 5;

6.6 stanovovať Finančný poriadok SPÚ;

6.7 stanovovať predpisy spravovania Rezervného fondu;

6.8 stanovovať predpisy spravovania Osobitného fondu;

6.9 stanovovať predpisy spravovania Fondu osobitných činností;

6.10 stanovovať predpisy spravovania Dobrovoľného fondu;

6.11 zabezpečovať kontrolu činnosti Medzinárodného úradu;

6.12 povoľovať, ak sa o to žiada, výber nižšej príspevkovej triedy v súlade s podmienkami podľa článku 130 ods. 6;

6.13 povoľovať zmenu zemepisnej skupiny, ak o to žiada krajina, berúc do úvahy názory vyjadrené krajinami, ktoré sú členmi príslušných zemepisných skupín;

6.14 stanovovať Štatút personálu a podmienky služby pre volených zamestnancov;

6.15 vytvárať a rušiť pracovné miesta v Medzinárodnom úrade so zreteľom na obmedzenia spojené s pevne stanovenou hranicou výdavkov;

6.16 stanovovať Poriadok Sociálneho fondu;

6.17 schvaľovať dvojročné správy vypracované Medzinárodným úradom o činnostiach Únie a o finančnom hospodárení a predkladať k nim pripomienky, ak je to potrebné;

6.18 rozhodovať o nadväzovaní kontaktov s poštovými správami na účely splnenia svojich úloh;

6.19 rozhodovať po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku o nadväzovaní kontaktov s organizáciami, ktoré nie sú pozorovateľmi z moci práva, preskúmavať a schvaľovať správy Medzinárodného úradu o vzťahoch SPÚ s inými medzinárodnými inštitúciami, prijímať rozhodnutia, ktoré pokladá za vhodné, o udržiavaní týchto vzťahov a o dôsledkoch, ktoré z nich vyplývajú; vo vhodnom čase a po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku a generálnym tajomníkom určiť medzinárodné organizácie, združenia, podniky a kvalifikované osoby, ktoré majú byť pozvané, aby sa nechali zastúpiť na osobitných rokovaniach kongresu a jeho komisií, ak je to v záujme Únie alebo to môže byť na prospech prác kongresu, a poveriť generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu zaslaním potrebných pozvaní;

6.20 v prípade, ak to považuje za potrebné, stanovovať zásady, ktoré musí brať Rada pre poštovú prevádzku do úvahy pri skúmaní otázok, ktoré majú významné finančné dopady (sadzby, terminálne odmeny, tranzitné odmeny, základná sadzba za leteckú dopravu listových zásielok a podávanie listových zásielok v zahraničí), starostlivo sledovať skúmanie týchto otázok a prerokúvať a schvaľovať návrhy Rady pre poštovú prevádzku, ktoré sa týkajú rovnakých tém, aby sa tak zabezpečil súlad s už spomenutými zásadami;

6.21 skúmať na žiadosť kongresu, Rady pre poštovú prevádzku alebo poštových správ administratívne, legislatívne a právne problémy Únie alebo medzinárodnej poštovej služby; Správnej rade prináleží rozhodovať v už uvedených oblastiach, či je, alebo nie je výhodné vykonať štúdie, o ktoré žiadajú poštové správy v období medzi dvoma kongresmi;

6.22 vypracovať návrhy, ktoré budú predložené na schválenie buď kongresu, alebo poštovým správam v súlade s článkom 125;

6.23 schvaľovať v rámci svojich právomocí, ak sa to javí potrebné, odporúčania Rady pre poštovú prevádzku, ktoré sa týkajú prijatia nejakého právneho predpisu alebo nejakého nového praktického postupu do doby, než o veci rozhodne kongres;

6.24 prerokovať výročnú správu vypracovanú Radou pre poštovú prevádzku, prípadne návrhy, ktoré táto Rada predložila;

6.25 predkladať Rade pre poštovú prevádzku na prerokovanie námety štúdií v súlade s článkom 104 ods. 9.16;

6.26 určiť krajinu, v ktorej sa bude konať budúci kongres v prípade podľa článku 101 ods. 4;

6.27 vo vhodnom čase a po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku určiť počet a pôsobnosť komisií potrebných na úspešné vykonanie prác kongresu;

6.28 po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku a s výhradou schválenia kongresom určiť členské krajiny, ktoré budú pripravené:

– zabezpečiť podpredsedníctva kongresu, ako aj predsedníctva a podpredsedníctva komisií, berúc do úvahy, tak ako je to možné, spravodlivé zemepisné rozdelenie členských krajín;

– byť členom užších komisií kongresu;

6.29 prerokúvať a schvaľovať návrh strategického plánu, ktorý bude predložený kongresu a vypracovaný Radou pre poštovú prevádzku za pomoci Medzinárodného úradu; prerokúvať a schvaľovať ročné úpravy plánu stanoveného kongresom na základe odporúčaní Rady pre poštovú prevádzku a spoločne s Radou pre poštovú prevádzku pracovať na ročnom pláne a jeho aktualizácii;

6.30 vytvoriť rámec pre organizáciu Konzultačného výboru a v súlade s ustanoveniami článku 106 tohto poriadku ju schváliť;

6.31 vytvoriť podmienky členstva v Konzultačnom výbore a schvaľovať alebo zamietať žiadosti o členstvo podľa týchto podmienok, zabezpečiac, aby tieto žiadosti boli vyriešené urýchleným spôsobom medzi zasadnutiami Správnej rady;

6.32 určiť členov do Konzultačného výboru;

6.33 prijímať správy, ako aj odporúčania Konzultačného výboru a o nich rokovať a preskúmavať jeho odporúčania, ktoré majú byť predložené kongresu.

7. Na svojom prvom zasadnutí, ktoré zvoláva predseda kongresu, Správna rada zvolí zo svojich členov štyroch podpredsedov a stanoví svoj rokovací poriadok.

8. Na pozvanie svojho predsedu sa Správna rada stretáva v zásade jedenkrát ročne v sídle Únie.

9. Predseda, podpredsedovia a predsedovia komisií Správnej rady, ako aj predseda Skupiny pre strategické plánovanie tvoria riadiaci výbor. Tento výbor pripravuje a riadi práce každého zasadnutia Správnej rady. V mene Správnej rady schvaľuje dvojročnú správu o činnosti Únie predloženú Medzinárodným úradom a zabezpečuje všetky úlohy, ktoré sa mu Správna rada rozhodne zveriť alebo ktorých potreba vznikla v priebehu procesu strategického plánovania.

10. Zástupca každého z členov Správnej rady, ktorý sa zúčastňuje na zasadnutiach tohto orgánu s výnimkou tých zasadnutí, ktoré sa konajú počas kongresu, má právo na úhradu buď ceny spiatočnej letenky v ekonomickej triede, alebo spiatočného vlakového cestovného lístka 1. triedy, alebo nákladov na cestu iným dopravným prostriedkom s podmienkou, že táto suma nepresiahne cenu spiatočnej letenky v ekonomickej triede. Rovnaké právo je udelené aj každému členovi komisií, pracovných skupín alebo iných orgánov, keď sa stretávajú mimo kongresu a mimo rokovaní Správnej rady.

11. Predseda Rady pre poštovú prevádzku zastupuje Radu na tých zasadnutiach Správnej rady, ktoré majú na programe otázky týkajúce sa orgánu, ktorý riadi.

12. Predseda Konzultačného výboru zastupuje tento výbor na zasadnutiach Správnej rady, ak sú na programe rokovania otázky zaujímajúce Konzultačný výbor.

13. Aby sa zabezpečilo účinné spojenie medzi prácou oboch orgánov, Rada pre poštovú prevádzku môže určiť zástupcov, ktorí sa budú zúčastňovať zasadnutí Správnej rady v úlohe pozorovateľov.

14. Ak poštová správa krajiny, kde sa stretáva Správna rada, nie je členom Správnej rady, je pozývaná na zasadnutia v úlohe pozorovateľa.

15. Správna rada môže pozvať na svoje zasadnutia, bez práva hlasovať, každú medzinárodnú inštitúciu, každého zástupcu združenia alebo podniku alebo každú kvalifikovanú osobu, ktorú si želá zapojiť do svojich prác. Rovnako môže pozývať za rovnakých podmienok jednu alebo viacero poštových správ členských krajín, ktorých sa týkajú otázky uvedené na programe rokovania Rady.

16. Plenárnych zasadnutí a zasadnutí komisií Správnej rady sa môžu zúčastňovať na základe ich žiadosti a bez práva hlasovať nasledujúci pozorovatelia:

    16.1 členovia Rady pre poštovú prevádzku;

    16.2 členovia Konzultačného výboru;

    16.3 medzivládne organizácie zaujímajúce sa o prácu Správnej rady;

    16.4 iné členské krajiny Únie.

17. Správna rada môže z technických dôvodov obmedziť počet účastníkov pripadajúcich na jedného pozorovateľa. Rovnako môže obmedziť ich právo na udelenie slova počas rokovaní.

18. Členovia Správnej rady sa aktívne zúčastňujú na jej činnostiach. Pozorovatelia môžu byť na základe ich požiadania oprávnení spolupracovať na vykonávaných štúdiách, zachovávajúc podmienky, ktoré môže Rada vytvoriť na zabezpečenie výkonnosti a účinnosti svojej práce. Taktiež môžu byť požiadaní, aby predsedali pracovným skupinám a projektovým skupinám, ak ich na to oprávňujú ich vedomosti alebo skúsenosti. Účasť pozorovateľov sa uskutočňuje bez dodatočných výdavkov Únie.

19. Za výnimočných okolností môžu byť pozorovatelia vylúčení zo zasadnutia alebo jeho časti. Rovnako môže byť obmedzené ich právo dostať niektoré dokumenty, ak si to vyžaduje dôvernosť predmetu zasadnutia alebo dokumentu; rozhodnutie týkajúce sa takéhoto obmedzenia môže prijať každý príslušný orgán alebo jeho predseda, a to podľa prípadu; jednotlivé prípady sa oznamujú Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku, ak ide o otázky predstavujúce osobitný záujem tohto orgánu. Správna rada môže následne, ak to považuje za potrebné, opätovne preskúmať obmedzenia, a to po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku, ak je to vhodné.

Článok 103

Informácia o činnostiach Správnej rady

1. Správna rada informuje po každom svojom zasadnutí členské krajiny Únie, užšie únie a členov Konzultačného výboru o svojich činnostiach najmä zaslaním súhrnnej správy, ako aj svojich rezolúcií a rozhodnutí.

2. Správna rada pripravuje pre kongres súhrnnú správu o svojich činnostiach a zasiela ju poštovým správam členských krajín a členom Konzultačného výboru aspoň dva mesiace pred otvorením kongresu.

Článok 104

Zloženie, pôsobnosť a zasadnutia Rady pre poštovú prevádzku

1. Rada pre poštovú prevádzku sa skladá zo štyridsiatich členov, ktorí vykonávajú svoje úlohy počas obdobia medzi dvoma po sebe nasledujúcimi kongresmi.

2. Členovia Rady pre poštovú prevádzku sú volení kongresom, s ohľadom na presne stanovené zemepisné rozdelenie. Dvadsaťštyri kresiel je vyhradených pre rozvojové krajiny a šestnásť kresiel pre rozvinuté krajiny. Aspoň tretina členov sa obnovuje pri príležitosti každého kongresu.

3. Každý člen Rady pre poštovú prevádzku určí svojho zástupcu, ktorý má zodpovednosť za poskytovanie služieb podľa Aktov Únie.

4. Náklady na činnosť Rady pre poštovú prevádzku hradí Únia. Jej členovia nie sú odmeňovaní. Náklady na cestovné a na pobyt zástupcov poštových správ, ktorí sa zúčastňujú Rady pre poštovú prevádzku, hradia správy. Avšak zástupca každej z krajín, ktoré sú považované podľa zoznamov vyhotovených Organizáciou Spojených národov za znevýhodnené, má právo, okrem zasadnutí, ktoré sa konajú počas kongresu, na preplatenie buď ceny spiatočnej letenky ekonomickej triedy, alebo spiatočného vlakového cestovného lístka 1. triedy, alebo cestovných výdavkov iným dopravným prostriedkom s podmienkou, že táto suma nepresiahne cenu spiatočnej letenky ekonomickej triedy.

5. Na svojom prvom zasadnutí, ktoré zvoláva a otvára predseda kongresu, vyberie Rada pre poštovú prevádzku spomedzi svojich členov predsedu, podpredsedu, predsedov komisií a predsedu Skupiny pre strategické plánovanie.

6. Rada pre poštovú prevádzku stanoví svoj Rokovací poriadok.

7. Rada pre poštovú prevádzku sa schádza v zásade každoročne v sídle Únie. Dátum a miesto zasadnutia určuje jej predseda po dohode s predsedom Správnej rady a generálnym riaditeľom Medzinárodného úradu.

8. Predseda, podpredseda a predsedovia komisií Rady pre poštovú prevádzku a predseda Skupiny pre strategické plánovanie tvoria riadiaci výbor. Tento výbor pripravuje a riadi práce každého zasadnutia Rady pre poštovú prevádzku a zabezpečuje všetky úlohy, ktoré sa mu rozhodne zveriť Rada alebo ktorých potreba vznikne v priebehu procesu strategického plánovania.

9. Rada pre poštovú prevádzku má nasledujúcu pôsobnosť:

   9.1 viesť štúdie o najvýznamnejších prevádzkových, obchodných, odborných a ekonomických problémoch a o problémoch odbornej spolupráce, o ktoré sa zaujímajú poštové správy všetkých členských krajín Únie, najmä o otázkach, ktoré majú významné finančné dopady (sadzby, terminálne odmeny, tranzitné odmeny, základná sadzba za leteckú dopravu zásielok, podiely poštových balíkov a podávanie listových zásielok v zahraničí), vypracúvať k nim informácie a názory a odporúčať k nim potrebné opatrenia;

   9.2 pristúpiť k úprave vykonávacích poriadkov Únie počas šiestich mesiacov, ktoré nasledujú po skončení kongresu, ak ten nerozhodne inak; v prípade naliehavej potreby Rada pre poštovú prevádzku môže meniť uvedené poriadky aj na ďalších zasadnutiach; v oboch prípadoch zostáva Rada pre poštovú prevádzku podriadená vo veci základných zásad a politiky pokynom Správnej rady;

   9.3 koordinovať praktické opatrenia pre rozvoj a zlepšenie medzinárodných poštových služieb;

   9.4 podniknúť všetky kroky, s výhradou schválenia Správnou radou v rámci jej pôsobnosti, ktoré sú považované za potrebné na zachovanie a posilnenie kvality medzinárodnej poštovej služby a na jej modernizáciu;

   9.5 vypracúvať návrhy, ktoré budú predložené na schválenie kongresu alebo poštovým správam v súlade s článkom 125; schvaľovanie Správnou radou je potrebné vtedy, keď sa tieto návrhy týkajú otázok, ktoré patria do právomoci Správnej rady;

   9.6 skúmať na žiadosť poštovej správy členskej krajiny každý návrh tejto poštovej správy zaslaný Medzinárodnému úradu podľa článku 124, pripraviť k nemu svoje stanoviská a poveriť Medzinárodný úrad, aby ich pripojil k uvedenému návrhu pred ich predložením na schválenie poštovým správam členských krajín;

   9.7 odporúčať, ak je to potrebné, a po prípadnom schválení Správnou radou a po konzultácii so všetkými poštovými správami, prijatie právnej úpravy alebo nového praktického spôsobu konania, kým kongres rozhodne o problematike;

   9.8 vypracúvať a predkladať vo forme odporúčaní pre poštové správy technické a prevádzkové normy a normy v iných oblastiach jej okruhu pôsobnosti, kde je nevyhnutný jednotný praktický spôsob konania; v prípade potreby pristupuje rovnako aj ku zmenám noriem, ktoré už stanovila;

   9.9 preveriť po konzultácii so Správnou radou a s jej súhlasom návrh strategického plánu SPÚ, vypracovaného Medzinárodným úradom, ktorý má byť predložený kongresu; každoročne upraviť plán schválený kongresom, a to za pomoci Skupiny pre strategické plánovanie a Medzinárodného úradu, ako aj so súhlasom Správnej rady;

   9.10 schvaľovať výročnú správu vyhotovenú Medzinárodným úradom o činnostiach Únie v tých častiach, ktoré sa vzťahujú na zodpovednosť a úlohy Rady pre poštovú prevádzku;

   9.11 rozhodovať o nadväzovaní stykov s poštovými správami na účely plnenia svojich úloh;

   9.12 pristupovať k skúmaniu problémov výučby a odborného vzdelávania, o ktoré sa zaujímajú nové a rozvojové krajiny;

   9.13 prijímať opatrenia, ktoré sú potrebné vzhľadom na skúmanie a šírenie skúseností a pokroku, ktorý dosiahli niektoré krajiny v oblasti techniky, prevádzky, ekonomiky a odborného vzdelávania so zameraním na poštové služby;

9.14 skúmať súčasný stav a potreby poštových služieb v nových a rozvojových krajinách a vypracúvať vhodné odporúčania o spôsoboch a prostriedkoch zlepšovania poštových služieb v týchto krajinách;

9.15 po dohode so Správnou radou prijímať vhodné opatrenia v oblasti odbornej spolupráce so všetkými členskými krajinami Únie, najmä s novými a rozvojovými krajinami;

9.16 rokovať o všetkých ostatných otázkach, ktoré sú jej predložené niektorým z členov Rady pre poštovú prevádzku, Správnou radou alebo ktoroukoľvek poštovou správou členskej krajiny;

9.17 prijímať a prerokúvať správy, ako aj odporúčania Konzultačného výboru a v prípade otázok zaujímajúcich Radu pre poštovú prevádzku preskúmavať a pripomienkovať predmet odporúčaní Konzultačného výboru, ktoré majú byť predložené kongresu;

9.18 určiť členov do Konzultačného výboru.

10. Na základe strategického plánu SPÚ prijatého kongresom, a hlavne časti týkajúcej sa stratégií stálych orgánov Únie, vypracuje Rada pre poštovú prevádzku na svojom prvom zasadnutí po kongrese základný plán práce obsahujúci určitý počet postupov zameraných na realizáciu stratégií. Tento základný plán pozostávajúci z obmedzeného počtu úloh na aktuálne témy, ktoré sú v spoločnom záujme, je každoročne upravovaný s ohľadom na nové skutočnosti a priority, ako aj na zmeny strategického plánu.

11. Aby sa zabezpečilo účinné prepojenie medzi prácami oboch orgánov, Správna rada môže určiť zástupcov, ktorí sa budú zúčastňovať na zasadnutiach Rady pre poštovú prevádzku v úlohe pozorovateľov.

12. Plenárnych zasadnutí a zasadnutí komisií Rady pre poštovú prevádzku sa môžu zúčastňovať, na základe ich žiadosti a bez práva hlasovať, nasledujúci pozorovatelia:

12.1 členovia Správnej rady;

12.2 členovia Konzultačného výboru;

12.3 medzivládne organizácie zaujímajúce sa o práce Rady pre poštovú prevádzku;

12.4 iné členské krajiny Únie.

13. Rada pre poštovú prevádzku môže z technických dôvodov obmedziť počet účastníkov pripadajúcich na jedného pozorovateľa. Rovnako môže obmedziť ich právo na udelenie slova počas rokovaní.

14. Členovia Rady pre poštovú prevádzku sa aktívne zúčastňujú na jej činnostiach. Pozorovatelia môžu byť na základe ich požiadania oprávnení spolupracovať na vykonávaných štúdiách, zachovávajúc podmienky, ktoré môže Rada vytvoriť na zabezpečenie výkonnosti a účinnosti svojej práce. Taktiež môžu byť požiadaní, aby predsedali pracovným skupinám a projektovým skupinám, ak ich na to oprávňujú vedomosti alebo skúsenosti. Účasť pozorovateľov sa uskutočňuje bez dodatočných výdavkov Únie.

15. Za výnimočných okolností môžu byť pozorovatelia vylúčení zo zasadnutia alebo jeho časti. Rovnako môže byť obmedzené ich právo dostávať niektoré dokumenty, ak si to vyžaduje dôvernosť predmetu zasadnutia alebo dokumentu; rozhodnutie týkajúce sa takéhoto obmedzenia môže prijať každý príslušný orgán alebo jeho predseda, a to podľa prípadu; jednotlivé prípady sa oznamujú Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku, ak ide o otázky predstavujúce osobitný záujem tohto orgánu. Správna rada môže následne, ak to považuje za potrebné, opätovne preskúmať obmedzenia, a to po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku, ak je to vhodné.

16. Predseda Konzultačného výboru zastupuje tento výbor na zasadnutiach Rady pre poštovú prevádzku, ak sú na programe rokovania otázky, ktoré zaujímajú Konzultačný výbor.

17. Rada pre poštovú prevádzku môže pozývať na svoje zasadnutia, bez práva hlasovať:

17.1 každú medzinárodnú inštitúciu alebo každú kvalifikovanú osobu, ktorú si želá zapojiť do svojich prác;

17.2 poštové správy členských krajín, ktoré nie sú členmi Rady pre poštovú prevádzku;

17.3 každé združenie alebo podnik, s ktorými si želá konzultovať otázky, ktoré sa týkajú jej činnosti.

Článok 105

Informácia o činnostiach Rady pre poštovú prevádzku

1. Rada pre poštovú prevádzku informuje po každom zasadnutí členské krajiny Únie, užšie únie a členov Konzultačného výboru o svojich činnostiach, zasielajúc im najmä súhrnnú správu, ako aj svoje rezolúcie a rozhodnutia.
2. Rada pre poštovú prevádzku vyhotovuje pre Správnu radu výročnú správu o svojej činnosti.
3. Rada pre poštovú prevádzku vyhotovuje pre kongres komplexnú správu o svojej činnosti a zasiela ju poštovým správam členských krajín Únie a členom Konzultačného výboru aspoň dva mesiace pred otvorením kongresu.

Článok 106

Zloženie, pôsobnosť a zasadnutia Konzultačného výboru

1. Cieľom Konzultačného výboru je zastupovať záujmy poštového odvetvia v širšom zmysle a slúžiť ako rámec pre účinný dialóg medzi zainteresovanými stranami. Pozostáva z mimovládnych organizácií, ktoré zastupujú zákazníkov, dodávateľov distribučných služieb, organizácie zamestnancov, dodávateľov tovarov a služieb, ktorí pôsobia pre odvetvie poštových služieb a podobných organizácií zoskupujúcich podnikateľov, ako aj podniky, ktoré sú zainteresované na medzinárodných poštových službách. Ak ide o registrované organizácie, musia byť registrované v niektorej z členských krajín Únie. Správna rada a Rada pre poštovú prevádzku určia svojich príslušných členov, ktorí budú členmi Konzultačného výboru. Okrem členov určených Správnou radou a Radou pre poštovú prevádzku je členstvo v Konzultačnom výbore podmienené na začiatku procesom predloženia žiadosti a jej schválenia. Tento proces určuje Správna rada a uskutočňuje sa v súlade s článkom 102 ods. 6.31.
2. Každý člen Konzultačného výboru určí svojho vlastného zástupcu.
3. Výdavky spojené s pôsobením Konzultačného výboru sú rozdelené medzi Úniu a členov výboru, a to podľa podmienok, ktoré určuje Správna rada.
4. Členovia Konzultačného výboru nedostávajú žiadny plat ani odmenu.
5. Zloženie členov Konzultačného výboru sa mení po každom kongrese, a to podľa rámca, ktorý určuje Správna rada. Predseda Správnej rady predsedá zakladajúcemu zasadnutiu Konzultačného výboru, v priebehu ktorého sa koná voľba predsedu tohto výboru.
6. Berúc do úvahy všeobecné zásady Únie Konzultačný výbor určuje svoju vlastnú vnútornú organizáciu a zostavuje svoj vlastný rokovací poriadok, a to s výhradou schválenia Správnou radou, po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku.
7. Konzultačný výbor zasadá dvakrát ročne. V zásade sa zasadnutia konajú v sídle Únie počas zasadnutí Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku. Dátum a miesto konania každého zasadnutia určuje predseda Konzultačného výboru po dohode s predsedami Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku a s generálnym riaditeľom Medzinárodného úradu.
8. Konzultačný výbor stanovuje svoj vlastný program v rámci zoznamu nasledujúcich pôsobností:

   8.1 preskúmavať dokumenty a príslušné správy Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku; za výnimočných okolností môže byť obmedzené právo dostávať určité texty a dokumenty, ak si to vyžaduje dôvernosť predmetu zasadnutia alebo dokumentu; rozhodnutie, ktoré sa týka takéhoto obmedzenia, môže urobiť každý príslušný orgán alebo jeho predseda, a to podľa prípadu; jednotlivé prípady sa oznamujú Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku, ak ide o otázky predstavujúce osobitný záujem tohto orgánu; napokon Správna rada môže, ak to považuje za potrebné, nanovo preskúmať obmedzenia, a to po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku, ak je to vhodné;

   8.2 viesť štúdie a prerokúvať otázky, ktoré považujú členovia Konzultačného výboru za významné;

   8.3 skúmať otázky, ktoré sa týkajú odvetvia poštových služieb a predkladať správy o týchto otázkach;

8.4 prispievať k prácam Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku najmä predkladaním správ a odporúčaní a na požiadanie oboch rád predkladaním názorov;

8.5 predkladať odporúčania kongresu s výhradou schválenia Správnou radou, a ak ide o otázky zaujímajúce Radu pre poštovú prevádzku, predkladajú sa tieto odporúčania po preskúmaní touto Radou a s jej pripomienkami.

9. Predseda Správnej rady a predseda Rady pre poštovú prevádzku zastupujú tieto orgány na zasadnutiach Konzultačného výboru, keď sú na programe týchto zasadnutí otázky zaujímajúce tieto orgány.

10. Konzultačný výbor môže na zabezpečenie účinného spojenia s orgánmi Únie určiť zástupcov, aby sa zúčastňovali na zasadnutiach kongresu, Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku, ako aj ich príslušných komisií ako pozorovatelia bez práva hlasovať.

11. Na základe žiadosti môžu byť členovia Konzultačného výboru prítomní na plenárnych zasadnutiach a zasadnutiach komisií Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku, a to v súlade s článkami 102 ods. 16 a 104 ods. 12. Môžu sa taktiež zúčastňovať prác projektových skupín a pracovných skupín, a to podľa ustanovení článkov 102 ods. 18 a 104 ods. 14. Členovia Konzultačného výboru sa môžu zúčastňovať kongresu ako pozorovatelia bez práva hlasovať.

12. Na zasadnutiach Konzultačného výboru sa môžu zúčastňovať bez práva hlasovať nasledujúci pozorovatelia:

12.1 členovia Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku;

12.2 medzivládne organizácie zaujímajúce sa o práce Konzultačného výboru;

12.3 užšie únie;

12.4 iné členské krajiny Únie.

13. Konzultačný výbor môže z technických dôvodov obmedziť počet účastníkov pripadajúcich na jedného pozorovateľa. Rovnako môže obmedziť ich právo na udelenie slova počas rokovaní.

14. Za výnimočných okolností môžu byť pozorovatelia vylúčení zo zasadnutia alebo jeho časti. Rovnako môže byť obmedzené ich právo dostávať niektoré dokumenty, ak si to vyžaduje dôvernosť predmetu zasadnutia alebo dokumentu; rozhodnutie týkajúce sa takéhoto obmedzenia môže prijať každý príslušný orgán alebo jeho predseda, a to podľa prípadu; jednotlivé prípady sa oznamujú Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku, ak ide o otázky predstavujúce osobitný záujem tohto orgánu. Správna rada môže následne, ak to považuje za potrebné, opätovne preskúmať obmedzenia, a to po konzultácii s Radou pre poštovú prevádzku, ak je to vhodné.

15. Medzinárodný úrad, za ktorý zodpovedá generálny riaditeľ, je sekretariátom Konzultačného výboru.

Článok 107

Informácia o činnostiach Konzultačného výboru

1. Konzultačný výbor informuje po každom zasadnutí Správnu radu a Radu pre poštovú prevádzku o svojich činnostiach tak, že predsedom týchto orgánov posiela okrem iného súhrnnú správu zo svojich zasadnutí, ako aj odporúčania a názory.

2. Konzultačný výbor vyhotovuje pre Správnu radu výročnú správu o činnosti a jeden jej výtlačok zasiela Rade pre poštovú prevádzku. Táto správa je zahrnutá do dokumentácie Správnej rady zasielanej podľa článku 103 členským krajinám Únie a užším úniám.

3. Konzultačný výbor vyhotovuje pre kongres správu o súhrne svojej činnosti a zasiela ju poštovým správam členských krajín Únie a užším úniám aspoň dva mesiace pred otvorením kongresu.

Článok 108

Rokovací poriadok kongresov

1. Na organizovanie svojich prác a na vedenie svojich rokovaní používa kongres Rokovací poriadok kongresov.

2. Každý kongres môže zmeniť tento poriadok za podmienok, ktoré sú stanovené v samotnom rokovacom poriadku.

Článok 109

Pracovné jazyky Medzinárodného úradu

Pracovné jazyky Medzinárodného úradu sú francúzština a angličtina.

Článok 110

Dokumentačné a rokovacie jazyky a jazyky pre služobnú korešpondenciu

1. Na dokumentáciu Únie sa používajú jazyky – francúzsky, anglický, arabský a španielsky. Rovnako sa používajú aj jazyky – čínsky, nemecký, portugalský a ruský s podmienkou, že vyhotovenie dokumentácie v týchto jazykoch je obmedzené na najdôležitejšiu základnú dokumentáciu. Iné jazyky sa tiež používajú s podmienkou, že členské krajiny, ktoré o to požiadajú, hradia všetky náklady.
2. Členská krajina alebo členské krajiny, ktoré požiadali o iný než úradný jazyk, tvoria jazykovú skupinu.
3. Medzinárodný úrad vydáva dokumentáciu v úradnom jazyku a v jazykoch vytvorených jazykových skupín buď priamo, alebo prostredníctvom regionálnych úradov týchto jazykových skupín, a to v súlade s podmienkami dohodnutými s Medzinárodným úradom. Publikovanie v rôznych jazykoch sa vykonáva podľa rovnakého vzoru.
4. Dokumentácia, ktorú vydáva priamo Medzinárodný úrad, je podľa možností odosielaná súčasne v rôznych požadovaných jazykoch.
5. Korešpondencia medzi poštovými správami a Medzinárodným úradom a medzi Medzinárodným úradom a tretími stranami môže byť v každom jazyku, pre ktorý má Medzinárodný úrad prekladateľskú službu.
6. Náklady na preklad do akéhokoľvek jazyka vrátane tých, ktoré vyplývajú z uplatnenia odseku 5, hradí jazyková skupina, ktorá požaduje tento jazyk. Členské krajiny používajúce úradný jazyk hradia paušálny príspevok na preklad neoficiálnych dokumentov, ktorého výška na príspevkovú jednotku musí byť rovnaká ako u členských krajín používajúcich iný pracovný jazyk Medzinárodného úradu. Všetky ostatné náklady spojené s dodaním dokumentov hradí Únia. Horná hranica nákladov, ktoré hradí Únia za vydanie dokumentov v čínštine, nemčine, portugalčine a ruštine, sa stanoví rezolúciou kongresu.
7. Náklady, ktoré hradí jazyková skupina, sú rozdelené medzi členov tejto jazykovej skupiny úmerne k ich príspevku na výdavky Únie. Podľa iného kľúča môžu byť tieto náklady rozdelené medzi členov jazykovej skupiny za podmienky, že zúčastnené strany sa na tom dohodnú a úradne oznámia svoje rozhodnutie Medzinárodnému úradu prostredníctvom hovorcu skupiny.
8. Medzinárodný úrad vybaví každú zmenu výberu jazyka požadovaného členskou krajinou v lehote, ktorá nesmie prekročiť dva roky.
9. Pre rokovania na zasadnutiach orgánov Únie sú schválené jazyky – francúzsky, anglický, španielsky a ruský prostredníctvom prekladacieho systému – s elektronickým vybavením alebo bez neho – ktorého výber je ponechaný na posúdenie organizátorov zasadnutia, po konzultácii s generálnym riaditeľom Medzinárodného úradu a príslušnými členskými krajinami.
10. Na rokovaniach podľa odseku 9 sú povolené aj iné jazyky.
11. Delegácie, ktoré používajú iné jazyky, zabezpečujú simultánny preklad do jedného z jazykov uvedených v odseku 9 buď systémom, ktorý je uvedený v tom istom odseku, ak je v ňom možné vykonať potrebné zmeny technického charakteru, alebo prostredníctvom osobitných prekladateľov.
12. Náklady na prekladateľské služby sú rozdelené medzi členské krajiny, ktoré používajú rovnaký jazyk, úmerne k ich príspevku na výdavky Únie. Avšak náklady na umiestnenie a údržbu technického zariadenia hradí Únia.
13. Poštové správy sa môžu dohodnúť na jazyku, ktorý budú používať pre služobnú korešpondenciu v ich vzájomných stykoch. Ak taká dohoda nie je, používa sa francúzština.

KAPITOLA II
MEDZINÁRODNÝ ÚRAD

Článok 111
Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu

1. Generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu volí kongres na obdobie medzi dvoma po sebe nasledujúcimi kongresmi. Minimálna dĺžka ich mandátu je štyri roky. Ich mandát sa obnovuje len jedenkrát. Ak kongres nerozhodne inak, dátum ich nástupu do funkcií je stanovený na 1. január roka, ktorý nasleduje po kongrese.
2. Generálny riaditeľ Medzinárodného úradu zašle vládam členských krajín najneskôr sedem mesiacov pred otvorením kongresu nótu, v ktorej ich vyzve, aby predložili svoje prípadné kandidatúry na miesta generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa a zároveň oznámi, či úradujúci generálny riaditeľ a úradujúci zástupca generálneho riaditeľa majú záujem o prípadné obnovenie ich pôvodného mandátu. Kandidatúry doplnené životopisom musia byť v Medzinárodnom úrade aspoň dva mesiace pred otvorením kongresu. Kandidáti musia byť štátnymi príslušníkmi členských krajín, ktoré ich navrhujú. Medzinárodný úrad vypracuje dokumentáciu potrebnú na kongres. Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa sa koná tajným hlasovaním a prvá sa koná voľba generálneho riaditeľa.
3. V prípade, že dôjde k uvoľneniu miesta generálneho riaditeľa, zástupca generálneho riaditeľa prevezme úlohy generálneho riaditeľa až do konca mandátu, ktorý bol určený generálnemu riaditeľovi; na toto miesto môže byť volený a prijatý ako kandidát z moci úradnej s výhradou, že jeho pôvodný mandát zástupcu generálneho riaditeľa nebol už jedenkrát obnovovaný predchádzajúcim kongresom a že prejaví záujem, aby bol považovaný za kandidáta na miesto generálneho riaditeľa.
4. V prípade súčasného uvoľnenia miest generálneho riaditeľa a jeho zástupcu, Správna rada zvolí, a to na základe kandidatúr prijatých v rámci konkurzu, zástupcu generálneho riaditeľa na obdobie až do budúceho kongresu. Na predkladanie kandidatúr sa obdobne uplatňuje odsek 2.
5. V prípade uvoľnenia miesta zástupcu generálneho riaditeľa Správna rada poverí na návrh generálneho riaditeľa jedného z riaditeľov Medzinárodného úradu s hodnosťou D 2 prevzatím úloh zástupcu generálneho riaditeľa až do budúceho kongresu.

Článok 112
Pôsobnosť generálneho riaditeľa

1. Generálny riaditeľ organizuje, spravuje a riadi Medzinárodný úrad, ktorého je právoplatným predstaviteľom. Je oprávnený zaraďovať pracovné miesta do hodností G 1 až D 2, menovať a povyšovať pracovníkov do týchto hodností. Pri menovaní do hodností P 1 až D 2 musí brať do úvahy odbornú spôsobilosť kandidátov odporúčaných poštovými správami členských krajín, ktorých sú štátnymi príslušníkmi, alebo v ktorých vykonávajú svoju odbornú činnosť, berúc do úvahy spravodlivé kontinentálne zemepisné rozdelenie a jazyky. Na miesta s hodnosťou D 2 sa podľa možnosti počíta s kandidátmi z rôznych regiónov, odlišných od tých, z ktorých pochádzajú generálny riaditeľ a zástupca generálneho riaditeľa, pričom sa hlavný dôraz kladie na výkonnosť Medzinárodného úradu. V prípade pracovných miest, ktoré si vyžadujú osobitnú odbornosť, sa generálny riaditeľ môže obrátiť aj mimo poštových správ. Pri menovaní nového zamestnanca berie do úvahy zásadu, že osoby, ktoré zastávajú pracovné miesta zaradené do hodností D 2, D 1 a P 5, musia byť príslušníkmi rôznych členských krajín Únie. Túto zásadu nemusí dodržiavať pri povyšovaní pracovníka Medzinárodného úradu do hodností D 2, D 1 a P 5. Okrem toho po dosiahnutí úspechu v procese získavania kandidátov nasledujú požiadavky týkajúce sa spravodlivého zemepisného rozdelenia a jazykov. Generálny riaditeľ informuje raz do roka Správnu radu o menovaní a povýšení do hodností P 4 až D 2.
2. Generálny riaditeľ má nasledujúcu pôsobnosť:

   2.1 zabezpečovať funkciu depozitára Aktov Únie a funkciu sprostredkovateľa pri pristupovaní a pri prijímaní do Únie, ako aj pri vystupovaní z Únie;

   2.2 úradne oznamovať rozhodnutia prijaté kongresom vládam všetkým členských krajín;

2.3 úradne oznamovať všetkým poštovým správam vykonávacie poriadky, ktoré stanovila alebo upravila Rada pre poštovú prevádzku;

2.4 pripravovať návrh ročného rozpočtu Únie na čo možno najnižšej úrovni, v súlade s potrebami Únie, a predkladať ho v náležitom čase na prerokovanie Správnej rade; oznamovať členským krajinám rozpočet po jeho schválení Správnou radou a zabezpečovať jeho plnenie;

2.5 uskutočňovať osobitné činnosti požadované orgánmi Únie a činnosti, ktoré mu určujú Akty;

2.6 vyvíjať iniciatívy zamerané na dosiahnutie cieľov, ktoré boli stanovené orgánmi Únie v rámci vytýčenej politiky a jestvujúcich fondov;

2.7 predkladať Správnej rade alebo Rade pre poštovú prevádzku podnety a návrhy;

2.8 po skončení kongresu predkladať Rade pre poštovú prevádzku návrhy týkajúce sa zmien, ktoré majú byť vykonané vo vykonávacích poriadkoch z dôvodu rozhodnutí kongresu, v súlade s Rokovacím poriadkom Rady pre poštovú prevádzku;

2.9 pripravovať Rade pre poštovú prevádzku podľa ňou vydaných pokynov návrh strategického plánu, ktorý má byť predložený kongresu, a návrh ročnej úpravy;

2.10 zabezpečovať zastupovanie Únie;

2.11 slúžiť ako sprostredkovateľ vzťahov medzi:

– SPÚ a užšími úniami;

– SPÚ a Organizáciou Spojených národov;

– SPÚ a medzinárodnými organizáciami, ktorých činnosti sú predmetom záujmu Únie;

– SPÚ a medzinárodnými inštitúciami, združeniami alebo podnikmi, s ktorými si orgány Únie želajú konzultovať alebo ich zapojiť do svojich činností;

2.12 prevziať funkciu generálneho tajomníka orgánov Únie a z tohto titulu, berúc do úvahy osobitné ustanovenia tohto poriadku, dohliadať najmä:

– na prípravu a organizáciu prác orgánov Únie;

– na vypracovanie, vyhotovenie a rozposielanie dokumentov, správ a zápisov;

– na chod sekretariátu počas zasadnutí orgánov Únie;

2.13 byť prítomný na zasadnutiach orgánov Únie a zúčastňovať sa na rokovaniach, bez práva hlasovať, s možnosťou dať sa zastupovať.

Článok 113

Pôsobnosť zástupcu generálneho riaditeľa

1. Zástupca generálneho riaditeľa pomáha generálnemu riaditeľovi a zodpovedá sa mu.
2. V prípade neprítomnosti alebo prekážky generálneho riaditeľa, vykonávateľom jeho funkcií je zástupca generálneho riaditeľa. Rovnako je to aj v prípade uvoľnenia miesta generálneho riaditeľa podľa článku 111 ods. 3.

Článok 114

Sekretariát orgánov Únie (Ústava čl. 14, 15, 17 a 18)

Sekretariát orgánov Únie zabezpečuje Medzinárodný úrad, za ktorý zodpovedá generálny riaditeľ. Sekretariát zasiela všetky dokumenty, ktoré boli publikované pri príležitosti každého zasadnutia, poštovým správam, ktoré sú členmi orgánu, poštovým správam krajín, ktoré spolupracujú na vykonávaných štúdiách bez toho, aby boli členmi orgánu, užším úniám, ako aj iným poštovým správam členských krajín, ktoré o to požiadajú.

Článok 115

Zoznam členských krajín (Ústava čl. 2)

Medzinárodný úrad zostavuje a vedie zoznam členských krajín Únie s označením ich príspevkovej triedy, zemepisnej skupiny a ich postavenia so zreteľom na Akty Únie.

Článok 116

Informácie. Oznamy. Žiadosti o výklad a zmenu Aktov. Prieskumy. Postup vyrovnávania účtov (Ústava čl. 20, Generálny poriadok čl. 124, 125 a 126)

1. Medzinárodný úrad je vždy k dispozícii Správnej rade, Rade pre poštovú prevádzku a poštovým správam, aby im poskytoval všetky potrebné informácie o otázkach, ktoré sa týkajú služby.
2. Medzinárodný úrad je poverený najmä zhromažďovať, usporadúvať, publikovať a rozposielať informácie každého druhu, ktoré sa týkajú medzinárodnej poštovej služby; na požiadanie zúčastnených strán vyjadrovať názor na sporné otázky; vybavovať žiadosti o výklad a zmenu Aktov Únie a vo všeobecnosti vykonávať štúdie a redakčné alebo dokumentačné práce, ktoré mu prideľujú Akty alebo o ktoré by bol požiadaný v záujme Únie.
3. Medzinárodný úrad vykonáva aj prieskumy, o ktoré požiadajú poštové správy, na účely poznania názoru iných poštových správ na stanovenú otázku. Výsledok prieskumu nemá charakter hlasovania a formálne nezaväzuje.
4. Z titulu zúčtovacieho úradu môže zasiahnuť do vyrovnávania účtov každého druhu, ktoré sa týkajú poštovej služby.

Článok 117

Odborná spolupráca (Ústava čl. 1)

Medzinárodný úrad je poverený, aby v rámci medzinárodnej odbornej spolupráce rozvíjal poštovú odbornú spoluprácu vo všetkých jej formách.

Článok 118

Tlačivá dodávané Medzinárodným úradom (Ústava čl. 20)

Medzinárodný úrad je poverený, aby dával vyhotovovať medzinárodné odpovedky a zásoboval nimi za výrobnú cenu tie poštové správy, ktoré o ne požiadajú.

Článok 119

Akty užších únií a osobitné dohody (Ústava čl. 8)

1. Medzinárodnému úradu musia byť zaslané dva výtlačky aktov užších únií a osobitných dohôd uzatvorených na základe článku 8 Ústavy, a to prostredníctvom úradov týchto únií alebo aspoň jednou zo zmluvných strán.
2. Medzinárodný úrad dozerá na to, aby akty užších únií a osobitné dohody nestanovovali podmienky menej výhodné pre verejnosť než tie, ktoré sú stanovené v Aktoch Únie, a informuje poštové správy o existencii týchto únií a vyššie uvedených dohôd. Medzinárodný úrad upozorňuje Správnu radu na každú nepravidelnosť, ktorá bola zistená na základe tohto ustanovenia.

Článok 120

Časopis Únie

Medzinárodný úrad vydáva na základe dokumentov, ktoré má k dispozícii, časopis v jazyku nemeckom, anglickom, arabskom, čínskom, španielskom, francúzskom a ruskom.

Článok 121
Dvojročná správa o činnostiach Únie (Ústava čl. 20, Generálny poriadok čl. 102 ods. 6.17)

Medzinárodný úrad vypracúva dvojročnú správu o činnostiach Únie, ktorá je po schválení Správnou radou zasielaná poštovým správam, užším úniám a Organizácii Spojených národov.

KAPITOLA III
POSTUP PRI PREDKLADANÍ A PREROKÚVANÍ NÁVRHOV

Článok 122
Postup pri predkladaní návrhov kongresu

1. S výhradou výnimiek podľa odsekov 2 a 5 platí pre predkladanie návrhov každého druhu, ktoré majú byť predložené kongresu prostredníctvom poštových správ členských krajín, nasledujúci postup:
   a) prijímajú sa tie návrhy, ktoré Medzinárodný úrad dostane aspoň šesť mesiacov pred stanoveným dátumom kongresu;
   b) počas šiestich mesiacov, ktoré predchádzajú stanovenému dátumu kongresu, sa neprijme žiaden návrh redakčného charakteru;
   c) návrhy vecného charakteru, ktoré dostane Medzinárodný úrad v období od šiesteho do štvrtého mesiaca pred stanoveným dátumom kongresu, sa prijímajú len v tom prípade, ak sú podporované aspoň dvoma poštovými správami;
   d) návrhy vecného charakteru, ktoré dostane Medzinárodný úrad v období od štvrtého do druhého mesiaca pred stanoveným dátumom kongresu, sa prijímajú len v tom prípade, ak sú podporované aspoň ôsmimi poštovými správami; návrhy, ktoré prídu neskôr, sa už neprijímajú;
   e) podporné vyhlásenia musí Medzinárodný úrad dostať v rovnakom termíne ako návrhy, na ktoré sa vzťahujú.
2. Návrhy, ktoré sa týkajú Ústavy alebo Generálneho poriadku, musí Medzinárodný úrad dostať aspoň šesť mesiacov pred otvorením kongresu; tie, ktoré dostane po tomto dátume, ale pred otvorením kongresu, môžu byť zohľadnené len v tom prípade, ak o tom rozhodne kongres dvojtretinovou väčšinou krajín zastúpených na kongrese a ak sú dodržané podmienky uvedené v odseku 1.
3. Každý návrh môže mať v zásade len jeden cieľ a môže obsahovať len zmeny, ktoré sú zdôvodniteľné týmto cieľom.
4. Návrhy redakčného charakteru označia poštové správy, ktoré ich predkladajú, v záhlaví poznámkou „Návrh redakčného charakteru“ a Medzinárodný úrad ich publikuje pod číslom, za ktorým nasleduje písmeno R. Návrhy, ktoré nemajú takúto poznámku, ale podľa názoru Medzinárodného úradu sa týkajú len textovej úpravy, sa publikujú s príslušnou poznámkou; Medzinárodný úrad vyhotovuje zoznam týchto návrhov určených kongresu.
5. Postup, ktorý je uvedený v odsekoch 1 a 4, sa nevzťahuje ani na návrhy, ktoré sa týkajú Rokovacieho poriadku kongresov, ani na pozmeňovacie návrhy k už podaným návrhom.

Článok 123
Postup pri predkladaní návrhov Rade pre poštovú prevádzku týkajúcich sa vypracovania nových vykonávacích poriadkov podľa rozhodnutí prijatých kongresom

1. Vykonávacie poriadky Svetového poštového dohovoru a Dohody o poštových platobných službách stanovuje Rada pre poštovú prevádzku podľa rozhodnutí kongresu.
2. Návrhy, ktoré majú dôsledky na pozmeňujúce návrhy k Dohovoru alebo Dohode o poštových platobných službách, musia byť predložené Medzinárodnému úradu v rovnakom čase ako návrhy na kongres, ktorých sa týkajú. Môže ich predkladať poštová správa jednej členskej krajiny SPÚ bez podpory poštových správ iných členských krajín. Tieto návrhy musia byť zaslané všetkým členským krajinám najneskôr jeden mesiac pred kongresom.

3. Ostatné návrhy týkajúce sa vykonávacích poriadkov, ktoré majú byť preskúmané Radou pre poštovú prevádzku vzhľadom na vypracovanie nových vykonávacích poriadkov do šiestich mesiacov po kongrese, musia byť predložené Medzinárodnému úradu aspoň dva mesiace pred kongresom.
4. Návrhy, ktoré sa týkajú zmien vo vykonávacích poriadkoch z dôvodu rozhodnutí kongresu, ktoré predkladajú poštové správy členských krajín, musí Medzinárodný úrad dostať najneskôr dva mesiace pred otvorením Rady pre poštovú prevádzku. Tieto návrhy musia byť zaslané všetkým členským krajinám najneskôr jeden mesiac pred otvorením Rady pre poštovú prevádzku.

Článok 124

Postup pri predkladaní návrhov medzi dvoma kongresmi (Ústava čl. 29, Generálny poriadok čl. 116)

1. Každý návrh, ktorý sa týka Dohovoru alebo Dohôd a je predložený nejakou poštovou správou medzi dvoma kongresmi, musí byť podporený aspoň dvoma inými poštovými správami, aby mohol byť braný do úvahy. Ak Medzinárodný úrad nedostane súčasne potrebné podporné vyhlásenia, tieto návrhy zostávajú bezpredmetné.
2. Tieto návrhy sa zasielajú ostatným poštovým správam prostredníctvom Medzinárodného úradu.
3. Návrhy, ktoré sa týkajú vykonávacích poriadkov, nepotrebujú podporu, ale Rada pre poštovú prevádzku o nich rokuje len vtedy, ak schváli ich naliehavú potrebu.

Článok 125

Preskúmanie návrhov medzi dvoma kongresmi (Ústava čl. 29, Generálny poriadok čl. 116 a 124)

1. Každý návrh, ktorý sa týka Dohovoru, Dohôd a ich záverečných protokolov, prechádza nasledujúcim postupom: ak zaslala poštová správa členskej krajiny návrh Medzinárodnému úradu, ten ho zasiela všetkým poštovým správam členských krajín na preskúmanie. Tieto majú k dispozícii lehotu dvoch mesiacov, aby preskúmali návrh a zaslali Medzinárodnému úradu svoje prípadné pripomienky. Pozmeňujúce návrhy sa neprijímajú. Na konci lehoty dvoch mesiacov zašle Medzinárodný úrad poštovým správam členských krajín všetky pripomienky, ktoré dostal, a vyzve poštovú správu každej členskej krajiny, aby hlasovala za alebo proti návrhu. Poštové správy členských krajín, ktoré neodoslali svoj hlas v lehote dvoch mesiacov, sa považujú za správy, ktoré sa zdržali hlasovania. Uvedené lehoty sa počítajú od dátumu obežníkov Medzinárodného úradu.
2. Návrhy zmien vykonávacích poriadkov rieši Rada pre poštovú prevádzku.
3. Ak sa návrh týka Dohody alebo jej záverečného protokolu, môžu sa na činnostiach uvedených v odseku 1 podieľať len tie poštové správy členských krajín, ktoré sú stranami tejto Dohody.

Článok 126

Úradné oznamovanie rozhodnutí prijatých medzi dvoma kongresmi (Ústava čl. 29, Generálny poriadok čl. 124 a 125)

1. Vykonané zmeny Dohovoru, Dohôd a záverečných protokolov k týmto aktom úradne oznamuje vládam členských krajín generálny riaditeľ Medzinárodného úradu.
2. Zmeny vykonané Radou pre poštovú prevádzku vo vykonávacích poriadkoch a v ich záverečných protokoloch úradne oznamuje poštovým správam Medzinárodný úrad. Takisto sa postupuje aj pri výkladoch podľa článku 36 ods. 3.2 Dohovoru a v príslušných ustanoveniach Dohôd.

Článok 127

Nadobudnutie platnosti vykonávacích poriadkov a iných rozhodnutí prijatých medzi dvoma kongresmi

1. Vykonávacie poriadky nadobúdajú účinnosť v rovnaký deň a uzavierajú sa na rovnakú dobu ako Akty dohodnuté na kongrese.

2. S výhradou odseku 1 pozmeňujúce rozhodnutia o Aktoch Únie schválené medzi dvoma kongresmi nadobúdajú účinnosť najskôr tri mesiace po ich úradnom oznámení.

KAPITOLA IV
FINANCIE

Článok 128
Stanovenie výdavkov Únie a ich úhrada (Ústava čl. 21)

1. S výhradou odsekov 2 až 6 ročné výdavky, ktoré sa vzťahujú na činnosti orgánov Únie, nesmú prekročiť v roku 2005 a v ďalších rokoch tieto sumy: 37 000 000 švajčiarskych frankov na roky 2005 až 2008. Základný limit na rok 2008 sa môže aplikovať aj na nasledujúce roky, a to v prípade, že kongres stanovený na rok 2008 sa odloží.
2. Výdavky, ktoré sa týkajú zasadnutia budúceho kongresu (cestovné náhrady sekretariátu, náklady na dopravu, náklady na technické zariadenie na simultánny preklad, náklady na vyhotovenie dokumentov počas kongresu atď.), nesmú prekročiť limit 2 900 000 švajčiarskych frankov.
3. Správna rada je oprávnená prekročiť limity stanovené v odsekoch 1 a 2, aby mohli byť brané do úvahy zvýšenia platových stupníc, dôchodkových príspevkov alebo náhrad vrátane funkčných príplatkov povolených Spojenými národmi pre ich zamestnancov v Ženeve.
4. Správna rada je tiež oprávnená každoročne upravovať podľa švajčiarskeho indexu spotrebných cien sumu iných výdavkov, ktoré sa netýkajú personálu.
5. Na rozdiel od odseku 1 Správna rada alebo v mimoriadne naliehavom prípade generálny riaditeľ môže povoliť prekročenie stanovených limitov na účely vykonania dôležitých nepredvídaných opráv budovy Medzinárodného úradu, ale tak, aby suma prekročenia neprevýšila 125 000 švajčiarskych frankov ročne.
6. Ak sa sumy, ktoré sú uvedené v odsekoch 1 a 2, ukážu nedostatočné na to, aby zabezpečili plynulú činnosť Únie, je možné tieto limity prekročiť len so súhlasom väčšiny členských krajín Únie. Každá konzultácia musí obsahovať úplný výklad skutočností, ktorý potvrdzuje takúto žiadosť.
7. Krajiny, ktoré sa stanú členmi Únie alebo ktoré sú prijaté za členov Únie, ako aj krajiny, ktoré vystúpia z Únie, musia zaplatiť svoj príspevok za celý rok, v priebehu ktorého nadobudlo účinnosť ich prijatie alebo vystúpenie z Únie.
8. Členské krajiny platia svoj príspevkový podiel na ročné výdavky Únie vopred, a to na základe rozpočtu stanoveného Správnou radou. Tieto príspevkové podiely musia byť zaplatené najneskôr v prvý deň finančného obdobia, na ktoré sa vzťahuje rozpočet. Po uplynutí tohto termínu sú tieto dlžné sumy úročené v prospech Únie, a to tromi percentami ročne počas prvých šiestich mesiacov a šiestimi percentami ročne počnúc od siedmeho mesiaca.
9. Ak nedoplatky povinných príspevkov, okrem úrokov dlžných Únii zo strany členskej krajiny, sú rovné alebo vyššie než suma príspevku členskej krajiny za dve predchádzajúce finančné obdobia, môže táto krajina neodvolateľne postúpiť Únii všetky alebo len časť svojich pohľadávok voči iným krajinám, a to podľa podmienok určených Správnou radou. Podmienky postúpenia pohľadávok sa definujú podľa dohody medzi členskou krajinou a jej dlžníkmi/veriteľmi a Úniou.
10. Členské krajiny, ktoré nemôžu z právnych alebo iných dôvodov uskutočniť takéto postúpenie, sú zaviazané dohodnúť si plán splácania svojich nedoplatkov.
11. Vyrovnanie nedoplatkov povinných príspevkov dlžných Únii nebude môcť presahovať obdobie desiatich rokov, okrem výnimočných situácií.
12. Za výnimočných okolností Správna rada môže oslobodiť členskú krajinu od dlžných úrokov celkom alebo od ich časti, ak krajina zaplatila celú základnú hodnotu svojich nedoplatkov.
13. Členská krajina môže byť taktiež v rámci plánu splácania nedoplatkov schváleného Správnou radou oslobodená od všetkých nakumulovaných alebo bežných úrokov, alebo od ich časti; oslobodenie je však podmienené úplným a presným dodržaním plánu splácania v termíne dohodnutom maximálne na desať rokov.

14. Rezervný fond, ktorého výška je stanovená Správnou radou, bol vytvorený s cieľom vykryť finančné ťažkosti Únie. Tento fond sa v prvom rade tvorí z prebytkov rozpočtu. Môže slúžiť aj na vytváranie rovnováhy rozpočtu alebo na znižovanie výšky príspevkov členských krajín.
15. Pokiaľ ide o dočasné finančné ťažkosti, vláda Švajčiarskej konfederácie poskytuje krátkodobo potrebné zálohy za podmienok, ktoré je potrebné stanovovať spoločnou dohodou. Táto vláda bezplatne dohliada na vedenie finančných účtov, ako aj na účtovníctvo Medzinárodného úradu v limitoch stanovených kongresom.

Článok 129

Automatické sankcie

1. Ak členská krajina nemôže vykonať splácanie podľa článku 128 ods. 9 a ak nesúhlasí s uskutočnením splácania podľa plánu, ktorý navrhol Medzinárodný úrad v súlade s článkom 128 ods. 10, alebo ak nesplní tento plán, automaticky stratí svoje právo hlasovať na kongrese a zasadnutiach Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku a nebude ju možné voliť za člena do týchto dvoch rád.
2. Automatické sankcie sa odstránia z moci úradnej a s okamžitým účinkom hneď, ako dotyčná členská krajina úplne splatí svoje nedoplatky povinných príspevkov dlžných Únii spolu s úrokmi alebo súhlasí s plánom splácania svojich nedoplatkov.

Článok 130

Príspevkové triedy (Ústava čl. 21, Generálny poriadok čl. 115 a 128)

1. Členské krajiny prispievajú na krytie výdavkov Únie podľa príspevkovej triedy, do ktorej sú zaradené. Príspevkové triedy sú nasledujúce:

trieda s 50 jednotkami;

trieda so 45 jednotkami;

trieda so 40 jednotkami;

trieda s 35 jednotkami;

trieda s 30 jednotkami;

trieda s 25 jednotkami;

trieda s 20 jednotkami;

trieda s 15 jednotkami;

trieda s 10 jednotkami;

trieda s 5 jednotkami;

trieda s 3 jednotkami;

trieda s 1 jednotkou;

trieda s 0,5 jednotky, ktorá je vyhradená pre najmenej rozvinuté krajiny uvedené Organizáciou Spojených národov a pre iné krajiny určené Správnou radou.

2. Okrem príspevkových tried uvedených v odseku 1 každá členská krajina si môže zvoliť platiť počet príspevkových jednotiek vyšší než päťdesiat.
3. Členské krajiny sú pri ich prijatí alebo vstúpení do Únie zaradené, podľa postupu uvedeného v článku 21 ods. 4 Ústavy, do jednej z vyššie uvedených príspevkových tried.
4. Členské krajiny môžu neskôr zmeniť príspevkovú triedu s podmienkou, aby táto zmena bola úradne oznámená Medzinárodnému úradu aspoň dva mesiace pred otvorením kongresu. Toto

úradné oznámenie, ktoré sa predkladá kongresu, nadobúda účinnosť dátumom vstupu do platnosti finančných nariadení, ktoré schválil kongres. Členské krajiny, ktoré neoznámili svoje želanie zmeniť príspevkovú triedu v predpísanom termíne, zostávajú v triede, do ktorej patrili predtým.

5. Členské krajiny nemôžu žiadať zníženie o viac než jednu triedu naraz.
6. Za výnimočných okolností, ako sú prírodné katastrofy, ktoré si vyžadujú programy medzinárodnej pomoci, môže Správna rada na žiadosť členskej krajiny povoliť dočasné zníženie príspevkovej triedy o jednu triedu jedenkrát medzi dvoma kongresmi, ak krajina preukáže, že už nemôže uhrádzať príspevok podľa triedy, ktorá bola vybraná pôvodne. Členské krajiny, ktoré nepatria do kategórie najmenej rozvinutých a ktoré už sú zaradené do triedy s jednou jednotkou, môže Správna rada za rovnakých okolností dočasne preradiť do triedy s polovicou jednotky.
7. Dočasné zníženie príspevkovej triedy podľa odseku 6 môže byť povolené Správnou radou maximálne na obdobie dvoch rokov alebo až do budúceho kongresu, ak sa tento koná pred uplynutím uvedeného obdobia. Po skončení tohto obdobia sa príslušná krajina automaticky vráti do pôvodnej príspevkovej triedy.
8. Na rozdiel od odsekov 4 a 5 preradenie do vyššej triedy nie je obmedzené.

Článok 131
Platby za dodávky z Medzinárodného úradu (Generálny poriadok čl. 118)

Platby za dodávky z Medzinárodného úradu poštovým správam musia byť uhradené v čo najkratšom termíne a najneskôr do šiestich mesiacov, počnúc od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom Medzinárodný úrad zaslal faktúru. Po uplynutí tohto termínu sú dlžné sumy úročené v prospech Únie ročne piatimi percentami odo dňa uplynutia uvedenej lehoty.

KAPITOLA V
ROZHODCOVSKÉ KONANIE

Článok 132
Postup pri rozhodcovskom konaní (Ústava čl. 32)

1. V prípade sporu, ktorý treba urovnať rozhodcovským konaním, si každá z poštových správ, ktoré sú účastníkmi sporu, vyberá poštovú správu členskej krajiny, ktorá nie je priamo zúčastnená na spore. Ak tvorí spoločný prípad viacero poštových správ, sú v zmysle tohto ustanovenia považované len za jednu správu.
2. V prípade, že jedna z poštových správ, ktoré sú účastníkmi sporu, neprijme návrh rozhodcovského konania v šesťmesačnej lehote, Medzinárodný úrad, ak je o to požiadaný, vyzve túto poštovú správu, aby určila rozhodcu alebo ho z moci úradnej určí on sám.
3. Sporné strany sa môžu dohodnúť na určení jedného rozhodcu, ktorým môže byť Medzinárodný úrad.
4. Rozhodnutie rozhodcov sa prijíma väčšinou hlasov.
5. Pri rovnosti hlasov, aby sa o spore rozhodlo, vyberú rozhodcovia ďalšiu poštovú správu, ktorá nie je zúčastnená na spore. Ak nie je dosiahnutý súhlas vo výbere, určí túto poštovú správu Medzinárodný úrad spomedzi poštových správ, ktoré neboli navrhované rozhodcami.
6. Ak ide o spor, ktorý sa týka niektorej z Dohôd, môžu byť za rozhodcov určené len tie poštové správy, ktoré sú stranami tejto Dohody.

KAPITOLA VI
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 133
Podmienky schvaľovania návrhov ku Generálnemu poriadku

Aby návrhy ku Generálnemu poriadku, ktoré boli predložené kongresu, nadobudli platnosť, musia byť schválené väčšinou členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré majú právo hlasovať. V čase hlasovania musia byť prítomné aspoň dve tretiny členských krajín Únie, ktoré majú právo hlasovať.

Článok 134
Návrhy týkajúce sa Dohody s Organizáciou Spojených národov (Ústava čl. 9)

Podmienky schvaľovania stanovené v článku 133 sa vzťahujú aj na návrhy, ktoré majú zmeniť dohody uzavreté medzi Svetovou poštovou úniou a Organizáciou Spojených národov, pokiaľ tieto dohody nestanovujú podmienky pozmeňovania ustanovení, ktoré obsahujú.

Článok 135
Nadobudnutie účinnosti a platnosť Generálneho poriadku

Tento Generálny poriadok nadobudne účinnosť 1. januára 2006 a zostane v platnosti na dobu neurčitú.

Na dôkaz toho splnomocnenci vlád členských krajín podpísali tento Generálny poriadok v jednom vyhotovení, ktoré je uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu. Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie odovzdá každej strane jednu jeho kópiu.

V Bukurešti 5. októbra 2004.

ROKOVACÍ PORIADOK KONGRESOV

Článok 1
Všeobecné ustanovenia

Tento rokovací poriadok (ďalej len „poriadok“) sa vydáva na základe Aktov Únie a je im podriadený. V prípade odlišnosti medzi niektorým z jeho ustanovení a niektorým z ustanovení Aktov je rozhodujúce ustanovenie Aktov.

Článok 2
Delegácie

1. Pod pojmom „delegácia“ sa rozumie osoba alebo skupina osôb určených členskou krajinou na účasť na kongrese. Delegácia sa skladá z vedúceho delegácie, prípadne jeho zástupcu, z jedného alebo niekoľkých delegátov a prípadne z jedného alebo niekoľkých sprevádzajúcich úradníkov (vrátane expertov, sekretárov atď.).
2. Vedúci delegácií, ich zástupcovia, ako aj delegáti sú zástupcami členských krajín podľa článku 14 ods. 2 Ústavy, ak disponujú plnou mocou zodpovedajúcou podmienkam stanoveným v článku 3 tohto poriadku.
3. Sprevádzajúci úradníci sa môžu zúčastniť zasadnutí a majú právo zúčastniť sa rokovaní, ale v zásade nemajú právo hlasovať. Môžu však byť vedúcim svojej delegácie splnomocnení, aby hlasovali v mene svojej krajiny na zasadnutiach komisií. Takéto splnomocnenia musia byť odovzdané písomne pred začiatkom zasadnutia predsedovi príslušnej komisie.

Článok 3
Plná moc delegátov

1. Plná moc delegátov musí byť podpísaná hlavou štátu alebo predsedom vlády, alebo ministrom zahraničných vecí príslušnej krajiny. Musí byť spísaná v správnej a náležitej forme. Plná moc delegátov splnomocnených na podpis Aktov (splnomocnenci) musí mať vyznačený rozsah platnosti tohto podpisu (podpis s výhradou ratifikácie alebo schválenia, podpis „ad referendum“, definitívny podpis). Ak toto upresnenie chýba, je podpis považovaný za podliehajúci ratifikácii alebo schváleniu. Plná moc oprávňujúca na podpis Aktov zahŕňa bez výslovného vyjadrenia aj právo rokovať a hlasovať. Delegáti, ktorým príslušné orgány udelili plnú moc bez upresnenia ich rozsahu platnosti, sú oprávnení rokovať, hlasovať a podpísať Akty, ak z textu plnej moci výslovne nevyplýva opak.
2. Plná moc musí byť odovzdaná hneď po otvorení kongresu orgánu, ktorý je na to určený.
3. Delegáti, ktorí nedisponujú plnou mocou alebo ju nepredložia, sa môžu, ak boli svojou vládou ohlásení pozývajúcej vláde, zúčastniť na rokovaniach a hlasovať od okamihu, keď sa začnú podieľať na prácach kongresu. To isté platí pre delegátov, ktorých plná moc nebola uznaná pre niektoré odchýlky. Títo delegáti už nebudú mať právo hlasovať od okamihu, keď kongres schváli poslednú správu komisie pre overovanie plnej moci, v ktorej bude uvedené, že ich plná moc chýba alebo sú v nej odchýlky, a to až do doby, keď bude vykonaná náprava. Posledná správa komisie musí byť schválená kongresom pred voľbami, s výnimkou voľby predsedu kongresu, a pred schválením návrhov Aktov.
4. Plná moc členskej krajiny, ktorá je zastúpená na kongrese delegáciou inej členskej krajiny (splnomocnenie), musí mať rovnakú formu ako plná moc uvedená v odseku 1.
5. Plná moc a splnomocnenie zasielané telegraficky sa neprijímajú. Uznávajú sa však telegramy odpovedajúce na žiadosť o informáciu vo veci plnej moci.
6. Delegácia, ktorá sa po predložení svojej plnej moci nemôže zúčastniť na jednom alebo viacerých rokovaniach, môže poveriť svojím zastupovaním delegáciu inej krajiny pod podmienkou, že to písomne ohlási predsedovi príslušného zasadnutia. Jedna delegácia však môže zastupovať okrem svojej krajiny iba jednu ďalšiu krajinu.
7. Delegáti členských krajín, ktoré nie sú stranami niektorej Dohody, sa môžu bez práva hlasovať zúčastniť rokovaní kongresu týkajúcich sa tejto Dohody.

Článok 4

Zasadací poriadok

1. Na zasadnutiach kongresu a komisií sú delegácie zoradené podľa francúzskeho abecedného poriadku názvov prítomných členských krajín.
2. Predseda Správnej rady určí v náležitej dobe žrebom meno krajiny, ktorá zaujme pri zasadnutiach kongresu a komisií miesto na čele pléna oproti predsedníckemu stolu.

Článok 5

Pozorovatelia z titulu práva

1. Zástupcovia Organizácie Spojených národov sú pozývaní, aby sa zúčastňovali rokovaní kongresu ako pozorovatelia.
2. Užšie únie sú prijaté na zasadnutia kongresu a jeho komisií ako pozorovatelia.
3. Liga arabských štátov a Africká únia (AÚ) sú prijaté na zasadnutia kongresu a jeho komisií ako pozorovatelia.
4. Členovia Konzultačného výboru sú prijatí na zasadnutia kongresu a jeho komisií ako pozorovatelia.
5. Pozorovatelia uvedení v odsekoch 1 až 4 nemajú právo hlasovať, ale môže im byť s povolením predsedajúceho udelené slovo.
6. Za výnimočných okolností môže byť právo pozorovateľov uvedených v odseku 4 zúčastňovať sa na niektorých zasadnutiach alebo častiach zasadnutí obmedzené, ak si to vyžaduje dôvernosť riešenej veci. Musia o tom však byť čo najrýchlejšie informovaní. Rozhodnutie, ktoré sa týka takého obmedzenia, môže byť vykonané každým príslušným orgánom alebo jeho predsedom, a to podľa prípadu. Tieto rozhodnutia posudzuje Úrad kongresu, ktorý je oprávnený ich potvrdiť alebo ich zamietnuť hlasovaním jednoduchou väčšinou.

Článok 6

Hostia

1. Zástupcov špecializovaných inštitúcií Organizácie Spojených národov a medzivládnych organizácií, ktorí sa majú zúčastniť odborných zasadnutí kongresu a komisií, ak sa rokuje o otázkach zaujímajúcich tieto organizácie, určuje Správna rada.
2. Na osobitné zasadnutia kongresu a komisií sú prijatí zástupcovia každého medzinárodného orgánu a každého združenia alebo podniku alebo každá kvalifikovaná osoba, ktorých riadne určí Správna rada.
3. Hostia uvedení v odseku 1 a 2 nemajú právo hlasovať, ale môže im byť s povolením predsedajúceho udelené slovo.

Článok 7

Doyen kongresu

1. Poštová správa krajiny, v ktorej bude zasadať kongres, navrhne po dohode s Medzinárodným úradom doyena kongresu. Správna rada pristúpi vo vhodnom čase k schváleniu tohto návrhu.
2. Počas otvorenia prvého plenárneho zasadnutia každého kongresu zastáva doyen funkciu predsedu kongresu, až kým kongres nezvolí svojho predsedu. Okrem toho vykonáva funkcie, ktorými ho poveruje tento poriadok.

Článok 8

Predsedovia a podpredsedovia kongresu a komisií

1. Na svojom prvom plenárnom zasadnutí volí kongres na návrh doyena predsedu kongresu, potom schvaľuje na návrh Správnej rady tie členské krajiny, ktoré budú zabezpečovať funkcie podpredsedov kongresu, ako i predsedov a podpredsedov komisií. Tieto funkcie sa prideľujú, pokiaľ je to možné, s prihliadnutím na spravodlivé zemepisné rozdelenie členských krajín.

2. Predsedovia otvárajú a ukončujú zasadnutia, ktorým predsedajú, vedú diskusie, udeľujú slovo rečníkom, dávajú hlasovať o návrhoch a uvádzajú väčšinu potrebnú na hlasovanie, vyhlasujú rozhodnutia a prípadne, s výhradou schválenia kongresom, podávajú výklad týchto rozhodnutí.
3. Predsedovia dohliadajú na dodržovanie tohto predpisu a zachovanie poriadku počas zasadnutí.
4. Každá delegácia sa môže odvolať na kongres alebo na komisiu proti rozhodnutiu predsedu kongresu alebo komisie na základe ustanovení poriadku alebo na základe jeho výkladu; rozhodnutie predsedu však zostáva v platnosti, pokiaľ nebolo zrušené väčšinou prítomných a hlasujúcich členov.
5. Pokiaľ nemôže členská krajina poverená predsedníctvom naďalej zabezpečovať túto funkciu, kongres alebo komisia určí jedného z podpredsedov, ktorý ju zastúpi.

Článok 9

Predsedníctvo kongresu

1. Predsedníctvo je ústredný orgán poverený riadiť práce kongresu. Skladá sa z predsedu a podpredsedov kongresu, ako i predsedov komisií. Schádza sa pravidelne, aby rokovalo o priebehu prác kongresu a jeho komisií a aby formulovalo odporúčania s cieľom tento priebeh podporiť. Pomáha predsedovi pri vypracovaní programu každého plenárneho zasadnutia a pri koordinácii prác komisií. Dáva odporúčania, ktoré sa vzťahujú na ukončenie kongresu.
2. Generálny tajomník kongresu a zástupca generálneho tajomníka, ktorí sú uvedení v článku 12 ods. 1, sa zúčastňujú na zasadnutiach predsedníctva.

Článok 10

Členovia komisií

1. Členské krajiny zastúpené na kongrese sú z moci práva členmi komisií poverených prerokovaním návrhov k Ústave, ku Generálnemu poriadku a k Dohovoru.
2. Členské krajiny zastúpené na kongrese, ktoré sú stranami jednej alebo viacerých fakultatívnych Dohôd, sú z moci práva členmi komisie alebo komisií poverených úpravou týchto Dohôd. Právo hlasovať je u členov tejto komisie alebo týchto komisií obmedzené na Dohodu alebo Dohody, ktorej alebo ktorých sú stranami.
3. Delegácie, ktoré nie sú členmi komisií prerokúvajúcich Dohody, majú možnosť byť prítomné na rokovaniach týchto komisií a zúčastniť sa na rokovaniach bez práva hlasovať.

Článok 11

Pracovné skupiny

Kongres a každá komisia môžu vytvárať pracovné skupiny na skúmanie osobitných otázok.

Článok 12

Sekretariát kongresu a komisií

1. Generálny riaditeľ a zástupca generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu vykonávajú vo vzájomnom ohľade funkcie generálneho tajomníka a zástupcu generálneho tajomníka kongresu.
2. Generálny tajomník a zástupca generálneho tajomníka sú prítomní na zasadnutiach kongresu a predsedníctva kongresu a rokovaní sa zúčastňujú bez práva hlasovať. Za rovnakých podmienok sa môžu zúčastniť zasadnutí komisií alebo poveriť svojím zastúpením niektorého vysokého úradníka Medzinárodného úradu.
3. Práce sekretariátu kongresu, predsedníctva kongresu a komisií zabezpečujú pracovníci Medzinárodného úradu v spolupráci s poštovou správou hostiteľskej krajiny.
4. Vysokí úradníci Medzinárodného úradu vykonávajú funkcie tajomníkov kongresu, predsedníctva kongresu a komisií. Pomáhajú predsedovi počas rokovaní a zodpovedajú za vyhotovenie správ.
5. Tajomníkom kongresu a komisií pomáhajú zástupcovia tajomníkov.

Článok 13

Rokovacie jazyky

1. S výhradou odseku 2 sa na rokovania prostredníctvom simultánneho alebo následného prekladu môže používať francúzština, angličtina, španielčina a ruština.
2. Rokovanie redakčnej komisie prebieha vo francúzštine.
3. Na rokovania uvedené v odseku 1 sú povolené aj iné jazyky. V tomto ohľade má prednosť jazyk hostiteľskej krajiny. Delegácie, ktoré používajú iné jazyky, zabezpečia simultánny preklad do niektorého z jazykov uvedených v odseku 1 buď pomocou systému simultánneho prekladu, ak je možné vykonať technické úpravy, alebo osobitnými tlmočníkmi.
4. Náklady na inštaláciu a údržbu technického zariadenia znáša Únia.
5. Náklady na prekladateľskú službu sa rozdeľujú medzi členské krajiny používajúce ten istý jazyk v pomere k ich príspevku na výdavky Únie.

Článok 14

Jazyky kongresových dokumentov

1. Dokumenty vypracované počas kongresu vrátane návrhov rozhodnutí predkladaných kongresu na schválenie publikuje sekretariát kongresu vo francúzštine.
2. Na tento účel musia byť dokumenty pochádzajúce od delegácií členských krajín predkladané vo francúzštine buď priamo, alebo prostredníctvom prekladateľských služieb pri sekretariáte kongresu.
3. Tieto služby, organizované na vlastné náklady jazykovými skupinami zriadenými podľa príslušných ustanovení Generálneho poriadku, môžu tiež prekladať dokumenty kongresu do svojich príslušných jazykov.

Článok 15

Návrhy

1. Všetky otázky predložené kongresu sú predmetom návrhov.
2. Všetky návrhy publikované Medzinárodným úradom pred otvorením kongresu sa považujú za predložené kongresu.
3. Dva mesiace pred otvorením kongresu nebude vzatý do úvahy žiaden návrh okrem tých, ktoré smerujú k pozmeneniu pôvodných návrhov.
4. Za pozmeňovací návrh sa považuje každý návrh na zmenu, ktorý bez toho, aby menil podstatu návrhu, obsahuje zrušenie, doplnenie časti pôvodného návrhu alebo úpravu časti tohto návrhu. Žiaden návrh na zmenu nebude považovaný za pozmeňovací návrh, ak je nezlučiteľný so zmyslom alebo zámerom pôvodného návrhu. V sporných prípadoch rozhodne o tejto otázke kongres alebo komisia.
5. Pozmeňovacie návrhy predložené kongresu vo veci už podaných návrhov musia byť predložené sekretariátu písomne vo francúzštine predpoludním dňa, ktorý predchádza dňu ich prerokúvania tak, aby mohli byť v ten istý deň rozdané delegátom. Táto lehota neplatí pre pozmeňovacie návrhy vyplývajúce priamo z diskusií kongresu alebo komisií. V tomto poslednom prípade musí predkladateľ, ak je to požadované, predložiť svoj text písomne vo francúzštine alebo v prípade ťažkostí v inom rokovacom jazyku. Príslušný predseda návrh prečíta alebo ho dá prečítať.
6. Postup uvedený v odseku 5 platí aj pri predkladaní návrhov, ktorých cieľom nie je zmena textu Aktov (návrhy rezolúcií, odporúčaní, stanovísk atď.).
7. Každý návrh alebo pozmeňovací návrh musí obsahovať konečnú formu textu, ktorý má byť zaradený do Aktov Únie, samozrejme s výhradou upresnenia redakčnou komisiou.

Článok 16
Prerokovanie návrhov na kongrese a v komisiách

1. Návrhy redakčnej povahy (za ich číslom nasleduje písmeno R) sa prideľujú redakčnej komisii buď priamo, ak Medzinárodný úrad nemá žiadne pochybnosti o ich povahe (ich zoznam pre redakčnú komisiu zostavuje Medzinárodný úrad), alebo, ak má Medzinárodný úrad pochybnosti o ich povahe, po tom, ako ostatné komisie potvrdili ich povahu ako čisto redakčnú (zoznam takých návrhov sa tiež zostavuje pre príslušné komisie). Ak sú však také návrhy viazané na iné návrhy s vecnými zmenami, ktoré majú byť riešené kongresom alebo inými komisiami, začne redakčná komisia s ich prerokúvaním až po tom, ako sa kongres alebo ostatné komisie vyjadria k príslušným návrhom na vecné zmeny. Návrhy, ktorých číslo nie je doplnené písmenom R, ktoré však majú podľa názoru Medzinárodného úradu redakčnú povahu, sa odovzdávajú priamo komisiám, ktoré prerokúvajú príslušné návrhy na vecné zmeny. Tieto komisie na začiatku svojej práce rozhodnú, ktoré z týchto návrhov budú pridelené priamo redakčnej komisii. Medzinárodný úrad zostavuje zoznam týchto návrhov pre príslušné komisie.
2. Ak je k jednej otázke podaných niekoľko návrhov, rozhodne predseda o poradí ich prerokúvania; v zásade sa začína návrhom, ktorý sa najviac odchyľuje od základného textu a ktorý obsahuje najväčšiu zmenu vo vzťahu k doterajšiemu textu.
3. Ak môže byť návrh rozdelený na niekoľko častí, môže byť každá z nich so súhlasom predkladateľa návrhu alebo pléna prerokovaná a predložená na hlasovanie oddelene.
4. Každý návrh, ktorý jeho predkladateľ na kongrese alebo v komisii vzal späť, môže byť opätovne predložený delegáciou inej členskej krajiny. Rovnako ak predkladateľ pôvodného návrhu prijal pozmeňovací návrh, môže iná delegácia opätovne predložiť pôvodný nepozmenený návrh.
5. Každý pozmeňovací návrh, ktorý bol prijatý delegáciou, ktorá predložila pôvodný návrh, sa ihneď začlení do textu pôvodného návrhu. Ak predkladateľ pôvodného návrhu neprijme pozmeňovací návrh, predseda rozhodne, či sa má hlasovať najskôr o pozmeňovacom návrhu, alebo o návrhu pôvodnom; vychádza sa zo znenia, ktoré sa najviac odchyľuje od zmyslu alebo cieľa základného textu a ktoré prináša najväčšiu zmenu vo vzťahu k doterajšiemu textu.
6. Spôsobom uvedeným v odseku 5 sa postupuje aj vtedy, ak je k návrhu podaných viacero pozmeňovacích návrhov.
7. Predseda kongresu a predsedovia komisií zabezpečujú po každom zasadnutí odovzdanie písomne prijatých návrhov, pozmeňovacích návrhov alebo rozhodnutí redakčnej komisii.

Článok 17
Rokovania

1. Delegáti sa môžu ujať slova až vtedy, keď dostanú súhlas predsedu zasadnutia. Odporúča sa im hovoriť pomaly a zreteľne. Predseda musí dať delegátom možnosť vyjadriť slobodne a úplne svoj názor na prerokúvanú vec, pokiaľ je to zlučiteľné so zvyčajným priebehom rokovaní.
2. Ak väčšina prítomných a hlasujúcich členov nerozhodne inak, vystúpenia nemôžu trvať dlhšie ako päť minút. Predseda má právo prerušiť každého rečníka, ktorý prekročil uvedenú dobu. Môže tiež vyzvať delegáta, aby neodbočoval od témy.
3. V priebehu diskusie môže predseda so súhlasom väčšiny prítomných a hlasujúcich členov vyhlásiť zoznam prihlásených rečníkov za uzavretý, ak ho predtým prečítal. Keď je zoznam vyčerpaný, vyhlási diskusiu za ukončenú s výhradou, že predkladateľ prerokúvaného návrhu má i po uzavretí zoznamu právo odpovedať na každé vystúpenie.
4. Predseda môže tiež so súhlasom väčšiny prítomných a hlasujúcich členov obmedziť počet vystúpení jednej a tej istej delegácie k určitému návrhu alebo ku skupine návrhov; predkladateľ návrhu však musí mať možnosť svoj návrh uviesť a vystúpiť neskôr, ak o to požiada, aby uviedol nové skutočnosti ako odpoveď na vystúpenia iných delegácií, a to tak, aby mohol mať posledné slovo, ak o to požiada.
5. So súhlasom väčšiny prítomných a hlasujúcich členov môže predseda obmedziť počet vystúpení k určitému návrhu alebo ku skupine návrhov; toto obmedzenie nesmie byť nižšie ako päť rečníkov za a päť rečníkov proti prerokúvanému návrhu.

Článok 18

Organizačné a procedurálne návrhy

1. Počas diskusie o ktorejkoľvek otázke, prípadne dokonca i po skončení diskusie môže ktorákoľvek delegácia podať organizačný návrh, v ktorom sa požaduje:

   – vysvetlenie k priebehu rozpravy;

   – dodržiavanie rokovacieho poriadku;

   – zmena poradia diskusie o návrhoch, ktoré navrhol predseda.

   Organizačný návrh má prednosť pred všetkými otázkami vrátane procedurálnych návrhov uvedených v odseku 3.

2. Predseda okamžite podá požadované upresnenia alebo urobí rozhodnutia, ktoré považuje za vhodné vo veci organizačného návrhu. V prípade námietky sa okamžite pristúpi k hlasovaniu o rozhodnutí predsedu.

3. Okrem toho môže delegácia počas diskusie o nejakej otázke uviesť procedurálny návrh s cieľom navrhnúť:

   a) prerušenie zasadnutia;

   b) ukončenie zasadnutia;

   c) odloženie diskusie o prerokúvanej otázke;

   d) ukončenie diskusie o prerokúvanej otázke.

   Procedurálne návrhy majú prednosť v uvedenom poradí pred všetkými ostatnými návrhmi okrem organizačných návrhov uvedených v odseku 1.

4. O podaných návrhoch na prerušenie alebo ukončenie zasadnutia sa diskusia nevedie, ale sa o nich ihneď hlasuje.

5. Ak delegácia navrhuje odloženie alebo ukončenie diskusie o prerokúvanej otázke, je udelené slovo iba dvom rečníkom, ktorí sú proti odloženiu alebo za ukončenie diskusie, po čom sa o návrhu hlasuje.

6. Delegácia, ktorá podá organizačný alebo procedurálny návrh, nemôže vo svojom vystúpení riešiť podstatu prerokúvanej otázky. Predkladateľ procedurálneho návrhu ho môže vziať späť ešte predtým, ako sa o ňom hlasuje, a každý návrh, ktorý by bol stiahnutý späť, môže iná delegácia prevziať pozmenený alebo nepozmenený.

Článok 19

Kvórum

1. S výhradou odsekov 2 a 3 tvorí kvórum potrebné na otvorenie zasadnutia a na hlasovanie polovica členských krajín, ktoré sú zastúpené na kongrese a majú právo hlasovať.

2. Pri hlasovaní o zmene Ústavy a Generálneho poriadku tvorí požadované kvórum dve tretiny členských krajín Únie, ktoré majú právo hlasovať.

3. Pokiaľ ide o Dohody, tvorí potrebné kvórum na otvorenie zasadnutí a na hlasovanie polovica členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré sú stranami príslušnej Dohody a majú právo hlasovať.

4. Prítomné delegácie, ktoré sa na určitom hlasovaní nezúčastnia alebo ktoré vyhlásia, že sa na hlasovaní nechcú zúčastniť, sa nepovažujú pri určovaní kvóra požadovaného podľa odsekov 1 až 3 za neprítomné.

Článok 20

Zásada a postup hlasovania

1. O otázkach, ktoré nie je možné vyriešiť spoločnou dohodou, sa rozhoduje hlasovaním.

2. Hlasovanie sa vykonáva buď tradičným spôsobom, alebo elektronickým hlasovacím zariadením. V zásade sa vykonáva elektronickým zariadením, ak ho má plénum k dispozícii. Pri tajnom hlasovaní je však možné postupovať podľa tradičného systému, ak o to požiada niektorá delegácia a ak jej žiadosť podporí väčšina prítomných a hlasujúcich delegácií.
3. Pri tradičnom spôsobe sa hlasuje takto:
   a) zdvihnutím ruky: ak výsledok tohto hlasovania vyvolá pochybnosti, môže predseda z vlastnej vôle alebo na žiadosť niektorej delegácie ihneď pristúpiť k hlasovaniu o tejto otázke podľa vyvolávania názvov krajín;
   b) podľa vyvolávania názvov krajín: na žiadosť delegácie alebo podľa vôle predsedu; vyvolávanie zastúpených krajín sa vykonáva podľa francúzskej abecedy, počnúc krajinou, ktorej názov predseda vylosuje; výsledok hlasovania spolu so zoznamom krajín a s údajom, ako hlasovali, sa uvádza v správe zo zasadnutia;
   c) tajným hlasovaním: použitím hlasovacieho lístka na žiadosť dvoch delegácií; v tom prípade určí predseda troch skrutátorov a urobí potrebné opatrenia, aby zabezpečil tajnosť hlasovania.
4. Pri použití elektronického zariadenia sa hlasuje takto:
   a) nezaznamenávané hlasovanie: nahrádza hlasovanie zdvihnutím ruky;
   b) zaznamenávané hlasovanie: nahrádza hlasovanie podľa vyvolávania názvov krajín; k takémuto hlasovaniu podľa názvov krajín sa však pristúpi iba vtedy, ak o to požiada niektorá z delegácií a ak tento návrh podporí väčšina prítomných a hlasujúcich delegácií;
   c) tajné hlasovanie: nahrádza tajné hlasovanie hlasovacími lístkami.
5. Pri ktoromkoľvek používanom spôsobe má tajné hlasovanie prednosť pred všetkými ostatnými spôsobmi hlasovania.
6. Len čo sa začne hlasovanie, nemôže ho žiadna delegácia prerušiť s výnimkou, že ide o organizačný návrh týkajúci sa spôsobu, ktorým sa hlasovanie vykonáva.
7. Po hlasovaní môže predseda povoliť delegátom, aby svoje hlasovanie vysvetlili.

Článok 21

Podmienky schvaľovania návrhov

1. Aby mohli byť návrhy na zmenu Aktov schválené, musia byť odsúhlasené:
   a) v prípade Ústavy: najmenej dvomi tretinami členských krajín Únie, ktoré majú právo hlasovať;
   b) v prípade Generálneho poriadku: väčšinou členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré majú právo hlasovať;
   c) v prípade Dohovoru: väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré majú právo hlasovať;
   d) v prípade Dohôd: väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré sú stranami príslušných Dohôd, ktoré majú právo hlasovať.
2. V procedurálnych otázkach, ktoré nie je možné vyriešiť spoločnou dohodou, sa rozhoduje väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín s právom hlasovať. Rovnaký postup platí pre rozhodnutia, ktoré sa netýkajú zmien Aktov, iba ak by kongres rozhodol väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré majú právo hlasovať, inak.
3. S výhradou odseku 5 sa pod pojmom prítomné a hlasujúce členské krajiny rozumejú členské krajiny, ktoré majú právo hlasovať, hlasujúce „za“ alebo „proti“, pričom tie, ktoré sa hlasovania zdržali, sa nezohľadňujú pri počítaní potrebných hlasov pre väčšinu; rovnako sa ani pri tajnom hlasovaní nezohľadňujú nevyplnené alebo neplatné lístky.
4. Pri rovnosti hlasov sa návrh považuje za zamietnutý.
5. Ak počet tých, ktorí sa zdržali hlasovania, a nevyplnených alebo neplatných hlasovacích lístkov presiahne polovicu hlasujúcich (za, proti, zdržanie sa), je prerokovanie otázky odložené na

nasledujúce zasadnutie, pri ktorom sa už nebude zohľadňovať zdržanie sa rovnako ako nevyplnené alebo neplatné lístky.

Článok 22

Voľba členov Správnej rady a Rady pre poštovú prevádzku

Ak dostane niekoľko krajín pri voľbách členov Správnej rady alebo Rady pre poštovú prevádzku rovnaký počet hlasov, rozhodne medzi nimi predseda žrebom.

Článok 23

Voľba generálneho riaditeľa a zástupcu generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu

1. Voľby generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu a zástupcu generálneho riaditeľa sa vykonávajú tajným hlasovaním postupne na jednom alebo viacerých zasadnutiach v ten istý deň. Zvolený je kandidát, ktorý dostal väčšinu hlasov prítomných a hlasujúcich členských krajín. Hlasovanie sa opakuje v toľkých kolách, koľko je potrebných, kým určitý kandidát nedosiahne uvedenú väčšinu.
2. Za prítomné a hlasujúce členské krajiny sa považujú tie, ktoré hlasujú za niektorého z riadne ohlásených kandidátov; zdržanie sa hlasovania sa nezohľadňuje pri počítaní hlasov potrebných na dosiahnutie väčšiny; rovnako sa nezohľadňujú nevyplnené alebo neplatné hlasovacie lístky.
3. Ak počet zdržaní sa hlasovania a nevyplnených alebo neplatných hlasovacích lístkov presiahne polovicu hlasujúcich podľa odseku 2, je voľba odložená na nasledujúce zasadnutie, pri ktorom sa už nebude zohľadňovať zdržanie sa hlasovania rovnako ako nevyplnené alebo neplatné lístky.
4. Kandidát, ktorý v jednom kole hlasovania získal najmenej hlasov, je vyradený.
5. V prípade rovnosti hlasov sa pristupuje k dodatočnému hlasovaniu, a ak je to potrebné, k druhému dodatočnému hlasovaniu, aby bolo medzi kandidátmi spravodlivo rozhodnuté, pričom sa hlasuje iba o týchto kandidátoch. Ak je výsledok nerozhodný, predseda o ňom rozhodne žrebom.

Článok 24

Správy

1. V správach z plenárnych zasadnutí kongresu je zaznamenaný priebeh zasadnutí, stručne sú zhrnuté jednotlivé vystúpenia a uvedené sú v nich návrhy a výsledok rokovaní.
2. Rokovania zasadnutí komisií sú predmetom správ určených kongresu. Pracovné skupiny spravidla zostavujú správu pre orgán, ktorý ich vytvoril.
3. Každý delegát má však právo požadovať, aby do správ bolo uvedené stručne alebo v plnom znení akékoľvek vyhlásenie, ktoré urobil, pod podmienkou, že francúzsky alebo anglický text tohto vyhlásenia odovzdá sekretariátu najneskôr do dvoch hodín od skončenia zasadnutia.
4. Od okamihu, keď bol rozdaný prvý text návrhu správ, majú delegáti lehotu 24 hodín na predloženie svojich pripomienok sekretariátu, ktorý slúži podľa potreby ako sprostredkovateľ medzi účastníkom a predsedom daného zasadnutia.
5. Spravidla a s výhradou odseku 4 predloží predseda na začiatku každého zasadnutia kongresu správu z predchádzajúceho zasadnutia na schválenie. Rovnako sa postupuje aj so správami komisií. Správy z posledných zasadnutí, ktoré nemohli byť schválené na kongrese alebo v komisii, schvaľujú príslušní predsedovia. Medzinárodný úrad prihliada aj na prípadné pripomienky, ktoré mu delegáti členských krajín oznámia v lehote 40 dní od odoslania uvedených správ.
6. Medzinárodný úrad je oprávnený opraviť v správach zo zasadnutí kongresu a komisií vecné chyby, ktoré neboli zistené pri ich schvaľovaní podľa odseku 5.

Článok 25

Odvolanie sa proti rozhodnutiam komisií a kongresu

1. Každá delegácia sa môže odvolať proti rozhodnutiam vo veci návrhov (Akty, rezolúcie a pod.), ktoré boli schválené alebo zamietnuté komisiou. Odvolanie musí byť úradne oznámené

predsedovi kongresu písomne v lehote 48 hodín po skončení zasadnutia komisie, v ktorej bol návrh schválený alebo zamietnutý. Odvolanie bude preskúmané na nasledujúcom plenárnom zasadnutí.

2. Návrh, ktorý bol schválený alebo zamietnutý kongresom, môže byť znovu prerokovaný tým istým kongresom, iba ak odvolanie podporí najmenej desať delegácií. Toto odvolanie musí byť schválené dvoma tretinami prítomných a hlasujúcich členov s právom hlasovať. Táto možnosť sa obmedzuje na návrhy predložené priamo na plenárne zasadnutia, majúc na zreteli, že tá istá otázka môže byť predmetom len jedného odvolania.

Článok 26

Schvaľovanie návrhov rozhodnutí kongresom (Akty, rezolúcie atď.)

1. Spravidla každý návrh Aktu predloženého redakčnou komisiou je prerokúvaný po jednotlivých článkoch. Predseda môže so súhlasom väčšiny postupovať rýchlejším spôsobom, napr. kapitola za kapitolou. Môže byť považovaný za prijatý až po kladnom hlasovaní o celom návrhu. Na toto hlasovanie sa vzťahuje ustanovenie článku 21 ods. 1.
2. Medzinárodný úrad je oprávnený opravovať v záverečných Aktoch vecné chyby, ktoré neboli zistené pri prerokúvaní návrhov Aktov, číslovanie článkov a paragrafov, ako aj odkazov.
3. Návrhy iných rozhodnutí ako tých, ktoré menia Akty, predložené redakčnou komisiou sú spravidla prerokúvané ako celok. Ustanovenie odseku 2 sa vzťahuje aj na návrhy takých rozhodnutí.

Článok 27

Pridelenie štúdií Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku

Na odporúčanie svojho predsedníctva kongres prideľuje štúdie Správnej rade a Rade pre poštovú prevádzku podľa zloženia a príslušných právomocí týchto dvoch orgánov v súlade s článkami 102 a 104 Generálneho poriadku.

Článok 28

Výhrady k Aktom

1. Výhrady sa musia predkladať sekretariátu vo forme písomného návrhu v jednom z pracovných jazykov Medzinárodného úradu (návrhy týkajúce sa záverečného protokolu) čo najskôr po schválení príslušného návrhu k článku, ktorý je predmetom výhrady.
2. Sekretariát určuje termín na predloženie výhrad tak, aby mu bolo umožnené rozdávať všetkým členským krajinám návrhy výhrad pred schválením záverečného protokolu kongresom. Sekretariát oznámi tento termín členským krajinám.
3. Výhrady k Aktom Únie, ktoré boli predložené po termíne určenom sekretariátom, nevezme do úvahy ani sekretariát, ani kongres.

Článok 29

Podpis Aktov

Akty definitívne schválené kongresom sa predkladajú na podpis splnomocnencom.

Článok 30

Zmeny poriadku

1. Každý kongres môže zmeniť rokovací poriadok. Návrhy na zmenu tohto poriadku, ak nie sú predkladané orgánom Svetovej poštovej únie, ktorý je na ich podávanie oprávnený, musia byť na kongrese podporované najmenej desiatimi delegáciami, aby ich bolo možné prerokovať.
2. Aby mohli byť zmeny schválené, musia byť návrhy na zmeny tohto poriadku odsúhlasené najmenej dvoma tretinami členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré majú právo hlasovať.

SVETOVÝ POŠTOVÝ DOHOVOR

OBSAH

ČASŤ I

SPOLOČNÉ PRAVIDLÁ PRE MEDZINÁRODNÚ POŠTOVÚ SLUŽBU

JEDINÁ KAPITOLA

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1 Definície

Článok 2 Určenie subjektu alebo subjektov, ktoré majú plniť povinnosti vyplývajúce z prístupenia k Dohovoru

Článok 3 Univerzálna poštová služba

Článok 4 Sloboda tranzitu

Článok 5 Vlastníctvo poštových zásielok. Vrátenie. Zmena alebo oprava adresy. Doposielanie. Vrátenie nedoručiteľných zásielok odosielateľovi

Článok 6 Sadzby

Článok 7 Oslobodenie od poštových sadzieb

Článok 8 Poštové známky

Článok 9 Bezpečnosť pošty

Článok 10 Životné prostredie

Článok 11 Poistenie pravidiel

ČASŤ II

USTANOVENIA O LISTOVEJ POŠTE A POŠTOVÝCH BALÍKOCH

KAPITOLA 1

POSKYTOVANIE SLUŽIEB

Článok 12 Základné služby

Článok 13 Doplnkové služby

Článok 14 Elektronická pošta, EMS, integrovaná logistika a nové služby

Článok 15 Nepovolené zásielky. Zákazy

Článok 16 Dovolené rádioaktívne a biologické materiály

Článok 17 Reklamácie

Článok 18 Colná kontrola. Clo a iné poplatky

Článok 19 Výmena priamych záverov s vojenskými jednotkami

Článok 20 Normy a ciele kvality služby

KAPITOLA 2

ZODPOVEDNOSŤ

Článok 21 Zodpovednosť poštových správ. Náhrady

Článok 22 Oslobodenie poštových správ od zodpovednosti

Článok 23 Zodpovednosť odosielateľa

Článok 24 Výplata náhrady

Článok 25 Možnosť vybrania náhrady škody od odosielateľa alebo od adresáta

Článok 26 Reciprocita uplatňovaná na výhrady k zodpovednosti

KAPITOLA 3

OSOBITNÉ USTANOVENIA O LISTOVEJ POŠTE

Článok 27 Podávanie listových zásielok v zahraničí

ČASŤ III

ODMEŇOVANIE

KAPITOLA I

OSOBITNÉ USTANOVENIA O LISTOVEJ POŠTE

Článok 28 Terminálne odmeny. Všeobecné ustanovenia

Článok 29 Terminálne odmeny. Ustanovenia platné pri výmene medzi krajinami cieľového systému

Článok 30 Terminálne odmeny. Ustanovenia platné pre toky zásielok smerom do krajín prechodného systému, z krajín prechodného systému a medzi krajinami prechodného systému

Článok 31 Fond na zlepšovanie kvality služby

Článok 32 Tranzitné odmeny

KAPITOLA 2

OSTATNÉ USTANOVENIA

Článok 33 Základné sadzby a ustanovenia o odmenách za leteckú dopravu

Článok 34 Pozemné a námorné podiely poštových balíkov

Článok 35 Právomoc Rady pre poštovú prevádzku určiť výšku odmien a podielov

ČASŤ IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36 Podmienky na schvaľovanie návrhov k Dohovoru a vykonávacím poriadkom

Článok 37 Výhrady predložené počas kongresu

Článok 38 Nadobudnutie účinnosti a platnosť Dohovoru

ZÁVEREČNÝ PROTOKOL SVETOVÉHO POŠTOVÉHO PROTOKOLU

Článok I Vlastníctvo poštových zásielok. Vrátenie. Zmena alebo oprava adresy

Článok II Sadzby

Článok III Výnimka z oslobodenia od poštových sadzieb za slepecké zásielky

Článok IV Základné služby

Článok V Zrušený

Článok VI Doručenka

Článok VII Služba odpovedných zásielok v medzinárodnom styku (CCRI/IBRS)

Článok VIII Zákazy (listová pošta)

Článok IX Zákazy (poštové balíky)

Článok X Veci podliehajúce clu

Článok XI Reklamácie

Článok XII Sadzba za predloženie colnici

Článok XIII Podávanie listových zásielok v zahraničí

Článok XIV Výnimočné príchodné pozemné podiely

Článok XV Osobitné sadzby

SVETOVÝ POŠTOVÝ DOHOVOR

Podpísaní splnomocnenci vlád členských krajín Únie vzhľadom na článok 22 ods. 3 Ústavy Svetovej poštovej únie uzavretej vo Viedni 10. júla 1964 dohodli v tomto Dohovore vo vzájomnom súlade a s výhradou článku 25 ods. 4 uvedenej Ústavy všeobecné pravidlá pre medzinárodnú poštovú službu.

ČASŤ I
SPOLOČNÉ PRAVIDLÁ PRE MEDZINÁRODNÚ POŠTOVÚ SLUŽBU

JEDINÁ KAPITOLA
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Definície

1. Na účely Svetového poštového dohovoru boli definované nasledujúce odborné výrazy:

   1.1 univerzálna poštová služba: trvalé poskytovanie kvalitných základných poštových služieb všetkým zákazníkom na celom území členskej krajiny za prijateľné ceny;

   1.2 priamy záver: vrece alebo súbor vriec, alebo iných označených nádob zaplombovaných alebo zapečatených, ktoré obsahujú poštové zásielky;

1.3 otvorený tranzit: tranzit zásielok prostredníctvom sprostredkujúcej krajiny, ktorých počet alebo hmotnosť nevyžaduje vytvorenie priameho záveru pre krajinu určenia;

1.4 poštová zásielka: druhový odborný výraz označujúci každé odoslanie uskutočnené poštou (listová zásielka, poštový balík, poštový poukaz atď.);

1.5 terminálne odmeny: odmena, ktorú je dlžná odosielajúca poštová správa poštovej správe určenia z titulu úhrady výdavkov spojených so spracovaním zásielok listovej pošty, prijatých v krajine určenia;

1.6 tranzitné odmeny: odmena za výkony uskutočnené dopravcom v prechádzajúcej krajine (poštová správa, iná služba alebo kombinácia oboch), ktorá sa týka pozemného, námorného a/alebo leteckého tranzitu záverov;

1.7 príchodný pozemný podiel: odmena, ktorú je dlžná odosielajúca poštová správa poštovej správe určenia z titulu úhrady výdavkov za spracovanie poštového balíka v krajine určenia;

1.8 tranzitný pozemný podiel: odmena za výkony uskutočnené dopravcom v prechádzanej krajine (poštová správa, iná služba alebo kombinácia oboch), ktorá sa týka pozemného a/alebo leteckého tranzitu za spracovanie poštového balíka na jej území;

1.9 námorný podiel: odmena za výkony uskutočnené dopravcom (poštová správa, iná služba alebo kombinácia oboch), ktorý sa zúčastňuje na námornej doprave poštového balíka.

Článok 2

Určenie subjektu alebo subjektov, ktoré majú plniť povinnosti vyplývajúce z pristúpenia k Dohovoru

Členské krajiny úradne oznámia Medzinárodnému úradu do šiestich mesiacov po skončení kongresu názov a adresu vládneho orgánu, ktorý dohliada na poštové veci. Okrem toho členské krajiny oznámia Medzinárodnému úradu do šiestich mesiacov po skončení kongresu názov a adresu operátora alebo operátorov úradne určených na zabezpečovanie prevádzky poštových služieb a plnenie povinností vyplývajúcich z Aktov Únie na ich území. V období medzi dvoma kongresmi musí byť Medzinárodnému úradu čo najskôr úradne oznámená každá zmena týkajúca sa vládnych orgánov a úradne určených operátorov.

Článok 3

Univerzálna poštová služba

1. S cieľom podporiť pojem jednotné poštové územie Únie členské krajiny zabezpečia, aby mali všetci používatelia/zákazníci právo na univerzálnu poštovú službu, ktorému zodpovedá trvalé poskytovanie kvalitných základných poštových služieb na všetkých miestach ich územia za prijateľné ceny.
2. V tejto súvislosti členské krajiny zabezpečia v rámci svojich vnútroštátnych právnych predpisov alebo inými obvyklými prostriedkami rozsah ponúkaných poštových služieb, ako aj podmienky kvality a prijateľné ceny, berúc do úvahy súčasne potreby obyvateľstva a národné podmienky členských krajín.
3. Členské krajiny zabezpečia, aby prevádzkovatelia zodpovední za poskytovanie univerzálnej poštovej služby dodržiavali ponuku poštových služieb a normy kvality.
4. Členské krajiny zabezpečia, aby univerzálna poštová služba bola poskytovaná takým účinným spôsobom, ktorý zaručí jej trvalosť.

Článok 4

Sloboda tranzitu

1. Sloboda tranzitu je vyjadrená v článku 1 Ústavy. Zaväzuje každú poštovú správu, aby smerovala priame závery a listové zásielky v otvorenom tranzite, ktoré jej odovzdá iná poštová správa, vždy najrýchlejšími cestami a najbezpečnejšími prostriedkami, ktoré používa pre vlastné zásielky. Táto zásada sa rovnako vzťahuje aj na nesprávne smerované zásielky alebo závery.
2. Členské krajiny, ktoré sa nezúčastňujú na výmene listov obsahujúcich biologické látky podliehajúce skaze alebo rádioaktívne látky, majú možnosť nepovoliť prevážanie týchto zásielok

v otvorenom tranzite cez ich územie. To isté sa týka listových zásielok iných, ako sú listy, lístky a slepecké zásielky. To sa rovnako vzťahuje na tlačoviny, periodickú tlač, časopisy, balíčky a vrecia M, ktoré nevyhovujú vnútroštátnym právnym predpisom upravujúcim podmienky ich uverejnenia alebo obehu v prechádzanej krajine.

3. Sloboda tranzitu poštových balíkov, ktoré majú byť smerované pozemnými a námornými cestami, je obmedzená na územie krajín, ktoré sa zúčastňujú na tejto službe.

4. Sloboda tranzitu leteckých balíkov je zaručená na celom území Únie. Členské krajiny, ktoré sa nezúčastňujú na službe poštových balíkov, nie sú povinné smerovať letecké balíky pozemnou cestou.

5. Ak členská krajina nedodržuje ustanovenia o slobode tranzitu, môžu ostatné členské krajiny zastaviť poštovú službu s touto krajinou.

Článok 5

Vlastníctvo poštových zásielok. Vrátenie. Zmena alebo oprava adresy. Doposielanie. Vrátenie nedoručiteľných zásielok odosielateľovi

1. Každá poštová zásielka zostáva vlastníctvom odosielateľa až dovtedy, kým nie je dodaná oprávnenej osobe, okrem prípadu, keď táto zásielka bola zhabaná podľa vnútroštátnych právnych predpisov krajiny pôvodu alebo krajiny určenia a v prípade uplatnenia článku 15 ods. 2.1.1 alebo ods. 3 podľa vnútroštátnych právnych predpisov v tranzitnej krajine.

2. Odosielateľ poštovej zásielky môže žiadať vrátenie zásielky, zmenu alebo opravu adresy. Sadzby a ostatné podmienky sú stanovené vo vykonávacích poriadkoch.

3. Členské krajiny zabezpečujú doposielanie poštových zásielok v prípade zmeny adresy adresáta a vrátenie nedoručiteľných zásielok odosielateľovi. Sadzby a ostatné podmienky sú uvedené vo vykonávacích poriadkoch.

Článok 6

Sadzby

1. Sadzby za rôzne medzinárodné poštové a osobitné služby stanovujú poštové správy podľa zásad uvedených v Dohovore a vo vykonávacích poriadkoch. V zásade sa musia vzťahovať na náklady poskytovania týchto služieb.

2. Správa pôvodu určuje sadzby výplatného za dopravu listových zásielok a poštových balíkov. Sadzby výplatného zahŕňajú dodanie zásielok do bydliska adresátov, ak je v krajine určenia zabezpečená služba dodávania príslušných zásielok.

3. Používané sadzby vrátane tých, ktoré sú v Aktoch stanovené ako orientačné, sa musia prinajmenšom rovnať tým, ktoré sa vyberajú za zásielky vnútroštátneho styku rovnakých vlastností (druh, množstvo, čas spracovania atď.).

4. Poštové správy sú oprávnené prekročiť všetky sadzby, ktoré sú v Aktoch uvedené ako orientačné.

5. Nad minimálnu úroveň sadzieb stanovenú v odseku 3 môžu poštové správy, vychádzajúc zo svojich vnútroštátnych právnych predpisov, povoľovať znížené sadzby pre listové zásielky a pre poštové balíky podané v ich krajine. Predovšetkým majú možnosť poskytovať osobitné sadzby pre používateľov pošty s veľkým objemom zásielok.

6. Je zakázané vyberať od zákazníkov akékoľvek iné poštové sadzby než tie, ktoré sú stanovené v Aktoch.

7. Okrem prípadov stanovených v Aktoch inak ponecháva si každá poštová správa tie sadzby, ktoré vybrala.

Článok 7

Oslobodenie od poštových sadzieb

1. Zásada

1.1 Prípady oslobodenia od poštových sadzieb sú výslovne uvedené v Dohovore. Vykonávacie poriadky však môžu určiť ustanovenia, ktoré predpokladajú tak oslobodenie od zaplatenia výplatného, ako aj oslobodenie od zaplatenia tranzitných odmien, terminálnych odmien a

príchodných podielov pre listové zásielky a poštové balíky, ktoré sa týkajú poštovej služby a boli zaslané poštovými správami alebo užšími úniami. Okrem toho listové zásielky a poštové balíky odoslané Medzinárodným úradom SPÚ smerom k užším úniám a poštovým správam sú považované za zásielky poštovej služby a sú oslobodené od všetkých poštových sadzieb. Správa pôvodu má však možnosť vyberať letecké príplatky za zásielky uvedené v poslednom prípade.

2. Vojnoví zajatci a internované civilné osoby

2.1 Okrem leteckých príplatkov sú oslobodené od všetkých poštových sadzieb listové zásielky, poštové balíky a zásielky poštových peňažných služieb adresované vojnovým zajatcom alebo posielané vojnovými zajatcami, a to buď priamo, alebo prostredníctvom úradov, ktoré sú uvedené vo vykonávacích poriadkoch Dohovoru a Dohody o poštových platobných službách. Bojujúce osoby, prijaté a internované v neutrálnej krajine, sú postavené na roveň vojnovým zajatcom, pokiaľ ide o príslušné uplatňovanie predchádzajúcich ustanovení.

2.2 Ustanovenia uvedené v odseku 2.1 platia aj pre listové zásielky, poštové balíky a zásielky poštových peňažných služieb pochádzajúce z iných krajín a adresované internovaným civilným osobám alebo posielané internovanými civilnými osobami vymedzenými v Ženevskom dohovore z 12. augusta 1949 o ochrane civilných osôb počas vojny, a to buď priamo, alebo prostredníctvom úradov, ktoré sú uvedené vo vykonávacích poriadkoch Dohovoru a Dohody o poštových platobných službách.

2.3 Úrady uvedené vo vykonávacích poriadkoch Dohovoru a Dohody o poštových platobných službách sú oslobodené aj od poštových sadzieb za listové zásielky, poštové balíky a zásielky poštových peňažných služieb týkajúce sa osôb uvedených v odsekoch 2.1 a 2.2, ktoré posielajú alebo dostávajú, a to buď priamo, alebo ako sprostredkovatelia.

2.4 Balíky sú oslobodené od poštových sadzieb až do hmotnosti 5 kg. Hranica hmotnosti sa zvyšuje na 10 kg, ak ide o balíky, ktorých obsah je nedeliteľný, a ak ide o balíky, ktoré sú adresované táboru alebo táborovým dôverníkom („hommes de confiance“), s tým, aby boli dodané zajatcom.

2.5 Vo vyúčtovaní medzi poštovými správami sa za služobné balíky a balíky vojnových zajatcov a internovaných civilných osôb nepočíta s podielmi s výnimkou odmien za leteckú dopravu používanú pre letecké balíky.

3. Slepecké zásielky

3.1 Okrem leteckých príplatkov sú slepecké zásielky oslobodené od všetkých poštových sadzieb.

Článok 8
Poštové známky

1. Označenie „poštová známka“ je chránené týmto Dohovorom a je výlučne vyhradené pre známky, ktoré plnia podmienky tohto článku a vykonávacích poriadkov.

2. Poštová známka:

2.1 je vydávaná výlučne príslušným vydávajúcim subjektom v súlade s Aktmi Svetovej poštovej únie; vydanie známky zahŕňa aj jej uvedenie do obehu;

2.2 je prejavom suverenity a predstavuje:

2.2.1 dôkaz zaplatenia výplatného, ktoré zodpovedá jej nominálnej hodnote, keď je nalepená na poštovú zásielku v súlade s Aktmi Svetovej poštovej únie;

2.2.2 zdroj ďalších príjmov pre poštové správy ako filatelistický tovar;

2.3 musí byť v obehu na príslušnom území vydávajúcej správy a používa sa na účely výplatného alebo filatelie.

3. Ako prejav suverenity poštová známka obsahuje:

3.1 latinkou napísaný názov štátu alebo územia, ku ktorému patrí vydávajúca poštová správa;

3.1.1 nepovinne štátny znak členskej krajiny, ku ktorej patrí vydávajúca poštová správa;

3.1.2 v zásade jej nominálnu hodnotu uvedenú latinkou alebo arabskými číslicami;

3.1.3 nepovinne označenie „pošta“ latinkou alebo iným písmom.

4. Štátne znaky, úradné kontrolné znaky a symboly medzivládnych organizácií uvedené na poštových známkach sú chránené podľa Parížskeho dohovoru na ochranu duševného vlastníctva.
5. Námety a motívy poštových známok:

   5.1 musia byť v súlade s duchom preambuly Ústavy Svetovej poštovej únie a s rozhodnutiami prijatými orgánmi Únie;

   5.2 musia mať úzky vzťah s kultúrnou identitou krajiny vydávajúcej poštovej správy alebo prispievať k šíreniu kultúry alebo udržiavaniu mieru;

   5.3 musia mať, ak ide o spomienky na osobnosti alebo udalosti, ktoré nie sú z krajiny alebo z územia vydávajúcej poštovej správy, úzke prepojenie s príslušnou krajinou alebo s územím;

   5.4 nesmú mať politický charakter alebo byť hanlivé voči osobnosti alebo krajine;

   5.5 musia mať dôležitý význam pre krajinu vydávajúcej poštovej správy alebo pre poštovú správu.
6. Ako predmet práva duševného vlastníctva poštová známka môže obsahovať:

   6.1 označenie práva vydávajúcej poštovej správy používať príslušné vlastnícke práva, ako sú:

   6.1.1 autorské práva uvedením skratky pre copyright (C), označenie vlastníka autorských práv a označenie roku vydania;

   6.1.2 značka registrovaná na území členskej krajiny príslušnej vydávajúcej poštovej správy, a to umiestnením symbolu obchodnej značky (R) za túto značku;

   6.2 meno autora;

   6.3 názov tlačiarne.
7. Poštové výplatné značky, odtlačky výplatných strojov a odtlačky urobené tlačiarenským lisom alebo inými tlačiarenskými alebo pečiatkovacími postupmi podľa ustanovení Aktov SPÚ sa môžu používať len s povolením poštovej správy.

Článok 9

Bezpečnosť pošty

Členské krajiny prijmú a zavedú na účely zachovania a zvýšenia dôvery verejnosti k poštovým službám akčnú stratégiu poštovej bezpečnosti pre všetky úrovne poštovej prevádzky, a to v záujme všetkých dotknutých strán. Táto stratégia bude zahŕňať výmenu informácií, ktoré sa týkajú udržania bezpečnosti a ochrany dopravy a tranzitu záverov medzi členskými krajinami.

Článok 10

Životné prostredie

Členské krajiny musia prijať a zaviesť dynamickú stratégiu pre životné prostredie na všetkých úrovniach poštovej prevádzky a podporovať v rámci poštových služieb vzťah k ochrane životného prostredia.

Článok 11

Porušenie pravidiel

1. Poštové zásielky

   1.1 Členské krajiny sa zaväzujú prijať potrebné opatrenia na zamedzenie ďalej uvedeným činom a stíhanie a potrestanie osôb, ktoré tieto činy spáchajú:

   1.1.1 vkladanie narkotík, psychotropných látok alebo zápalných, výbušných alebo inak nebezpečných látok, ktoré nie sú výslovne povolené týmto Dohovorom, do poštových zásielok;

   1.1.2 vkladanie takých vecí do poštových zásielok, ktoré majú pedofilný charakter alebo pornografický charakter s použitím detí.
2. Výplatné všeobecne a osobitne prostriedky výplatného

2.1 Členské krajiny sa zaväzujú prijať potrebné opatrenia, aby zamedzili, stíhali a potrestali porušenie pravidiel týkajúcich sa prostriedkov výplatného, ktoré sú uvedené v tomto Dohovore, a to:

2.1.1 poštové známky v obehu alebo stiahnuté z obehu;

2.1.2 výplatné značky;

2.1.3 odtlačky výplatných strojov alebo iné odtlačky urobené tlačiarenským lisom;

2.1.4 medzinárodné odpovedky.

2.2 Na účely tohto Dohovoru sa porušením pravidiel týkajúcich sa prostriedkov výplatného rozumie jeden z ďalej uvedených činov, ktoré boli spáchané so zámerom nezákonne obohatiť seba alebo iné osoby. Potrestané musia byť nasledujúce činy:

2.2.1 falšovanie, napodobňovanie alebo zneužitie prostriedkov výplatného, alebo každý nedovolený alebo nezákonný čin spojený s ich neoprávnenou výrobou;

2.2.2 používanie, uvedenie do obehu, obchodovanie, distribúcia, rozširovanie, doprava, dovážanie, vyvážanie, predstavovanie alebo vystavovanie vrátane propagačných účelov, falšovaných, napodobňovaných alebo zneužitých prostriedkov výplatného;

2.2.3 používanie alebo uvedenie do obehu prostriedkov výplatného, ktoré už boli použité na poštové účely;

2.2.4 pokusy smerujúce k spáchaniu jedného z uvedených porušení pravidiel.

3. Reciprocita

3.1 Ak ide o sankcie, nemožno robiť žiadny rozdiel medzi činmi uvedenými v odseku 2, či už ide o národné, alebo zahraničné prostriedky výplatného; toto ustanovenie nesmie byť predmetom žiadnych zákonných alebo zmluvných podmienok reciprocity.

ČASŤ II
USTANOVENIA O LISTOVEJ POŠTE A POŠTOVÝCH BALÍKOCH

KAPITOLA 1
POSKYTOVANIE SLUŽIEB

Článok 12
Základné služby

1. Členské krajiny zabezpečujú prijímanie, spracovanie, prepravu a dodávanie listových zásielok.
2. Listové zásielky sú:

2.1 prednostné zásielky a neprednostné zásielky s hmotnosťou do dvoch kilogramov;

2.2 listy, lístky, tlačoviny a balíčky s hmotnosťou do dvoch kilogramov;

2.3 slepecké zásielky s hmotnosťou do sedem kilogramov;

2.4 osobitné vrecia obsahujúce noviny a časopisy, periodickú tlač, knihy a podobné tlačou vyhotovené dokumenty adresované tomu istému adresátovi na tú istú adresu, nazývané „vrecia M“ s hmotnosťou do 30 kilogramov.

3. Listové zásielky sa klasifikujú podľa rýchlosti ich spracovania alebo podľa ich obsahu, a to v súlade s Vykonávacím poriadkom o listovej pošte.
4. Hmotnostné limity vyššie ako limity uvedené v odseku 2 sa používajú pre niektoré kategórie listových zásielok nepovinne, a to podľa podmienok stanovených vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte.
5. Členské krajiny taktiež zabezpečia prijímanie, spracovanie, prepravu a dodávanie poštových balíkov do hmotnosti 20 kilogramov, a to buď podľa ustanovení Dohovoru, alebo ak ide o vystupujúce balíky, podľa dvojstrannej dohody, použijúc spôsob výhodnejší pre ich zákazníka.
6. Hmotnostné limity vyššie ako 20 kilogramov sa používajú pre niektoré kategórie poštových balíkov nepovinne, a to podľa podmienok uvedených vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch.

7. Každá krajina, ktorej poštová správa sa nezaoberá prepravou balíkov, môže povoliť vykonávanie ustanovení Dohovoru dopravným spoločnostiam. Zároveň môže obmedziť túto službu na balíky pochádzajúce z miest alebo adresované na miesta obsluhované týmito spoločnosťami.
8. Na rozdiel od ustanovení uvedených v odseku 5 krajiny, ktoré pred 1. januárom 2001 neboli stranami Dohody o poštových balíkoch, nie sú povinné zabezpečiť službu poštových balíkov.

Článok 13

Doplnkové služby

1. Členské krajiny povinne zabezpečujú nasledujúce doplnkové služby:

   1.1 službu doporučene pre vystupujúce letecké a prednostné listové zásielky;

   1.2 službu doporučene pre vystupujúce neprednostné a pozemné listové zásielky pre smery, v ktorých sa nepredpokladá letecká alebo prednostná služba;

   1.3 službu doporučene pre všetky vstupujúce listové zásielky.
2. Poskytovanie služby doporučene pre neprednostné a pozemné vystupujúce listové zásielky pre smery, v ktorých je zabezpečená prednostná alebo letecká služba, je nepovinné.
3. Členské krajiny môžu zabezpečiť nasledujúce nepovinné doplnkové služby, a to v rámci vzťahov medzi poštovými správami, ktoré sa dohodli poskytovať tieto služby:

   3.1 službu poistenie zásielok pre listové zásielky a balíky;

   3.2 službu overenie dodania pre listové zásielky;

   3.3 službu dobierka pre listové zásielky a balíky;

   3.4 službu expresné dodávanie pre listové zásielky a balíky;

   3.5 službu do vlastných rúk pre doporučené listové zásielky, zásielky s overením dodania alebo poistené listové zásielky;

   3.6 službu oslobodenie listových zásielok a balíkov od sadzieb a poplatkov;

   3.7 službu krehké a neskladné balíky;

   3.8 službu „Consignment“ pre združené zásielky do cudziny, ktoré sú od jedného odosielateľa.
4. Nasledujúce tri doplnkové služby obsahujú súčasne povinné aj nepovinné časti:

   4.1 služba odpovedných zásielok v medzinárodnom styku (CCRI/IBRS – Medzinárodná obchodná odpovedná služba), ktorá je v podstate nepovinná, ale všetky poštové správy sú povinné zabezpečiť vrátenie zásielok CCRI/IBRS;

   4.2 služba medzinárodných odpovedíek, ktoré sa môžu vymieňať v každej členskej krajine, ale ich predaj je nepovinný;

   4.3 služba doručenka pre listové doporučené zásielky alebo zásielky s overením dodania, balíky a poistené zásielky; všetky poštové správy prijímajú doručenky pre vstupujúce zásielky, avšak poskytovanie služby doručenka pre vystupujúce zásielky je nepovinné.
5. Tieto služby a ich sadzby sú uvedené vo vykonávacích poriadkoch.
6. Ak niektoré z nasledujúcich služieb sú predmetom osobitných sadzieb vo vnútroštátnom styku, poštové správy môžu vyberať rovnaké sadzby za medzinárodné zásielky, a to podľa podmienok stanovených vo vykonávacích poriadkoch:

   6.1 dodávanie balíčkov nad 500 gramov;

   6.2 podávanie listových zásielok po rozhodujúcom čase;

   6.3 podávanie zásielok mimo bežných otváracích hodín priehradky;

   6.4 zber zásielok u odosielateľa;

   6.5 vrátenie listovej zásielky mimo bežných otváracích hodín priehradky;

   6.6 poste restante;

   6.7 uloženie listových zásielok nad 500 gramov a poštových balíkov;

   6.8 dodávanie balíkov podľa oznámenia o príchode;

6.9 úhrada za riziko vyššej moci.

Článok 14

Elektronická pošta, EMS, integrovaná logistika a nové služby

1. Poštové správy sa môžu medzi sebou dohodnúť o poskytovaní nasledujúcich služieb, ktoré sú opísané vo vykonávacích poriadkoch:

   1.1 elektronická pošta je služba, ktorá zahŕňa elektronický prenos správ;

   1.2 EMS je expresná poštová služba pre dokumenty a tovar, ktorá je, pokiaľ je to možné, najrýchlejšou z poštových služieb uskutočnenou fyzickým prostriedkom; poštové správy majú možnosť poskytovať túto službu na základe Mnohostrannej štandardnej dohody o EMS alebo na základe dvojstranných dohôd;

   1.3 integrovaná logistika je služba, ktorá plne zodpovedá potrebám zákazníkov v oblasti logistiky a zahŕňa etapy pred fyzickým prenosom tovarov a dokumentov a po ňom;

   1.4 elektronická poštová pečiatka, ktorá preukázateľne potvrdzuje skutočnosť, že v danej podobe a v danom čase došlo k elektronickému deju, na ktorom sa podieľala jedna strana alebo viac strán.

2. Poštové správy môžu po vzájomnej dohode vytvoriť novú službu, ktorá nie je výslovne uvedená v Aktoch Únie. Sadzby, ktoré sa týkajú novej služby, stanovuje príslušná poštová správa, berúc do úvahy výdavky na prevádzkovanie tejto služby.

Článok 15

Nepovolené zásielky. Zákazy

1. Všeobecné ustanovenia

   1.1 Zásielky, ktoré nespĺňajú podmienky stanovené v Dohovore a vo vykonávacích poriadkoch, sa neprijímajú. Vôbec sa neprijímajú zásielky, ktoré sú odosielané s podvodným úmyslom alebo s úmyslom vyhnúť sa úplnému zaplateniu príslušných sadzieb.

   1.2 Výnimky zo zákazov, ktoré sú obsiahnuté v tomto článku, sú stanovené vo vykonávacích poriadkoch.

   1.3 Všetky poštové správy majú možnosť rozšíriť zákazy obsiahnuté v tomto článku, ktoré sa môžu uplatniť ihneď po ich zahrnutí do príslušnej zbierky.

2. Zákazy, ktoré sa týkajú všetkých druhov zásielok

   2.1 Do všetkých druhov zásielok je zakázané vkladať nasledujúce veci:

   2.1.1 narkotiká a psychotropné látky;

   2.1.2 obscénne a nemravné veci;

   2.1.3 veci, ktorých dovoz alebo obeh sú v krajine určenia zakázané;

   2.1.4 veci, ktoré môžu svojou povahou alebo balením vystaviť poštových zamestnancov alebo širokú verejnosť nebezpečenstvu, znečistiť alebo poškodiť iné zásielky, poštové zariadenie alebo majetok patriaci tretím osobám;

   2.1.5 dokumenty, ktoré majú charakter aktuálnej a osobnej korešpondencie vymieňanej medzi inými osobami, ako sú odosielateľ a adresát alebo osoby bývajúce s nimi.

3. Výbušné, zápalné alebo rádioaktívne materiály a iné nebezpečné látky

   3.1 Do všetkých druhov zásielok je zakázané vkladať výbušné, zápalné alebo iné nebezpečné látky, ako aj rádioaktívne materiály.

   3.2 Výnimočne sú povolené nasledujúce látky a materiály:

   3.2.1 rádioaktívne materiály zasielané v listových zásielkach a poštových balíkoch podľa článku 16 ods. 1;

   3.2.2 biologické látky zasielané v listových zásielkach podľa článku 16 ods. 2.

4. Živé zvieratá

   4.1 Do všetkých druhov zásielok je zakázané vkladať živé zvieratá.

4.2 V listových zásielkach okrem poistených zásielok sú výnimočne povolené nasledujúce zvieratá:

4.2.1 včely, pijavice a hodvábniky;

4.2.2 cudzopasníky a ničitelia škodlivého hmyzu určené na kontrolu tohto hmyzu a vymieňané medzi úradne uznanými inštitúciami;

4.2.3 muchy z čeľade drosophilidae používané na lekársky biologický výskum medzi úradne uznanými inštitúciami.

4.3 V balíkoch sú výnimočne povolené nasledujúce zvieratá:

4.3.1 živé zvieratá, ktorých doprava poštou je povolená poštovými predpismi príslušných krajín.

5. Vkladanie korešpondencie do balíkov

5.1 Do poštových balíkov je zakázané vkladať nasledujúce veci:

5.1.1 dokumenty, ktoré majú charakter bežnej alebo osobnej korešpondencie;

5.1.2 korešpondenciu akéhokoľvek druhu vymieňanú medzi osobami inými než odosielateľ a adresát alebo medzi osobami žijúcimi s nimi.

6. Mince, bankovky a iné cenné veci

6.1. Je zakázané vkladať mince, bankovky, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, spracované alebo nespracované, drahokamy, klenoty alebo iné cenné veci:

6.1.1 do listových zásielok bez služby poistenie;

6.1.1.1 ak to však vnútroštátne právne predpisy krajín pôvodu a krajín určenia povoľujú, môžu byť tieto veci odosielané v zatvorenej obálke ako doporučené zásielky;

6.1.2 do balíkov bez služby poistenie okrem prípadov, ak to povoľujú vnútroštátne právne predpisy krajín pôvodu a krajín určenia;

6.1.3 do balíkov bez služby poistenie vymieňaných medzi krajinami, ktoré povoľujú balíky so službou poistenie;

6.1.3.1 okrem uvedeného každá správa môže zakázať vkladanie zlatých prútov do balíkov so službou poistenie alebo bez služby poistenie pochádzajúcich z jej územia alebo na jej územie určených alebo prevážaných cez jej územie v otvorenom tranzite; poštová správa môže obmedziť skutočnú hodnotu týchto zásielok.

7. Tlačoviny a slepecké zásielky

7.1 Tlačoviny a slepecké zásielky:

7.1.1 nemôžu mať nijaké poznámky alebo obsahovať dokument, ktorý má charakter korešpondencie;

7.1.2 nemôžu obsahovať nijakú poštovú známku alebo inú formu výplatného s pečiatkou alebo bez pečiatky, ani nijaký dokument predstavujúci peňažnú hodnotu s výnimkou prípadov, keď zásielka obsahuje predplatený lístok, obálku alebo pásku na účely jej návratu, na ktorej je vytlačená adresa odosielateľa zásielky alebo jeho zástupcu v krajine podania alebo v krajine určenia pôvodnej zásielky.

8. Zaobchádzanie s neoprávnene prijatými zásielkami

8.1 Zaobchádzanie s neoprávnene prijatými zásielkami je uvedené vo vykonávacích poriadkoch. Zásielky, ktoré obsahujú veci uvedené v odsekoch 2.1.1, 2.1.2 a 3.1, sa však za žiadnych okolností nesmú prepravovať na miesto ich určenia, dodávať adresátom alebo vracať na miesto pôvodu. Ak veci uvedené v odsekoch 2.1.1 a 3.1 budú objavené počas tranzitu, bude sa s nimi zaobchádzať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tranzitnej krajiny.

Článok 16
Dovolené rádioaktívne a biologické materiály

1. Rádioaktívne materiály sú dovolené v listových zásielkach a v poštových balíkoch v styku medzi poštovými správami, ktoré súhlasili s takými zásielkami, buď v oboch smeroch, alebo v jednom smere, a to podľa nasledujúcich podmienok:

   1.1 rádioaktívne materiály upravené a zabalené podľa príslušných ustanovení vykonávacích poriadkov;

   1.2 ak sú zasielané v listových zásielkach, platí sa za ne sadzba ako za prednostné zásielky alebo ako za listy so službou doporučene;

   1.3 rádioaktívne materiály obsiahnuté v listových zásielkach alebo v poštových balíkoch musia byť dopravované najrýchlejšou cestou, obvykle letecky, a to s výhradou vyberania príslušných príplatkov;

   1.4 rádioaktívne materiály môžu podávať len riadne oprávnení odosielatelia.

2. Biologické materiály sú dovolené v listových zásielkach iba za nasledujúcich podmienok:

   2.1 biologické materiály podliehajúce skaze, infekčné látky a pevný kysličník uhličitý (suchý ľad) používaný ako chladiaci materiál pre infekčné látky môžu byť dopravované poštou len medzi oprávnenými, úradne uznanými laboratóriami; tieto nebezpečné tovary môžu byť prijímané v poštových zásielkach na leteckú dopravu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a s platnými Technickými predpismi Organizácie medzinárodného civilného letectva (ICAO) a podľa ustanovení predpisov IATA pre nebezpečný tovar;

   2.2 biologické materiály podliehajúce skaze a infekčné látky upravené a zabalené podľa príslušných ustanovení vykonávacieho poriadku sa vyplácajú ako prednostné zásielky alebo ako doporučené zásielky; dodatočný manipulačný príplatok za tieto zásielky je povolený;

   2.3 príjem biologických materiálov podliehajúcich skaze a infekčných látok je obmedzený na tie členské krajiny, ktorých poštové správy vyhlásili, že povoľujú také zásielky buď vo vzájomnom styku, alebo len v jednom smere;

   2.4 také látky alebo materiál sa dopravujú najrýchlejšou cestou, obvykle letecky, s tým, že podliehajú zaplateniu príslušných leteckých príplatkov a sú prednostne doručované.

Článok 17
Reklamácie

1. Každá poštová správa je povinná prijímať reklamácie týkajúce sa u nej podanej zásielky alebo zásielky podanej v službe inej poštovej správy za predpokladu, že reklamácie sú podané v lehote do šiestich mesiacov, začínajúc dňom, ktorý nasleduje po dni podania zásielky. Obdobie šiestich mesiacov sa týka vzťahov medzi reklamujúcimi osobami a poštovými správami a nezahŕňa odovzdávanie reklamácií medzi poštovými správami.

   1.1 Prijímanie reklamácií, ktoré sa týkajú neprijatia obyčajnej listovej zásielky, však nie je povinné. Teda poštové správy, ktoré prijímajú reklamácie týkajúce sa nedodania obyčajnej listovej zásielky, majú možnosť obmedziť pátranie na nedoručiteľné zásielky.

2. Reklamácie sa prijímajú podľa podmienok, ktoré sú stanovené vo vykonávacích poriadkoch.

3. Vybavovanie reklamácií je bezplatné. Ak sa však požaduje použitie služby EMS, dodatočné náklady znáša spravidla žiadateľ.

Článok 18
Colná kontrola. Clo a iné poplatky

1. Poštové správy krajín pôvodu a krajín určenia sú oprávnené predkladať zásielky na colnú kontrolu, a to podľa vnútroštátnych právnych predpisov týchto krajín.

2. Zásielky predložené na colnú kontrolu môžu byť zaťažené sadzbou za predloženie colnici, ktorej orientačná výška je uvedená vo vykonávacích poriadkoch. Sadzba sa vyberá iba za predloženie colnici a preclenie tých zásielok, ktoré boli zaťažené clom alebo podobným poplatkom.

3. Poštové správy, ktoré sú poverené colne prejednať zásielky za zákazníkov, môžu vyberať sadzbu od zákazníkov za colné prerokovanie, ktorá je stanovená na základe skutočných nákladov.
4. Poštové správy sú oprávnené vyberať podľa okolností od odosielateľov alebo od adresátov zásielok clo a všetky iné prípadné poplatky.

Článok 19

Výmena priamych záverov s vojenskými jednotkami

1. Priame listové závery sa môžu vymieňať prostredníctvom pozemných, námorných alebo leteckých služieb iných krajín:

   1.1 medzi poštami ktorejkoľvek členskej krajiny a veliteľmi vojenských jednotiek daných k dispozícii Organizácii Spojených národov;

   1.2 medzi veliteľmi takých vojenských jednotiek;

   1.3 medzi poštami ktorejkoľvek členskej krajiny a veliteľmi námorných, leteckých alebo pozemných jednotiek, vojnových lodí alebo vojenských lietadiel tej istej krajiny nachádzajúcich sa v zahraničí;

   1.4 medzi veliteľmi námorných, pozemných alebo leteckých jednotiek, vojnových lodí alebo vojenských lietadiel tej istej krajiny.
2. Listové zásielky, ktoré tvoria obsah záverov uvedených v odseku 1, sa obmedzujú jedine na zásielky adresované alebo odosielané príslušníkmi vojenských jednotiek alebo dôstojníkmi a posádkami lodí alebo lietadiel, pre ktoré sú závery určené alebo z ktorých sa odosielajú. Sadzby a zasielacie podmienky na tieto zásielky stanoví podľa svojich predpisov poštová správa krajiny, ktorá dala vojenskú jednotku k dispozícii alebo ktorej lode alebo lietadlá patria.
3. Ak neexistuje osobitná dohoda, hradí poštová správa krajiny, ktorá dala k dispozícii vojenskú jednotku alebo ktorej patria lode alebo lietadlá, príslušným správam tranzitné odmeny za závery, terminálne odmeny a odmeny za leteckú dopravu.

Článok 20

Normy a ciele kvality služby

1. Správy musia určiť a publikovať svoje normy a ciele distribúcie pre vstupujúce listové zásielky a balíky.
2. Normy a ciele zvýšené o čas, bežne požadovaný na preclenie, nesmú byť nevýhodnejšie ako tie, ktoré sa uplatňujú pre porovnateľné zásielky vnútroštátneho styku.
3. Správy pôvodu musia tak isto stanoviť a publikovať normy času dopravy prednostných a leteckých listových zásielok, ako aj balíkov a neprednostných/pozemných balíkov medzi koncovými bodmi.
4. Poštové správy hodnotia uplatňovanie noriem kvality.

KAPITOLA 2

ZODPOVEDNOSŤ

Článok 21

Zodpovednosť poštových správ. Náhrady

1. Všeobecné ustanovenia

   1.1 Okrem prípadov uvedených v článku 22 poštové správy zodpovedajú za:

   1.1.1 stratu, vykradnutie alebo poškodenie doporučených zásielok, obyčajných balíkov a poistených zásielok;

   1.1.2 stratu zásielok s overením dodania;

   1.1.3 vrátenie balíka bez udania dôvodu jeho nedoručenia.

   1.2 Poštové správy sú viazané zodpovednosťou len za zásielky uvedené v bodoch 1.1.1 a 1.1.2.

   1.3 V každom inom prípade, ktorý nie je v tomto Dohovore, poštové správy nezodpovedajú.

1.4 Ak strata alebo úplné poškodenie doporučenej zásielky, obyčajného balíka a poistenej zásielky je zapríčinené vyššou mocou, za ktoré sa nevypláca náhrada škody, odosielateľ má právo na vrátenie zaplatených sadzieb s výnimkou sadzby za poistenie.

1.5 Výška náhrady, ktorá má byť zaplatená, nemôže byť vyššia ako sumy, ktoré sú uvedené vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte a vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch.

1.6 V prípade zodpovednosti sa vo výške náhrady, ktorá má byť vyplatená, neberú do úvahy nepriame škody a ušlý zisk.

1.7 Všetky ustanovenia, ktoré sa týkajú zodpovednosti poštových správ, musia byť presné, povinné a úplné. Poštové správy nepreberajú v žiadnom prípade – ani v prípade vážnej chyby - zodpovednosť nad hranice uvedené v Dohovore a vykonávacích poriadkoch.

2. Doporučené zásielky

2.1 V prípade straty, úplného vykradnutia alebo úplného poškodenia doporučenej zásielky má odosielateľ právo na náhradu vo výške, ktorá je uvedená vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte. Ak odosielateľ požaduje nižšiu sumu, ako je suma uvedená vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte, poštové správy vyplatia túto nižšiu sumu a na základe tejto sumy získajú refundácie od príslušných poštových správ.

2.2 Ak je doporučená zásielka čiastočne vykradnutá alebo čiastočne poškodená, odosielateľ má právo na náhradu škody zodpovedajúcu v zásade skutočnej hodnote poškodenia alebo vykradnutia.

3. Zásielky s overením dodania

3.1 V prípade straty, úplného vykradnutia alebo úplného poškodenia zásielky s overením dodania má odosielateľ právo iba na vrátenie zaplatených sadzieb.

4. Obyčajné balíky

4.1 V prípade straty, úplného vykradnutia alebo úplného poškodenia obyčajného balíka má odosielateľ právo na náhradu škody vo výške stanovenej vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch. Ak odosielateľ požaduje nižšiu sumu, ako je uvedená vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch, poštové správy vyplatia túto nižšiu sumu a na základe tejto sumy získajú refundácie od príslušných poštových správ.

4.2 Ak je obyčajný balík čiastočne vykradnutý alebo čiastočne poškodený, odosielateľ má právo na náhradu škody zodpovedajúcu v zásade skutočnej hodnote vykradnutia alebo poškodenia.

4.3 Poštové správy sa môžu dohodnúť, že budú vo svojom vzájomnom styku uplatňovať sumu za balík uvedenú vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch bez ohľadu na jeho hmotnosť.

5. Poistené zásielky

5.1 V prípade straty, úplného vykradnutia alebo úplného poškodenia poistenej zásielky má odosielateľ právo na náhradu zodpovedajúcu v zásade výške poistenia v DTS.

5.2 Ak je poistená zásielka čiastočne vykradnutá alebo čiastočne poškodená, odosielateľ má právo na náhradu škody zodpovedajúcu v zásade skutočnej hodnote vykradnutia alebo poškodenia. Tá však nesmie v žiadnom prípade prekročiť výšku poistenia v DTS.

6. V prípadoch uvedených v odsekoch 4 a 5 sa náhrada vypočíta podľa bežnej ceny prepočítanej na DTS vecí alebo tovarov tej istej povahy v mieste a v čase podania zásielky na dopravu. Ak sa bežná cena nedá zistiť, náhrada sa vypočíta podľa obvyklej hodnoty vecí alebo tovarov odhadnutej podľa tých istých podkladov.

7. Ak sa poskytuje náhrada za stratu, úplné vykradnutie alebo za úplné poškodenie doporučenej zásielky, obyčajného balíka alebo poistenej zásielky, má odosielateľ alebo prípadne adresát tiež právo na vrátenie zaplatených sadzieb a poplatkov s výnimkou sadzby za službu doporučene a poistenie. To isté platí pre doporučené zásielky, obyčajné balíky alebo poistené zásielky odmietnuté adresátmi pre ich zlý stav, ak možno zodpovednosť za tento stav pripísať poštovej službe.

8. Napriek ustanoveniam v odsekoch 2, 4 a 5 má adresát právo na náhradu po dodaní vykradnutej alebo poškodenej doporučenej zásielky, obyčajného balíka alebo poistenej zásielky.

9. Poštová správa pôvodu môže odosielateľom vo svojej krajine poskytovať náhrady určené jej vnútroštátnymi právnymi predpismi za doporučené zásielky a balíky bez služby poistenie s podmienkou, že tie nebudú nižšie ako náhrady stanovené v odsekoch 2.1 a 4.1. To isté platí pre správu určenia, ak sa náhrada vypláca adresátovi. Sumy stanovené v odsekoch 2.1 a 4.1 sa však uplatňujú:

   9.1 v prípade postihu zodpovednej správy;

   9.2 ak sa odosielateľ zriekne svojich nárokov v prospech adresáta alebo naopak.

10. K tomuto článku sa neuznáva žiadna výhrada, ktorá sa týka platenia náhrady poštovým správam, s výnimkou prípadu dvojstrannej dohody.

Článok 22

Oslobodenie poštových správ od zodpovednosti

1. Poštové správy sú oslobodené od zodpovednosti za doporučené zásielky, zásielky s overením dodania, balíky a poistené zásielky, ak ich dodali podľa podmienok stanovených ich predpismi pre zásielky rovnakého druhu. Zodpovednosť však trvá,

   1.1 ak sa zistilo vykradnutie alebo poškodenie buď pred dodaním zásielky, alebo po ňom;

   1.2 ak adresát alebo odosielateľ v prípade vrátenia zásielky do miesta pôvodu vyslovia výhrady pri prevzatí vykradnutej alebo poškodenej zásielky, ak túto možnosť povoľujú vnútroštátne právne predpisy;

   1.3 ak doporučená zásielka bola dodaná do poštovej schránky a adresát v priebehu reklamácie vyhlási, že zásielku nedostal, ak túto možnosť povoľujú vnútroštátne právne predpisy;

   1.4 ak adresát alebo v prípade vrátenia na miesto pôvodu odosielateľ balíka alebo poistenej zásielky oznámi bez meškania správe, ktorá mu zásielku dodala, že zistil škodu, aj keď mu bola zásielka správne odovzdaná; musí však dokázať, že k vykradnutiu alebo k poškodeniu nedošlo po doručení; výraz „bez meškania“ sa musí vysvetľovať v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

2. Poštové správy nezodpovedajú:

   2.1 v prípadoch vyššej moci v súlade s článkom 13 ods. 6.9;

   2.2 ak nemôžu podať vysvetlenie o zásielkach, pretože služobné doklady boli zničené vyššou mocou s tým, že ich zodpovednosť nebola dokázaná inak;

   2.3 ak škoda bola spôsobená chybou alebo nedbalosťou odosielateľa, alebo vznikla z povahy obsahu zásielky;

   2.4 ak ide o zásielky, na ktorých obsah sa vzťahujú zákazy uvedené v článku 15;

   2.5 ak podľa úradného oznámenia správy krajiny určenia boli zásielky zhabané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tejto krajiny;

   2.6 ak v prípade poistených zásielok, tie boli podvodne poistené na vyššiu sumu, ako je skutočná hodnota obsahu;

   2.7 ak zásielku odosielateľ nereklamoval v lehote do šiestich mesiacov odo dňa nasledujúceho po dni jej podania;

   2.8 v prípade balíkov vojnových zajatcov a internovaných civilných osôb;

   2.9 ak je odosielateľ podozrivý, že konal podvodne s cieľom získať náhradu škody.

3. Poštové správy nepreberajú nijakú zodpovednosť za colné vyhlásenia, aj keď majú akúkoľvek formu, a za rozhodnutia colných orgánov pri prerokovaní zásielok predložených na colnú kontrolu.

Článok 23
Zodpovednosť odosielateľa

1. Odosielateľ zásielky zodpovedá za všetky materiálne ujmy, ktoré utrpeli zamestnanci pôšt, a za všetky škody spôsobené na iných poštových zásielkach a na poštovom zariadení v dôsledku podania vecí nedovolených na dopravu, alebo v dôsledku nedodržania zasielacích podmienok.
2. V prípade škôd spôsobených na iných poštových zásielkach zodpovedá odosielateľ za každú poškodenú zásielku v rovnakom rozsahu ako poštové správy.
3. Odosielateľ zostáva zodpovedný, aj keď podacia pošta takú zásielku prijala.
4. Ak odosielateľ dodržal zasielacie podmienky, nie je zodpovedný, ak došlo k chybe alebo k nedbalosti zo strany poštových správ alebo dopravcov pri spracovaní zásielok po ich prijatí.

Článok 24
Výplata náhrady

1. Predmetom právneho postihu zodpovednej správy je povinnosť vyplatiť náhradu a vrátiť sadzby a poplatky podľa prípadu buď správe pôvodu, alebo správe určenia.
2. Odosielateľ sa môže zriecť práva na náhradu škody v prospech adresáta. Aj naopak, adresát sa môže zriecť svojich práv v prospech odosielateľa. Ak to povoľujú vnútroštátne právne predpisy, môžu odosielateľ alebo adresát splnomocniť na prevzatie náhrady škody tretiu osobu.

Článok 25
Možnosť vybrania náhrady škody od odosielateľa alebo od adresáta

1. Ak sa po vyplatení náhrady škody nájde doporučená zásielka, balík alebo poistená zásielka, alebo časť obsahu, ktoré boli predtým považované za stratené, oznámi sa odosielateľovi alebo adresátovi, že zásielka mu je k dispozícii počas troch mesiacov, ak vráti sumu vyplatenej náhrady škody. Zároveň sa požiada, aby oznámil, komu sa má zásielka dodať. Ak odmietne zásielku prevziať alebo neodpovie v stanovenej lehote, postupuje sa podľa prípadu rovnako u adresáta alebo u odosielateľa, pričom sa dá na odpoveď rovnaká lehota.
2. Ak odosielateľ a adresát odmietnu zásielku prevziať alebo neodpovedia do termínu určeného v odseku 1, stáva sa táto zásielka vlastníctvom správy, prípadne správ, ktoré znášali škodu.
3. Ak sa neskôr nájde poistená zásielka, ktorej obsah má nižšiu hodnotu, ako je suma vyplatenej náhrady škody, musí odosielateľ alebo adresát podľa prípadu vrátiť sumu tejto náhrady škody oproti vráteniu zásielky, a to bez ohľadu na dôsledky vyplývajúce z podvodného udania ceny.

Článok 26
Reciprocita uplatňovaná na výhrady k zodpovednosti

Na rozdiel od ustanovení článkov 22 až 25 každá členská krajina, ktorá si vyhradila právo neplatiť náhrady škody z titulu zodpovednosti, nemá právo na takú náhradu škody zo strany inej členskej krajiny, ktorá prijíma zodpovednosť v súlade s ustanoveniami uvedených článkov.

KAPITOLA 3
OSOBITNÉ USTANOVENIA O LISTOVEJ POŠTE

Článok 27
Podávanie listových zásielok v zahraničí

1. Nijaká členská krajina nemusí dopravovať ani dodávať adresátom listové zásielky, ktoré odosielatelia zdržujúci sa na jej území podali alebo dali podať v cudzej krajine s cieľom využiť jej priaznivejšie cenové podmienky.
2. Ustanovenia odseku 1 platia bez rozdielu tak na listové zásielky vyhotovené v krajine sídla odosielateľa a potom dopravované cez hranice, ako aj na listové zásielky vyhotovené v cudzej krajine.
3. Správa určenia môže vyžadovať od odosielateľa, a ak nie je uvedený, od správy podania zaplatenie sadzieb vnútroštátneho styku. Ak ani odosielateľ, ani správa podania nesúhlasia so

zaplatením týchto sadzieb v lehote stanovenej správou určenia, môže správa určenia buď vrátiť zásielky správe podania, pričom je oprávnená požadovať úhradu nákladov na vrátenie, alebo zaobchádzať s nimi podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov.

4. Nijaká členská krajina nie je povinná bez primeranej odmeny dopravovať alebo dodávať adresátom listové zásielky, ktoré odosielatelia podali alebo dali podať vo veľkých množstvách v inej krajine než v tej, v ktorej sídlia, ak hodnota terminálnych odmien je nižšia ako hodnota, ktorá by vznikla, keby boli zásielky podané v krajine sídla odosielateľov. Správy určenia majú právo požadovať od správy podania odmenu úmernú vynaloženým nákladom, ktorá nesmie presiahnuť vyššiu z týchto dvoch hodnôt: buď 80 % sadzby vnútroštátneho styku platnej pre rovnocenné zásielky, alebo 0,14 DTS za jednu zásielku plus 1 DTS za 1 kilogram. Ak správa podania nesúhlasí so zaplatením požadovanej sumy v lehote stanovenej správou určenia, môže správa určenia buď vrátiť zásielky správe podania, pričom je oprávnená požadovať zaplatenie nákladov za vrátenie, alebo zaobchádzať s nimi podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov.

ČASŤ III
ODMEŇOVANIE

KAPITOLA 1
OSOBITNÉ USTANOVENIA O LISTOVEJ POŠTE

Článok 28
Terminálne odmeny. Všeobecné ustanovenia

1. S výhradou oslobodení, ktoré sú uvedené vo vykonávacích poriadkoch, má každá správa, ktorá prijíma od inej správy listové zásielky, právo vyberať od odosielajúcej správy odmenu za náklady vyvolané prijatou medzinárodnou poštou.
2. Pri uplatňovaní ustanovení týkajúcich sa platby terminálnych odmien sú poštové správy klasifikované ako krajiny a územia v cieľovom systéme alebo ako krajiny a územia majúce právo byť súčasťou prechodného systému v súlade so zoznamom, ktorý zaviedol kongres na tento účel svojou Rezolúciou C12/2004. V ustanoveniach o terminálnych odmenách sa krajiny a územia označujú slovom „krajiny“.
3. Ustanovenia tohto Dohovoru o platbách terminálnych odmien predstavujú dočasné opatrenia, ktoré by mali vyústiť do prijatia systému platieb založeného na špecifických nákladoch danej krajiny.
4. Prístup k vnútroštátnej službe

   4.1 Každá správa má sprístupniť inej poštovej správe údaje o svojich sadzbách a podmienkach platných vo vnútroštátnom styku, ponúknuť rovnaké podmienky, ako platia pre jej domácich zákazníkov.

   4.2 Správa pôvodu môže za porovnateľných podmienok požiadať správu určenia v cieľovom systéme, aby jej poskytla rovnaké podmienky, aké poskytuje svojim domácim zákazníkom pre zásielky rovnakého druhu.

   4.3 Správy v prechodnom systéme musia oznámiť, či povolia prístup podľa podmienok stanovených v odseku 4.1.

   4.3.1 Ak správa v prechodnom systéme vyhlási, že sprístupňuje podmienky ponúkané v jej vnútroštátnom styku, toto oprávnenie platí na nediskriminačnom základe pre všetky správy Únie.

   4.4 Správa určenia rozhodne, či správa podania splnila podmienky prístupu k jej vnútroštátnej službe.
5. Sadzby terminálnych odmien za hromadné zásielky nesmú byť vyššie ako najvýhodnejšie sadzby používané správou určenia na základe dvojstranných alebo mnohostranných dohôd o terminálnych odmenách. Správa určenia rozhodne, či správa podania splnila podmienky prístupu k jej vnútroštátnej službe.
6. Celková výška terminálnych odmien sa zakladá na výkonnosti kvality služby v krajine určenia. Rada pre poštovú prevádzku je splnomocnená, aby zosúladila odmeny uvedené v článkoch 29 a

30 na účely podpory účasti v systémoch sledovania a odmeňovania správ, ktoré dosiahnu svoje ciele kvality. Rada pre poštovú prevádzku môže v prípade nedostatočnej kvality stanoviť aj postihy, ale odmena nemôže byť nižšia ako minimálna odmena, ktorá je uvedená v článkoch 29 a 30.

7. Každá správa sa môže úplne alebo čiastočne zriecť odmeny uvedenej v odseku 1.

8. Príslušné správy môžu na základe dvojstrannej alebo mnohostrannej dohody používať iné platobné systémy na vyrovnávanie účtov terminálnych odmien.

Článok 29

Terminálne odmeny. Ustanovenia platné pri výmene medzi krajinami cieľového systému

1. Odmeny za listové zásielky vrátane hromadných zásielok, ale bez vriec M sú uplatňované na základe sadzieb za zásielku a za kilogram, odrážajúc náklady na spracovanie v krajine určenia. Tieto náklady musia byť vo vzťahu k vnútroštátnym sadzbám. Sadzby sú vypočítané podľa podmienok, ktoré sú určené vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte.

2. Sadzby za zásielku a za kilogram sa vypočítavajú na základe percentuálneho podielu sadzby 20-gramovej prednostnej listovej zásielky vnútroštátneho styku týmto spôsobom:

   2.1 v roku 2006: 62 %;

   2.2 v roku 2007: 64 %;

   2.3 v roku 2008: 66 %;

   2.4 v roku 2009: 68 %.

3. Sadzby nesmú prekročiť:

   3.1 v roku 2006: 0,226 DTS za zásielku a 1,768 DTS za kilogram;

   3.2 v roku 2007: 0,231 DTS za zásielku a 1,812 DTS za kilogram;

   3.3 v roku 2008: 0,237 DTS za zásielku a 1,858 DTS za kilogram;

   3.4 v roku 2009: 0,243 DTS za zásielku a 1,904 DTS za kilogram.

4. V rokoch 2006 až 2009 sa nemôžu uplatňovať sadzby nižšie ako 0,147 DTS za zásielku a 1,491 DTS za kilogram. Za predpokladu, že zvýšené sadzby nepresiahnu 100 % sadzby za 20-gramový prednostný list vnútroštátneho styku príslušnej krajiny, minimálne sadzby sú stanovené takto:

   4.1 v roku 2006: 0,151 DTS za zásielku a 1,536 DTS za kilogram;

   4.2 v roku 2007: 0,154 DTS za zásielku a 1,566 DTS za kilogram;

   4.3 v roku 2008: 0,158 DTS za zásielku a 1,598 DTS za kilogram;

   4.4 v roku 2009: 0,161 DTS za zásielku a 1,630 DTS za kilogram.

5. Pre vrecia M platí sadzba 0,793 DTS za kilogram.

   5.1 Vrecia M, ktoré vážia menej ako 5 kg, sú na účely terminálnych odmien považované za 5-kilogramové.

6. Za doporučené zásielky sa platí doplnková odmena 0,5 DTS za zásielku a za poistené zásielky sa platí doplnková odmena 1 DTS za zásielku.

7. Ustanovenia medzi krajinami cieľového systému sa uplatňujú aj pre každú krajinu prechodného systému, ktorá sa prihlási do cieľového systému. Rada pre poštovú prevádzku môže stanoviť prechodné opatrenia vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte.

8. K tomuto článku sa neuplatňuje žiadna výhrada s výnimkou dvojstranných dohôd.

Článok 30

Terminálne odmeny. Ustanovenia platné pre toky zásielok smerom do krajín prechodného systému, z krajín prechodného systému a medzi krajinami prechodného systému

1. Odmeňovanie

   1.1 Odmena za listové zásielky s výnimkou vriec M je 0,147 DTS za zásielku a 1,491 DTS za kilogram.

1.1.1 Pre toky, ktoré sú nižšie ako 100 ton ročne, sú tieto dve zložky prevedené na celkovú sadzbu 3,727 DTS za kilogram na základe celosvetového priemeru 15,21 zásielky na kilogram.

1.1.2 Pre toky, ktoré sú vyššie ako 100 ton ročne, uplatňuje sa celková sadzba 3,727 DTS za kilogram, ak ani správa určenia ani správa pôvodu nežiadajú úpravu sadzby na základe skutočného počtu zásielok na kilogram pre príslušný tok. Okrem toho táto sadzba sa uplatňuje, ak skutočný počet zásielok na kilogram je medzi 13 a 17.

1.1.3 Ak jedna zo správ požiada o uplatnenie skutočného počtu zásielok na kilogram, výpočet odmeny pre príslušný tok sa uskutočňuje podľa opravného mechanizmu, ktorý je stanovený vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte.

1.1.4 Úprava smerom nadol celkovej sadzby uvedenej v odseku 1.1.2 nemôže byť vyvolaná jednou krajinou v cieľovom systéme voči krajine v prechodnom systéme, iba ak krajina v prechodnom systéme nežiada úpravu v opačnom smere.

1.2 Pre vrecia M sa uplatňuje sadzba 0,793 DTS za kilogram.

1.2.1 Vrecia M s hmotnosťou menšou ako 5 kg sa na účely terminálnych odmien považujú za 5-kilogramové.

1.3 Za doporučené zásielky sa platí doplnková odmena 0,5 DTS za zásielku a za poistené zásielky sa platí doplnková odmena 1 DTS za zásielku.

2. Harmonizačný mechanizmus systémov

2.1 Ak správa určenia v cieľovom systéme s tokom zásielok, ktorý je vyšší ako 50 ton ročne, zistí, že ročná hmotnosť tohto toku presahuje prah, ktorý je vypočítaný podľa podmienok stanovených vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte, môže táto správa uplatniť na zásielky presahujúce tento prah systém odmeňovania podľa článku 29, a to s podmienkou, že táto správa neuplatnila opravný mechanizmus.

2.2 Ak správa v prechodnom systéme s tokom zásielok z jednej krajiny v prechodnom systéme, ktorý je vyšší ako 50 ton ročne, zistí, že ročná hmotnosť tohto toku presahuje prah vypočítaný podľa podmienok stanovených vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte, môže táto správa uplatniť pre zásielky presahujúce tento prah doplňujúcu odmenu podľa článku 31, a to s podmienkou, že táto správa neuplatnila opravný mechanizmus.

3. Hromadné zásielky

3.1 Odmena za hromadné zásielky pre krajiny cieľového systému je stanovená podľa uplatnenia sadzieb za zásielku a kilogram, o ktorých hovorí článok 29.

3.2 Správy v prechodnom systéme môžu požiadať za prijaté hromadné zásielky odmenu 0,147 DTS za zásielku a 1,491 DTS za kilogram.

4. K tomuto článku sa neuplatňuje žiadna výhrada s výnimkou dvojstranných dohôd.

Článok 31

Fond na zlepšovanie kvality služby

1. S výnimkou vriec M a hromadných zásielok sú terminálne odmeny, ktoré majú zaplatiť všetky krajiny a územia krajinám zaradeným Ekonomickou a sociálnou radou do kategórie najmenej rozvinutých krajín, zvýšené o 16,5 % zo sadzby 3,727 DTS za kilogram, uvedenej v článku 30, na účely tvorby zdrojov Fondu na zlepšovanie kvality služby v najmenej rozvinutých krajinách. Platba takéhoto druhu sa nekoná medzi najmenej rozvinutými krajinami.

2. Členské krajiny SPÚ a územia zahrnuté do Únie majú možnosť predložiť Správnej rade riadne potvrdenú žiadosť, aby ich krajina alebo územie bolo považované za krajinu alebo územie majúce potrebu doplnkových zdrojov. Krajiny zatriedené ako MCARB 1 (bývalé rozvojové krajiny) majú možnosť Správnu radu požiadať o možnosť čerpať z Fondu na zlepšovanie kvality služby za rovnakých podmienok ako najmenej rozvinuté krajiny. Okrem toho krajiny zaradené v Programe Spojených národov pre rozvoj v kategórii krajín, ktoré sú čistými prispievateľmi, majú možnosť predložiť Správnej rade žiadosť, aby mohli využívať Fond na zlepšovanie kvality služby za rovnakých podmienok ako krajiny zaradené do MCARB 1. Žiadosti, ktoré budú vybavené priaznivo v zmysle tohto článku, nadobudnú účinnosť prvý deň kalendárneho roka, ktorý nasleduje po roku rozhodnutia Správnej rady. Správna rada posudzuje žiadosť a rozhoduje na

základe prísnych hodnotiacich kritérií, či sa krajina môže, alebo nemôže považovať za menej rozvinutú krajinu alebo za krajinu zaradenú v MCARB 1, a to podľa prípadu so zreteľom na Fond na zlepšovanie kvality služby. Správna rada každý rok skúma a aktualizuje zoznam členských krajín SPÚ a území začlenených do Únie.

3. S výnimkou vriec M a hromadných zásielok terminálne odmeny, ktoré majú zaplatiť všetky krajiny a územia zaradené kongresom do kategórie industrializovaných krajín na účely terminálnych odmien pre krajiny a územia zaradené Programom Spojených národov pre rozvoj do kategórie krajín iných než najmenej rozvinutých, ktoré môžu využívať zdroje MCARB 1, sú zvýšené o 8 % zo sadzby 3,727 DTS za kilogram uvedenej v článku 30 na účely tvorby zdrojov Fondu na zlepšovanie kvality služby v krajinách tejto kategórie.
4. S výnimkou vriec M a hromadných zásielok terminálne odmeny, ktoré majú zaplatiť všetky krajiny a územia zaradené kongresom do kategórie industrializovaných krajín na účely terminálnych odmien pre krajiny a územia zaradené tým istým kongresom do kategórie rozvojových krajín iných, ako sú uvedené v odseku 1 a 3, sú zvýšené o 1 % zo sadzby 3,727 DTS za kilogram podľa článku 30, na účely tvorby zdrojov Fondu na zlepšovanie kvality služby.
5. Krajiny a územia zaradené v MCARB 1 oprávnené na čerpanie zdrojov môžu hľadať možnosti na zlepšovanie kvality svojej služby vďaka regionálnym alebo mnohonárodným projektom v prospech najmenej rozvinutých krajín alebo krajín s nízkymi príjmami. Z týchto projektov budú mať priamy úžitok všetky strany, ktoré prispievajú na ich financovanie prostredníctvom Fondu na zlepšovanie kvality služby.
6. Regionálne projekty by mali podporovať najmä uskutočňovanie programov SPÚ na prospech zlepšovania kvality služby a uplatňovanie systémov nákladového účtovníctva v rozvojových krajinách. Rada pre poštovú prevádzku prijme najneskôr v roku 2006 postupy na financovanie týchto projektov.

Článok 32
Tranzitné odmeny

Priame závery a zásielky v otvorenom tranzite vymieňané medzi správami alebo medzi dvomi poštami tej istej krajiny prostredníctvom služieb jednej alebo viacerých iných správ (služby tretích strán) podliehajú zaplateniu tranzitných odmien. Tie predstavujú odmenu za služby týkajúce sa pozemného, námorného a leteckého tranzitu.

KAPITOLA 2
OSTATNÉ USTANOVENIA

Článok 33
Základné sadzby a ustanovenia o odmenách za leteckú dopravu

1. Základnú sadzbu, ktorá sa používa na vyúčtovanie medzi správami za leteckú dopravu, schvaľuje Rada pre poštovú prevádzku. Túto sadzbu vypočítava Medzinárodný úrad podľa vzorca, ktorý je uvedený vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte.
2. Výpočet odmeny za leteckú dopravu priamych záverov, prednostných zásielok, leteckých zásielok a leteckých balíkov v otvorenom tranzite rovnako ako príslušné spôsoby vyúčtovania je uvedený vo Vykonávacom poriadku o listovej pošte a vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch.
3. Odmeny za každú dopravu letecky sú:

   3.1 na ťarchu správy krajiny pôvodu, ak ide o priame závery vrátane záverov, ktoré prechádzajú cez jednu alebo viacero sprostredkujúcich poštových správ;

   3.2 na ťarchu správy, ktorá odovzdáva zásielky inej správe, ak ide o prednostné zásielky a letecké zásielky v otvorenom tranzite vrátane nesprávne smerovaných zásielok.
4. Rovnaké pravidlá sa uplatňujú na letecky dopravované zásielky, ktoré sú oslobodené od pozemných a námorných tranzitných odmien.
5. Každá správa určenia, ktorá zabezpečuje leteckú dopravu medzinárodnej pošty v rámci svojej krajiny, má právo na úhradu dodatočných nákladov vynaložených na túto dopravu za

predpokladu, že vážený priemer vzdialeností uskutočnených prepráv presahuje 300 km. Rada pre poštovú prevádzku môže nahradiť vážený priemer vzdialeností iným náležitým kritériom. S výnimkou dohôd o neplatení odmien musia byť odmeny rovnaké pre všetky vstupujúce prednostné a letecké závery, bez ohľadu na to, či sa táto pošta ďalej dopravuje leteckou cestou, alebo nie.

6. Ak sú však terminálne odmeny vyberané správou určenia založené výslovne na nákladoch alebo na sadzbách vnútroštátneho styku, nevykonáva sa nijaká dodatočná úhrada za vnútroštátnu leteckú dopravu.

7. Pri výpočte váženého priemeru vzdialeností vylúči správa určenia hmotnosť všetkých záverov, pri ktorých je výpočet úhrady terminálnych odmien založený na nákladoch alebo na sadzbách vnútroštátneho styku správy určenia.

Článok 34

Pozemné a námorné podiely poštových balíkov

1. Za balíky vymieňané medzi dvoma poštovými správami sa vyberajú príchodné pozemné podiely vypočítané kombináciou základnej sadzby za balík a základnej sadzby za kilogram, ktoré sú určené vo vykonávacom poriadku.

   1.1 S prihliadnutím na uvedené základné sadzby môžu poštové správy využívať doplnkové sadzby za balík a kilogram, a to podľa ustanovení vykonávacieho poriadku.

   1.2 Podiely uvedené v odseku 1 a 1.1 sú na ťarchu krajiny pôvodu s výnimkou prípadov, keď Vykonávací poriadok o poštových balíkoch predpokladá odchýlky od tejto zásady.

   1.3 Príchodné pozemné podiely musia byť jednotné pre celé územie každej krajiny.

2. Za balíky vymieňané medzi dvoma správami alebo medzi dvoma poštami tej istej krajiny prostredníctvom pozemných služieb jednej alebo viacerých iných správ sa vyberajú v prospech krajín, ktorých služby sa zúčastňujú na pozemnej preprave, tranzitné pozemné podiely, ktoré sú stanovené vo vykonávacom poriadku podľa príslušného stupňa vzdialenosti.

   2.1 Za balíky v otvorenom tranzite sú sprostredkujúce správy oprávnené vyberať paušálnu sadzbu za zásielku, ktorá je stanovená vo vykonávacom poriadku.

   2.2 Tranzitné pozemné podiely sú na ťarchu poštovej správy krajiny pôvodu s výnimkou prípadov, keď Vykonávací poriadok o poštových balíkoch predpokladá odchýlky od tejto zásady.

3. Každá z krajín, ktorých služby sa zúčastňujú na námornej doprave balíkov, je oprávnená požadovať námorné podiely. Tieto podiely znáša správa krajiny pôvodu s výnimkou prípadov, keď Vykonávací poriadok o poštových balíkoch predpokladá odchýlky od tejto zásady.

   3.1 Za každú použitú námornú dopravu sú námorné podiely stanovené vo Vykonávacom poriadku o poštových balíkoch, a to podľa príslušného stupňa vzdialenosti.

   3.2 Poštové správy môžu námorný podiel vypočítaný podľa odseku 3.1 zvýšiť maximálne o 50 %. Na druhej strane ho môžu ľubovoľne znížiť.

Článok 35

Právomoc Rady pre poštovú prevádzku určiť výšku odmien a podielov

1. Rada pre poštovú prevádzku je oprávnená stanoviť nasledujúce odmeny a podiely, ktoré musia zaplatiť poštové správy podľa podmienok stanovených vo vykonávacích poriadkoch:

   1.1 tranzitné odmeny za spracovanie a dopravu listových záverov aspoň jednou treťou krajinou;

   1.2 základné sadzby a odmeny za leteckú dopravu uplatňované pre letecké zásielky;

   1.3 príchodné pozemné podiely za spracovanie vstupujúcich balíkov;

   1.4 tranzitné pozemné podiely za spracovanie a dopravu balíkov prostredníctvom jednej tretej krajiny;

   1.5 námorné podiely za námornú dopravu balíkov.

2. Úprava, ktorú bude možné vykonať vďaka metodike zabezpečujúcej spravodlivé odmeňovanie správ poskytujúcich služby sa musí opierať o reprezentatívne a spoľahlivé finančné a

ekonomické údaje. Prípadná zmena, o ktorej by sa rozhodlo, nadobudne účinnosť od dátumu určeného Radou pre poštovú prevádzku.

ČASŤ IV
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 36
Podmienky na schvaľovanie návrhov k Dohovoru a vykonávacím poriadkom

1. Návrhy predložené kongresu a týkajúce sa tohto Dohovoru nadobúdajú platnosť až po schválení väčšinou prítomných a hlasujúcich členských krajín, ktoré majú právo hlasovať. Pri hlasovaní musí byť prítomná najmenej polovica členských krajín zastúpených na kongrese, ktoré majú právo hlasovať.
2. Návrhy týkajúce sa Vykonávacieho poriadku o listovej pošte a Vykonávacieho poriadku o poštových balíkoch nadobúdajú platnosť až po schválení väčšinou členov Rady pre poštovú prevádzku, ktorí majú právo hlasovať.
3. Aby nadobudli platnosť návrhy podané v období medzi dvoma kongresmi a týkajúce sa tohto Dohovoru a jeho Záverečného protokolu, musia získať:

   3.1 dve tretiny hlasov aspoň polovice členských krajín Únie, ktoré majú právo hlasovať a sú zúčastnené na hlasovaní, ak ide o zmeny;

   3.2 väčšinu hlasov, ak ide o výklad ustanovení.
4. Napriek ustanoveniu v odseku 3.1 môže ktorákoľvek členská krajina, ktorej vnútroštátne právne predpisy sú ešte stále nezlučiteľné s navrhovanými zmenami, do deväťdesiatich dní odo dňa ich úradného oznámenia uplatniť písomné vyhlásenie generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu, v ktorom uvedie, že nemôže túto zmenu prijať.

Článok 37
Výhrady predložené počas kongresu

1. Nepovoľuje sa žiadna výhrada, ktorá nie je kompatibilná s predmetom a cieľom Únie.
2. Všeobecne platí, že členské krajiny, ktorých názory sa nestotožňujú s názormi iných členských krajín, musia sa snažiť, ak je to možné, prispôsobiť sa názoru väčšiny. Výhrada sa má vykonať len v absolútne nevyhnutnom prípade a má byť náležitým spôsobom odôvodnená.
3. Výhrada k článkom tohto Dohovoru musí byť predložená kongresu vo forme písomného návrhu v jednom z pracovných jazykov Medzinárodného úradu v súlade s príslušnými ustanoveniami Rokovacieho poriadku kongresov.
4. Aby sa stala výhrada predložená kongresu platnou, musí byť schválená predpísanou väčšinou, a to v každom prípade pozmenenia článku, na ktorý sa vzťahuje.
5. V zásade sa výhrada uplatňuje na základe reciprocity medzi členskou krajinou, ktorá ju dáva, a ostatnými členskými krajinami.
6. Výhrada k tomuto Dohovoru bude zaradená do Záverečného protokolu tohto Dohovoru na základe schválenia návrhu kongresom.

Článok 38
Nadobudnutie účinnosti a platnosť Dohovoru

1. Tento Dohovor nadobúda účinnosť 1. januára 2006 a zostane v platnosti až do nadobudnutia účinnosti Aktov nasledujúceho kongresu.

Na dôkaz toho splnomocnenci vlád členských krajín podpísali tento Dohovor v jednom vyhotovení, ktoré je uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu. Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie odovzdá každej strane jednu jeho kópiu.

V Bukurešti 5. októbra 2004.

ZÁVEREČNÝ PROTOKOL SVETOVÉHO POŠTOVÉHO DOHOVORU

Pristupujúc k podpisu Svetového poštového dohovoru uzavretého dnes, podpísaní splnomocnenci sa dohodli na tomto:

Článok I
Vlastníctvo poštových zásielok. Vrátenie. Zmena alebo oprava adresy

1. Ustanovenia článku 5 ods.1 a ods. 2 neplatia pre Antiguu a Barbudu, Bahrajn, Barbados, Belize, Botswanu, Brunej, Čínu, Dominiku, Egypt, Fidži, Gambiu, Grenadu, Guyanu, Hongkong, Írsko, Jamajku, Kanadu, Keňu, Kiribati, Kuvajt, Lesotho, Malajziu, Malawi, Maurícius, Nauru, Nigériu, Nový Zéland, Papuu-Novú Guineu, Západnú Samou, Seychely, Sierru Leone, Singapur, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, zámorské závislé územia Spojeného kráľovstva, Svazijsko, Svätý Krištof a Nevis, Svätú Luciu, Svätý Vincent a Grenadíny, Šalamúnove ostrovy, Tanzániu, Trinidad a Tobago, Tuvalu, Ugandu, Vanuatu, Zambiu.
2. Ustanovenia článku 5 ods. 1 a ods. 2 neplatia vôbec pre Rakúsko, Dánsko a Irán, ktorých vnútroštátne právne predpisy nedovoľujú vrátenie alebo zmenu adresy listových zásielok na žiadosť odosielateľa od okamihu, keď adresát bol informovaný o príchode zásielky na jeho adresu.
3. Článok 5 ods. 1 neplatí pre Austráliu, Ghanu a Zimbabwe.
4. Článok 5 ods. 2 neplatí pre Bahamy, Irak, Mjanmarsko a KĽDR, ktorých vnútroštátne právne predpisy neumožňujú vrátenie alebo zmenu adresy listových zásielok na žiadosť odosielateľa.
5. Článok 5 ods. 2 neplatí pre Spojené štáty americké.
6. Článok 5 ods. 2 platí pre Austráliu do tej miery, v akej je v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tejto krajiny.
7. Na rozdiel od článku 5 ods. 2 Salvador, Panama, Filipíny, Demokratická republika Kongo a Venezuela sú oprávnené nevracať balíky po tom, ako adresát požiadal o ich preclenie, keďže to nie je v súlade s ich colnými právnymi predpismi.

Článok II
Sadzby

Na rozdiel od článku 6 sú poštové správy Austrálie, Kanady a Nového Zélandu oprávnené vyberať iné poštové sadzby, ako sú uvedené vo vykonávacích poriadkoch, ak sú tieto sadzby v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi ich krajín.

Článok III
Výnimka z oslobodenia od poštových sadzieb za slepecké zásielky

1. Na rozdiel od článku 7 môžu poštové správy Indonézie, Svätého Vincenta a Grenadín a Turecka, ktoré vo svojom vnútroštátnom styku nepovoľujú oslobodenie od poštových sadzieb za slepecké zásielky vyberať výplatné a sadzby za osobitné služby, ktoré však nesmú byť vyššie ako sadzby v ich vnútroštátnom styku.
2. Na rozdiel od článku 7 môžu poštové správy Austrálie, Japonska, Kanady, Nemecka, Rakúska, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Švajčiarska a Spojených štátov amerických vyberať sadzby za osobitné služby, ktoré používajú pre slepecké zásielky vo svojom vnútroštátnom styku.

Článok IV
Základné služby

1. Napriek ustanoveniam článku 12, Austrália nesúhlasí s rozšírením základných služieb aj na poštové balíky.

2. Ustanovenia článku 12 ods. 2.4 neplatia pre Veľkú Britániu, ktorej vnútroštátne právne predpisy stanovujú nižší hmotnostný limit. Legislatíva týkajúca sa zdravia a bezpečnosti obmedzuje hmotnosť vriec s obsahom zásielok na 20 kg.

Článok V

Zrušený

Článok VI
Doručenka

Poštová správa Kanady je oprávnená neuplatňovať článok 13 ods. 4.3, ak ide o balíky, keďže vo svojom vnútroštátnom styku neposkytuje službu doručenka pre balíky.

Článok VII
Služba odpovedných zásielok v medzinárodnom styku (CCRI/IBRS)

Na rozdiel od článku 13 ods. 4.1 poštová správa Bulharska bude zabezpečovať službu CCRI/IBRS po dohode s príslušnou poštovou správou.

Článok VIII
Zákazy (listová pošta)

1. Poštové správy KĽDR a Libanonu výnimočne neprijímajú doporučené zásielky obsahujúce mince, bankovky, akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy, šperky a iné cenné veci. Nie sú povinné dôsledne dodržiavať ustanovenia Vykonávacieho poriadku o listovej pošte, ak ide o ich zodpovednosť v prípade vykradnutia alebo poškodenia doporučených zásielok, rovnako aj pri zásielkach obsahujúcich veci zo skla alebo krehké veci.
2. Poštové správy Bolívie, Číny s výnimkou osobitnej administratívnej oblasti Hongkongu, Iraku, Nepálu, Pakistanu, Saudskej Arábie, Sudánu a Vietnamu výnimočne neprijímajú doporučené zásielky obsahujúce mince, bankovky, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy, šperky a iné cenné veci.
3. Poštová správa Mjanmarska si vyhradzuje právo neprijímať poistené zásielky obsahujúce cenné veci uvedené v článku 15 ods. 6, pretože je to v rozpore s jej vnútroštátnymi právnymi predpismi.
4. Poštová správa Nepálu neprijíma doporučené alebo poistené zásielky obsahujúce papierové peniaze alebo mince s výnimkou osobitnej dohody, ktorá to umožní.
5. Poštová správa Uzbekistanu neprijíma doporučené alebo poistené zásielky obsahujúce mince, bankovky, šeky, poštové známky alebo zahraničnú menu a zrieka sa zodpovednosti v prípade straty alebo poškodenia takých zásielok.
6. Poštová správa Iránu neprijíma zásielky obsahujúce predmety, ktoré sú v rozpore s princípmi islamského náboženstva.
7. Poštová správa Filipín si vyhradzuje právo neprijímať žiadny druh listových zásielok (obyčajné, doporučené alebo poistené), obsahujúci mince, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy alebo iné cenné veci.
8. Poštová správa Austrálie neprijíma žiadne poštové zásielky obsahujúce zlaté prúty alebo bankovky. Navyše neprijíma doporučené zásielky na doručenie v Austrálii alebo zásielky v otvorenom tranzite obsahujúce cennosti ako šperky, drahé kovy, drahokamy alebo polodrahokamy, cenné papiere, mince alebo inú formu prevoditeľného cenného papiera. Odmieta akúkoľvek zodpovednosť za poštové zásielky, ktoré nespĺňajú túto výnimku.
9. Poštová správa Číny s výnimkou osobitnej administratívnej oblasti Hongkongu v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi neprijíma poistené zásielky obsahujúce mince, bankovky, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa a cestovné šeky.

10. Poštové správy Lotyšska a Mongolska si v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vyhradzujú právo neprijímať obyčajné, doporučené alebo poistené zásielky obsahujúce mince, bankovky, cenné papiere na doručiteľa a cestovné šeky.
11. Poštová správa Brazílie si vyhradzuje právo neprijímať obyčajné, doporučené alebo poistené zásielky obsahujúce mince, bankovky v obehu alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa.
12. Poštová správa Vietnamu si vyhradzuje právo neprijímať listy obsahujúce veci a tovar.

Článok IX

Zákazy (poštové balíky)

1. Poštové správy Mjanmarska a Zambie sú oprávnené neprijímať poistené balíky obsahujúce cenné predmety uvedené v článku 15 ods. 6.1.3.1, pretože je to v rozpore s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi.
2. Poštové správy Libanonu a Sudánu výnimočne neprijímajú balíky obsahujúce mince, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy a iné cenné veci alebo balíky obsahujúce tekutiny a ľahko skvapalňujúce látky, alebo veci zo skla a podobných materiálov, alebo iné krehké veci. Nemusia dodržiavať príslušné ustanovenia Vykonávacieho poriadku o poštových balíkoch.
3. Poštová správa Brazílie je oprávnená neprijímať poistené balíky obsahujúce mince a papierové peniaze v obehu, ako aj akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, pretože je to v rozpore s jej vnútroštátnymi právnymi predpismi.
4. Poštová správa Ghany je oprávnená neprijímať poistené balíky obsahujúce mince a papierové peniaze v obehu, pretože je to v rozpore s jej vnútroštátnymi právnymi predpismi.
5. Okrem vecí uvedených v článku 15 je poštová správa Saudskej Arábie oprávnená neprijímať balíky obsahujúce mince, papierové peniaze alebo cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato, striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy alebo iné cenné veci. Neprijíma balíky obsahujúce lieky každého druhu, ak nie sú sprevádzané lekárskym predpisom vydaným príslušným úradným orgánom, výrobky určené na hasenie požiarov a chemické tekutiny alebo veci, ktoré sú v rozpore so zásadami islamského náboženstva.
6. Ako doplnok k článkom odvolávajúcim sa na článok 15 poštová správa Ománu neprijíma zásielky, ktoré obsahujú:

   6.1 lieky každého druhu, ak nie sú sprevádzané lekárskym predpisom vydaným príslušným úradným orgánom;

   6.2 výrobky určené na hasenie požiarov a chemické tekutiny;

   6.3 veci, ktoré sú v rozpore so zásadami islamského náboženstva.
7. Okrem vecí uvedených v článku 15 poštová správa Iránu je oprávnená neprijímať balíky obsahujúce veci, ktoré sú v rozpore so zásadami islamského náboženstva.
8. Poštová správa Filipín si vyhradzuje právo neprijímať balíky obsahujúce mince, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy a iné cenné veci, alebo balíky, ktoré obsahujú kvapalné alebo ľahko skvapalniteľné látky, výrobky zo skla alebo podobných krehkých materiálov.
9. Poštová správa Austrálie neprijíma žiadne poštové zásielky obsahujúce zlaté prúty alebo bankovky.
10. Poštová správa Číny neprijíma obyčajné balíky obsahujúce mince, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa, cestovné šeky, platinu, zlato alebo striebro, či už spracované, alebo nespracované, drahokamy a iné cenné veci. S výnimkou osobitnej administratívnej oblasti Hongkongu neprijímajú sa poistené balíky obsahujúce mince, papierové peniaze alebo akékoľvek cenné papiere na doručiteľa a cestovné šeky.
11. Poštová správa Mongolska si v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vyhradzuje právo neprijímať balíky obsahujúce mince, bankovky, cenné papiere na doručiteľa a cestovné šeky.

12. Poštová správa Lotyšska neprijíma obyčajné balíky a poistené balíky obsahujúce mince, bankovky, akékoľvek cenné papiere na doručiteľa (šeky) alebo cudziu menu a nenesie zodpovednosť za stratu alebo poškodenie takých zásielok.

Článok X

Veci podliehajúce clu

1. S odvolaním sa na článok 15 neprijímajú poštové správy Bangladéša a Salvádora poistené zásielky obsahujúce veci podliehajúce clu.
2. S odvolaním sa na článok 15 neprijímajú poštové správy Afganistanu, Albánska, Azerbajdžanu, Bieloruska, Estónska, Chile, Kambodže, KĽDR, Kolumbie, Kuby, Lotyšska, Nepálu, Peru, Salvádora, San Marina, Talianska, Turkménska, Ukrajiny, Uzbekistanu a Venezuely obyčajné a doporučené listy obsahujúce veci podliehajúce clu.
3. S odvolaním sa na článok 15 neprijímajú poštové správy Beninu, Burkiny Faso, Džibutska, Mali, Mauretánie a Pobrežia Slonoviny obyčajné listy obsahujúce veci podliehajúce clu.
4. Napriek ustanoveniam odsekov 1 až 3 povoľuje sa vo všetkých prípadoch posielanie sér, očkovacích látok a naliehavo potrebných liekov, ktoré nemožno ľahko zaobstarať.

Článok XI

Reklamácie

1. Na rozdiel od článku 17 ods. 3 si poštové správy Bulharska, Čadu, Egypta, Filipín, Gabonu, Grécka, Iránu, Kapverdských ostrovov, Kirgizska, KĽDR, Mongolska, Mjanmarska, Saudskej Arábie, Sudánu, Sýrie, Turkménska, Ukrajiny, Uzbekistanu, Zambie a zámorských závislých území Spojeného kráľovstva vyhradzujú právo vyberať od zákazníkov sadzby za podané reklamácie listových zásielok.
2. Na rozdiel od článku 17 ods. 3 si poštové správy Argentíny, Azerbajdžanu, Českej republiky, Rakúska a Slovenska vyhradzujú právo vyberať osobitnú sadzbu, ak po skončení prešetrovania reklamácie vyjde najavo, že bola neoprávnená.
3. Poštové správy Afganistanu, Bulharska, Egypta, Gabonu, Iránu, Kapverdských ostrovov, Kirgizska, Konga, Mongolska, Mjanmarska, Saudskej Arábie, Sudánu, Surinamu, Sýrie, Turkménska, Ukrajiny, Uzbekistanu a Zambie si vyhradzujú právo vyberať od zákazníkov sadzbu za reklamáciu balíkov.
4. Na rozdiel od článku 17 ods. 3 poštové správy Brazílie, Panamy a Spojených štátov amerických si vyhradzujú právo vyberať od zákazníkov sadzbu za reklamáciu listových zásielok a balíkových zásielok podaných v krajinách, ktoré uplatňujú tento druh sadzby podľa ustanovení 1 až 3.

Článok XII

Sadzba za predloženie colnici

1. Poštová správa Gabonu si vyhradzuje právo vyberať od zákazníkov sadzbu za predloženie colnici.
2. Poštové správy Konga a Zambie si vyhradzujú právo vyberať od zákazníkov sadzbu za predloženie balíkov colnici.

Článok XIII

Podávanie listových zásielok v zahraničí

1. Poštové správy Austrálie, Grécka, Nového Zélandu, Rakúska, Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a Spojených štátov amerických si vyhradzujú právo vyberať od každej správy sadzbu na úhradu nákladov, ktoré jej táto správa spôsobila tým, že jej podľa článku 27 ods. 4 vrátila zásielky, ktoré pôvodne neboli vypravené ich službami ako poštové zásielky.
2. Na rozdiel od článku 27 ods. 4 si poštová správa Kanady vyhradzuje právo vyberať od správy pôvodu takú sumu, ktorá jej pokryje minimálne náklady vynaložené na spracúvanie takých zásielok.

3. Článok 27 ods. 4 umožňuje poštovej správe určenia požadovať od správy podania príslušnú odmenu za dodávanie zásielok listovej pošty, podaných v zahraničí vo veľkých množstvách. Austrália a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska si vyhradzujú právo obmedziť takú náhradu na príslušnú sadzbu vnútorného styku za rovnocenné zásielky v krajine určenia.
4. Článok 27 ods. 4 umožňuje poštovej správe určenia požadovať od správy podania príslušnú odmenu za dodávanie listových zásielok podaných v zahraničí vo veľkých množstvách. Tieto krajiny si vyhradzujú právo obmedziť takú odmenu do výšky povolenej vo vykonávacom poriadku pre hromadne podávané zásielky: Bahamy, Barbados, Brunej, Čína, Grenada, Guyana, Holandské Antily a Aruba, Holandsko, India, Malajzia, Nepál, Nový Zéland, Singapur, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, zámorské závislé územia Spojeného kráľovstva, Spojené štáty americké, Srí Lanka, Surinam, Svätá Lucia, Svätý Vincent a Grenadíny a Thajsko.
5. Napriek výhradám v odseku 4 si tieto krajiny vyhradzujú právo úplne uplatňovať ustanovenia článku 27 Dohovoru na zásielky prijímané z členských krajín Únie: Argentína, Benin, Brazília, Burkina Faso, Cyprus, Dánsko, Egypt, Francúzsko, Grécko, Guinea, Izrael, Japonsko, Jordánsko, Kamerun, Libanon, Luxembursko, Mali, Maroko, Mauretánia, Monako, Nemecko, Nórsko, Pobrežie Slonoviny, Portugalsko, Rakúsko, Saudská Arábia, Senegal, Sýria, Taliansko a Togo.
6. Uplatnením článku 27 ods. 4 si poštová správa Nemecka vyhradzuje právo požadovať od poštovej správy zasielajúcej krajiny kompenzáciu v takej výške, akú by dostala od poštovej správy krajiny, v ktorej sídli odosielateľ.
7. Napriek výhradám uvedeným v článku XIII si Čína vyhradzuje právo obmedziť každú platbu z dôvodu dodávania listových zásielok podaných v cudzine vo veľkom množstve na limity povolené pre hromadné zásielky Dohovorom SPÚ a Vykonávacím poriadkom o listovej pošte.

Článok XIV

Výnimočné príchodné pozemné podiely

1. Na rozdiel od článku 34 si poštová správa Afganistanu vyhradzuje právo vyberať dodatočný výnimočný príchodný pozemný podiel vo výške 7,50 DTS za balík.

Článok XV

Osobitné sadzby

1. Poštové správy Belgicka, Nórska a Spojených štátov amerických môžu za letecké balíky vyberať vyššie pozemné podiely ako za pozemné balíky.
2. Poštová správa Libanonu je oprávnená vyberať za balíky do 1 kilogramu sadzbu uplatňovanú na balíky od 1 do 3 kilogramov.
3. Poštová správa Panamy je oprávnená vyberať za pozemné balíky dopravované v tranzite letecky (S.A.L.) sadzbu 0,20 DTS za 1 kilogram.

Na dôkaz toho uvedení splnomocnenci vyhotovili tento Protokol, ktorý bude mať rovnakú účinnosť a hodnotu, ako keby boli jeho ustanovenia v samotnom texte Dohovoru, a podpísali jedno jeho vyhotovenie, ktoré je uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu. Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie odovzdá každej strane jednu jeho kópiu.

V Bukurešti 5. októbra 2004.

DOHODA O POŠTOVÝCH PLATOBNÝCH SLUŽBÁCH

OBSAH

KAPITOLA I

ÚVODNÉ USTANOVENIA

Článok 1 Predmet Dohody a príslušné produkty

KAPITOLA II

POŠTOVÝ PREUKAZ

Článok 2 Definícia produktu

Článok 3 Podávanie príkazov

Článok 4 Sadzby

Článok 5 Povinnosti vydávajúcej poštovej správy

Článok 6 Odovzdávanie príkazov

Článok 7 Spracovanie v krajine určenia

Článok 8 Odmena vyplácajúcej poštovej správe

Článok 9 Povinnosti vyplácajúcej poštovej správy

KAPITOLA III

POŠTOVÉ PREVODY

Článok 10 Definícia produktu

Článok 11 Podávanie príkazov

Článok 12 Sadzby

Článok 13 Povinnosti vydávajúcej poštovej správe

Článok 14 Odovzdávanie príkazov

Článok 15 Spracovanie v krajine určenia

Článok 16 Odmena vyplácajúcej poštovej správe

Článok 17 Povinnosti vyplácajúcej poštovej správy

KAPITOLA IV

SPOJOVACIE ÚČTY, MESAČNÉ ÚČTY, REKLAMÁCIE, ZODPOVEDNOSŤ

Článok 18 Finančné vzťahy medzi zúčastnenými poštovými správami

Článok 19 Reklamácie

Článok 20 Zodpovednosť

KAPITOLA V

ELEKTRONICKÉ SIETE

Článok 21 Všeobecné predpisy

KAPITOLA VI

RÔZNE USTANOVENIA

Článok 22 Žiadosť o otvorenie bežného poštového účtu v zahraničí

KAPITOLA VII

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 23 Záverečné ustanovenia

DOHODA O POŠTOVÝCH PLATOBNÝCH SLUŽBÁCH

Podpísaní splnomocnenci vlád členských krajín Únie vzhľadom na článok 22 ods. 4 Ústavy Svetovej poštovej únie uzatvorenej vo Viedni 10. júla 1964 dohodli vo vzájomnom súlade a s výhradou článku 25 ods. 4 uvedenej Ústavy nasledujúcu Dohodu.

KAPITOLA I
ÚVODNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Predmet Dohody a príslušné produkty

1. Táto Dohoda upravuje všetky služby spojené s prevodom peňažných prostriedkov. Zmluvné krajiny sa spoločne dohodnú, ktoré produkty tejto Dohody chcú zaviesť vo svojom vzájomnom styku.
2. Na výmenách upravovaných ustanoveniami tejto Dohody sa môžu zúčastňovať mimo poštových organizácií prostredníctvom poštovej správy služby poštových šekov alebo prostredníctvom peňažného ústavu prevádzkujúceho prenosovú sieť prevodov poštových peňažných prostriedkov. Také organizácie sa s poštovou správou svojej krajiny dohodnú, že zabezpečia úplné vykonávanie všetkých článkov tejto Dohody a že v zmysle tejto Dohody s poštovou správou budú uplatňovať práva a plniť povinnosti ako poštové správy definované touto Dohodou. Poštová správa im slúži ako prostredník v ich vzťahoch s poštovými správami ostatných zmluvných krajín a s Medzinárodným úradom. Ak by poštová správa neposkytovala peňažné služby tak, ako sú opísané v tejto dohode, alebo ak by kvalita služby nezodpovedala požiadavkám zákazníkov, poštové správy môžu v týchto príslušných krajinách spolupracovať s inými ako poštovými organizáciami.
3. Členské krajiny úradne oznámia Medzinárodnému úradu do šiestich mesiacov po skončení Kongresu názov a adresu vládneho orgánu zodpovedného za dohľad nad poštovými peňažnými službami a názov a adresu operátora alebo operátorov úradne určených zabezpečovať poštové peňažné služby a splniť záväzky vyplývajúce z Aktov Svetovej poštovej únie na ich území.

   3.1 Členské krajiny oznámia Medzinárodnému úradu do šiestich mesiacov po skončení Kongresu podrobný kontakt na osoby zodpovedné za prevádzkovanie poštových peňažných služieb a za vybavovanie reklamácií.

   3.2 Zmeny týkajúce sa úradne určených vládnych orgánov, operátora a zodpovedných osôb, ku ktorým dôjde v období medzi dvoma kongresmi, musia sa čo najskôr úradne oznámiť Medzinárodnému úradu.
4. Táto Dohoda upravuje nasledujúce poštové platobné produkty:

   4.1 poštové poukazy vrátane dobierkových poukazov;

4.2 bezhotovostné prevody.

5. Iné služby sa môžu poskytovať na základe dvojstranných alebo mnohostranných dohôd medzi príslušnými poštovými správami.

KAPITOLA II
POŠTOVÝ POUKAZ

Článok 2
Definícia produktu

1. Obyčajný poukaz

   1.1 Zákazník – príkazca odovzdá peňažnú sumu pri priehradke pošty alebo dá príkaz na jej odpísanie zo svojho účtu a požiada o vyplatenie plnej sumy bez akéhokoľvek zníženia prijímateľovi v hotovosti.

2. Prevodový poukaz

   2.1 Zákazník – príkazca odovzdá peňažnú sumu pri priehradke pošty a požiada, aby bola v plnej výške a bez zníženia pripísaná na účet prijímateľa vedený poštovou správou alebo na účet prijímateľa vedený inými peňažnými ústavmi.

3. Dobierkový poukaz

   3.1 Prijímateľ „zásielky na dobierku“ odovzdá peňažnú sumu alebo dá príkaz na jej odpísanie zo svojho účtu a požiada o vyplatenie plnej sumy bez akéhokoľvek zníženia odosielateľovi „zásielky na dobierku“.

Článok 3
Podávanie príkazov

1. Ak neexistuje osobitná dohoda, suma na poštovom poukaze sa vyjadruje v mene vyplácajúcej krajiny.
2. Vydávajúca poštová správa stanoví prepočítavací kurz svojej meny k mene krajiny určenia.
3. Maximálna suma poštového poukazu sa stanoví dvojstranne.
4. Vydávajúca poštová správa má úplnú voľnosť pri špecifikovaní dokladov a podmienok podávania poštového poukazu. Ak sa má poukaz zasielať poštou, používajú sa iba tie tlačivá, ktoré sú v súlade s vykonávacím poriadkom.

Článok 4
Sadzby

1. Vydávajúca poštová správa stanoví sadzbu, ktorá sa má pri podaní vyberať.
2. Poštové poukazy vymieňané medzi zmluvnou krajinou a nezmluvnou krajinou cez sprostredkujúcu krajinu, ktorá je účastníkom tejto Dohody, môžu byť predmetom dodatočnej sadzby, ktorú určí sprostredkujúca poštová správa podľa nákladov na činnosti, ktoré vykonala; výška tejto sadzby sa dohodne medzi príslušnými poštovými správami a odráta sa z vplatenej sumy poštového poukazu. Túto sadzbu však možno vyberať od odosielateľa a poukázať poštovej správe sprostredkujúcej krajiny, ak sa príslušné poštové správy tak dohodli.
3. Platobné doklady a platobné príkazy súvisiace s prevodmi poštových peňažných prostriedkov, vymieňané medzi poštovými správami poštovou cestou podľa ustanovení článkov RL 110 a 111 sú oslobodené od všetkých sadzieb.

Článok 5
Povinnosti vydávajúcej poštovej správy

Vydávajúca poštová správa musí plniť normy služby stanovené vykonávacím poriadkom, aby poskytovala službu k spokojnosti zákazníkov.

Článok 6

Odovzdávanie príkazov

1. Odovzdávanie poštových poukazov sa vykonáva prostredníctvom elektronických sietí, ktoré zabezpečuje Medzinárodný úrad SPÚ alebo iné inštitúcie.
2. Elektronické výmeny sa vykonávajú adresovaným zaslaním priamo vyplácajúcej pošte alebo výmennej pošte. Bezpečnosť a kvalita musia byť zaručené buď technickými normami stanovenými pre používané siete, alebo dvojstrannou dohodou medzi poštovými správami.
3. Poštové správy sa môžu dohodnúť na výmene poštových poukazov v papierovej podobe v súlade s vykonávacím poriadkom a na zasielaní prednostnou poštou.
4. Poštové správy sa môžu dohodnúť na používaní iných spôsobov výmeny.

Článok 7

Spracovanie v krajine určenia

1. Poštové poukazy sa vyplácajú podľa predpisov krajiny určenia.
2. Spravidla sa celá suma poštového poukazu vyplatí prijímateľovi; ak tento požaduje doplnkové služby, môžu sa od neho vyberať dodatočné sadzby.
3. Platnosť elektronických poštových poukazov sa stanoví v súlade s dvojstrannými dohodami.
4. Platnosť poštových poukazov v papierovej podobe sa spravidla môže predĺžiť, najdlhšie až do uplynutia prvého mesiaca, ktorý nasleduje po mesiaci podania.
5. Po uvedenej lehote musí byť nevyplatený poštový poukaz ihneď zaslaný späť vydávajúcej poštovej správe.

Článok 8

Odmena vyplácajúcej poštovej správe

1. Za každý vyplatený poštový poukaz priznáva vydávajúca poštová správa vyplácajúcej poštovej správe odmenu, ktorej sadzba je stanovená vo vykonávacom poriadku.
2. Namiesto paušálnej sadzby uvedenej vo vykonávacom poriadku sa poštové správy môžu dohodnúť na iných sadzbách odmeňovania.
3. Prevody peňažných prostriedkov uskutočnené bezplatne nie sú predmetom odmeňovania.
4. Ak sa príslušné poštové správy dohodnú, môžu byť prevody peňažných prostriedkov určených na pomoc, ktoré vydávajúca poštová správa oslobodila od sadzieb, vykonávané bez odmeny.

Článok 9

Povinnosti vyplácajúcej poštovej správy

Vyplácajúca poštová správa musí plniť normy služby stanovené vykonávacím poriadkom, aby poskytovala služby k spokojnosti zákazníkov.

KAPITOLA III

POŠTOVÉ PREVODY

Článok 10

Definícia produktu

Majiteľ poštového účtu požiada o odpísanie sumy zo svojho účtu a o jej pripísanie na účet prijímateľa vedeného poštovou správou alebo na iný účet, a to prostredníctvom poštovej správy krajiny určenia.

Článok 11

Podávanie príkazov

1. Suma prevodu sa vyjadruje v mene krajiny určenia alebo v inej mene v súlade s dohodou vydávajúcej a prijímajúcej poštovej správy.

2. Vydávajúca poštová správa stanoví prepočítavací kurz svojej meny na menu, v ktorej je vyjadrená suma prevodu.
3. Suma prevodov je neobmedzená, ak príslušné poštové správy nerozhodnú inak.
4. Vydávajúca poštová správa má úplnú voľnosť pri špecifikovaní dokladov a podmienok na podávanie prevodov.

Článok 12

Sadzby

1. Vydávajúca poštová správa stanoví sadzbu, ktorá sa má pri podaní vyberať. K tejto základnej sadzbe sa prípadne pripočítavajú sadzby súvisiace s osobitnými službami poskytovanými odosielateľovi.
2. Prevody peňažných prostriedkov medzi zmluvnou a nezmluvnou krajinou uskutočňované cez krajinu, ktorá je účastníkom tejto Dohody, môžu podliehať dodatočnej sadzbe pre sprosteredkujúcu krajinu. Výška tejto sadzby sa dohodne medzi príslušnými správami a odráta sa z vplatenej sumy prevodu. Túto sadzbu však možno vyberať od odosielateľa a poukázať správe sprostredkujúcej krajiny, ak sa príslušné poštové správy takto dohodli.
3. Platobné doklady a platobné príkazy súvisiace s prevodmi poštových peňažných prostriedkov, vymieňané medzi poštovými správami poštovou cestou podľa ustanovení článkov RL 110 a 111 sú oslobodené od všetkých sadzieb.

Článok 13

Povinnosti vydávajúcej poštovej správy

1. Vydávajúca poštová správa musí plniť normy služby stanovené vykonávacím poriadkom, aby poskytovala služby k spokojnosti zákazníkov.

Článok 14

Odovzdávanie príkazov

1. Prevody sa vykonávajú prostredníctvom elektronických sietí, ktoré zabezpečuje Medzinárodný úrad SPÚ alebo iné organizácie, na základe technických noriem schválených zúčastnenými správami.
2. Bezpečnosť a kvalita výmen musia byť zaručené buď technickými normami stanovenými pre využívané siete, alebo vzájomnou dohodou medzi vydávajúcimi a vyplácajúcimi poštovými správami.
3. Poštové správy sa môžu dohodnúť na výmene prevodov v papierovej podobe v súlade s vykonávacím poriadkom a na zasielaní prednostnou poštou.
4. Poštové správy sa môžu dohodnúť na používaní iných spôsobov výmeny.

Článok 15

Spracovanie v krajine určenia

1. Došlé prevody sa spracúvajú v súlade s predpismi platnými v krajine určenia.
2. Poplatky v krajine určenia zaplatí spravidla prijímateľ; túto sadzbu však možno vyberať od odosielateľa a poukázať poštovej správe krajiny určenia v súlade so vzájomnou dohodou.

Článok 16

Odmena vyplácajúcej poštovej správe

1. Za každý prevod môže vyplácajúca poštová správa požadovať zaplatenie príchodnej sadzby. Túto sadzbu možno uhradiť z účtu prijímateľa alebo ju môže vydávajúca poštová správa uhradiť zo svojho bežného poštového spojovacieho účtu.
2. Prevody peňažných prostriedkov uskutočnené bezplatne nie sú predmetom odmeňovania.
3. Ak sa príslušné poštové správy dohodnú, môžu sa prevody peňažných prostriedkov určených na pomoc, ktoré vydávajúca poštová správa oslobodila od sadzieb, vykonávať bez odmeny.

Článok 17
Povinnosti vyplácajúcej poštovej správy

Vyplácajúca poštová správa musí plniť normy služby stanovené vykonávacím poriadkom, aby poskytovala službu k spokojnosti zákazníkov.

KAPITOLA IV
SPOJOVACIE ÚČTY, MESAČNÉ ÚČTY, REKLAMÁCIE, ZODPOVEDNOSŤ

Článok 18
Finančné vzťahy medzi zúčastnenými poštovými správami

1. Poštové správy sa medzi sebou dohodnú na technológii, ktorú budú používať na vyrovnávanie svojich pohľadávok.
2. Spojovací účet

   2.1 Ak majú poštové správy zriadenú inštitúciu poštových šekov, dá si spravidla každá z nich otvoriť v druhej správe na svoje meno spojovací účet, prostredníctvom ktorého sa vyrovnávajú vzájomné dlhy a pohľadávky vyplývajúce z výmen uskutočňovaných službou prevodov a poštových poukazov a akýchkoľvek iných operácií, ktorých vyrovnávanie si poštové správy týmto spôsobom môžu dohodnúť.

   2.2 Ak poštová správa krajiny určenia nemá systém poštových šekov, môže byť spojovací účet otvorený v inej poštovej správe.

   2.3 Poštové správy sa môžu dohodnúť, že budú vyrovnávať svoje finančné výmeny prostredníctvom určených správ na základe vzájomnej dohody.

   2.4 Ak je spojovací účet nekrytý, musí sa za dlžné sumy platiť úrok, ktorého výška je uvedená vo vykonávacom poriadku.

   2.5 Úrok z nevyrovnanej bilancie spojovacieho účtu je povolený.
3. Mesačné účty

   3.1 Ak chýba spojovací účet, vyplácajúca poštová správa vyhotovuje pre každú vydávajúcu poštovú správu mesačný účet súm vyplatených za poštové poukazy. Mesačné účty sa pravidelne zahŕňajú do hlavného účtu, na ktorého základe sa určí saldo.

   3.2 Vyrovnávanie účtov sa môže uskutočňovať aj podľa mesačných účtov bez kompenzácie.
4. Žiadne jednostranné opatrenie, ako moratórium, zákaz prevodov a pod., nesmie zasahovať do ustanovení tohto článku a z nich vyplývajúcich článkov vykonávacieho poriadku.

Článok 19
Reklamácie

1. Reklamácie sa prejednávajú v lehote šiestich mesiacov odo dňa, ktorý nasleduje po dni podania poštového poukazu alebo vykonania prevodu.
2. Poštové správy majú právo vyberať od zákazníka sadzbu za reklamáciu poštových poukazov alebo prevodov.

Článok 20
Zodpovednosť

1. Zásady a rozsah zodpovednosti

   1.1 Poštová správa zodpovedá za sumy vplatené pri priehradke alebo odpísané z účtu platiteľa až do okamihu, keď bol poštový poukaz riadne vyplatený alebo pripísaný v prospech účtu prijímateľa.

   1.2 Poštová správa zodpovedá za nesprávne poskytnutú informáciu, ktorá spôsobila buď nevyplatenie, alebo chyby v uskutočnení prevodu peňažných prostriedkov. Zodpovednosť sa vzťahuje aj na chyby kurzového prepočtu a chyby pri výmene.

   1.3 Poštová správa je zbavená každej zodpovednosti:

1.3.1 za oneskorenie, ktoré sa môže vyskytnúť pri výmene, odosielaní a vyplácaní platobných dokladov a príkazov;

1.3.2 keď nemôže doložiť uskutočnenie prevodu peňažných prostriedkov v dôsledku zničenia služobných dokladov v prípade vyššej moci, ak nebola jej zodpovednosť preukázaná inak;

1.3.3 ak odosielateľ nereklamoval v rámci lehoty predpísanej v článku 19;

1.3.4 ak vo vydávajúcej krajine uplynula premlčacia lehota pre poštové poukazy.

1.4 V prípade náhrady, bez ohľadu na jej príčinu, nesmie suma vrátená odosielateľovi presiahnuť sumu, ktorú vplatil alebo ktorá bola odpísaná z jeho účtu.

1.5 Poštové správy sa môžu tiež vzájomne dohodnúť, že uplatnia širšie podmienky zodpovednosti prispôsobené potrebám ich vnútroštátneho styku.

1.6 Podmienky uplatňovania zásad zodpovednosti a predovšetkým otázky vymedzenia zodpovednosti, platenia dlžných súm, postihov, výplatnej lehoty a úhrady správe, ktorá vyplatila náhradu, stanovuje vykonávací poriadok.

KAPITOLA V
ELEKTRONICKÉ SIETE

Článok 21
Všeobecné predpisy

1. Na uskutočnenie platieb elektronickou cestou môžu poštové správy používať sieť SPÚ alebo inú sieť, ktorá umožňuje rýchly, spoľahlivý a bezpečný prevod.
2. Elektronické peňažné služby SPÚ medzi poštovými správami sa riadia dvojstrannými dohodami. Všeobecné prevádzkové predpisy pre elektronické peňažné služby sú podriadené príslušným ustanoveniam Aktov Svetovej poštovej únie.

KAPITOLA VI
RÔZNE USTANOVENIA

Článok 22
Žiadosť o otvorenie bežného poštového účtu v zahraničí

1. Ak sa v zahraničí otvára bežný poštový účet alebo iný typ účtu alebo je predložená žiadosť o využívanie peňažného produktu v zahraničí, poštové organizácie z krajín, ktoré sú stranami tejto Dohody, súhlasia s poskytnutím pomoci, ktorá sa týka využívania príslušných produktov.
2. Strany sa môžu dvojstranne dohodnúť o podrobnom postupe aplikácie pomoci, ktorú si vzájomne môžu poskytnúť, a na sadzbách za poskytnutie takej pomoci.

KAPITOLA VII
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 23
Záverečné ustanovenia

1. Vo všetkom, čo nie je výslovne upravené touto Dohodou, sa obdobne použije v prípade potreby Dohovor.
2. Na túto Dohodu sa nevzťahuje článok 4 Ústavy SPÚ.
3. Podmienky schvaľovania návrhov k tejto Dohode a jej vykonávaciemu poriadku

   3.1 Návrhy k tejto Dohode predložené kongresu nadobudnú platnosť, ak sú schválené väčšinou zúčastnených a hlasujúcich členských krajín, ktoré sú stranami tejto Dohody a majú právo hlasovať. V čase hlasovania musí byť prítomná aspoň polovica týchto členských krajín zastúpených na kongrese s právom hlasovať.

   3.2 Návrhy vzťahujúce sa na vykonávací poriadok tejto Dohody schvaľuje väčšina členov Rady pre poštovú prevádzku, ktorí sú stranami tejto Dohody a majú právo hlasovať.

3.3 Aby návrhy predložené v období medzi dvoma kongresmi k tejto Dohode nadobudli platnosť, musia získať:

3.3.1 dve tretiny hlasov za predpokladu, že aspoň polovica členských krajín, ktoré sú stranami tejto Dohody a majú právo hlasovať, sa zúčastnila hlasovania, ak ide o doplnenie nových ustanovení;

3.3.2 väčšinu hlasov za predpokladu, že aspoň polovica členských krajín, ktoré sú stranami tejto Dohody a majú právo hlasovať, sa zúčastnila hlasovania, ak ide o zmeny v ustanoveniach tejto Dohody;

3.3.3 väčšinu hlasov, ak ide o výklad ustanovení tejto Dohody.

3.4 Napriek ustanoveniu odseku 3.3.1 má každá členská krajina, ktorej vnútroštátne právne predpisy sú zatiaľ nezlúčiteľné s navrhovanou zmenou, možnosť uplatniť písomné vyhlásenie generálnemu riaditeľovi Medzinárodného úradu, v ktorom uvedie, že nemôže túto zmenu akceptovať, a to v lehote 90 dní odo dňa úradného oznámenia tejto zmeny.

4. Táto Dohoda nadobudne účinnosť 1. januára 2006 a zostane platná až do nadobudnutia účinnosti Aktov nasledujúceho Kongresu.

Na dôkaz toho splnomocnenci vlád zmluvných krajín podpísali túto Dohodu v jednom vyhotovení, ktoré je uložené u generálneho riaditeľa Medzinárodného úradu. Medzinárodný úrad Svetovej poštovej únie odovzdá každej strane jednu jej kópiu.

V Bukurešti 5. októbra 2004.

K oznámeniu č. 180/2006 Z. z.

SEPTIČME PROTOCOLE ADDITIONNEL Ŕ LA CONSTITUTION DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE

TABLE DES MATIČRES

Art.		
I.	(préambule modifié)	
II.	**(art. 1bis ajouté)**	**Définitions**
III.	(art. 22 modifié)	Actes de l'Union
IV.	(art. 30 modifié)	Modification de la Constitution
V.	(art. 31 modifié)	Modification du Rčglement général, de la Convention et des Arrangements
VI.		Adhésion au Protocole additionnel et aux autres Actes de l'Union
VII.		Mise ŕ exécution et durée du Protocole additionnel ŕ la Constitution de l'Union postale universelle

SEPTIČME PROTOCOLE ADDITIONNEL Ŕ LA CONSTITUTION DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle réunis en Congrčs ŕ Bucarest, vu l'article 30.2 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue ŕ Vienne le 10 juillet 1964, ont adopté, sous réserve de ratification, les modifications suivantes ŕ ladite Constitution.

Article I

(Préambule modifié)

En vue de développer les communications entre les peuples par un fonctionnement efficace des services postaux et de contribuer ŕ atteindre les buts élevés de la collaboration internationale dans les domaines culturel, social et économique, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont adopté, sous réserve de ratification, la présente Constitution.

L'Union a pour vocation de stimuler le développement durable de services postaux universels de qualité, efficaces et accessibles, pour faciliter la communication entre habitants de la plančte en:

- **– garantissant la libre circulation des envois postaux sur un territoire postal unique composé de réseaux interconnectés;**
- **– encourageant l'adoption de normes communes équitables et l'utilisation de la technologie;**
- **– assurant la coopération et l'interaction entre les parties intéressées;**
- **– favorisant une coopération technique efficace;**
- **– veillant ŕ la satisfaction des besoins évolutifs des clients.**

Article II

(Article 1bis ajouté)

Définitions

1. Aux fins des Actes de l'Union postale universelle, les termes ci-aprčs sont définis comme suit:

1.1 Service postal: ensemble des prestations postales dont l'étendue est déterminée par les organes de l'Union. Les principales obligations s'attachant ŕ ces prestations consistent ŕ répondre ŕ certains objectifs sociaux et économiques des Pays-membres, en assurant la collecte, le tri, la transmission et la distribution des envois postaux.

1.2 Pays-membre: pays qui remplit les conditions énoncées ŕ l'article 2 de la Constitution.

1.3 Territoire postal unique (un seul et męme territoire postal): obligation pour les parties contractantes des Actes de l'UPU d'assurer, selon le principe de réciprocité, l'échange des envois de la poste aux lettres dans le respect de la liberté de transit et de traiter indistinctement les envois postaux provenant des autres territoires et transitant par leur pays comme leurs propres envois postaux.

1.4 Liberté de transit: principe selon lequel une administration postale intermédiaire est tenue de transporter les envois postaux qui lui sont remis en transit par une autre administration postale, en réservant ŕ ce courrier le męme traitement que celui appliqué aux envois du régime intérieur.

1.5 Envoi de la poste aux lettres: envois décrits dans la Convention.

1.6 Service postal international: opérations ou prestations postales réglementées par les Actes. Ensemble de ces opérations ou prestations.

Article III

(Article 22 modifié)

Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les rčgles organiques de l'Union **et ne peut pas faire l'objet de réserves.**
2. Le Rčglement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres **et ne peut pas faire l'objet de réserves.**
3. La Convention postale universelle, le Rčglement de la poste aux lettres et le Rčglement concernant les colis postaux comportent les rčgles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres.
4. Les Arrangements de l'Union et leurs Rčglements rčglent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces pays.
5. Les Rčglements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires ŕ l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrętés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrčs.

6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés sous 3 ŕ 5 contiennent les réserves ŕ ces Actes.

Article IV

(Article 30 modifié)

Modification de la Constitution

1. Pour ętre adoptées, les propositions soumises au Congrčs et relatives ŕ la présente Constitution doivent ętre approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote.**
2. Les modifications adoptées par un Congrčs font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrčs, entrent en vigueur en męme temps que les Actes renouvelés au cours du męme Congrčs. Elles sont ratifiées aussitôt que possible par les Pays-membres et les instruments de cette ratification sont traités conformément ŕ la rčgle requise ŕ l'article 26.

Article V

(Article 31 modifié)

Modification du Rčglement général,
de la Convention et des Arrangements

1. Le Rčglement général, la Convention et les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.
2. **La Convention et les Arrangements** sont mis ŕ exécution simultanément et ils ont la męme durée. Dčs le jour fixé par le Congrčs pour la mise ŕ exécution de ces Actes, les Actes correspondants du Congrčs précédent sont abrogés.

Article VI

Adhésion au Protocole additionnel
et aux autres Actes de l'Union

1. Les Pays-membres qui n'ont pas signé le présent Protocole peuvent y adhérer en tout temps.
2. Les Pays-membres qui sont parties aux Actes renouvelés par le Congrčs mais qui ne les ont pas signés sont tenus d'y adhérer dans le plus bref délai possible.
3. Les instruments d'adhésion relatifs aux cas visés sous 1 et 2 doivent ętre adressés au Directeur général du Bureau international. Celui-ci notifie ce dépôt aux Gouvernements des Pays-membres.

Article VII

Mise ŕ exécution et durée du protocole additionnel
ŕ la Constitution de l'Union postale universelle

Le présent Protocole additionnel sera mis ŕ exécution le **1er janvier 2006** et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la męme force et la męme valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte męme de la Constitution, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprčs du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise ŕ chaque Partie par **le Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait ŕ **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

CONSTITUTION DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE

[modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974,
de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994, de Beijing 1999 et de Bucarest 2004][1])

[1]) Pour le Protocole additionnel de Tokyo 1969, voir Documents de ce Congrčs, tome III, pages 9 ŕ 12. Pour le deuxičme Protocole additionnel (Lausanne 1974), voir Documents de ce Congrčs, tome III, pages 23 ŕ 25. Pour le troisičme Protocole additionnel (Hamburg 1984), voir Documents de ce Congrčs, tome III, pages 25 ŕ 28. Pour le quatričme Protocole additionnel (Washington 1989), voir Documents de ce Congrčs, tome III/1, pages 27 ŕ 32. Pour le cinquičme Protocole additionnel (Séoul 1994), voir Documents de ce Congrčs, tome III, pages 25 ŕ 29. Pour le sixičme Protocole additionnel (Beijing 1999), voir pages 9 ŕ 12 des Décisions du XXIIe Congrčs, Beijing 1999. Pour le septičme Protocole additionnel (Bucarest 2004), voir pages 27 ŕ 31 du présent volume.

TABLE DES MATIČRES

Préambule

TITRE I

DISPOSITIONS ORGANIQUES

CHAPITRE I

GÉNÉRALITÉS

Art.
1. Etendue et but de l'Union
1bis. Définitions
2. Membres de l'Union
3. Ressort de l'Union
4. Relations exceptionnelles
5. Sičge de l'Union
6. Langue officielle de l'Union
7. Unité monétaire
8. Unions restreintes. Arrangements spéciaux
9. Relations avec l'Organisation des Nations Unies
10. Relations avec les organisations internationales

CHAPITRE II

ADHÉSION OU ADMISSION Ŕ L'UNION. SORTIE DE L'UNION

11. Adhésion ou admission ŕ l'Union. Procédure
12. Sortie de l'Union. Procédure

CHAPITRE III

ORGANISATION DE L'UNION

13. Organes de l'Union
14. Congrčs
15. Congrčs extraordinaires
16. Conférences administratives (supprimé)
17. Conseil d'administration
18. Conseil d'exploitation postale
19. Commissions spéciales (supprimé)
20. Bureau international

CHAPITRE IV

FINANCES DE L'UNION

21. Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

TITRE II

ACTES DE L'UNION

CHAPITRE I

GÉNÉRALITÉS

22. Actes de l'Union
23. Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales
24. Législations nationales

CHAPITRE II

ACCEPTATION ET DÉNONCIATION DES ACTES DE L'UNION

25. Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union
26. Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union
27. Adhésion aux Arrangements
28. Dénonciation d'un Arrangement

CHAPITRE III

MODIFICATION DES ACTES DE L'UNION

29. Présentation des propositions
30. Modification de la Constitution
31. Modification du Rčglement général, de la Convention et des Arrangements

CHAPITRE IV

RČGLEMENT DES DIFFÉRENDS

32. Arbitrages

TITRE III

DISPOSITIONS FINALES

33. Mise ŕ exécution et durée de la Constitution

CONSTITUTION DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE

(modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974, de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994, de Beijing 1999 et de Bucarest 2004)

Préambule[2])

En vue de développer les communications entre les peuples par un fonctionnement efficace des services postaux et de contribuer ŕ atteindre les buts élevés de la collaboration internationale dans les domaines culturel, social et économique, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont adopté, sous réserve de ratification, la présente Constitution.

L'Union a pour vocation de stimuler le développement durable de services postaux universels de qualité, efficaces et accessibles, pour faciliter la communication entre habitants de la plančte en:

- **garantissant la libre circulation des envois postaux sur un territoire postal unique composé de réseaux interconnectés;**
- **encourageant l'adoption de normes communes équitables et l'utilisation de la technologie;**
- **assurant la coopération et l'interaction entre les parties intéressées;**
- **favorisant une coopération technique efficace;**
- **veillant ŕ la satisfaction des besoins évolutifs des clients.**

TITRE I

DISPOSITIONS ORGANIQUES

CHAPITRE I

GÉNÉRALITÉS

Article premier

Etendue et but de l'Union

1. Les pays qui adoptent la présente Constitution forment, sous la dénomination d'Union postale universelle, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des envois de la poste aux lettres. La liberté de transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.
2. L'Union a pour but d'assurer l'organisation et le perfectionnement des services postaux et de favoriser, dans ce domaine, le développement de la collaboration internationale.
3. L'Union participe, dans la mesure de ses possibilités, ŕ l'assistance technique postale demandée par ses Pays-membres.

[2]) Modifié par le Congrčs de Bucarest 2004.

[3]) Introduit par le Congrčs de Bucarest 2004.

Article 1bis[3])

Définitions

1. Aux fins des Actes de l'Union postale universelle, les termes ci-aprčs sont définis comme suit:

1.1 Service postal: ensemble des prestations postales dont l'étendue est déterminée par les organes de l'Union. Les principales obligations s'attachant ŕ ces prestations consistent ŕ répondre ŕ certains objectifs sociaux et économiques des Pays-membres, en assurant la collecte, le tri, la transmission et la distribution des envois postaux.

1.2 Pays-membre: pays qui remplit les conditions énoncées ŕ l'article 2 de la Constitution.

1.3 Territoire postal unique (un seul et męme territoire postal): obligation pour les parties contractantes des Actes de l'UPU d'assurer, selon le principe de réciprocité, l'échange des envois de la poste aux lettres dans le respect de la liberté de transit et de traiter indistinctement les envois postaux provenant des autres territoires et transitant par leur pays comme leurs propres envois postaux.

1.4 Liberté de transit: principe selon lequel une administration postale intermédiaire est tenue de transporter les envois postaux qui lui sont remis en transit par une autre administration postale, en réservant ŕ ce courrier le męme traitement que celui appliqué aux envois du régime intérieur.

1.5 Envoi de la poste aux lettres: envois décrits dans la Convention.

1.6 Service postal international: opérations ou prestations postales réglementées par les Actes. Ensemble de ces opérations ou prestations.

Article 2

Membres de l'Union

Sont Pays-membres de l'Union:

a) les pays qui possčdent la qualité de membre ŕ la date de la mise en vigueur de la présente Constitution;

b) les pays devenus membres conformément ŕ l'article 11.

Article 3

Ressort de l'Union

L'Union a dans son ressort:

a) les territoires des Pays-membres;
b) les bureaux de poste établis par des Pays-membres dans des territoires non compris dans l'Union;
c) les territoires qui, sans ętre membres de l'Union, sont compris dans celle-ci parce qu'ils relčvent, au point de vue postal, de Pays-membres.

Article 4

Relations exceptionnelles

Les administrations postales qui desservent des territoires non compris dans l'Union sont tenues d'ętre les intermédiaires des autres administrations. Les dispositions de la Convention et de ses Rčglements sont applicables ŕ ces relations exceptionnelles.

Article 5

Sičge de l'Union

Le sičge de l'Union et de ses organes permanents est fixé ŕ Berne.

Article 6

Langue officielle de l'Union

La langue officielle de l'Union est la langue française.

Article 7[4])

Unité monétaire

L'unité monétaire utilisée dans les Actes de l'Union est l'unité de compte du Fonds monétaire international (FMI).

Article 8

Unions restreintes. Arrangements spéciaux

1. Les Pays-membres, ou leurs administrations postales si la législation de ces pays ne s'y oppose pas, peuvent établir des Unions restreintes et prendre des arrangements spéciaux concernant le service postal international, ŕ la condition toutefois de ne pas y introduire des dispositions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues par les Actes auxquels les Pays-membres intéressés sont parties.
2. Les Unions restreintes peuvent envoyer des observateurs aux Congrčs, Conférences et réunions de l'Union, au Conseil d'administration ainsi qu'au Conseil d'exploitation postale[5]).
3. L'Union peut envoyer des observateurs aux Congrčs, Conférences et réunions des Unions restreintes.

Article 9

Relations avec l'Organisation des Nations Unies

Les relations entre l'Union et l'Organisation des Nations Unies sont réglées par les Accords dont les textes sont annexés ŕ la présente Constitution.

Article 10

Relations avec les organisations internationales

Afin d'assurer une coopération étroite dans le domaine postal international, l'Union peut collaborer avec les organisations internationales ayant des intéręts et des activités connexes.

CHAPITRE II

ADHÉSION OU ADMISSION Ŕ L'UNION. SORTIE DE L'UNION

Article 11[6])

Adhésion ou admission ŕ l'Union. Procédure

1. Tout membre de l'Organisation des Nations Unies peut adhérer ŕ l'Union.
2. Tout pays souverain non membre de l'Organisation des Nations Unies peut demander son admission en qualité de Pays-membre de l'Union.
3. L'adhésion ou la demande d'admission ŕ l'Union doit comporter une déclaration formelle d'adhésion ŕ la Constitution et aux Actes obligatoires de l'Union. Elle est adressée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international, qui, selon le cas, notifie l'adhésion ou consulte les Pays-membres sur la demande d'admission.
4. Le pays non membre de l'Organisation des Nations Unies est considéré comme admis en qualité de Pays-membre si sa demande est approuvée par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union. Les Pays-membres qui n'ont pas répondu dans le délai de quatre mois sont considérés comme s'abstenant.
5. L'adhésion ou l'admission en qualité de membre est notifiée par le Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres. Elle prend effet ŕ partir de la date de cette notification.

Article 12[7])

Sortie de l'Union. Procédure

1. Chaque Pays-membre a la faculté de se retirer de l'Union moyennant dénonciation de la Constitution donnée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international et par celui-ci aux Gouvernements des Pays-membres.

[4]) Modifié par le Congrčs de Washington 1989.
[5]) Modifié par les Congrčs de Tokyo 1969 et de Séoul 1994.
[6]) Modifié par les Congrčs de Tokyo 1969 et de Washington 1989.
[7]) Modifié par le Congrčs de Washington 1989.

2. La sortie de l'Union devient effective ŕ l'expiration d'une année ŕ partir du jour de réception par le Directeur général du Bureau international de la dénonciation prévue sous 1.

CHAPITRE III

ORGANISATION DE L'UNION

Article 13[8])

Organes de l'Union

1. Les organes de l'Union sont le Congrčs, le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

2. Les organes permanents de l'Union sont le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

Article 14

Congrčs

1. Le Congrčs est l'organe supręme de l'Union.

2. Le Congrčs se compose des représentants des Pays-membres.

Article 15

Congrčs extraordinaires

Un Congrčs extraordinaire peut ętre réuni ŕ la demande ou avec l'assentiment des deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union.

Article 16

Conférences administratives

(Supprimé[9])

Article 17[10])

Conseil d'administration

1. Entre deux Congrčs, le Conseil d'administration (CA) assure la continuité des travaux de l'Union conformément aux dispositions des Actes de l'Union.

2. Les membres du Conseil d'administration exercent leurs fonctions au nom et dans l'intéręt de l'Union.

Article 18[11])

Conseil d'exploitation postale

Le Conseil d'exploitation postale (CEP) est chargé des questions d'exploitation, commerciales, techniques et économiques intéressant le service postal.

Article 19

Commissions spéciales

(Supprimé[12])

Article 20[13])

Bureau international

Un office central, fonctionnant au sičge de l'Union sous la dénomination de Bureau international de l'Union postale universelle, dirigé par un Directeur général et placé sous le contrôle du Conseil d'administration, sert d'organe d'exécution, d'appui, de liaison, d'information et de consultation.

CHAPITRE IV

FINANCES DE L'UNION

Article 21[14])

Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

1. Chaque Congrčs arręte le montant maximal que peuvent atteindre:
   a) annuellement les dépenses de l'Union;
   b) les dépenses afférentes ŕ la réunion du prochain Congrčs.
2. Le montant maximal des dépenses prévu sous 1 peut ętre dépassé si les circonstances l'exigent, sous réserve que soient observées les dispositions y relatives du Rčglement général.
3. Les dépenses de l'Union, y compris éventuellement les dépenses visées sous 2, sont supportées en commun par les Pays-membres de l'Union. A cet effet, chaque Pays-membre choisit la classe de contribution dans laquelle il entend ętre rangé. Les classes de contribution sont fixées dans le Rčglement général.
4. En cas d'adhésion ou d'admission ŕ l'Union en vertu de l'article 11, le pays intéressé choisit librement la classe de contribution dans laquelle il désire ętre rangé au point de vue de la répartition des dépenses de l'Union.

[8]) Modifié par les Congrčs de Tokyo 1969, de Hamburg 1984 et de Séoul 1994.
[9]) Par le Congrčs de Hamburg 1984.
[10]) Modifié par le Congrčs de Séoul 1994.
[11]) Modifié par les Congrčs de Tokyo 1969 et de Séoul 1994.
[12]) Par le Congrčs de Hamburg 1984.
[13]) Modifié par les Congrčs de Hamburg 1984 et de Séoul 1994.
[14]) Modifié par les Congrčs de Tokyo 1969, de Lausanne 1974 et de Washington 1989.

TITRE II
ACTES DE L'UNION

CHAPITRE I
GÉNÉRALITÉS

Article 22
Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les rčgles organiques de l'Union **et ne peut pas faire l'objet de réserves**[15]).
2. Le Rčglement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres **et ne peut pas faire l'objet de réserves**[15])**.**
3. La Convention postale universelle, le Rčglement de la poste aux lettres et le Rčglement concernant les colis postaux comportent les rčgles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres[16]).
4. Les Arrangements de l'Union et leurs Rčglements rčglent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces pays[16]).
5. Les Rčglements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires ŕ l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrętés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrčs[17]).
6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés sous 3 ŕ 5 contiennent les réserves ŕ ces Actes.

Article 23[18])
Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales

1. Tout pays peut déclarer ŕ tout moment que l'acceptation par lui des Actes de l'Union comprend tous les territoires dont il assure les relations internationales, ou certains d'entre eux seulement.
2. La déclaration prévue sous 1 doit ętre adressée au Directeur général du Bureau international.
3. Tout Pays-membre peut en tout temps adresser au Directeur général du Bureau international une notification en vue de dénoncer l'application des Actes de l'Union pour lesquels il a fait la déclaration prévue sous 1. Cette notification produit ses effets un an aprčs la date de sa réception par le Directeur général du Bureau international.
4. Les déclarations et notifications prévues sous 1 et 3 sont communiquées aux Pays-membres par le Directeur général du Bureau international.
5. Les dispositions prévues sous 1 ŕ 4 ne s'appliquent pas aux territoires possédant la qualité de membre de l'Union et dont un Pays-membre assure les relations internationales.

Article 24
Législations nationales

Les stipulations des Actes de l'Union ne portent pas atteinte ŕ la législation de chaque Pays-membre dans tout ce qui n'est pas expressément prévu par ces Actes.

CHAPITRE II
ACCEPTATION ET DÉNONCIATION DES ACTES DE L'UNION

Article 25[19])
Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union

1. Les Actes de l'Union issus du Congrčs sont signés par les plénipotentiaires des Pays-membres.
2. Les Rčglements sont authentifiés par le Président et le Secrétaire général du Conseil d'exploitation postale[20]).
3. La Constitution est ratifiée aussitôt que possible par les pays signataires.
4. L'approbation des Actes de l'Union autres que la Constitution est régie par les rčgles constitutionnelles de chaque pays signataire.
5. Lorsqu'un pays ne ratifie pas la Constitution ou n'approuve pas les autres Actes signés par lui, la Constitution et les autres Actes n'en sont pas moins valables pour les pays qui les ont ratifiés ou approuvés.

Article 26[21])
Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union

Les instruments de ratification de la Constitution, des Protocoles additionnels ŕ celle-ci et éventuellement d'approbation des autres Actes de l'Union sont déposés dans le plus bref délai auprčs du Directeur général du Bureau international, qui notifie ces dépôts aux Gouvernements des Pays-membres.

[15]) Modifié par le Congrčs de Bucarest 2004.
[16]) Modifié par le Congrčs de Beijing 1999.
[17]) Modifié par les Congrčs de Washington 1989, de Séoul 1994 et de Beijing 1999.
[18]) Modifié par le Congrčs de Washington 1989.
[19]) Modifié par les Congrčs de Washington 1989 et de Séoul 1994.
[20]) Modifié par le Congrčs de Beijing 1999.
[21]) Modifié par les Congrčs de Tokyo 1969 et de Washington 1989.

Article 27

Adhésion aux Arrangements

1. Les Pays-membres peuvent, en tout temps, adhérer ŕ un ou ŕ plusieurs des Arrangements prévus ŕ l'article 22.4.
2. L'adhésion des Pays-membres aux Arrangements est notifiée conformément ŕ l'article 11.3.

Article 28

Dénonciation d'un Arrangement

Chaque Pays-membre a la faculté de cesser sa participation ŕ un ou plusieurs des Arrangements, aux conditions stipulées ŕ l'article 12.

CHAPITRE III

MODIFICATION DES ACTES DE L'UNION

Article 29

Présentation des propositions

1. L'administration postale d'un Pays-membre a le droit de présenter, soit au Congrčs, soit entre deux Congrčs, des propositions concernant les Actes de l'Union auxquels son pays est partie.
2. Toutefois, les propositions concernant la Constitution et le Rčglement général ne peuvent ętre soumises qu'au Congrčs.
3. En outre, les propositions concernant les Rčglements sont soumises directement au Conseil d'exploitation postale, mais elles doivent ętre transmises au préalable par le Bureau international ŕ toutes les administrations postales des Pays-membres[22]).

Article 30

Modification de la Constitution

1. Pour ętre adoptées, les propositions soumises au Congrčs et relatives ŕ la présente Constitution doivent ętre approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote**[23])**.**
2. Les modifications adoptées par un Congrčs font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrčs, entrent en vigueur en męme temps que les Actes renouvelés au cours du męme Congrčs. Elles sont ratifiées aussitôt que possible par les Pays-membres et les instruments de cette ratification sont traités conformément ŕ la rčgle requise ŕ l'article 26.

Article 31[24])

Modification du Rčglement général,
de la Convention et des Arrangements

1. Le Rčglement général, la Convention et les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.
2. **La Convention et les Arrangements** sont mis ŕ exécution simultanément et ils ont la męme durée. Dčs le jour fixé par le Congrčs pour la mise ŕ exécution de ces Actes, les Actes correspondants du Congrčs précédent sont abrogés[25]).

CHAPITRE IV

RČGLEMENT DES DIFFÉRENDS

Article 32

Arbitrages

En cas de différend entre deux ou plusieurs administrations postales des Pays-membres relativement ŕ l'interprétation des Actes de l'Union ou de la responsabilité dérivant, pour une administration postale, de l'application de ces Actes, la question en litige est réglée par jugement arbitral.

TITRE III

DISPOSITIONS FINALES

Article 33[25])

Mise ŕ exécution et durée de la Constitution

La présente Constitution sera mise ŕ exécution le 1er janvier 1966 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé la présente Constitution en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement du pays sičge de l'Union. Une copie en sera remise ŕ chaque Partie par **le Bureau international de l'Union postale universelle**.

Fait ŕ Vienne, le 10 juillet 1964.

[22]) Modifié par le Congrčs de Beijing 1999.
[23]) Modifié par le Congrčs de Bucarest 2004.
[24]) Modifié par le Congrčs de Hamburg 1984.
[25]) Modifié par le Congrčs de Bucarest 2004.

RČGLEMENT GÉNÉRAL DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE

TABLE DES MATIČRES

CHAPITRE I
FONCTIONNEMENT DES ORGANES DE L'UNION

Art.
101. Organisation et réunion des Congrčs et Congrčs extraordinaires
102. Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'administration
103. **Information** sur les activités du Conseil d'administration
104. Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'exploitation postale
105. **Information** sur les activités du Conseil d'exploitation postale
106. Composition, fonctionnement et réunions du Comité consultatif
107. Information sur les activités du Comité consultatif
108. Rčglement intérieur des Congrčs
109. Langues de travail du Bureau international
110. Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

CHAPITRE II
BUREAU INTERNATIONAL

111. Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international
112. Fonctions du Directeur général
113. Fonctions du Vice-Directeur général
114. Secrétariat des organes de l'Union
115. Liste des Pays-membres
116. Renseignements. Avis. Demandes d'interprétation et de modification des Actes. Enquętes. Intervention dans la liquidation des comptes
117. Coopération technique
118. Formules fournies par le Bureau international
119. Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux
120. Revue de l'Union
121. Rapport **biennal** sur les activités de l'Union

CHAPITRE III
PROCÉDURE D'INTRODUCTION ET D'EXAMEN DES PROPOSITIONS

122. Procédure de présentation des propositions au Congrčs
123. Procédure de présentation au Conseil d'exploitation postale des propositions concernant l'élaboration des nouveaux Rčglements compte tenu des décisions prises par le Congrčs
124. Procédure de présentation des propositions entre deux Congrčs
125. Examen des propositions entre deux Congrčs
126. Notification des décisions adoptées entre deux Congrčs
127. Mise en vigueur des Rčglements et des autres décisions adoptés entre deux Congrčs

CHAPITRE IV
FINANCES

128. Fixation et rčglement des dépenses de l'Union
129. Sanctions automatiques
130. Classes de contribution
131. Paiement des fournitures du Bureau international

CHAPITRE V
ARBITRAGES

132. Procédure d'arbitrage

CHAPITRE VI
DISPOSITIONS FINALES

133. Conditions d'approbation des propositions concernant le Rčglement général
134. Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies
135. Mise ŕ exécution et durée du Rčglement général

RČGLEMENT INTÉRIEUR DES CONGRČS

Sommaire

Art.
1. Dispositions générales
2. Délégations
3. Pouvoirs des délégués
4. Ordre des places
5. Observateurs **de droit**
6. Invités
7. Doyen du Congrčs
8. Présidences et vice-présidences du Congrčs et des Commissions
9. Bureau du Congrčs
10. Membres des Commissions
11. Groupes de travail
12. Secrétariat du Congrčs et des Commissions
13. Langues de délibération
14. Langues de rédaction des documents du Congrčs
15. Propositions
16. Examen des propositions en Congrčs et en Commission
17. Délibérations
18. Motions d'ordre et motions de procédure
19. Quorum
20. Principe et procédure de vote
21. Conditions d'approbation des propositions
22. Election des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale
23. Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international
24. Rapports
25. Appel des décisions prises par les Commissions et par le Congrčs
26. Approbation par le Congrčs des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)
27. Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale
28. Réserves aux Actes
29. Signature des Actes
30. Modifications au Rčglement

RČGLEMENT GÉNÉRAL DE L'UNION POSTALE UNIVERSELLE

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.2 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue ŕ Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arręté, dans le présent Rčglement général, les dispositions suivantes assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union.

CHAPITRE I

FONCTIONNEMENT DES ORGANES DE L'UNION

Article 101

Organisation et réunion des Congrčs et Congrčs extraordinaires (Const. 14, 15)

1. Les représentants des Pays-membres se réunissent en Congrčs au plus tard **quatre** ans aprčs la **fin de l'année au cours de laquelle le Congrčs précédent a eu lieu**.
2. Chaque Pays-membre se fait représenter au Congrčs par un ou plusieurs plénipotentiaires munis, par leur Gouvernement, des pouvoirs nécessaires. Il peut, au besoin, se faire représenter par la délégation d'un autre Pays-membre. Toutefois, il est entendu qu'une délégation ne peut représenter qu'un seul Pays-membre autre que le sien.
3. Dans les délibérations, chaque Pays-membre dispose d'une voix, sous réserve des sanctions prévues ŕ l'article **129**.
4. En principe, chaque Congrčs désigne le pays dans lequel le Congrčs suivant aura lieu. Si cette désignation se révčle inapplicable, le Conseil d'administration est autorisé ŕ désigner le pays oů le Congrčs tiendra ses assises, aprčs entente avec ce dernier pays.
5. Aprčs entente avec le Bureau international, le Gouvernement invitant fixe la date définitive et le lieu exact du Congrčs. Un an, en principe, avant cette date, le Gouvernement invitant envoie une invitation au Gouvernement de chaque Pays-membre. Cette invitation peut ętre adressée soit directement, soit par l'intermédiaire d'un autre Gouvernement, soit par l'entremise du Directeur général du Bureau international.
6. Lorsqu'un Congrčs doit ętre réuni sans qu'il y ait un Gouvernement invitant, le Bureau international, avec l'accord du Conseil d'administration et aprčs entente avec le Gouvernement de la Confédération suisse, prend les dispositions nécessaires pour convoquer et organiser le Congrčs dans le pays sičge de l'Union. Dans ce cas, le Bureau international exerce les fonctions du Gouvernement invitant.
7. Le lieu de réunion d'un Congrčs extraordinaire est fixé, aprčs entente avec le Bureau international, par les Pays-membres ayant pris l'initiative de ce Congrčs.
8. Les dispositions prévues sous 2 ŕ 6 sont applicables par analogie aux Congrčs extraordinaires.

Article 102

Composition, fonctionnement et réunions du Conseil d'administration (Const. 17)

1. Le Conseil d'administration se compose de quarante et un membres qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrčs successifs.
2. La présidence est dévolue de droit au pays hôte du Congrčs. Si ce pays se désiste, il devient membre de droit et, de ce fait, le groupe géographique auquel il appartient dispose d'un sičge supplémentaire auquel les restrictions prévues sous 3 ne sont pas applicables. Dans ce cas, le Conseil d'administration élit ŕ la présidence un des membres appartenant au groupe géographique dont fait partie le pays hôte.
3. Les quarante autres membres du Conseil d'administration sont élus par le Congrčs sur la base d'une répartition géographique équitable. La moitié au moins des membres est renouvelée ŕ l'occasion de chaque Congrčs; aucun Pays-membre ne peut ętre choisi successivement par trois Congrčs.
4. Chaque membre du Conseil d'administration désigne son représentant, qui doit ętre compétent dans le domaine postal.
5. Les fonctions de membre du Conseil d'administration sont gratuites. Les frais de fonctionnement de ce Conseil sont ŕ la charge de l'Union.
6. Le Conseil d'administration a les attributions suivantes:
   - 6.1 superviser toutes les activités de l'Union dans l'intervalle des Congrčs, en tenant compte des décisions du Congrčs, en étudiant les questions concernant les politiques gouvernementales en matičre postale et en tenant compte des politiques réglementaires internationales telles que celles qui sont relatives au commerce des services et ŕ la concurrence;
   - 6.2 examiner et approuver, dans le cadre de ses compétences, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;
   - 6.3 favoriser, coordonner et superviser toutes les formes d'assistance technique postale dans le cadre de la coopération technique internationale;
   - 6.4 examiner et approuver le budget **biennal** et les **comptes de** l'Union;
   - 6.5 autoriser, si les circonstances l'exigent, le dépassement du plafond des dépenses conformément ŕ l'article **128.3** ŕ **5**;
   - 6.6 arręter le Rčglement financier de l'UPU;
   - 6.7 arręter les rčgles régissant le Fonds de réserve;
   - 6.8 arręter les rčgles régissant le Fonds spécial;

6.9 arręter les rčgles régissant le Fonds des activités spéciales;
6.10 arręter les rčgles régissant le Fonds volontaire;
6.11 assurer le contrôle de l'activité du Bureau international;
6.12 autoriser, s'il est demandé, le choix d'une classe de contribution inférieure, conformément aux conditions prévues ŕ l'article **130.6**;
6.13 autoriser le changement de groupe géographique, si un pays le demande, en tenant compte des avis exprimés par les pays qui sont membres des groupes géographiques concernés;
6.14 arręter le Statut du personnel et les conditions de service des fonctionnaires élus;
6.15 créer ou supprimer les postes de travail du Bureau international en tenant compte des restrictions liées au plafond des dépenses fixé;
6.16 arręter le Rčglement du Fonds social;
6.17 approuver les rapports **biennaux** établis par le Bureau international sur les activités de l'Union et sur la gestion financičre et présenter, s'il y a lieu, des commentaires ŕ leur sujet;
6.18 décider des contacts ŕ prendre avec les administrations postales pour remplir ses fonctions;
6.19 aprčs consultation du Conseil d'exploitation postale, décider des contacts ŕ prendre avec les organisations qui ne sont pas des observateurs de droit, examiner et approuver les rapports du Bureau international sur les relations de l'UPU avec les autres organismes internationaux, prendre les décisions qu'il juge opportunes sur la conduite de ces relations et la suite ŕ leur donner; désigner, en temps utile, **aprčs consultation du Conseil d'exploitation postale et du Secrétaire général,** les organisations internationales, **les associations, les entreprises et les personnes qualifiées** qui doivent ętre invitées ŕ se faire représenter ŕ **des séances spécifiques du Congrčs et de ses Commissions, lorsque cela est dans l'intéręt de l'Union ou peut profiter aux travaux du Congrčs,** et charger le Directeur général du Bureau international d'envoyer les invitations nécessaires;
6.20 arręter, au cas oů il le juge utile, les principes dont le Conseil d'exploitation postale doit tenir compte lorsqu'il étudiera des questions ayant des répercussions financičres importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier et dépôt ŕ l'étranger d'envois de la poste aux lettres), suivre de prčs l'étude de ces questions et examiner et approuver, pour en assurer la conformité avec les principes précités, les propositions du Conseil d'exploitation postale portant sur les męmes sujets;
6.21 étudier, ŕ la demande du Congrčs, du Conseil d'exploitation postale ou des administrations postales, les problčmes d'ordre administratif, législatif et juridique intéressant l'Union ou le service postal international; il appartient au Conseil d'administration de décider, dans les domaines susmentionnés, s'il est opportun ou non d'entreprendre les études demandées par les administrations postales dans l'intervalle des Congrčs;
6.22 formuler des propositions qui seront soumises ŕ l'approbation soit du Congrčs, soit des administrations postales conformément ŕ l'article **125**;
6.23 approuver, dans le cadre de ses compétences, les recommandations du Conseil d'exploitation postale concernant l'adoption, si nécessaire, d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrčs décide en la matičre;
6.24 examiner le rapport annuel établi par le Conseil d'exploitation postale et, le cas échéant, les propositions soumises par ce dernier;
6.25 soumettre des sujets d'étude ŕ l'examen du Conseil d'exploitation postale, conformément ŕ l'article 104.9.16;
6.26 désigner le pays sičge du prochain Congrčs dans le cas prévu ŕ l'article 101.4;
6.27 déterminer, en temps utile et aprčs consultation du Conseil d'exploitation postale, le nombre de Commissions nécessaires pour mener ŕ bien les travaux du Congrčs et en fixer les attributions;
6.28 désigner, aprčs consultation du Conseil d'exploitation postale et sous réserve de l'approbation du Congrčs, les Pays-membres susceptibles:
– d'assumer les vice-présidences du Congrčs ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions, en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres;
– de faire partie des Commissions restreintes du Congrčs;
6.29 examiner et approuver le projet de plan stratégique ŕ présenter au Congrčs et élaboré par le Conseil d'exploitation postale avec l'aide du Bureau international; examiner et approuver les révisions annuelles du plan arręté par le Congrčs sur la base des recommandations du Conseil d'exploitation postale et travailler en concertation avec le Conseil d'exploitation postale ŕ l'élaboration et ŕ l'actualisation annuelle du **plan;**
6.30 établir le cadre pour l'organisation du Comité consultatif et approuver l'organisation du Comité consultatif, conformément aux dispositions de l'article 106;
6.31 établir des critčres d'adhésion au Comité consultatif et approuver ou rejeter les demandes d'adhésion selon ces critčres, en s'assurant que ces derničres soient traitées suivant une procédure accélérée, entre les réunions du Conseil d'administration;

6.32 désigner les membres qui feront partie du Comité consultatif;

6.33 réceptionner les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif et en débattre, et examiner les recommandations de ce dernier pour soumission au Congrčs.

7. A sa premičre réunion, qui est convoquée par le Président du Congrčs, le Conseil d'administration élit, parmi ses membres, quatre Vice-Présidents et arręte son Rčglement intérieur.
8. Sur convocation de son Président, le Conseil d'administration se réunit, en principe une fois par an, au sičge de l'Union.
9. Le Président, les Vice-Présidents, les Présidents des Commissions du Conseil d'administration ainsi que le Président du Groupe de planification stratégique forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'administration. Il approuve, au nom du Conseil d'administration, le rapport **biennal** établi par le Bureau international sur les activités de l'Union et il assume toute autre tâche que le Conseil d'administration décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.
10. Le représentant de chacun des membres du Conseil d'administration participant aux sessions de cet organe, ŕ l'exception des réunions qui ont eu lieu pendant le Congrčs, a droit au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coűt du voyage par tout autre moyen, ŕ condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique. Le męme droit est accordé au représentant de chaque membre de ses Commissions, de ses Groupes de travail ou de ses autres organes lorsque ceux-ci se réunissent en dehors du Congrčs et des sessions du Conseil.
11. Le Président du Conseil d'exploitation postale représente celui-ci aux séances du Conseil d'administration ŕ l'ordre du jour desquelles figurent des questions relatives ŕ l'organe qu'il dirige.

12. Le Président du Comité consultatif représente celui-ci aux réunions du Conseil d'administration lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

13. Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'exploitation postale peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'administration en qualité d'observateurs.

14. L'administration postale du pays oů le Conseil d'administration se réunit est invitée ŕ participer aux réunions en qualité d'observateur, si ce pays n'est pas membre du Conseil d'administration.

15. Le Conseil d'administration peut inviter ŕ ses réunions, sans droit de vote, tout organisme international, tout représentant d'association ou d'entreprise ou toute personne qualifiée qu'il désire associer ŕ ses travaux. Il peut également inviter dans les męmes conditions une ou plusieurs administrations postales des Pays-membres intéressées ŕ des questions prévues ŕ son ordre du jour.

16. A leur demande, les observateurs indiqués ci-aprčs peuvent participer aux séances pléničres et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration, sans droit de vote:

16.1 membres du Conseil d'exploitation postale;

16.2 membres du Comité consultatif;

16.3 organisations intergouvernementales s'intéressant aux travaux du Conseil d'administration;

16.4 autres Pays-membres de l'Union.

17. Pour des raisons logistiques, le Conseil d'administration peut limiter le nombre de participants par observateur. Il peut également limiter leur droit ŕ la parole lors des débats.

18. Les membres du Conseil d'administration participent effectivement ŕ ses activités. Les **observateurs** peuvent, ŕ leur demande, **ętre autorisés ŕ** collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi ętre sollicités pour présider des Groupes de travail **et des Equipes de projet** lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des **observateurs** s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.

19. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs peuvent ętre exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De męme, leur droit de recevoir certains documents peut ętre limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut ętre prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intéręt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article 103

Information sur les activités
du Conseil d'administration

1. Aprčs chaque session, le Conseil d'administration informe les Pays-membres de l'Union, les Unions restreintes **et les membres du Comité consultatif** sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.
2. Le Conseil d'administration fait au Congrčs un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales **des Pays-membres de l'Union et aux membres du Comité consultatif** au moins deux mois avant l'ouverture du Congrčs.

Article 104

Composition, fonctionnement et réunions
du Conseil d'exploitation postale (Const. 18)

1. Le Conseil d'exploitation postale se compose de quarante membres qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrčs successifs.
2. Les membres du Conseil d'exploitation postale sont élus par le Congrčs, en fonction d'une répartition géographique spécifiée. Vingt-quatre siČges sont réservés aux pays en développement et seize siČges aux pays développés. Le tiers au moins des membres est renouvelé ŕ l'occasion de chaque Congrčs.
3. **Chaque membre du Conseil d'exploitation postale désigne son représentant qui assume les responsabilités mentionnées dans les Actes de l'Union en matičre de prestation de services.**
4. Les frais de fonctionnement du Conseil d'exploitation postale sont ŕ la charge de l'Union. Ses membres ne reçoivent aucune rémunération. Les frais de voyage et de séjour des représentants des administrations postales participant au Conseil d'exploitation postale sont ŕ la charge de celles-ci. Toutefois, le représentant de chacun des pays considérés comme défavorisés d'aprčs les listes établies par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions qui ont lieu pendant le Congrčs, au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coűt du voyage par tout autre moyen, ŕ condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique.
5. A sa premičre réunion, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrčs, le Conseil d'exploitation postale choisit, parmi ses membres, un Président, un Vice-Président, les Présidents des Commissions et le Président du Groupe de planification stratégique.
6. Le Conseil d'exploitation postale arręte son Rčglement intérieur.
7. En principe, le Conseil d'exploitation postale se réunit tous les ans au siČge de l'Union. La date et le lieu de la réunion sont fixés par son Président, aprčs accord avec le Président du Conseil d'administration et le Directeur général du Bureau international.
8. Le Président, le Vice-Président, les Présidents des Commissions du Conseil d'exploitation postale ainsi que le Président du Groupe de planification stratégique forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'exploitation postale et assume toutes les tâches que ce dernier décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.
9. Les attributions du Conseil d'exploitation postale sont les suivantes:
   - 9.1 conduire l'étude des problčmes d'exploitation, commerciaux, techniques, économiques et de coopération technique les plus importants qui présentent de l'intéręt pour les administrations postales de tous les Pays-membres de l'Union, notamment des questions ayant des répercussions financičres importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier, quotes-parts des colis postaux et dépôt ŕ l'étranger d'envois de la poste aux lettres), élaborer des informations et des avis ŕ leur sujet et recommander des mesures ŕ prendre ŕ leur égard;
   - 9.2 procéder ŕ la révision des Rčglements de l'Union dans les six mois qui suivent la clôture du Congrčs, ŕ moins que celui-ci n'en décide autrement; en cas d'urgente nécessité, le Conseil d'exploitation postale peut également modifier lesdits Rčglements ŕ d'autres sessions; dans les deux cas, le Conseil d'exploitation reste subordonné aux directives du Conseil d'administration en ce qui concerne les politiques et les principes fondamentaux;
   - 9.3 coordonner les mesures pratiques pour le développement et l'amélioration des services postaux internationaux;
   - 9.4 entreprendre, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration dans le cadre des compétences de ce dernier, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;
   - 9.5 formuler des propositions qui seront soumises ŕ l'approbation soit du Congrčs, soit des administrations postales conformément ŕ l'article **125;** l'approbation du Conseil d'administration est requise lorsque ces propositions portent sur des questions relevant de la compétence de ce dernier;
   - 9.6 examiner, ŕ la demande de l'administration postale d'un Pays-membre, toute proposition que cette administration postale transmet au Bureau international selon l'article **124,** en préparer les commentaires et charger le Bureau de les annexer ŕ ladite proposition avant de la soumettre ŕ l'approbation des administrations postales des Pays-membres;
   - 9.7 recommander, si nécessaire, et éventuellement aprčs approbation par le Conseil d'administration et consultation de l'ensemble des administrations postales, l'adoption d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrčs décide en la matičre;
   - 9.8 élaborer et présenter, sous forme de recommandations aux administrations postales, des normes en matičre technique, d'exploitation et dans d'autres domaines de sa compétence oů une pratique uniforme est indispensable; de męme, il procčde, en cas de besoin, ŕ des modifications de normes qu'il a déjŕ établies;
   - 9.9 examiner, en consultation avec le Conseil d'administration et avec son approbation, le projet de plan stratégique de l'UPU, élaboré par le Bureau international et ŕ soumettre au Congrčs; réviser chaque année le plan approuvé par le Congrčs avec le concours du

Groupe de planification stratégique et du Bureau international, ainsi qu'avec l'approbation du Conseil d'administration;

9.10 approuver le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union dans ses parties qui ont trait aux responsabilités et fonctions du Conseil d'exploitation postale;

9.11 décider des contacts ŕ prendre avec les administrations postales pour remplir ses fonctions;

9.12 procéder ŕ l'étude des problčmes d'enseignement et de formation professionnelle intéressant les pays nouveaux et en développement;

9.13 prendre les mesures nécessaires en vue d'étudier et de diffuser les expériences et les progrčs faits par certains pays dans les domaines de la technique, de l'exploitation, de l'économie et de la formation professionnelle intéressant les services postaux;

9.14 étudier la situation actuelle et les besoins des services postaux dans les pays nouveaux et en développement et élaborer des recommandations convenables sur les voies et les moyens d'améliorer les services postaux dans ces pays;

9.15 prendre, aprčs entente avec le Conseil d'administration, les mesures appropriées dans le domaine de la coopération technique avec tous les Pays-membres de l'Union, en particulier avec les pays nouveaux et en développement;

9.16 examiner toutes autres questions qui lui sont soumises par un membre du Conseil d'exploitation postale, par le Conseil d'administration ou par toute administration postale d'un **Pays-membre;**

9.17 réceptionner et discuter les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif, et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, examiner et faire des observations au sujet des recommandations du Comité consultatif pour soumission au Congrčs;

9.18 désigner les membres qui feront partie du Comité consultatif.

10. Sur la base du plan stratégique de l'UPU adopté par le Congrčs et, en particulier, de la partie afférente aux stratégies des organes permanents de l'Union, le Conseil d'exploitation postale établit, ŕ sa session suivant le Congrčs, un programme de travail de base contenant un certain nombre de tactiques visant ŕ la réalisation des stratégies. Ce programme de base, comprenant un nombre limité de travaux sur des sujets d'actualité et d'intérętcommun, est révisé chaque année en fonction des réalités et des priorités nouvelles ainsi que des modifications apportées au plan stratégique.

11. Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'administration peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'exploitation postale en qualité d'observateurs.

12. A leur demande, les observateurs indiqués ci-aprčs peuvent participer, sans droit de vote, aux séances pléničres et aux réunions des Commissions du Conseil d'exploitation postale:

12.1 membres du Conseil d'administration;

12.2 membres du Comité consultatif;

12.3 organisations intergouvernementales s'intéressant aux travaux du Conseil d'exploitation postale;

12.4 autres Pays-membres de l'Union.

13. Pour des raisons logistiques, le Conseil d'exploitation postale peut limiter le nombre de participants par observateur. Il peut également limiter leur droit ŕ la parole lors des débats.

14. Les membres du Conseil d'exploitation postale participent effectivement ŕ ses activités. **Les observateurs** peuvent, ŕ leur demande, **ętre autorisés ŕ** collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. **Ils** peuvent aussi ętre **sollicités** pour présider des Groupes de travail **et des Equipes de projet** lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. **La participation des observateurs s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.**

15. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs peuvent ętre exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De męme, leur droit de recevoir certains documents peut ętre limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut ętre prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérętparticulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

16. Le Président du Comité consultatif représente celui-ci aux réunions du Conseil d'exploitation postale lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

17. Le Conseil d'exploitation postale peut inviter ŕ ses réunions, sans droit de vote:

17.1 tout organisme international ou toute personne qualifiée qu'il désire associer ŕ ses travaux;

17.2 des administrations postales de Pays-membres n'appartenant pas au Conseil d'exploitation postale;

17.3 toute association ou entreprise qu'il souhaite consulter sur des questions concernant ses activités.

Article 105

Information sur les activités du Conseil d'exploitation postale

1. Aprčs chaque session, le Conseil d'exploitation postale informe les **Pays-membres de l'Union,** les Unions restreintes **et les membres du Comité consultatif** sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.
2. Le Conseil d'exploitation postale établit, ŕ l'intention du Conseil d'administration, un rapport annuel sur ses activités.
3. Le Conseil d'exploitation postale établit, ŕ l'intention du Congrčs, un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales des Pays-membres **de l'Union et aux membres du Comité consultatif** au moins deux mois avant l'ouverture du Congrčs.

Article 106

Composition, fonctionnement et réunions du Comité consultatif

1. Le Comité consultatif a pour but de représenter les intéręts du secteur postal au sens large du terme et de servir de cadre ŕ un dialogue efficace entre les parties intéressées. Il comprend des organisations non gouvernementales représentant des clients, des fournisseurs de services de distribution, des organisations de travailleurs, des fournisseurs de biens et de services śuvrant pour le secteur des services postaux, et des organismes similaires regroupant des particuliers, ainsi que des entreprises intéressées par les services postaux internationaux. Si ces organisations sont enregistrées, elles doivent l'ętre dans un Pays-membre de l'Union. Le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale désignent leurs membres respectifs siégeant en tant que membres du Comité consultatif. En dehors des membres désignés par le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale, l'adhésion au Comité consultatif est déterminée ŕ l'issue d'un processus de dépôt de demande et d'acceptation de celle-ci, établi par le Conseil d'administration et réalisé conformément ŕ l'article 102.6.31.
2. Chaque membre du Comité consultatif désigne son propre représentant.
3. Les frais de fonctionnement du Comité consultatif sont répartis entre l'Union et les membres du Comité, selon les modalités déterminées par le Conseil d'administration.
4. Les membres du Comité consultatif ne bénéficient d'aucune rémunération ou rétribution.
5. Le Comité consultatif se réorganise aprčs chaque Congrčs, selon le cadre établi par le Conseil d'administration. Le Président du Conseil d'administration préside la réunion d'organisation du Comité consultatif, au cours de laquelle on procčde ŕ l'élection du Président dudit Comité.
6. Le Comité consultatif détermine son organisation interne et établit son propre rčglement intérieur, en tenant compte des principes généraux de l'Union et sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration, aprčs consultation du Conseil d'exploitation postale.
7. Le Comité consultatif se réunit deux fois par an. En principe, les réunions ont lieu au sičge de l'Union au moment des sessions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale. La date et le lieu de chaque réunion sont fixés par le Président du Comité consultatif, en accord avec les Présidents du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international.
8. Le Comité consultatif établit son propre programme dans le cadre de la liste des attributions ci-aprčs:
8.1 examiner les documents et les rapports appropriés du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale; dans des circonstances exceptionnelles, le droit de recevoir certains textes et documents peut ętre limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut ętre prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intéręt particulier pour cet organe; par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié;
8.2 mener des études et débattre de questions importantes pour les membres du Comité consultatif;
8.3 examiner les questions concernant le secteur des services postaux et présenter des rapports sur ces questions;
8.4 contribuer aux travaux du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, notamment par la présentation de rapports et de recommandations, et par la présentation d'avis ŕ la demande des deux Conseils;
8.5 faire des recommandations au Congrčs, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, moyennant examen et commentaire de ce dernier.
9. Le Président du Conseil d'administration et le Président du Conseil d'exploitation postale représentent ces organes aux réunions du Comité consultatif lorsque l'ordre du jour de ces

réunions comprend des questions intéressant ces organes.

10. Pour assurer une liaison efficace avec les organes de l'Union, le Comité consultatif peut désigner des représentants pour participer aux réunions du Congrčs, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale ainsi que de leurs Commissions respectives en qualité d'observateurs sans droit de vote.

11. A leur demande, les membres du Comité consultatif peuvent assister aux séances pléničres et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, conformément aux articles 102.16 et 104.12. Ils peuvent également participer aux travaux des Equipes de projet et des Groupes de travail aux termes des articles 102.18 et 104.14. Les membres du Comité consultatif peuvent participer au Congrčs en qualité d'observateurs sans droit de vote.

12. A leur demande, les observateurs indiqués ci-aprčs peuvent participer, sans droit de vote, aux sessions du Comité consultatif:

12.1 membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale;

12.2 organisations intergouvernementales s'intéressant aux travaux du Comité consultatif;

12.3 Unions restreintes;

12.4 autres membres de l'Union.

13. Pour des raisons logistiques, le Comité consultatif peut limiter le nombre de participants par observateur. Il peut également limiter leur droit ŕ la parole lors des débats.

14. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs peuvent ętre exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De męme, leur droit de recevoir certains documents peut ętre limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut ętre prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intéręt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

15. Le Bureau international, sous la responsabilité du Directeur général, assure le secrétariat du Comité consultatif.

Article 107

Information sur les activités du Comité consultatif

1. Aprčs chaque session, le Comité consultatif informe le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale de ses activités en adressant aux Présidents de ces organes, entre autres, un compte rendu analytique de ses réunions ainsi que ses recommandations et avis.

2. Le Comité consultatif fait au Conseil d'administration un rapport d'activité annuel et en envoie un exemplaire au Conseil d'exploitation postale. Ce rapport est inclus dans la documentation du Conseil d'administration fournie aux Pays-membres de l'Union et aux Unions restreintes, conformément ŕ l'article 103.

3. Le Comité consultatif fait au Congrčs un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux administrations postales des Pays-membres de l'Union au moins deux mois avant l'ouverture du Congrčs.

Article **108**

Rčglement intérieur des Congrčs (Const. 14)

1. Pour l'organisation de ses travaux et la conduite de ses délibérations, le Congrčs applique le Rčglement intérieur des Congrčs.
2. Chaque Congrčs peut modifier ce Rčglement dans les conditions fixées au Rčglement intérieur lui-męme.

Article **109**

Langues de travail du Bureau international

Les langues de travail du Bureau international sont le français et l'anglais.

Article **110**

Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

1. Pour la documentation de l'Union, les langues française, anglaise, arabe et espagnole sont utilisées. Sont également utilisées les langues allemande, chinoise, portugaise et russe, ŕ condition que la production dans ces derničres langues se limite ŕ la documentation de base la plus importante. D'autres langues sont également utilisées, ŕ condition que les Pays-membres qui en font la demande en supportent tous les coűts.
2. Le ou les Pays-membres ayant demandé une langue autre que la langue officielle constituent un groupe linguistique.
3. La documentation est publiée par le Bureau international dans la langue officielle et dans les langues des groupes linguistiques constitués, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux régionaux de ces groupes, conformément aux modalités convenues avec le Bureau international. La publication dans les différentes langues est faite selon le męme modčle.
4. La documentation publiée directement par le Bureau international est, dans la mesure du possible, distribuée simultanément dans les différentes langues demandées.
5. Les correspondances entre les administrations postales et le Bureau international et entre ce

dernier et des tiers peuvent ętre échangées en toute langue pour laquelle le Bureau international dispose d'un service de traduction.

6. Les frais de traduction vers une langue quelle qu'elle soit, y compris ceux résultant de l'application des dispositions prévues sous 5, sont supportés par le groupe linguistique ayant demandé cette langue. Les Pays-membres utilisant la langue officielle versent, au titre de la traduction des documents non officiels, une contribution forfaitaire dont le montant par unité contributive est égal ŕ celui supporté par les Pays-membres ayant recours ŕ l'autre langue de travail du Bureau international. Tous les autres frais afférents ŕ la fourniture des documents sont supportés par l'Union. Le plafond des frais ŕ supporter par l'Union pour la production des documents en allemand, chinois, portugais et russe est fixé par une résolution du Congrčs.
7. Les frais ŕ supporter par un groupe linguistique sont répartis entre les membres de ce groupe proportionnellement ŕ leur contribution aux dépenses de l'Union. Ces frais peuvent ętre répartis entre les membres du groupe linguistique selon une autre clé de répartition, ŕ condition que les intéressés s'entendent ŕ ce sujet et notifient leur décision au Bureau international par l'intermédiaire du porte-parole du groupe.
8. Le Bureau international donne suite ŕ tout changement de choix de langue demandé par un Pays-membre aprčs un délai qui ne doit pas dépasser deux ans.
9. Pour les délibérations des réunions des organes de l'Union, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises, moyennant un systčme d'interprétation – avec ou sans équipement électronique – dont le choix est laissé ŕ l'appréciation des organisateurs de la réunion aprčs consultation du Directeur général du Bureau international et des Pays-membres intéressés.
10. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations et les réunions indiquées sous 9.
11. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées sous 9, soit par le systčme indiqué au męme paragraphe, lorsque les modifications d'ordre technique nécessaires peuvent y ętre apportées, soit par des interprčtes particuliers.
12. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la męme langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union. Toutefois, les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont supportés par l'Union.
13. Les administrations postales peuvent s'entendre au sujet de la langue ŕ employer pour la correspondance de service dans leurs relations réciproques. A défaut d'une telle entente, la langue ŕ employer est le français.

CHAPITRE II

BUREAU INTERNATIONAL

Article **111**

Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international sont élus par le Congrčs pour la période séparant deux Congrčs successifs, la durée minimale de leur mandat étant de **quatre** ans. Leur mandat est renouvelable une seule fois. Sauf décision contraire du Congrčs, la date de leur entrée en fonctions est fixée au 1er janvier de l'année qui suit le Congrčs.
2. Au moins sept mois avant l'ouverture du Congrčs, le Directeur général du Bureau international adresse une note aux Gouvernements des Pays-membres en les invitant ŕ présenter les candidatures éventuelles pour les postes de Directeur général et de Vice-Directeur général et en indiquant en męme temps si le Directeur général ou le Vice-Directeur général en fonctions sont intéressés au renouvellement éventuel de leur mandat initial. Les candidatures, accompagnées d'un curriculum vitae, doivent parvenir au Bureau international deux mois au moins avant l'ouverture du Congrčs. Les candidats doivent ętre des ressortissants des Pays-membres qui les présentent. Le Bureau international élabore la documentation nécessaire pour le Congrčs. L'élection du Directeur général et celle du Vice-Directeur général ont lieu au scrutin secret, la premičre élection portant sur le poste de Directeur général.
3. En cas de vacance du poste de Directeur général, le Vice-Directeur général assume les fonctions de Directeur général jusqu'ŕ la fin du mandat prévu pour celui-ci; il est éligible ŕ ce poste et est admis d'office comme candidat, sous réserve que son mandat initial en tant que Vice-Directeur général n'ait pas déjŕ été renouvelé une fois par le Congrčs précédent et qu'il déclare son intéręt ŕ ętre considéré comme candidat au poste de Directeur général.
4. En cas de vacance simultanée des postes de Directeur général et de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration élit, sur la base des candidatures reçues ŕ la suite d'une mise au concours, un Vice-Directeur général pour la période allant jusqu'au prochain Congrčs. Pour la présentation des candidatures, les dispositions prévues sous 2 s'appliquent par analogie.
5. En cas de vacance du poste de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration charge, sur proposition du Directeur général, un des **Directeurs de grade D 2** au Bureau international d'assumer, jusqu'au prochain Congrčs, les fonctions de Vice-Directeur général.

Article **112**

Fonctions du Directeur général

1. Le Directeur général organise, administre et dirige le Bureau international, dont il est le représentant légal. Il est compétent pour classer les postes des grades G 1 ŕ D 2 et pour nommer et promouvoir les fonctionnaires dans ces grades. Pour les nominations dans les grades P 1 ŕ D 2, il doit prendre en considération les qualifications professionnelles des candidats recommandés par les administrations postales des Pays-membres dont ils ont la nationalité, ou dans lesquels ils exercent leur activité professionnelle, en tenant compte d'une équitable répartition géographique continentale et des langues. Les postes de **grade D 2** doivent, dans toute la mesure possible, ętre pourvus par des candidats provenant de régions différentes et d'autres régions que celles dont le Directeur général et le Vice-Directeur général sont originaires, compte tenu de la considération dominante de l'efficacité du Bureau international. Dans le cas de postes exigeant des qualifications spéciales, le Directeur général peut s'adresser ŕ l'extérieur. Il tient également compte, lors de la nomination d'un nouveau fonctionnaire, de ce qu'en principe les personnes qui occupent les postes des grades D 2, D 1 et P 5 doivent ętre des ressortissants de différents Pays-membres de l'Union. Lors de la promotion d'un fonctionnaire du Bureau international aux grades D 2, D 1 et P 5, il n'est pas tenu ŕ l'application du męme principe. En outre, les exigences d'une équitable répartition géographique et des langues passent aprčs le mérite dans le processus de recrutement. Le Directeur général informe le Conseil d'administration une fois par an des nominations et des promotions aux grades P 4 ŕ D 2.
2. Le Directeur général a les attributions suivantes:
   2.1 assurer les fonctions de dépositaire des Actes de l'Union et d'intermédiaire dans la procédure d'adhésion et d'admission ŕ l'Union ainsi que de sortie de celle-ci;
   2.2 notifier les décisions prises par le Congrčs ŕ tous les Gouvernements des Pays-membres;
   2.3 notifier ŕ l'ensemble des administrations postales les Rčglements arrętés ou révisés par le Conseil d'exploitation postale;
   2.4 préparer le projet de budget annuel de l'Union au niveau le plus bas possible compatible avec les besoins de l'Union et le soumettre en temps opportun ŕ l'examen du Conseil d'administration; communiquer le budget aux Pays-membres de l'Union aprčs l'approbation du Conseil d'administration et l'exécuter;
   2.5 exécuter les activités spécifiques demandées par les organes de l'Union et celles que lui attribuent les Actes;
   2.6 prendre les initiatives visant ŕ réaliser les objectifs fixés par les organes de l'Union, dans le cadre de la politique établie et des fonds disponibles;
   2.7 soumettre des suggestions et des propositions au Conseil d'administration ou au Conseil d'exploitation postale;
   2.8 aprčs la clôture du Congrčs, présenter au Conseil d'exploitation postale les propositions concernant les changements ŕ apporter aux Rčglements en raison des décisions du Congrčs, conformément au Rčglement intérieur du Conseil d'exploitation postale;
   2.9 préparer, ŕ l'intention du Conseil d'exploitation postale et sur la base des directives données par ce dernier, le projet de plan stratégique ŕ soumettre au Congrčs et le projet de révision annuelle;
   2.10 assurer la représentation de l'Union;
   2.11 servir d'intermédiaire dans les relations entre:
   – l'UPU et les Unions restreintes;
   – l'UPU et l'Organisation des Nations Unies;
   – l'UPU et les organisations internationales dont les activités présentent un intéręt pour l'Union;
   – l'UPU et les organismes internationaux, associations ou entreprises que les organes de l'Union souhaitent consulter ou associer ŕ leurs travaux;
   2.12 assumer la fonction de Secrétaire général des organes de l'Union et veiller ŕ ce titre, compte tenu des dispositions spéciales du présent Rčglement, notamment:
   – ŕ la préparation et ŕ l'organisation des travaux des organes de l'Union;
   – ŕ l'élaboration, ŕ la production et ŕ la distribution des documents, rapports et procčs-verbaux;
   – au fonctionnement du secrétariat durant les réunions des organes de l'Union;
   2.13 assister aux séances des organes de l'Union et prendre part aux délibérations sans droit de vote, avec la possibilité de se faire représenter.

Article **113**

Fonctions du Vice-Directeur général

1. Le Vice-Directeur général assiste le Directeur général et il est responsable devant lui.
2. En cas d'absence ou empęchement du Directeur général, le Vice-Directeur général exerce les pouvoirs de celui-ci. Il en est de męme dans le cas de vacance du poste de Directeur général visé ŕ l'article **111.3.**

Article **114**

Secrétariat des organes de l'Union
(Const. 14, 15, 17, 18)

Le secrétariat des organes de l'Union est assuré par le Bureau international sous la responsabilité du Directeur général. Il adresse tous les documents publiés ŕ l'occasion de chaque session aux administrations postales des membres de l'organe, aux administrations postales des pays qui, sans ętre membres de l'organe, collaborent aux études

entreprises, aux Unions restreintes ainsi qu'aux autres administrations postales des Pays-membres qui en font la demande.

Article **115**

Liste des Pays-membres (Const. 2)

Le Bureau international établit et tient ŕ jour la liste des Pays-membres de l'Union en y indiquant leur classe de contribution, leur groupe géographique et leur situation par rapport aux Actes de l'Union.

Article **116**

Renseignements. Avis. Demandes d'interprétation et de modification des Actes. Enquętes. Intervention dans la liquidation des comptes (Const. 20, Rčgl. gén. **124, 125, 126**)

1. Le Bureau international se tient en tout temps ŕ la disposition du Conseil d'administration, du Conseil d'exploitation postale et des administrations postales pour leur fournir tous renseignements utiles sur les questions relatives au service.
2. Il est chargé, notamment, de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service postal international; d'émettre, ŕ la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; de donner suite aux demandes d'interprétation et de modification des Actes de l'Union et, en général, de procéder aux études et aux travaux de rédaction ou de documentation que lesdits Actes lui attribuent ou dont il serait saisi dans l'intéręt de l'Union.
3. Il procčde également aux enquętes qui sont demandées par les administrations postales en vue de connaître l'opinion des autres administrations postales sur une question déterminée. Le résultat d'une enquęte ne revęt pas le caractčre d'un vote et ne lie pas formellement.
4. Il peut intervenir ŕ titre d'office de compensation, dans la liquidation des comptes de toute nature relatifs au service postal.

Article **117**

Coopération technique (Const. 1)

Le Bureau international est chargé, dans le cadre de la coopération technique internationale, de développer l'assistance technique postale sous toutes ses formes.

Article **118**

Formules fournies par le Bureau international (Const. 20)

Le Bureau international est chargé de faire confectionner les coupons-réponse internationaux et d'en approvisionner, au prix de revient, les administrations postales qui en font la demande.

Article **119**

Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux (Const. 8)

1. Deux exemplaires des Actes des Unions restreintes et des arrangements spéciaux conclus en application de l'article 8 de la Constitution doivent ętre transmis au Bureau international par les bureaux de ces Unions ou, ŕ défaut, par une des parties contractantes.
2. Le Bureau international veille ŕ ce que les Actes des Unions restreintes et les arrangements spéciaux ne prévoient pas des conditions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues dans les Actes de l'Union et informe les administrations postales de l'existence des Unions et des arrangements susdits. Il signale au Conseil d'administration toute irrégularité constatée en vertu de la présente disposition.

Article **120**

Revue de l'Union

Le Bureau international rédige, ŕ l'aide des documents qui sont mis ŕ sa disposition, une revue en langues allemande, anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe.

Article **121**

Rapport **biennal** sur les activités de l'Union (Const. 20, Rčgl. gén. 102.6.17)

Le Bureau international fait, sur les activités de l'Union, un rapport **biennal** qui est communiqué, aprčs approbation par le Conseil d'administration, aux administrations postales, aux Unions restreintes et ŕ l'Organisation des Nations Unies.

CHAPITRE III

PROCÉDURE D'INTRODUCTION ET D'EXAMEN DES PROPOSITIONS

Article **122**

Procédure de présentation des propositions au Congrčs (Const. 29)

1. Sous réserve des exceptions prévues sous 2 et 5, la procédure ci-aprčs rčgle l'introduction des propositions de toute nature ŕ soumettre au Congrčs par les administrations postales des Pays-membres:
   a) sont admises les propositions qui parviennent au Bureau international au moins six mois avant la date fixée pour le Congrčs;
   b) aucune proposition d'ordre rédactionnel n'est admise pendant la période de six mois qui précčde la date fixée pour le Congrčs;
   c) les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre six et quatre mois avant la date fixée pour le Congrčs ne sont admises que si elles sont

appuyées par au moins deux administrations postales;

d) les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre quatre et deux mois qui précčde la date fixée pour le Congrčs ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins huit administrations postales; les propositions qui parviennent ultérieurement ne sont plus admises;

e) les déclarations d'appui doivent parvenir au Bureau international dans le męme délai que les propositions qu'elles concernent.

2. Les propositions concernant la Constitution ou le Rčglement général doivent parvenir au Bureau international six mois au moins avant l'ouverture du Congrčs; celles qui parviennent postérieurement ŕ cette date mais avant l'ouverture du Congrčs ne peuvent ętre prises en considération que si le Congrčs en décide ainsi ŕ la majorité des deux tiers des pays représentés au Congrčs et si les conditions prévues sous 1 sont respectées.
3. Chaque proposition ne doit avoir en principe qu'un objectif et ne contenir que les modifications justifiées par cet objectif.
4. Les propositions d'ordre rédactionnel sont munies, en tęte, de la mention «Proposition d'ordre rédactionnel» par les administrations postales qui les présentent et publiées par le Bureau international sous un numéro suivi de la lettre R. Les propositions non munies de cette mention mais qui, de l'avis du Bureau international, ne touchent que la rédaction sont publiées avec une annotation appropriée; le Bureau international établit une liste de ces propositions ŕ l'intention du Congrčs.
5. La procédure prescrite sous 1 et 4 ne s'applique ni aux propositions concernant le Rčglement intérieur des Congrčs ni aux amendements ŕ des propositions déjŕ faites.

Article 123

Procédure de présentation au Conseil d'exploitation postale des propositions concernant l'élaboration des nouveaux Rčglements compte tenu des décisions prises par le Congrčs

1. Les Rčglements de la Convention postale universelle et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste sont arrętés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrčs.
2. Les propositions de conséquence aux amendements qu'il est proposé d'apporter ŕ la Convention ou ŕ l'Arrangement concernant les services de paiement doivent ętre soumises au Bureau international en męme temps que les propositions au Congrčs auxquelles elles se rapportent. Elles peuvent ętre soumises par l'administration postale d'un seul Pays-membre de l'UPU, sans l'appui des administrations postales d'autres Pays-membres. Ces propositions doivent ętre envoyées ŕ tous les Pays-membres, au plus tard un mois avant le Congrčs.
3. Les autres propositions concernant les Rčglements, censées ętre examinées par le Conseil d'exploitation postale en vue de l'élaboration des nouveaux Rčglements dans les six mois suivant le Congrčs, doivent ętre soumises au Bureau international au moins deux mois avant le Congrčs.
4. Les propositions concernant les changements ŕ apporter aux Rčglements en raison des décisions du Congrčs, qui sont soumises par les administrations postales des Pays-membres, doivent parvenir au Bureau international au plus tard deux mois avant l'ouverture du Conseil d'exploitation postale. Ces propositions doivent ętre envoyées ŕ tous les Pays-membres, au plus tard un mois avant l'ouverture du Conseil d'exploitation postale.

Article **124**

Procédure de présentation des propositions entre deux Congrčs (Const. 29, Rčgl. gén. **116**)

1. Pour ętre prise en considération, chaque proposition concernant la Convention ou les Arrangements et introduite par une administration postale entre deux Congrčs doit ętre appuyée par au moins deux autres administrations postales. Ces propositions restent sans suite lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en męme temps, les déclarations d'appui nécessaires.
2. Ces propositions sont adressées aux autres administrations postales par l'intermédiaire du Bureau international.
3. Les propositions concernant les Rčglements n'ont pas besoin d'appui, mais ne sont prises en considération par le Conseil d'exploitation postale que si celui-ci en approuve l'urgente nécessité.

Article **125**

Examen des propositions entre deux Congrčs (Const. 29, Rčgl. gén. **116, 124**)

1. Toute proposition concernant la Convention, les Arrangements et leurs Protocoles finals est soumise ŕ la procédure suivante: **lorsque l'administration postale d'un Pays-membre a envoyé une proposition au Bureau international, ce dernier la transmet ŕ toutes les administrations postales des Pays-membres pour examen. Celles-ci disposent d'un délai de deux mois pour examiner la proposition et, le cas échéant, pour faire parvenir leurs observations au Bureau international.** Les amendements ne sont pas admis. **A la fin de ce délai de deux mois, le Bureau international transmet aux administrations postales des Pays-membres toutes les observations qu'il a reçues et invite l'administration postale de chaque Pays-membre ayant le droit de vote ŕ voter pour ou contre la proposition. Les administrations postales des**

Pays-membres qui n'ont pas fait parvenir leur vote dans un délai de deux mois sont considérées comme **s'étant abstenues.** Les délais précités comptent ŕ partir de la date des circulaires du Bureau international.
2. Les propositions de modification des Rčglements sont traitées par le Conseil d'exploitation postale.
3. Si la proposition concerne un Arrangement ou son Protocole final, seules les administrations postales de Pays-membres qui sont parties ŕ cet Arrangement peuvent prendre part aux opérations indiquées sous 1.

Article **126**

Notification des décisions adoptées entre deux Congrčs (Const. 29, Rčgl. gén. **124, 125**)

1. Les modifications apportées ŕ la Convention, aux Arrangements et aux Protocoles finals de ces Actes sont consacrées par une notification du Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres.
2. Les modifications apportées par le Conseil d'exploitation postale aux Rčglements et ŕ leurs Protocoles finals sont notifiées aux administrations postales par le Bureau international. Il en est de męme des interprétations visées ŕ l'article **36.3.2** de la Convention et aux dispositions correspondantes des Arrangements.

Article **127**

Mise en vigueur des Rčglements et des autres décisions adoptés entre deux Congrčs

1. Les Rčglements entrent en vigueur ŕ la męme date et ont la męme durée que les Actes issus du Congrčs.
2. Sous réserve des dispositions sous 1, les décisions de modification des Actes de l'Union qui sont adoptées entre deux Congrčs ne sont exécutoires que trois mois, au moins, aprčs leur notification.

CHAPITRE IV

FINANCES

Article **128**

Fixation et rčglement des dépenses de l'Union (Const. 21)

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2 ŕ 6, les dépenses annuelles afférentes aux activités des organes de l'Union ne doivent pas dépasser les sommes ci-aprčs pour les années **2005** et suivantes: 37 000 000 CHF pour les années **2005** ŕ **2008.** La limite de base pour **2008** s'applique également aux années postérieures en cas de report du Congrčs prévu pour **2008.**
2. Les dépenses afférentes ŕ la réunion du prochain Congrčs (déplacement du secrétariat, frais de transport, frais d'installation technique de l'interprétation simultanée, frais de reproduction des documents durant le Congrčs, etc.) ne doivent pas dépasser la limite de **2 900 000** CHF.
3. Le Conseil d'administration est autorisé ŕ dépasser les limites fixées sous 1 et 2 pour tenir compte des augmentations des échelles de traitement, des contributions au titre des pensions ou indemnités, y compris les indemnités de poste, admises par les Nations Unies pour ętre appliquées ŕ leur personnel en fonctions ŕ Genčve.
4. Le Conseil d'administration est également autorisé ŕ ajuster, chaque année, le montant des dépenses autres que celles relatives au personnel en fonction de l'indice suisse des prix ŕ la consommation.
5. Par dérogation aux dispositions prévues sous 1, le Conseil d'administration, ou en cas d'extręme urgence le Directeur général, peut autoriser un dépassement des limites fixées pour faire face aux réparations importantes et imprévues du bâtiment du Bureau international, sans toutefois que le montant du dépassement puisse excéder 125 000 CHF par année.
6. Si les crédits prévus sous 1 et 2 se révčlent insuffisants pour assurer le bon fonctionnement de l'Union, ces limites ne peuvent ętre dépassées qu'avec l'approbation de la majorité des Pays-membres de l'Union. Toute consultation doit comporter un exposé complet des faits justifiant une telle demande.
7. Les pays qui adhčrent ŕ l'Union ou qui sont admis en qualité de membres de l'Union ainsi que ceux qui sortent de l'Union doivent acquitter leur cotisation pour l'année entičre au cours de laquelle leur admission ou leur sortie devient effective.
8. Les Pays-membres paient ŕ l'avance leur part contributive aux dépenses annuelles de l'Union, sur la base du budget arręté par le Conseil d'administration. Ces parts contributives doivent ętre payées au plus tard le premier jour de l'exercice financier auquel se rapporte le budget. Passé ce terme, les sommes dues sont productives d'intéręts au profit de l'Union, ŕ raison de 3% par an durant les six premiers mois et de 6% par an ŕ partir du septičme mois.
9. Lorsque les arriérés de contributions obligatoires hors intéręts dues ŕ l'Union par un Pays-membre sont égaux ou supérieurs ŕ la somme des contributions de ce Pays-membre pour les deux exercices financiers précédents, ce Pays-membre peut céder irrévocablement ŕ l'Union tout ou partie de ses créances sur d'autres Pays-membres, selon les modalités fixées par le Conseil d'administration. Les conditions de cession de créances sont ŕ définir selon un accord convenu entre le Pays-membre, ses débiteurs/créanciers et l'Union.
10. Les Pays-membres qui, pour des raisons juridiques ou autres, sont dans l'impossibilité d'effectuer une telle cession s'engagent ŕ conclure un plan d'amortissement de leurs comptes arriérés.
11. Sauf dans des circonstances exceptionnelles, le recouvrement des arriérés de contributions obligatoires dues ŕ l'Union ne pourra pas s'étendre ŕ plus de dix années.
12. Dans des circonstances exceptionnelles, le Conseil d'administration peut libérer un Pays-membre de tout ou partie des intéręts dus si celui-ci s'est

acquitté, en capital, de l'intégralité de ses dettes arriérées.

13. Un Pays-membre peut également ętre libéré, dans le cadre d'un plan d'amortissement de ses comptes arriérés approuvé par le Conseil d'administration, de tout ou partie des intéręts accumulés ou ŕ courir; la libération est toutefois subordonnée ŕ l'exécution complčte et ponctuelle du plan d'amortissement dans un délai convenu de dix ans au maximum.
14. Pour pallier les insuffisances de trésorerie de l'Union, il est constitué un Fonds de réserve dont le montant est fixé par le Conseil d'administration. Ce Fonds est alimenté en premier lieu par les excédents budgétaires. Il peut servir également ŕ équilibrer le budget ou ŕ réduire le montant des contributions des Pays-membres.
15. En ce qui concerne les insuffisances passagčres de trésorerie, le Gouvernement de la Confédération suisse fait, ŕ court terme, les avances nécessaires selon des conditions qui sont ŕ fixer d'un commun accord. Ce Gouvernement surveille sans frais la tenue des comptes financiers ainsi que la comptabilité du Bureau international dans les limites des crédits fixés par le Congrčs.

Article **129**

Sanctions automatiques

1. Tout Pays-membre étant dans l'impossibilité d'effectuer la cession prévue ŕ l'article **128.9** et qui n'accepte pas de se soumettre ŕ un plan d'amortissement proposé par le Bureau international conformément ŕ l'article **128.10,** ou ne le respecte pas perd automatiquement son droit de vote au Congrčs et dans les réunions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale et n'est plus éligible ŕ ces deux Conseils.
2. Les sanctions automatiques sont levées d'office et avec effet immédiat dčs que le Pays-membre concerné s'est acquitté entičrement de ses arriérés de contributions obligatoires dues ŕ l'Union, en capital et intéręts, ou qu'il accepte de se soumettre ŕ un plan d'amortissement de ses comptes arriérés.

Article **130**

Classes de contribution
(Const. 21, Rčgl. gén. **115, 128**)

1. Les Pays-membres contribuent ŕ la couverture des dépenses de l'Union selon la classe de contribution ŕ laquelle ils appartiennent. Ces classes sont les suivantes:
   classe de 50 unités;
   classe de 45 unités;
   classe de 40 unités;
   classe de 35 unités;
   classe de 30 unités;
   classe de 25 unités;
   classe de 20 unités;
   classe de 15 unités;
   classe de 10 unités;
   classe de 5 unités;
   classe de 3 unités;
   classe de 1 unité;
   classe de 0,5 unité, réservée aux pays les moins avancés énumérés par l'Organisation des Nations Unies et ŕ d'autres pays désignés par le Conseil d'administration.
2. Outre les classes de contribution énumérées sous 1, tout Pays-membre peut choisir de payer un nombre d'unités de contribution supérieur ŕ 50 unités.
3. Les Pays-membres sont rangés dans l'une des classes de contribution précitées au moment de leur admission ou de leur adhésion ŕ l'Union, selon la procédure visée ŕ l'article 21.4 de la Constitution.
4. Les Pays-membres peuvent changer ultérieurement de classe de contribution, ŕ la condition que ce changement soit notifié au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrčs. Cette notification, qui est portée ŕ l'attention du Congrčs, prend effet ŕ la date de mise en vigueur des dispositions financičres arręt́ées par le Congrčs. Les Pays-membres qui n'ont pas fait connaître leur souhait de changer de classe de contribution dans les délais prescrits sont maintenus dans la classe de contribution ŕ laquelle ils appartenaient jusqu'alors.
5. Les Pays-membres ne peuvent pas exiger d'ętre déclassés de plus d'une classe ŕ la fois.
6. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles telles que des catastrophes naturelles nécessitant des programmes d'aide internationale, le Conseil d'administration peut autoriser un déclassement temporaire d'une classe, une seule fois entre deux Congrčs, ŕ la demande d'un Pays-membre si celui-ci apporte la preuve qu'il ne peut plus maintenir sa contribution selon la classe initialement choisie. Dans les męmes circonstances, le Conseil d'administration peut également autoriser le déclassement temporaire de Pays-membres n'appartenant pas ŕ la catégorie des pays les moins avancés et déjŕ rangés dans la classe de 1 unité en les faisant passer dans la classe de 0,5 unité.
7. En application des dispositions prévues sous 6, le déclassement temporaire peut ętre autorisé par le Conseil d'administration pour une période maximale de deux ans ou jusqu'au prochain Congrčs, si celui-ci a lieu avant la fin de cette période. A l'expiration de la période fixée, le pays concerné réintčgre automatiquement sa classe initiale.
8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 4 et 5, les surclassements ne sont soumis ŕ aucune restriction.

Article **131**

Paiement des fournitures du Bureau international
(Rčgl. gén. **118**)

Les fournitures que le Bureau international livre ŕ titre onéreux aux administrations postales doivent ętre payées dans le plus bref délai possible, et au plus tard dans les six mois ŕ partir du premier jour du mois qui suit celui de l'envoi du compte par ledit Bureau. Passé ce délai, les sommes dues sont productives d'intéręts

au profit de l'Union, ŕ raison de 5% par an, ŕ compter du jour de l'expiration dudit délai.

CHAPITRE V

ARBITRAGES

Article **132**

Procédure d'arbitrage (Const. 32)

1. En cas de différend ŕ régler par jugement arbitral, chacune des administrations postales en cause choisit une administration postale d'un Pays-membre qui n'est pas directement intéressée dans le litige. Lorsque plusieurs administrations postales font cause commune, elles ne comptent, pour l'application de cette disposition, que pour une seule.
2. Au cas oů l'une des administrations postales en cause ne donne pas suite ŕ une proposition d'arbitrage dans le délai de six mois, le Bureau international, si la demande lui en est faite, provoque ŕ son tour la désignation d'un arbitre par l'administration postale défaillante ou en désigne un lui-męme, d'office.
3. Les parties en cause peuvent s'entendre pour désigner un arbitre unique, qui peut ętre le Bureau international.
4. La décision des arbitres est prise ŕ la majorité des voix.
5. En cas de partage des voix, les arbitres choisissent, pour trancher le différend, une autre administration postale également désintéressée dans le litige. A défaut d'une entente sur le choix, cette administration postale est désignée par le Bureau international parmi les administrations postales non proposées par les arbitres.
6. S'il s'agit d'un différend concernant l'un des Arrangements, les arbitres ne peuvent ętre désignés en dehors des administrations postales qui participent ŕ cet Arrangement.

CHAPITRE VI

DISPOSITIONS FINALES

Article **133**

Conditions d'approbation des propositions concernant le Rčglement général

Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrčs et relatives au présent Rčglement général doivent ętre approuvées par la majorité des Pays-membres représentés au Congrčs **et ayant le droit de vote.** Les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote** doivent ętre présents au moment du vote.

Article **134**

Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies (Const. 9)

Les conditions d'approbation visées ŕ l'article **133** s'appliquent également aux propositions tendant ŕ modifier les Accords conclus entre l'Union postale universelle et l'Organisation des Nations Unies dans la mesure oů ces Accords ne prévoient pas les conditions de modification des dispositions qu'ils contiennent.

Article **135**

Mise ŕ exécution et durée du Rčglement général

Le présent Rčglement général sera mis ŕ exécution le 1er janvier **2006** et demeurera en vigueur **pour une période indéterminée.**

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé le présent Rčglement général en un exemplaire qui est déposé auprčs du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise ŕ chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait ŕ **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

RČGLEMENT INTÉRIEUR DES CONGRČS

Article premier

Dispositions générales

Le présent Rčglement intérieur, ci-aprčs dénommé «Rčglement», est établi en application des Actes de l'Union et leur est subordonné. En cas de divergence entre l'une de ses dispositions et une disposition des Actes, cette derničre fait autorité.

Article 2

Délégations

1. Le terme «délégation» s'entend de la personne ou de l'ensemble des personnes désignées par un Pays-membre pour participer au Congrčs. La délégation se compose d'un Chef de délégation ainsi que, le cas échéant, d'un suppléant du Chef de délégation, d'un ou de plusieurs délégués et, éventuellement, d'un ou de plusieurs fonctionnaires attachés (y compris experts, secrétaires, etc.).
2. Les Chefs de délégation, leurs suppléants ainsi que les délégués sont les représentants des Pays-membres au sens de l'article 14.2, de la Constitution s'ils sont munis de pouvoirs répondant aux conditions fixées ŕ l'article 3 du présent Rčglement.
3. Les fonctionnaires attachés sont admis aux séances et ont le droit de participer aux délibérations, mais ils n'ont pas, en principe, le droit de vote. Toutefois, ils peuvent ętre autorisés par leur Chef de délégation ŕ voter au nom de leur pays dans les séances des Commissions. De telles autorisations doivent ętre remises par écrit avant le début de la séance au Président de la Commission intéressée.

Article 3

Pouvoirs des délégués

1. Les pouvoirs des délégués doivent ętre signés par le Chef de l'Etat ou par le Chef du Gouvernement ou par le Ministre des affaires étrangčres du pays intéressé. Ils doivent ętre libellés en bonne et due forme. Les pouvoirs des délégués habilités ŕ signer les Actes (plénipotentiaires) doivent indiquer la portée de cette signature (signature sous réserve de ratification ou d'approbation, signature «ad referendum», signature définitive). En l'absence d'une telle précision, la signature est considérée comme soumise ŕ ratification ou ŕ approbation. Les pouvoirs autorisant ŕ signer les Actes comprennent implicitement le droit de délibérer et de voter. Les délégués auxquels les autorités compétentes ont conféré les pleins pouvoirs sans en préciser la portée sont autorisés ŕ délibérer, ŕ voter et ŕ signer les Actes, ŕ moins que le contraire ne ressorte explicitement du libellé des pouvoirs.
2. Les pouvoirs doivent ętre déposés dčs l'ouverture du Congrčs auprčs de l'autorité désignée ŕ cette fin.
3. Les délégués non munis de pouvoirs ou qui n'auront pas déposé leurs pouvoirs peuvent, s'ils ont été annoncés par leur Gouvernement au Gouvernement du pays invitant, prendre part aux délibérations et voter dčs l'instant oů ils commencent ŕ participer aux travaux du Congrčs. Il en est de męme pour ceux dont les pouvoirs sont reconnus comme étant entachés d'irrégularités. Ces délégués ne seront plus autorisés ŕ voter ŕ partir du moment oů le Congrčs aura approuvé le dernier rapport de la Commission de vérification des pouvoirs constatant que leurs pouvoirs font défaut ou sont irréguliers et aussi longtemps que la situation n'est pas régularisée. Le dernier rapport doit ętre approuvé par le Congrčs avant les élections autres que celle du Président du Congrčs et avant l'approbation des projets d'Actes.
4. Les pouvoirs d'un Pays-membre qui se fait représenter au Congrčs par la délégation d'un autre Pays-membre (procuration) doivent revętir la męme forme que ceux qui sont mentionnés sous 1.
5. Les pouvoirs et les procurations adressés par télégramme ne sont pas admis. En revanche, sont acceptés les télégrammes répondant ŕ une demande d'information relative ŕ une question de pouvoirs.
6. Une délégation qui, aprčs avoir déposé ses pouvoirs, est empęchée d'assister ŕ une ou ŕ plusieurs séances a la faculté de se faire représenter par la délégation d'un autre pays, ŕ la condition d'en donner avis par écrit au Président de la réunion intéressée. Toutefois, une délégation ne peut représenter qu'un seul pays autre que le sien.
7. Les délégués des Pays-membres qui ne sont pas parties ŕ un Arrangement peuvent prendre part, sans droit de vote, aux délibérations du Congrčs concernant cet Arrangement.

Article 4

Ordre des places

1. Aux séances du Congrčs et des Commissions, les délégations sont rangées d'aprčs l'ordre alphabétique français des Pays-membres représentés.
2. Le Président du Conseil d'administration tire au sort, en temps opportun, le nom du pays qui prendra place en tęte devant la tribune présidentielle, lors des séances du Congrčs et des Commissions.

Article 5

Observateurs **de droit**

1. Des représentants de l'Organisation des Nations Unies **sont invités, en qualité d'observateurs, ŕ assister et ŕ** participer aux délibérations du Congrčs.
2. **Les Unions restreintes sont admises aux séances du Congrčs et de ses Commissions en qualité d'observateurs.**

3. La Ligue des Etats arabes et l'Union africaine (UA) sont admises aux séances du Congrčs et de ses Commissions en qualité d'observateurs.
4. Les membres du Comité consultatif sont admis aux séances du Congrčs et de ses Commissions en qualité d'observateurs.
5. Les observateurs dont il est question sous 1 ŕ **4 n'ont pas le droit de vote, mais peuvent prendre la parole sur autorisation du Président de la réunion.**
6. Dans des circonstances exceptionnelles, le droit des observateurs visés sous 4 de participer ŕ certaines réunions ou parties de réunions peut ętre limité si la confidentialité du sujet traité l'exige. Ils doivent alors en ętre informés le plus rapidement possible. La décision concernant une telle restriction peut ętre prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président. Ces décisions sont examinées par le Bureau du Congrčs, qui est habilité ŕ les confirmer ou ŕ les infirmer par un vote ŕ la majorité simple.

Article 6

Invités

1. Des représentants des institutions spécialisées des Nations Unies et des organisations intergouvernementales sont désignés par le Conseil d'administration pour assister ŕ des séances spécifiques du Congrčs ou de ses Commissions, lorsque des questions intéressant ces organisations sont discutées.
2. Des représentants de tout organisme international et de toute association ou entreprise, ou toute personne qualifiée, dűment désignés par le Conseil d'administration, sont admis ŕ des séances spécifiques du Congrčs ou de ses Commissions.
3. Les invités visés sous 1 et 2 n'ont pas le droit de vote, mais peuvent prendre la parole sur autorisation du Président de la réunion.

Article **7**

Doyen du Congrčs

1. L'administration postale du pays sičge du Congrčs suggčre la désignation du Doyen du Congrčs d'entente avec le Bureau international. Le Conseil d'administration procčde, en temps opportun, ŕ l'adoption de cette désignation.
2. A l'ouverture de la premičre séance pléničre de chaque Congrčs, le Doyen assume la présidence du Congrčs jusqu'ŕ ce que celui-ci ait élu son Président. Au surplus, il exerce les fonctions qui lui sont attribuées par le présent Rčglement.

Article **8**

Présidences et vice-présidences du Congrčs et des Commissions

1. Dans sa premičre séance pléničre, le Congrčs élit, sur proposition du Doyen, le Président du Congrčs, puis approuve, sur proposition du Conseil d'administration, la désignation des Pays-membres qui assumeront les vice-présidences du Congrčs ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions. Ces fonctions sont attribuées en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres.
2. Les Présidents ouvrent et clôturent les séances qu'ils président, dirigent les discussions, donnent la parole aux orateurs, mettent aux voix les propositions et indiquent la majorité requise pour les votes, proclament les décisions et, sous réserve de l'approbation du Congrčs, donnent éventuellement une interprétation de ces décisions.
3. Les Présidents veillent au respect du présent Rčglement et au maintien de l'ordre au cours des séances.
4. Toute délégation peut en appeler, devant le Congrčs ou la Commission, d'une décision prise par le Président de ceux-ci sur la base d'une disposition du Rčglement ou d'une interprétation de celui-ci; la décision du Président reste toutefois valable si elle n'est pas annulée par la majorité des membres présents et votants.
5. Si le Pays-membre chargé de la présidence n'est plus en mesure d'assurer cette fonction, l'un des Vice-Présidents est désigné par le Congrčs ou par la Commission pour le remplacer.

Article **9**

Bureau du Congrčs

1. Le Bureau est l'organe central chargé de diriger les travaux du Congrčs. Il est composé du Président et des Vice-Présidents du Congrčs ainsi que des Présidents des Commissions. Il se réunit périodiquement pour examiner le déroulement des travaux du Congrčs et de ses Commissions et pour formuler des recommandations tendant ŕ favoriser ce déroulement. Il aide le Président ŕ élaborer l'ordre du jour de chaque séance pléničre et ŕ coordonner les travaux des Commissions. Il fait des recommandations relatives ŕ la clôture du Congrčs.
2. Le Secrétaire général du Congrčs et le Secrétaire général adjoint mentionnés ŕ l'article **12.1,** assistent aux réunions du Bureau.

Article **10**

Membres des Commissions

1. Les Pays-membres représentés au Congrčs sont, de droit, membres des Commissions chargées de l'examen des propositions relatives ŕ la Constitution, au Rčglement général et ŕ la Convention.
2. Les Pays-membres représentés au Congrčs qui sont parties ŕ un ou plusieurs des Arrangements facultatifs sont de droit membres de la ou des Commissions chargées de la révision de ces Arrangements. Le droit de vote des membres de cette ou de ces Commissions est limité ŕ l'Arrangement ou aux Arrangements auxquels ils sont parties.

3. Les délégations qui ne sont pas membres des Commissions traitant des Arrangements ont la faculté d'assister aux séances de celles-ci et de prendre part aux délibérations sans droit de vote.

Article **11**

Groupes de travail

Le Congrčs et chaque Commission peuvent constituer des Groupes de travail pour l'étude de questions spéciales.

Article **12**

Secrétariat du Congrčs et des Commissions

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international assument respectivement les fonctions de Secrétaire général et de Secrétaire général adjoint du Congrčs.
2. Le Secrétaire général et le Secrétaire général adjoint assistent aux séances du Congrčs et du Bureau du Congrčs, où ils prennent part aux délibérations sans droit de vote. Ils peuvent aussi, dans les męmes conditions, assister aux séances des Commissions ou s'y faire représenter par un fonctionnaire supérieur du Bureau international.
3. Les travaux du Secrétariat du Congrčs, du Bureau du Congrčs et des Commissions sont assurés par le personnel du Bureau international, en collaboration avec l'administration postale du pays invitant.
4. Les fonctionnaires supérieurs du Bureau international assument les fonctions de Secrétaires du Congrčs, du Bureau du Congrčs et des Commissions. Ils assistent le Président pendant les séances et sont responsables de la rédaction des rapports.
5. Les Secrétaires du Congrčs et des Commissions sont assistés par des Secrétaires adjoints.

Article **13**

Langues de délibération

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises pour les délibérations, moyennant un systčme d'interprétation simultanée ou consécutive.
2. Les délibérations de la Commission de rédaction ont lieu en langue française.
3. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations indiquées sous 1. La langue du pays hôte jouit d'un droit de priorité ŕ cet égard. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées sous 1 soit par le systčme d'interprétation simultanée, lorsque des modifications d'ordre technique peuvent y ętre apportées, soit par des interprčtes particuliers.
4. Les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont ŕ la charge de l'Union.
5. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la męme langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union.

Article **14**

Langues de rédaction des documents du Congrčs

1. Les documents élaborés pendant le Congrčs, y compris les projets de décisions soumis ŕ l'approbation du Congrčs, sont publiés en langue française par le Secrétariat du Congrčs.
2. A cet effet, les documents provenant des délégations des Pays-membres doivent ętre présentés dans cette langue, soit directement, soit par l'intermédiaire des services de traduction adjoints au Secrétariat du Congrčs.
3. Ces services, organisés ŕ leurs frais par les groupes linguistiques constitués selon les dispositions correspondantes du Rčglement général, peuvent aussi traduire des documents du Congrčs dans leurs langues respectives.

Article **15**

Propositions

1. Toutes les questions portées devant le Congrčs font l'objet de propositions.
2. Toutes les propositions publiées par le Bureau international avant l'ouverture du Congrčs sont considérées comme soumises au Congrčs.
3. Deux mois avant l'ouverture du Congrčs, aucune proposition ne sera prise en considération, sauf celles qui tendent ŕ l'amendement de propositions antérieures.
4. Est considérée comme amendement toute proposition de modification qui, sans altérer le fond de la proposition, comporte une suppression, une addition ŕ une partie de la proposition originale ou la révision d'une partie de cette proposition. Aucune proposition de modification ne sera considérée comme un amendement si elle est incompatible avec le sens ou l'intention de la proposition originale. Dans les cas douteux, il incombe au Congrčs ou ŕ la Commission de trancher la question.
5. Les amendements présentés en Congrčs au sujet de propositions déjŕ faites doivent ętre remis par écrit en langue française au Secrétariat avant midi l'avant-veille du jour de leur mise en délibération, de façon ŕ pouvoir ętre distribués le męme jour aux délégués. Ce délai ne s'applique pas aux amendements résultant directement des discussions en Congrčs ou en Commission. Dans ce dernier cas, si cela est demandé, l'auteur de l'amendement doit présenter son texte par écrit en langue française ou, en cas de difficulté, en toute autre langue de débat. Le Président intéressé en donnera ou en fera donner lecture.
6. La procédure prévue sous 5 s'applique également ŕ la présentation des propositions ne visant pas ŕ modifier le texte des Actes (projets de résolution, de recommandation, de vśu, etc.).
7. Toute proposition ou amendement doit revętir la forme définitive du texte ŕ introduire dans les Actes

de l'Union, sous réserve bien entendu de mise au point par la Commission de rédaction.

Article **16**

Examen des propositions en Congrčs et en Commission

1. Les propositions d'ordre rédactionnel (dont le numéro est suivi de la lettre R) sont attribuées ŕ la Commission de rédaction soit directement si, de la part du Bureau international, il n'y a aucun doute quant ŕ leur nature (une liste en est établie par le Bureau international ŕ l'intention de la Commission de rédaction), soit si, de l'avis du Bureau international, il y a doute sur leur nature, aprčs que les autres Commissions en ont confirmé la nature purement rédactionnelle (une liste en est aussi établie ŕ l'intention des Commissions intéressées). Toutefois, si de telles propositions sont liées ŕ d'autres propositions de fond ŕ traiter par le Congrčs ou par d'autres Commissions, la Commission de rédaction n'en aborde l'étude qu'aprčs que le Congrčs ou les autres Commissions se sont prononcés ŕ l'égard des propositions de fond correspondantes. Les propositions dont le numéro n'est pas suivi de la lettre R, mais qui, de l'avis du Bureau international, sont des propositions d'ordre rédactionnel, sont déférées directement aux Commissions qui s'occupent des propositions de fond correspondantes. Ces Commissions décident, dčs l'ouverture de leurs travaux, lesquelles de ces propositions seront attribuées directement ŕ la Commission de rédaction. Une liste de ces propositions est établie par le Bureau international ŕ l'intention des Commissions en cause.
2. Si une męme question fait l'objet de plusieurs propositions, le Président décide de leur ordre de discussion en commençant, en principe, par la proposition qui s'éloigne le plus du texte de base et qui comporte le changement le plus profond par rapport au statu quo.
3. Si une proposition peut ętre subdivisée en plusieurs parties, chacune d'elles peut, avec l'accord de l'auteur de la proposition ou de l'assemblée, ętre examinée et mise aux voix séparément.
4. Toute proposition retirée en Congrčs ou en Commission par son auteur peut ętre reprise par la délégation d'un autre Pays-membre. De męme, si un amendement ŕ une proposition est accepté par l'auteur de celle-ci, une autre délégation peut reprendre la proposition originale non amendée.
5. Tout amendement ŕ une proposition, accepté par la délégation qui présente cette proposition, est aussitôt incorporé dans le texte de la proposition. Si l'auteur de la proposition originale n'accepte pas un amendement, le Président décide si l'on doit voter d'abord sur l'amendement ou sur la proposition, en partant du libellé qui s'écarte le plus du sens ou de l'intention du texte de base et qui entraîne le changement le plus profond par rapport au statu quo.
6. La procédure décrite sous 5 s'applique également lorsqu'il est présenté plusieurs amendements ŕ une męme proposition.
7. Le Président du Congrčs et les Présidents des Commissions font remettre ŕ la Commission de rédaction, aprčs chaque séance, le texte écrit des propositions, amendements ou décisions adoptés.

Article **17**

Délibérations

1. Les délégués ne peuvent prendre la parole qu'aprčs y avoir été autorisés par le Président de la réunion. Il leur est recommandé de parler sans hâte et distinctement. Le Président doit laisser aux délégués la possibilité d'exprimer librement et pleinement leur avis sur le sujet en discussion, pour autant que cela soit compatible avec le déroulement normal des délibérations.
2. Sauf décision contraire prise ŕ la majorité des membres présents et votants, les discours ne peuvent excéder cinq minutes. Le Président est autorisé ŕ interrompre tout orateur qui dépasse ledit temps de parole. Il peut aussi inviter le délégué ŕ ne pas s'écarter du sujet.
3. Au cours d'un débat, le Président peut, avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, déclarer close la liste des orateurs aprčs en avoir donné lecture. Lorsque la liste est épuisée, il prononce la clôture du débat, sous réserve d'accorder ŕ l'auteur de la proposition en discussion, męme aprčs la clôture de la liste, le droit de répondre ŕ tout discours prononcé.
4. Le Président peut aussi, avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, limiter le nombre des interventions d'une męme délégation sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé, la possibilité devant cependant ętre accordée ŕ l'auteur de la proposition d'introduire celle-ci et d'intervenir ultérieurement, s'il le demande, pour apporter des éléments nouveaux en réponse aux interventions des autres délégations, de telle façon qu'il puisse avoir la parole en dernier lieu s'il la demande.
5. Avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, le Président peut limiter le nombre des interventions sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé; cette limitation ne peut ętre inférieure ŕ cinq pour et cinq contre la proposition en discussion.

Article **18**

Motions d'ordre et motions de procédure

1. Au cours de la discussion de toute question et męme, le cas échéant, aprčs la clôture du débat, une délégation peut soulever une motion d'ordre ŕ l'effet de demander:
   – des éclaircissements sur le déroulement des débats;
   – le respect du Rčglement intérieur;
   – la modification de l'ordre de discussion des propositions suggéré par le Président.

La motion d'ordre a la priorité sur toutes les questions, y compris les motions de procédure mentionnées sous 3.

2. Le Président donne immédiatement les précisions désirées ou prend la décision qu'il juge opportune au sujet de la motion d'ordre. En cas d'objection, la décision du Président est aussitôt mise aux voix.
3. En outre, au cours de la discussion d'une question, une délégation peut introduire une motion de procédure ayant pour objet de proposer:
   a) la suspension de la séance;
   b) la levée de la séance;
   c) l'ajournement du débat sur la question en discussion;
   d) la clôture du débat sur la question en discussion.

Les motions de procédure ont la priorité, dans l'ordre établi ci-dessus, sur toutes les autres propositions, hormis les motions d'ordre visées sous 1.

4. Les motions tendant ŕ la suspension ou ŕ la levée de la séance ne sont pas discutées, mais immédiatement mises aux voix.
5. Lorsqu'une délégation propose l'ajournement ou la clôture du débat sur une question en discussion, la parole n'est accordée qu'ŕ deux orateurs opposés ŕ l'ajournement ou ŕ la clôture du débat, aprčs quoi la motion est mise aux voix.
6. La délégation qui présente une motion d'ordre ou de procédure ne peut pas, dans son intervention, traiter du fond de la question en discussion. L'auteur d'une motion de procédure peut la retirer avant qu'elle soit mise aux voix et toute motion de l'espčce, amendée ou non, qui serait retirée peut ętre reprise par une autre délégation.

Article **19**

Quorum

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2 et 3, le quorum nécessaire pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrčs et ayant droit de vote.
2. Au moment des votes sur la modification de la Constitution et du Rčglement général, le quorum exigé est constitué par les deux tiers des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote.**
3. En ce qui concerne les Arrangements, le quorum exigé pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrčs qui sont parties ŕ l'Arrangement dont il s'agit et qui ont droit de vote.
4. Les délégations présentes qui ne participent pas ŕ un vote déterminé ou qui déclarent ne pas vouloir y participer ne sont pas considérées comme absentes en vue de la détermination du quorum exigé sous 1 ŕ 3.

Article **20**

Principe et procédure de vote

1. Les questions qui ne peuvent ętre réglées d'un commun accord sont tranchées par votation.
2. Les votes ont lieu par le systčme traditionnel ou par le dispositif électronique de votation. Ils sont en principe effectués par le dispositif électronique lorsque celui-ci est ŕ la disposition de l'assemblée. Toutefois, pour un vote secret, le recours au systčme traditionnel peut avoir lieu si la demande présentée dans ce sens par une délégation est appuyée par la majorité des délégations présentes et votantes.
3. Pour le systčme traditionnel, les procédures de vote sont les suivantes:
   a) ŕ main levée: si le résultat d'un tel vote donne lieu ŕ des doutes, le Président peut, ŕ son gré ou ŕ la demande d'une délégation, faire procéder immédiatement ŕ un vote par appel nominal sur la męme question;
   b) par appel nominal: sur demande d'une délégation ou au gré du Président; l'appel se fait en suivant l'ordre alphabétique français des pays représentés en commençant par le pays dont le nom est tiré au sort par le Président; le résultat du vote, avec la liste des pays par nature de vote, est consigné **au rapport** de la séance;
   c) au scrutin secret: par bulletin de vote sur demande de deux délégations; le Président de la réunion désigne en ce cas trois scrutateurs et prend les mesures nécessaires pour assurer le secret du vote.
4. Par le dispositif électronique, les procédures de vote sont les suivantes:
   a) vote non enregistré: il remplace un vote ŕ main levée;
   b) vote enregistré: il remplace un vote par appel nominal; toutefois, il n'est pas procédé ŕ l'appel des noms des pays, sauf si une délégation le demande et si cette proposition est appuyée par la majorité des délégations présentes et votantes;
   c) vote secret: il remplace un scrutin secret par bulletins de vote.
5. Quel que soit le systčme utilisé, le vote au scrutin secret a priorité sur toute autre procédure de vote.
6. Quand un vote est commencé, aucune délégation ne peut l'interrompre, sauf s'il s'agit d'une motion d'ordre relative ŕ la maničre suivant laquelle s'effectue le vote.
7. Aprčs le vote, le Président peut autoriser les délégués ŕ expliquer leur vote.

Article **21**

Conditions d'approbation des propositions

1. Pour ętre adoptées, les propositions visant ŕ la modification des Actes doivent ętre approuvées:
   a) pour la Constitution: par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote;**
   b) pour le Rčglement général: par la majorité des

Pays-membres représentés au Congrčs **ayant le droit de vote;**

c) pour la Convention: par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote;**

d) pour les Arrangements: par la majorité des Pays-membres présents et votants qui sont parties aux Arrangements **et ayant le droit de vote.**

2. Les questions de procédure qui ne peuvent ętre résolues d'un commun accord sont décidées par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote.** Il en est de męme pour des décisions ne concernant pas la modification des Actes, ŕ moins que le Congrčs n'en décide autrement ŕ la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote.**
3. Sous réserve des dispositions prévues sous 5, par Pays-membres présents et votants, il faut entendre les Pays-membres **ayant le droit de vote** votant «pour» ou «contre», les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de męme d'ailleurs que les bulletins blancs ou nuls en cas de vote au scrutin secret.
4. En cas d'égalité des suffrages, la proposition est considérée comme rejetée.
5. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés (pour, contre, abstentions), l'examen de la question est renvoyé ŕ une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.

Article **22**

Election des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale

En vue de départager les pays ayant obtenu le męme nombre de voix aux élections des membres du Conseil d'administration ou du Conseil d'exploitation postale, le Président procčde au tirage au sort.

Article **23**

Election du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Les élections du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international ont lieu au scrutin secret successivement ŕ une ou ŕ plusieurs séances se tenant le męme jour. Est élu le candidat qui obtient la majorité des suffrages exprimés par les Pays-membres présents et votants. Il est procédé ŕ autant de scrutins qu'il est nécessaire pour qu'un candidat obtienne cette majorité.
2. Sont considérés comme Pays-membres présents et votants ceux qui votent pour l'un des candidats réguličrement annoncés, les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de męme que les bulletins blancs ou nuls.
3. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés conformément aux dispositions prévues sous 2, l'élection est renvoyée ŕ une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.
4. Le candidat qui, ŕ un tour de scrutin, a obtenu le moins de voix est éliminé.
5. En cas d'égalité des voix, il est procédé ŕ un premier, voire ŕ un second scrutin supplémentaire, pour tenter de départager les candidats ex aequo, le vote portant uniquement sur ces candidats. Si le résultat est négatif, le sort décide. Le tirage au sort est opéré par le Président.

Article **24**

Rapports

1. Les **rapports** des séances pléničres du Congrčs reproduisent la marche des séances, résument bričvement les interventions et mentionnent les propositions et le résultat des délibérations.
2. Les délibérations des séances des Commissions font l'objet de rapports ŕ l'intention du Congrčs. En rčgle générale, les Groupes de travail établissent un rapport ŕ l'intention de l'organe qui les a créés.
3. Toutefois, chaque délégué a le droit de demander l'insertion analytique ou *in extenso* **aux rapports** de toute déclaration faite par lui, ŕ la condition d'en remettre le texte français **ou anglais** au Secrétariat deux heures au plus tard aprčs la fin de la séance.
4. A partir du moment oů l'épreuve **des rapports** a été distribuée, les délégués disposent d'un délai de vingt-quatre heures pour présenter leurs observations au Secrétariat, qui, le cas échéant, sert d'intermédiaire entre l'intéressé et le Président de la séance en question.
5. En rčgle générale et sous réserve des dispositions prévues sous 4, au début des séances du Congrčs, le Président soumet ŕ l'approbation le **rapport** d'une séance précédente. Il en est de męme pour les rapports des Commissions. Les rapports des dernič res séances qui n'auraient pu ętre approuvés en Congrčs ou en Commission sont approuvés par les Présidents respectifs de ces réunions. Le Bureau international tiendra compte également des observations éventuelles que les délégués des Pays-membres lui communiqueront dans un délai de quarante jours aprčs l'envoi desdits **rapports**.
6. Le Bureau international est autorisé ŕ rectifier dans les rapports des séances du Congrčs et des Commissions les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de leur approbation conformément aux dispositions prévues sous 5.

Article 25

Appel des décisions prises par les Commissions et par le Congrčs

1. Chaque délégation peut faire appel des décisions ŕ propos de propositions (Actes, résolutions, etc.) qui ont été adoptées ou rejetées en Commission. L'appel doit ętre notifié au Président du Congrčs par écrit dans un délai de quarante-huit heures aprčs la clôture de la séance de la Commission oů la proposition a été adoptée ou rejetée. L'appel sera examiné ŕ la séance pléničre suivante.

2. Une proposition qui a été adoptée ou rejetée par le Congrčs ne peut ętre examinée ŕ nouveau par ce męme Congrčs que si l'appel est appuyé par au moins dix délégations. Cet appel doit ętre approuvé ŕ la majorité des deux tiers des membres présents et votants ayant le droit de vote. Cette faculté se limite aux propositions soumises directement aux séances pléničres, étant entendu qu'une seule question ne peut donner lieu ŕ plus d'un appel.

Article **26**

Approbation par le Congrčs des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)

1. En rčgle générale, chaque projet d'Acte présenté par la Commission de rédaction est examiné article par article. **Le Président peut, avec l'accord de la majorité, suivre une procédure plus rapide, par exemple chapitre par chapitre.** Il ne peut ętre considéré comme adopté qu'aprčs un vote d'ensemble favorable. L'article **21.1** est applicable ŕ ce vote.

2. Le Bureau international est autorisé ŕ rectifier dans les Actes définitifs les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de l'examen des projets d'Actes, le numérotage des articles et des paragraphes ainsi que les références.

3. Les projets des décisions autres que celles modifiant les Actes, présentés par la Commission de rédaction, sont en rčgle générale examinés globalement. **Les dispositions prévues sous 2 sont** également **applicables** aux projets de ces décisions.

Article **27**

Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale

Sur recommandation de son Bureau, le Congrčs attribue les études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale, suivant la composition et les compétences respectives de ces deux organes, telles qu'elles sont décrites aux articles 102 et 104 du Rčglement général.

Article **28**

Réserves aux Actes

1. Les réserves doivent ętre présentées **sous la forme d'une proposition au Secrétariat par écrit en une des langues de travail du Bureau international (propositions relatives au Protocole final) dčs que possible aprčs l'adoption de la proposition relative ŕ l'article faisant l'objet de la réserve.**

2. Afin de lui permettre de distribuer ŕ tous les Pays-membres les propositions de réserves avant l'adoption du Protocole final par le Congrčs, le Secrétariat fixe un délai pour la présentation des réserves et le communique aux Pays-membres.

3. Les réserves aux Actes de l'Union présentées aprčs le délai fixé par le Secrétariat ne seront prises en considération ni par le Secrétariat ni par le Congrčs.

Article **29**

Signature des Actes

Les Actes définitivement approuvés par le Congrčs sont soumis ŕ la signature des plénipotentiaires.

Article **30**

Modifications au Rčglement

1. Chaque Congrčs peut modifier le Rčglement intérieur. Pour ętre mises en délibération, les propositions de modification au présent Rčglement, ŕ moins qu'elles ne soient présentées par un organe de l'UPU habilité ŕ introduire des propositions, doivent ętre appuyées en Congrčs par au moins dix délégations.

2. Pour ętre adoptées, les propositions de modification au présent Rčglement doivent ętre approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres représentés au Congrčs **ayant le droit de vote.**

CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

TABLE DES MATIČRES

PREMIČRE PARTIE

RČGLES COMMUNES APPLICABLES AU SERVICE POSTAL INTERNATIONAL

CHAPITRE UNIQUE

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Art.

1. **Définitions**

2. **Désignation de la ou des entités chargées de remplir les obligations découlant de l'adhésion ŕ la Convention**

3. Service postal universel

4. Liberté de transit

5. Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse. Réexpédition. Renvoi ŕ l'expéditeur des envois non distribuables

6. Taxes

7. **Exonération des taxes postales**

8. Timbres-poste

9. Sécurité postale

10. **Environnement**

11. **Infractions**

DEUXIČME PARTIE

RČGLES APPLICABLES Ŕ LA POSTE AUX LETTRES ET AUX COLIS POSTAUX

CHAPITRE 1

OFFRE DE PRESTATIONS

12. Services de base

13. Services supplémentaires

14. Courrier électronique, EMS, **logistique intégrée** et nouveaux services

15. Envois non admis. Interdictions

16. Matičres radioactives et matičres biologiques admissibles

17. Réclamations

18. Contrôle douanier. Droits de douane et autres droits

19. Echange de dépęches closes avec des unités militaires

20. **Normes et objectifs** en matičre de qualité de service

CHAPITRE 2

RESPONSABILITÉ

21. Responsabilité des administrations postales. Indemnités

22. Non-responsabilité des administrations postales

23. Responsabilité de l'expéditeur
24. Paiement de l'indemnité
25. Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire
26. **Réciprocité applicable aux réserves concernant la responsabilité**

CHAPITRE 3
DISPOSITIONS PARTICULIČRES Ŕ LA POSTE AUX LETTRES

27. Dépôt ŕ l'étranger d'envois de la poste aux lettres

TROISIČME PARTIE
RÉMUNÉRATION

CHAPITRE 1
DISPOSITIONS PARTICULIČRES Ŕ LA POSTE AUX LETTRES

28. Frais terminaux. Dispositions générales
29. Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays **du systčme cible**
30. Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier **vers, depuis et entre les pays du systčme transitoire**
31. **Fonds pour l'amélioration de la qualité de service**
32. Frais de transit

CHAPITRE 2
AUTRES DISPOSITIONS

33. Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien
34. Quotes-parts territoriales et maritimes des colis postaux
35. Pouvoir du Conseil d'exploitation postale de fixer le montant des frais et des quotes-parts

QUATRIČME PARTIE
DISPOSITIONS FINALES

36. Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et les Rčglements
37. **Réserves présentées lors du Congrčs**
38. Mise ŕ exécution et durée de la Convention

PROTOCOLE FINAL DE LA CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

Art.
I. Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse
II. Taxes
III. Exception ŕ **l'exonération des taxes postales** en faveur des cécogrammes
IV. Services de base
V. Retiré
VI. Avis de réception
VII. Service de correspondance commerciale-réponse internationale **(CCRI)**
VIII. Interdictions (poste aux lettres)
IX. Interdictions (colis postaux)
X. Objets passibles de droits de douane
XI. Réclamations
XII. Taxe de présentation ŕ la douane
XIII. Dépôt ŕ l'étranger d'envois de la poste aux lettres
XIV. Quotes-parts territoriales d'arrivée exceptionnelles
XV. Tarifs spéciaux

CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.3 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue ŕ Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arręté, dans la présente Convention, les rčgles applicables au service postal international.

PREMIČRE PARTIE

RČGLES COMMUNES APPLICABLES AU SERVICE POSTAL INTERNATIONAL

CHAPITRE UNIQUE

DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

Définitions

1. Aux fins de la Convention postale universelle, les termes ci-aprčs sont définis comme suit:

1.1 service postal universel: prestation permanente aux clients de services postaux de base de qualité, en tout point du territoire d'un pays, ŕ des prix abordables;

1.2 dépęche close: sac ou ensemble de sacs ou d'autres récipients étiquetés, plombés ou cachetés, contenant des envois postaux;

1.3 transit ŕ découvert: transit, par un pays intermédiaire, d'envois dont le nombre ou le poids ne justifie pas la confection d'une dépęche close pour le pays de destination;

1.4 envoi postal: terme générique désignant chacune des expéditions effectuées par la poste (envoi de la poste aux lettres, colis postal, mandat de poste, etc.);

1.5 frais terminaux: rémunération due ŕ l'administration postale de destination par l'administration postale expéditrice ŕ titre de compensation des frais liés au traitement des envois de la poste aux lettres reçus dans le pays de destination;

1.6 frais de transit: rémunération pour les prestations faites par un organisme transporteur du pays traversé (administration postale, autre service ou combinaison des deux), concernant le transit territorial, maritime et/ou aérien des dépęches;

1.7 quote-part territoriale d'arrivée: rémunération due ŕ l'administration postale de destination par l'administration postale expéditrice ŕ titre de compensation des frais de traitement d'un colis postal dans le pays de destination;

1.8 quote-part territoriale de transit: rémunération due pour les prestations faites par un organisme transporteur du pays traversé (administration postale, autre service ou combinaison des deux), concernant le transit territorial et/ou aérien, pour l'acheminement d'un colis postal ŕ travers son territoire;

1.9 quote-part maritime: rémunération due pour les prestations faites par un organisme transporteur (administration postale, autre service ou combinaison des deux) participant au transport maritime d'un colis postal.

Article 2

Désignation de la ou des entités chargées de remplir les obligations découlant de l'adhésion ŕ la Convention

1. Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrčs, le nom et l'adresse de l'organe gouvernemental chargé de superviser les affaires postales. En outre, les Pays-membres communiquent au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrčs, le nom et l'adresse du ou des opérateurs désignés officiellement pour assurer l'exploitation des services postaux et remplir les obligations découlant des Actes de l'Union sur son ou leurs territoires. Entre deux Congrčs, tout changement concernant les organes gouvernementaux et les opérateurs désignés officiellement doit ętre notifié au Bureau international dans les meilleurs délais.

Article **3**

Service postal universel

1. Pour renforcer le concept d'unicité du territoire postal de l'Union, les Pays-membres veillent ŕ ce que tous les utilisateurs/clients jouissent du droit ŕ un service postal universel qui correspond ŕ une offre de services postaux de base de qualité, fournis de maničre permanente en tout point de leur territoire, ŕ des prix abordables.
2. A cette fin, les Pays-membres établissent, dans le cadre de leur législation postale nationale ou par d'autres moyens habituels, la portée des services postaux concernés ainsi que les conditions de qualité et de prix abordables en tenant compte ŕ la fois des besoins de la population et de leurs conditions nationales.
3. Les Pays-membres veillent ŕ ce que les offres de services postaux et les normes de qualité soient respectées par les opérateurs chargés d'assurer le service postal universel.
4. **Les Pays-membres veillent ŕ ce que la prestation du service postal universel soit assurée de maničre viable, garantissant ainsi sa pérennité.**

Article **4**

Liberté de transit

1. Le principe de la liberté de transit est énoncé ŕ l'article premier de la Constitution. Il entraîne l'obligation, pour chaque administration postale, d'acheminer toujours par les voies les plus rapides et les moyens les plus sűrs qu'elle emploie pour ses propres envois les dépęches closes et les envois de la poste aux lettres ŕ découvert qui lui sont livrés par une autre administration postale. **Ce principe s'applique également aux envois ou aux dépęches mal dirigés.**
2. Les Pays-membres qui ne participent pas ŕ l'échange des lettres contenant des matičres biologiques périssables ou des matičres radioactives ont la faculté de ne pas admettre ces envois au transit ŕ découvert ŕ travers leur territoire. Il en est de męme pour les envois de la poste aux lettres, autres que les lettres, les cartes postales et les **cécogrammes. Cela s'applique également aux imprimés, aux périodiques, aux revues, aux petits paquets et aux sacs M dont le contenu ne satisfait pas** aux dispositions légales qui rčglent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans le pays traversé.
3. La liberté de transit des colis postaux ŕ acheminer par les voies terrestre et maritime est limitée au territoire des pays participant ŕ ce service.
4. La liberté de transit des colis-avion est garantie dans le territoire entier de l'Union. Toutefois, les Pays-membres qui ne participent pas au service des colis postaux ne peuvent ętre obligés d'assurer l'acheminement, par voie de surface, des colis-avion.
5. Si un Pays-membre n'observe pas les dispositions concernant la liberté de transit, les autres Pays-membres ont le droit de supprimer le service postal avec ce pays.

Article **5**

Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse. Réexpédition. Renvoi ŕ l'expéditeur des envois non distribuables

1. Tout envoi postal appartient ŕ l'expéditeur aussi longtemps qu'il n'a pas été délivré ŕ l'ayant droit, sauf si ledit envoi a été saisi en application de la législation du pays **d'origine ou de destination et, en cas d'application de l'article 15.2.1.1 ou 15.3, selon la législation du pays de transit.**
2. L'expéditeur d'un envoi postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier ou corriger l'adresse. Les taxes et les autres conditions sont prescrites aux Rčglements.
3. Les Pays-membres assurent la réexpédition des envois postaux, en cas de changement d'adresse du destinataire, et le renvoi ŕ l'expéditeur des envois non distribuables. Les taxes et les autres conditions sont énoncées dans les Rčglements.

Article **6**

Taxes

1. Les taxes relatives aux différents services postaux internationaux et spéciaux sont fixées par les administrations postales, en conformité avec les principes énoncés dans la Convention et les Rčglements. Elles doivent en principe ętre liées aux coűts afférents ŕ la fourniture de ces services.
2. L'administration d'origine fixe les taxes d'affranchissement pour le transport des envois de la poste aux lettres **et des colis postaux**. Les taxes d'affranchissement comprennent la remise des envois au domicile des destinataires, pour autant que le service de distribution soit organisé dans les pays de destination pour les envois dont il s'agit.
3. Les taxes appliquées, y compris celles mentionnées ŕ titre indicatif dans les Actes, doivent ętre au moins égales ŕ celles appliquées aux envois du régime intérieur présentant les męmes caractéristiques (catégorie, quantité, délai de traitement, etc.).
4. Les administrations postales sont autorisées ŕ dépasser toutes les taxes **indicatives** figurant dans les **Actes.**
5. Au-dessus de la limite minimale des taxes fixée sous 3, les administrations postales ont la faculté de concéder des taxes réduites basées sur leur législation intérieure pour les envois de la poste aux lettres **et pour les colis postaux** déposés dans leur pays. Elles ont notamment la possibilité d'accorder des tarifs préférentiels ŕ leurs clients ayant un important trafic postal.
6. Il est interdit de percevoir sur les clients des taxes postales de n'importe quelle nature autres que celles qui sont prévues dans les Actes.
7. Sauf les cas prévus dans les Actes, chaque administration postale garde les taxes qu'elle a perçues.

Article **7**

Exonération des taxes postales

1. Principe
   1.1 Les cas de franchise **postale, en tant qu'exonération du paiement de l'affranchissement,** sont expressément prévus par la Convention. Toutefois, les Rčglements peuvent fixer des dispositions prévoyant **tant l'exonération du paiement de l'affranchissement que l'exonération du paiement des frais de transit, des frais terminaux et des quotes-parts d'arrivée pour les envois de la poste aux lettres et les colis postaux** relatifs au service postal envoyés par les administrations postales et les Unions restreintes. En outre, les envois de la poste aux lettres et les colis postaux expédiés par le Bureau international de l'UPU ŕ destination des Unions restreintes et les administrations postales sont considérés comme des envois relatifs au service postal et sont exonérés de toutes taxes postales. Cependant,

l'administration d'origine a la faculté de percevoir des surtaxes aériennes pour ces derniers envois.

2. Prisonniers de guerre et internés civils

2.1 Sont exonérés de toutes taxes postales, ŕ l'exclusion des surtaxes aériennes, les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services financiers postaux adressés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés **dans les Rčglements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste.** Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits en ce qui concerne l'application des dispositions qui précčdent.

2.2 Les dispositions prévues sous 2.1 s'appliquent également aux envois de la poste aux lettres, aux colis postaux et aux envois des services financiers postaux, en provenance d'autres pays, adressés aux personnes civiles internées visées par la Convention de Genčve du 12 août 1949 relative ŕ la protection des personnes civiles en temps de guerre, ou expédiés par elles soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés **dans les Rčglements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste.**

2.3 Les bureaux mentionnés **dans les Rčglements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services de paiement de la poste** bénéficient également de la franchise postale pour les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services financiers postaux concernant les personnes visées sous 2.1 et 2.2 qu'ils expédient ou qu'ils reçoivent, soit directement, soit ŕ titre d'intermédiaire.

2.4 Les colis sont admis en franchise postale jusqu'au poids de 5 kilogrammes. La limite de poids est portée ŕ 10 kilogrammes pour les envois dont le contenu est indivisible et pour ceux qui sont adressés ŕ un camp ou ŕ ses hommes de confiance pour ętre distribués aux prisonniers.

2.5 Dans le cadre du rčglement des comptes entre les administrations postales, les colis de service et les colis de prisonniers de guerre et d'internés civils ne donnent lieu ŕ l'attribution d'aucune quote-part, exception faite des frais de transport aérien applicables aux colis-avion.

3. Cécogrammes

3.1 Les cécogrammes sont exonérés de toutes taxes postales, ŕ l'exclusion des surtaxes aériennes.

Article **8**

Timbres-poste

1. L'appellation «timbre-poste» est protégée en vertu de la présente Convention et est réservée exclusivement aux timbres qui remplissent les conditions de cet article et des Rčglements.

2. Le timbre-poste:

2.1 est émis exclusivement par une autorité émettrice compétente, conformément aux Actes de l'UPU; l'émission de timbres-poste englobe leur mise en circulation;

2.2 est un attribut de souveraineté et constitue:

2.2.1 une preuve du paiement de l'affranchissement correspondant ŕ sa valeur intrinsčque, lorsqu'il est apposé sur un envoi postal conformément aux Actes de l'Union;

2.2.2 une source de recettes supplémentaires pour les administrations postales, en tant qu'objet philatélique;

2.3 doit ętre en circulation sur le territoire d'origine de l'administration postale émettrice pour une utilisation aux fins d'affranchissement ou de philatélie.

3. En tant qu'attribut de souveraineté, le timbre-poste contient:

3.1 le nom du Pays-membre ou du territoire dont relčve l'administration postale émettrice, en caractčres latins;

3.1.1 facultativement, l'emblčme officiel du Pays-membre dont relčve l'administration postale émettrice;

3.1.2 en principe, sa valeur faciale en caractčres latins ou en chiffres arabes;

3.1.3 facultativement, l'indication «Postes» en caractčres latins ou autres.

4. Les emblčmes d'Etat, les signes officiels de contrôle et les emblčmes d'organisations intergouvernementales figurant sur les timbres-poste sont protégés, au sens de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.

5. Les sujets et motifs des timbres-poste doivent:

5.1 ętre conformes ŕ l'esprit du préambule de la Constitution de l'UPU et aux décisions prises par les organes de l'Union;

5.2 ętre en rapport étroit avec l'identité culturelle du pays de l'administration postale émettrice ou contribuer ŕ la promotion de la culture ou au maintien de la paix;

5.3 avoir, en cas de commémoration de personnalités ou d'événements étrangers au pays ou au territoire de l'administration postale émettrice, un lien étroit avec ledit pays ou territoire;

5.4 ętre dépourvu de caractčre politique ou offensant pour une personnalité ou un pays;

5.5 revętir une signification importante pour le pays dont relčve l'administration postale émettrice ou pour cette derničre.

6. En tant qu'objet de droits de propriété intellectuelle, le timbre-poste peut contenir:

6.1 l'indication du droit de l'administration postale émettrice d'utiliser les droits de propriété concernés, ŕ savoir:

6.1.1 les droits d'auteur, par l'apposition du sigle du copyright (©), l'indication du

propriétaire des droits d'auteur et la mention de l'année d'émission;

6.1.2 la marque enregistrée sur le territoire du Pays-membre dont relčve l'administration postale émettrice, par l'apposition du sigle de l'enregistrement de la marque (®) aprčs le nom de la marque;

6.2 le nom de l'artiste;

6.3 le nom de l'imprimeur.

7. Les marques d'affranchissement postal, les empreintes de machines ŕ affranchir et les empreintes de presses d'imprimerie ou d'autres procédés d'impression ou de timbrage conformes aux Actes de l'UPU ne peuvent ętre utilisés que sur autorisation de l'administration postale.

Article **9**

Sécurité postale

1. Les Pays-membres adoptent et mettent en śuvre une stratégie d'action en matičre de sécurité, ŕ tous les niveaux de l'exploitation postale, afin de conserver et d'accroître la confiance **du public dans les services postaux, et ce dans l'intéręt de tous les agents concernés. Une telle stratégie devra impliquer l'échange des informations relatives au maintien de la sűreté et de la sécurité de transport et de transit des dépęches entre les Pays-membres.**

Article 10

Environnement

1. Les Pays-membres doivent adopter et mettre en śuvre une stratégie environnementale dynamique ŕ tous les niveaux de l'exploitation postale et promouvoir la sensibilisation aux questions environnementales dans le cadre des services postaux.

Article 11

Infractions

1. Envois postaux

1.1 Les Pays-membres s'engagent ŕ prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir les actes ci-aprčs et pour poursuivre et punir leurs auteurs:

1.1.1 insertion dans les envois postaux de stupéfiants, de substances psychotropes ou de matičres explosibles, inflammables ou autrement dangereuses, non expressément autorisée par la Convention;

1.1.2 insertion dans les envois postaux d'objets ŕ caractčre pédophile ou pornographique représentant des enfants.

2. Affranchissement en général et moyens d'affranchissement en particulier

2.1 Les Pays-membres s'engagent ŕ prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir, réprimer et punir les infractions relatives aux moyens d'affranchissement prévus par la présente Convention, ŕ savoir:

2.1.1 les timbres-poste, en circulation ou retirés de la circulation;

2.1.2 les marques d'affranchissement;

2.1.3 les empreintes de machines ŕ affranchir ou de presses d'imprimerie;

2.1.4 les coupons-réponse internationaux.

2.2 Aux fins de la présente Convention, une infraction relative aux moyens d'affranchissement s'entend de l'un des actes ci-aprčs, commis dans l'intention de procurer un enrichissement illégitime ŕ son auteur ou ŕ un tiers. Doivent ętre punis:

2.2.1 la falsification, l'imitation ou la contrefaçon de moyens d'affranchissement, ou tout acte illicite ou délictueux lié ŕ leur fabrication non autorisée;

2.2.2 l'utilisation, la mise en circulation, la commercialisation, la distribution, la diffusion, le transport, la présentation ou l'exposition, y compris ŕ des fins publicitaires, de moyens d'affranchissement falsifiés, imités ou contrefaits;

2.2.3 l'utilisation ou la mise en circulation ŕ des fins postales de moyens d'affranchissement ayant déjŕ servi;

2.2.4 les tentatives visant ŕ commettre l'une des infractions susmentionnées.

3. Réciprocité

3.1 En ce qui concerne les sanctions, aucune distinction ne doit ętre établie entre les actes prévus sous 2, qu'il s'agisse de moyens d'affranchissement nationaux ou étrangers; cette disposition ne peut ętre soumise ŕ aucune condition de réciprocité légale ou conventionnelle.

DEUXIČME PARTIE

RČGLES APPLICABLES Ŕ LA POSTE AUX LETTRES ET AUX COLIS POSTAUX

CHAPITRE 1

OFFRE DE PRESTATIONS

Article **12**

Services de base

1. Les Pays-membres assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des envois de la poste aux lettres.
2. Les envois de la poste aux lettres comprennent:
   2.1 les envois prioritaires et non prioritaires jusqu'ŕ 2 kilogrammes;

2.2 les lettres, cartes postales, imprimés et petits paquets jusqu'ŕ 2 kilogrammes;
2.3 les cécogrammes jusqu'ŕ 7 kilogrammes;
2.4 les sacs spéciaux contenant des journaux, des écrits périodiques, des livres et des documents imprimés semblables, ŕ l'adresse du męme destinataire et de la męme destination, dénommés «sacs M», jusqu'ŕ 30 kilogrammes.

3. Les envois de la poste aux lettres sont classifiés selon la rapidité de leur traitement ou selon leur contenu, conformément au Rčglement de la poste aux lettres.
4. Des limites de poids supérieures ŕ celles indiquées sous 2 s'appliquent facultativement ŕ certaines catégories **d'envois** de la poste aux lettres, selon les conditions précisées dans le Rčglement de la poste aux lettres.
5. Les Pays-membres assurent également l'admission, le traitement, le transport et la distribution des colis postaux jusqu'ŕ 20 kilogrammes, soit en suivant les dispositions de la Convention, soit, dans le cas des colis partants et aprčs accord bilatéral, en employant tout autre moyen plus avantageux pour leur client.
6. Des limites de poids supérieures ŕ 20 kilogrammes s'appliquent facultativement ŕ certaines catégories de colis postaux, selon les conditions précisées dans le Rčglement concernant les colis postaux.
7. Tout pays dont l'administration postale ne se charge pas du transport des colis a la faculté de faire exécuter les clauses de la Convention par les entreprises de transport. Il peut, en męme temps, limiter ce service aux colis en provenance ou ŕ destination de localités desservies par ces entreprises.
8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 5, les pays qui, avant le 1er janvier 2001, n'étaient pas parties ŕ l'Arrangement concernant les colis postaux ne sont pas tenus d'assurer le service des colis postaux.

Article **13**

Services supplémentaires

1. Les Pays-membres assurent les services supplémentaires obligatoires ci-aprčs:
   1.1 service de recommandation pour les **envois-avion et les envois prioritaires partants** de la poste aux lettres;
   1.2 **service de recommandation pour les envois de la poste aux lettres partants non prioritaires et de surface pour des destinations pour lesquelles aucun service prioritaire ou de courrier-avion n'est prévu;**
   1.3 service de recommandation pour tous les envois arrivants de la poste aux lettres.
2. **La prestation d'un service de recommandation pour les envois non prioritaires et de surface partants de la poste aux lettres pour des destinations pour lesquelles un service prioritaire ou de courrier-avion est assuré est facultative.**
3. Les Pays-membres peuvent assurer les services supplémentaires facultatifs ci-aprčs dans le cadre des relations entre les administrations ayant convenu de fournir ces services:
   3.1 service des envois avec valeur déclarée pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
   3.2 service des envois ŕ livraison attestée pour les envois de la poste aux lettres;
   3.3 service des envois contre remboursement pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
   3.4 service des envois exprčs pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
   3.5 service de remise en main propre pour les envois **de la poste aux lettres** recommandés, ŕ livraison attestée **ou** avec valeur déclarée;
   3.6 service des envois francs de taxes et de droits pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
   3.7 service des colis fragiles et des colis encombrants;
   3.8 service de groupage «Consignment» pour les envois groupés d'un seul expéditeur destinés ŕ l'étranger.
4. Les **trois** services supplémentaires ci-aprčs comportent ŕ la fois des aspects obligatoires et des aspects facultatifs:
   4.1 service de correspondance commerciale-réponse internationale (CCRI), qui est essentiellement facultatif; mais toutes les administrations sont obligées d'assurer le service de retour des envois CCRI;
   4.2 service des coupons-réponse internationaux; ces coupons peuvent ętre échangés dans tout Pays-membre, mais leur vente est facultative;
   4.3 avis de réception pour les envois de la poste aux lettres recommandés ou ŕ livraison attestée, les colis et les envois avec valeur déclarée; toutes les administrations postales acceptent les avis de réception pour les envois arrivants; cependant, la prestation d'un service d'avis de réception pour les envois partants est facultative.
5. Ces services et les taxes y relatives sont décrits dans les Rčglements.
6. Si les éléments de service indiqués ci-aprčs font l'objet de taxes spéciales en régime intérieur, les administrations postales sont autorisées ŕ percevoir les męmes taxes pour les envois internationaux, selon les conditions énoncées dans les Rčglements:
   6.1 distribution des petits paquets de plus de 500 grammes;
   6.2 dépôt des envois de la poste aux lettres en derničre limite d'heure;
   6.3 dépôt des envois en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;
   6.4 ramassage au domicile de l'expéditeur;
   6.5 retrait d'un envoi de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;
   6.6 poste restante;
   6.7 magasinage des envois de la poste aux lettres dépassant 500 grammes, et des colis postaux;
   6.8 livraison des colis en réponse ŕ l'avis d'arrivée;
   6.9 couverture contre le risque de force majeure.

Article **14**

Courrier électronique, EMS, **logistique intégrée** et nouveaux services

1. Les administrations postales peuvent convenir entre elles de participer aux services ci-aprčs qui sont décrits dans les Rčglements:
   1.1 le courrier électronique, qui est un service faisant appel ŕ la transmission électronique des messages;
   1.2 l'EMS, **qui est un service postal express destiné aux documents et aux marchandises et qui constitue, autant que possible,** le plus rapide des services postaux par moyen physique; **les administrations postales ont la faculté de fournir ce service sur la base de l'Accord standard EMS multilatéral ou d'accords bilatéraux;**
   1.3 le service de logistique intégrée, qui répond pleinement aux besoins de la clientčle en matičre de logistique et comprend les étapes précédant et suivant la transmission physique des marchandises et des documents;
   1.4 le cachet postal électronique, qui atteste de maničre probante la réalité d'un fait électronique, sous une forme donnée, ŕ un moment donné, et auquel ont pris part une ou plusieurs parties.
2. Les administrations postales peuvent, d'un commun accord, créer un nouveau service non expressément prévu par les Actes de l'Union. Les taxes relatives au nouveau service sont fixées par chaque administration intéressée, compte tenu des frais d'exploitation du service.

Article **15**

Envois non admis. Interdictions

1. Dispositions générales
   1.1 Les envois qui ne remplissent pas les conditions requises par la Convention et les Rčglements ne sont pas admis. **Les envois expédiés en vue d'un acte frauduleux ou du non-paiement délibéré de l'intégralité des sommes dues ne sont pas admis non plus.**
   1.2 Les exceptions aux interdictions énoncées dans le présent article sont prescrites dans les Rčglements.
   1.3 Toutes les administrations postales ont la possibilité d'étendre les interdictions énoncées dans le présent article, qui peuvent ętre appliquées immédiatement aprčs leur inclusion dans le recueil approprié.
2. Interdictions visant toutes les catégories d'envois
   2.1 L'insertion des objets visés ci-aprčs est interdite dans toutes les catégories d'envois:
      2.1.1 les stupéfiants et les substances psychotropes;
      2.1.2 les objets obscčnes ou immoraux;
      2.1.3 les objets dont l'importation ou la circulation est interdite dans le pays de destination;
      2.1.4 les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents ou le grand public, salir ou détériorer les autres envois, l'équipement postal ou les biens appartenant ŕ des tiers;
      2.1.5 les documents ayant le caractčre de correspondance actuelle et personnelle échangés entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.
3. Matičres explosibles, inflammables ou radioactives et autres matičres dangereuses
   3.1 L'insertion de matičres explosibles, inflammables ou autres matičres dangereuses ainsi que les matičres radioactives est interdite dans toutes les catégories d'envois.
   3.2 Exceptionnellement, les substances et matičres ci-aprčs sont admises:
      3.2.1 les matičres radioactives expédiées dans les envois de la poste aux lettres et les colis postaux visées ŕ l'article 16.1;
      3.2.2 les substances biologiques expédiées dans les envois de la poste aux lettres visées ŕ l'article 16.2.
4. Animaux vivants
   4.1 L'insertion d'animaux vivants est interdite dans toutes les catégories d'envois.
   4.2 Exceptionnellement, les animaux ci-aprčs sont admis dans les envois de la poste aux lettres autres que les envois avec valeur déclarée:
      4.2.1 les abeilles, les sangsues et les vers ŕ soie;
      4.2.2 les parasites et les destructeurs d'insectes nocifs destinés au contrôle de ces insectes et échangés entre les institutions officiellement reconnues;
      4.2.3 les mouches de la famille des drosophilidés utilisées pour la recherche biomédicale entre des institutions officiellement reconnues.
   4.3 Exceptionnellement, les animaux ci-aprčs sont admis dans les colis:
      4.3.1 les animaux vivants dont le transport par la poste est autorisé par la réglementation postale des pays intéressés.
5. Insertion de correspondances dans les colis
   5.1 L'insertion des objets visés ci-aprčs est interdite dans les colis postaux:
      5.1.1 les documents ayant le caractčre de correspondance actuelle et personnelle;
      5.1.2 les correspondances de toute nature échangées entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.
6. Pičces de monnaie, billets de banque et autres objets de valeur

6.1 Il est interdit d'insérer des pičces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux:

6.1.1 dans les envois de la poste aux lettres sans valeur déclarée;

6.1.1.1 cependant, si la législation intérieure des pays d'origine et de destination le permet, ces objets peuvent ętre expédiés sous enveloppe close comme envois recommandés;

6.1.2 dans les colis sans valeur déclarée, sauf si la législation intérieure des pays d'origine et de destination le permet;

6.1.3 dans les colis sans valeur déclarée échangés entre deux pays qui admettent la déclaration de valeur;

6.1.3.1 de plus, chaque administration a la faculté d'interdire l'insertion de l'or en lingots dans les colis avec ou sans valeur déclarée en provenance ou ŕ destination de son territoire ou transmis en transit ŕ découvert par son territoire; elle peut limiter la valeur réelle de ces envois.

7. Imprimés et cécogrammes

7.1 Les imprimés et les cécogrammes:

7.1.1 ne peuvent porter aucune annotation ni contenir aucun élément de correspondance;

7.1.2 ne peuvent contenir aucun timbre-poste, aucune formule d'affranchissement, oblitérés ou non, ni aucun papier représentatif d'une valeur, sauf dans les cas oů l'envoi inclut une carte, une enveloppe ou une bande préaffranchie en vue de son retour et sur laquelle est imprimée l'adresse de l'expéditeur de l'envoi ou de son agent dans le pays de dépôt ou de destination de l'envoi original.

8. Traitement des envois admis ŕ tort

8.1 Le traitement des envois admis ŕ tort ressortit aux Rčglements. Toutefois, les envois qui contiennent des objets visés sous 2.1.1, 2.1.2 et 3.1 ne sont en aucun cas acheminés ŕ destination, ni livrés aux destinataires, ni renvoyés ŕ l'origine. Si des objets visés sous 2.1.1 et 3.1 sont découverts dans des envois en transit, ces derniers seront traités conformément ŕ la législation nationale du pays de transit.

Article **16**

Matičres radioactives et matičres biologiques admissibles

1. Les matičres radioactives sont admises dans les envois de la poste aux lettres et dans les colis postaux, dans le cadre des relations entre les administrations postales qui se sont déclarées d'accord pour admettre ces envois soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens, aux conditions suivantes:
   1.1 les matičres radioactives sont conditionnées et emballées conformément aux dispositions respectives des Rčglements;
   1.2 lorsqu'elles sont expédiées dans les envois de la poste aux lettres, elles sont soumises au tarif des envois prioritaires ou au tarif des lettres et ŕ la recommandation;
   1.3 les matičres radioactives contenues dans les envois de la poste aux lettres ou les colis postaux doivent ętre acheminées par la voie la plus rapide, normalement par la voie aérienne, sous réserve de l'acquittement des surtaxes aériennes correspondantes;
   1.4 les matičres radioactives ne peuvent ętre déposées que par des expéditeurs dűment autorisés.
2. Les matičres biologiques sont admises dans les envois de la poste aux lettres, aux conditions suivantes:
   2.1 Les matičres biologiques périssables, les substances infectieuses et le gaz carbonique solide (neige carbonique), lorsqu'il est employé pour réfrigérer des substances infectieuses, ne peuvent ętre acheminés par le courrier que dans le cadre d'échanges entre des laboratoires qualifiés officiellement reconnus. Ces marchandises dangereuses peuvent ętre acceptées dans le courrier en vue de leur acheminement par avion, ŕ condition que la législation nationale, les instructions techniques en vigueur de l'Organisation de l'aviation civile internationale (OACI) et les rčglements de l'IATA concernant les marchandises dangereuses le permettent.
   2.2 Les matičres biologiques périssables et les substances infectieuses conditionnées et emballées selon les dispositions respectives du Rčglement sont soumises au tarif des envois prioritaires ou au tarif des lettres et ŕ la recommandation. Il est permis de soumettre le traitement postal de ces envois ŕ l'acquittement d'une surtaxe.
   2.3 L'admission de matičres biologiques périssables et de substances infectieuses est limitée aux Pays-membres dont les administrations postales se sont déclarées d'accord pour accepter ces envois soit dans leurs relations réciproques, soit dans un seul sens.
   2.4 Ces substances ou matičres sont acheminées par la voie la plus rapide, normalement par la

voie aérienne, sous réserve de l'acquittement des surtaxes aériennes correspondantes, et bénéficient de la priorité ŕ la livraison.

Article **17**

Réclamations

1. Chaque administration postale est tenue d'accepter les réclamations concernant **un** envoi déposé dans son service ou dans celui d'une autre administration **postale,** pourvu que **ces** réclamations soient présentées dans un délai de six mois ŕ compter du lendemain du jour du dépôt **de l'envoi. La période de six mois concerne les relations entre réclamants et administrations postales et ne couvre pas la transmission des réclamations entre administrations postales.**
   1.1 Toutefois, l'acceptation des réclamations concernant la non-réception d'un envoi de la poste aux lettres ordinaire n'est pas obligatoire. Ainsi, les administrations postales qui acceptent les réclamations relatives ŕ la non-réception d'envois de la poste aux lettres ordinaires ont la faculté de limiter leurs enquętes aux recherches dans le service des rebuts.
2. Les réclamations sont admises dans les conditions prévues par les Rčglements.
3. Le traitement des réclamations est gratuit. Toutefois, les frais supplémentaires occasionnés par une demande de transmission par le service EMS sont en principe ŕ la charge du demandeur.

Article **18**

Contrôle douanier. Droits de douane et autres droits

1. L'administration postale du pays d'origine et celle du pays de destination sont autorisées ŕ soumettre les envois au contrôle douanier, selon la législation de ces pays.
2. Les envois soumis au contrôle douanier peuvent ętre frappés, au titre postal, d'une taxe de présentation ŕ la douane dont le montant **indicatif** est fixé par les Rčglements. Cette taxe n'est perçue qu'au titre de la présentation ŕ la douane et du dédouanement des envois qui ont été frappés de droits de douane ou de tout autre droit de męme nature.
3. Les administrations postales qui ont obtenu l'autorisation d'opérer le dédouanement au nom des clients sont autorisées ŕ percevoir sur les clients une taxe basée sur les coűts réels de l'opération.
4. Les administrations postales sont autorisées ŕ percevoir sur les expéditeurs ou sur les destinataires des envois, selon le cas, les droits de douane et tous autres droits éventuels.

Article **19**

Echange de dépęches closes avec des unités militaires

1. Des dépęches closes de la poste aux lettres peuvent ętre échangées par l'intermédiaire des services territoriaux, maritimes ou aériens d'autres pays:
   1.1 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants des unités militaires mises ŕ la disposition de l'Organisation des Nations Unies;
   1.2 entre les commandants de ces unités militaires;
   1.3 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants de divisions navales, aériennes **ou terrestres,** de navires de guerre ou d'avions militaires de ce męme pays en station ŕ l'étranger;
   1.4 entre les commandants de divisions navales, aériennes **ou terrestres,** de navires de guerre ou d'avions militaires du męme pays.
2. Les envois de la poste aux lettres compris dans les dépęches visées sous 1 doivent ętre exclusivement ŕ l'adresse ou en provenance des membres des unités militaires ou des états-majors et des équipages des navires ou avions de destination ou expéditeurs des dépęches. Les tarifs et les conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'aprčs sa réglementation, par l'administration postale du pays qui a mis ŕ disposition l'unité militaire ou auquel appartiennent les navires ou les avions.
3. Sauf entente spéciale, l'administration postale du pays qui a mis ŕ disposition l'unité militaire ou dont relčvent les navires de guerre ou avions militaires est redevable, envers les administrations concernées, des frais de transit des dépęches, des frais terminaux et des frais de transport aérien.

Article **20**

Normes et objectifs en matičre de qualité de service

1. Les administrations doivent fixer **et publier leurs normes et objectifs en matičre de distribution** des envois de la poste aux lettres **et des colis arrivants**.
2. **Ces normes et objectifs, augmentés du temps normalement requis pour le dédouanement, ne doivent** pas ętre moins **favorables** que **ceux appliqués** aux envois comparables de leur service **intérieur.**
3. Les administrations d'origine doivent **également fixer et** publier **des normes de bout en bout** pour les envois prioritaires et **les** envois-avion **de la poste aux lettres ainsi que pour les colis et les colis économiques/de surface.**
4. Les administrations postales évaluent **l'application des normes de qualité de service.**

CHAPITRE 2

RESPONSABILITÉ

Article **21**

Responsabilité des administrations postales. Indemnités

1. Généralités
   1.1 Sauf dans les cas prévus ŕ l'article **22,** les administrations postales répondent:

1.1.1 de la perte, de la spoliation ou de l'avarie des envois recommandés, des colis ordinaires et des envois avec valeur déclarée;

1.1.2 de la perte des envois ŕ livraison attestée;

1.1.3 du renvoi d'un colis dont le motif de non-distribution n'est pas donné.

1.2 Les administrations postales n'engagent pas leur responsabilité s'il s'agit d'envois autres que ceux indiqués sous 1.1.1 et 1.1.2.

1.3 Dans tout autre cas non prévu par la présente Convention, les administrations postales n'engagent pas leur responsabilité.

1.4 Lorsque la perte ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée résulte d'un cas de force majeure ne donnant pas lieu ŕ indemnisation, l'expéditeur a droit ŕ la restitution des taxes acquittées, ŕ l'exception de la taxe d'assurance.

1.5 Les montants de l'indemnité ŕ payer ne peuvent pas ętre supérieurs aux montants indiqués dans le Rčglement de la poste aux lettres et dans le Rčglement concernant les colis postaux.

1.6 En cas de responsabilité, les dommages indirects ou les bénéfices non réalisés ne sont pas pris en considération dans le montant de l'indemnité ŕ verser.

1.7 Toutes les dispositions relatives ŕ la responsabilité des administrations postales sont strictes, obligatoires et exhaustives. Les administrations postales n'engagent en aucun cas leur responsabilité – męme en cas de faute grave (d'erreur grave) – en dehors des limites établies dans la Convention et les Rčglements.

2. Envois recommandés

2.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit ŕ une indemnité fixée par le Rčglement de la poste aux lettres. Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Rčglement de la poste aux lettres, les administrations ont la faculté de payer ce montant moindre et d'ętre remboursées sur cette base par les autres administrations éventuellement concernées.

2.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit ŕ une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de **l'avarie.**

3. Envois ŕ livraison attestée

3.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi ŕ livraison attestée, l'expéditeur a droit **seulement** ŕ la restitution des taxes acquittées.

4. Colis ordinaires

4.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit ŕ une indemnité fixée par le Rčglement concernant les colis postaux. **Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Rčglement concernant les colis postaux, les administrations postales ont la faculté de payer ce montant moindre et d'ętre remboursées sur cette base par les autres administrations postales éventuellement concernées.**

4.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit ŕ une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de **l'avarie.**

4.3 Les administrations postales peuvent convenir d'appliquer dans leurs relations réciproques le montant par colis fixé par le Rčglement concernant les colis postaux, sans égard au poids du colis.

5. Envois avec valeur déclarée

5.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit ŕ une indemnité qui correspond, en principe, au montant, en DTS, de la valeur déclarée.

5.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit ŕ une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie. Elle ne peut toutefois en aucun cas dépasser le montant, en DTS, de la valeur **déclarée.**

6. Dans les cas visés sous 4 et 5, l'indemnité est calculée d'aprčs le prix courant, converti en DTS, des objets ou marchandises de męme nature, au lieu et ŕ l'époque oů l'envoi a été accepté au transport. A défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'aprčs la valeur ordinaire des objets ou marchandises évalués sur les męmes bases.

7. Lorsqu'une indemnité est due pour la perte, la spoliation totale ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur ou, selon le cas, le destinataire a droit, en outre, ŕ la restitution des taxes et droits acquittés, ŕ l'exception de la taxe de recommandation ou d'assurance. Il en est de męme des envois recommandés, des colis ordinaires ou des envois avec valeur déclarée refusés par les destinataires ŕ cause de leur mauvais état, si celui-ci est imputable au service postal et engage sa responsabilité.

8. Par dérogation aux dispositions prévues sous 2, 4 et 5, le destinataire a droit ŕ l'indemnité aprčs avoir pris livraison d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée spolié ou avarié.

9. L'administration **postale** d'origine a la faculté de verser aux expéditeurs dans son pays les indemnités prévues par sa législation intérieure pour les envois recommandés et les colis sans valeur déclarée, ŕ condition qu'elles ne soient pas inférieures ŕ celles qui sont fixées sous 2.1 et 4.1. Il en est de męme pour l'administration **postale** de destination lorsque l'indemnité est payée au destinataire. Les montants fixés sous 2.1 et 4.1 restent cependant applicables:

9.1 en cas de recours contre l'administration responsable;

9.2 si l'expéditeur se désiste de ses droits en faveur du destinataire ou inversement.

10. Aucune réserve concernant le paiement de l'indemnité aux administrations postales, sauf en cas d'accord bilatéral, n'est applicable ŕ cet article.

Article **22**

Non-responsabilité des administrations postales

1. Les administrations postales cessent d'ętre responsables des envois recommandés, des envois ŕ livraison attestée, des colis et des envois avec valeur déclarée dont elles ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur réglementation pour les envois de męme nature. La responsabilité est toutefois maintenue:
   1.1 lorsqu'une spoliation ou une avarie est constatée soit avant la livraison, soit lors de la livraison de l'envoi;
   1.2 lorsque, la réglementation intérieure le permettant, le destinataire, le cas échéant l'expéditeur s'il y a renvoi ŕ l'origine, formule des réserves en prenant livraison d'un envoi spolié ou avarié;
   1.3 lorsque, la réglementation intérieure le permettant, l'envoi recommandé a été distribué dans une boîte aux lettres et que le destinataire déclare ne pas l'avoir reçu;
   1.4 lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi ŕ l'origine, l'expéditeur d'un colis ou d'un envoi avec valeur déclarée, nonobstant décharge donnée régulič rement, déclare sans délai ŕ l'administration qui lui a livré l'envoi avoir constaté un dommage; il doit administrer la preuve que la spoliation ou l'avarie ne s'est pas produite aprčs la livraison; **le terme «sans délai» doit ętre interprété conformément ŕ la législation nationale.**
2. Les administrations postales ne sont pas responsables:
   2.1 en cas de force majeure, **sous réserve de** l'article **13.6.9**;
   2.2 lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, elles ne peuvent rendre compte des envois par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;
   2.3 lorsque le dommage a été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou provient de la nature du contenu;
   2.4 lorsqu'il s'agit d'envois **qui tombent** sous le coup des interdictions prévues ŕ l'article **15**;
   2.5 en cas de saisie, en vertu de la législation du pays de destination, selon notification de l'administration de ce pays;
   2.6 lorsqu'il s'agit d'envois avec valeur déclarée ayant fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure ŕ la valeur réelle du contenu;
   2.7 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai de six mois ŕ compter du lendemain du jour de dépôt de l'envoi;
   2.8 lorsqu'il s'agit de colis de prisonniers de guerre et d'internés civils;
   2.9 lorsqu'on soupçonne l'expéditeur d'avoir agi avec des intentions frauduleuses dans le but de recevoir un dédommagement.
3. Les administrations postales n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane, sous quelque forme que celles-ci soient faites, et des décisions prises par les services de la douane lors de la vérification des envois soumis au contrôle douanier.

Article **23**

Responsabilité de l'expéditeur

1. L'expéditeur d'un envoi est responsable **des préjudices corporels subis par les agents des postes et** de tous les dommages causés aux autres envois postaux **ainsi qu'ŕ l'équipement postal** par suite de l'expédition d'objets non admis au transport ou de la non-observation des conditions d'admission.
2. **En cas de dommages causés ŕ d'autres envois postaux, l'expéditeur** est responsable dans les męmes limites que les administrations postales **pour chaque envoi avarié**.
3. L'expéditeur demeure responsable męme si le bureau de dépôt accepte un tel envoi.
4. En revanche, **lorsque les conditions d'admission ont été respectées par l'expéditeur, celui-ci** n'est pas responsable **dans la mesure oů** il y a eu faute ou négligence des administrations postales ou des transporteurs **dans le traitement des envois aprčs leur acceptation.**

Article **24**

Paiement de l'indemnité

1. Sous réserve du droit de recours contre l'administration responsable, l'obligation de payer l'indemnité et de restituer les taxes et droits incombe, selon le cas, ŕ l'administration d'origine ou ŕ l'administration de destination.
2. L'expéditeur a la faculté de se désister de ses droits ŕ l'indemnité en faveur du destinataire. Inversement, le destinataire a la faculté de se désister de ses droits en faveur de l'expéditeur. L'expéditeur ou le destinataire peut autoriser une tierce personne ŕ recevoir l'indemnité si la législation intérieure le permet.

Article **25**

Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire

1. Si, aprčs paiement de l'indemnité, un envoi recommandé, un colis ou un envoi avec valeur déclarée ou une partie du contenu antérieurement considéré comme perdu est retrouvé, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, est avisé que l'envoi est tenu ŕ sa disposition pendant une période de trois mois, contre remboursement du montant de

l'indemnité payée. Il lui est demandé, en męme temps, ŕ qui l'envoi doit ętre remis. En cas de refus ou de non-réponse dans le délai imparti, la męme démarche est effectuée auprčs du destinataire ou de l'expéditeur, selon le cas, **en lui accordant le męme délai de réponse**.

2. Si l'expéditeur et le destinataire renoncent ŕ prendre livraison de l'envoi **ou ne répondent pas dans les limites du délai fixé sous 1,** celui-ci devient la propriété de l'administration ou, s'il y a lieu, des administrations qui ont supporté le dommage.
3. En cas de découverte ultérieure d'un envoi avec valeur déclarée dont le contenu est reconnu comme étant de valeur inférieure au montant de l'indemnité payée, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, doit rembourser le montant de cette indemnité contre remise de l'envoi, sans préjudice des conséquences découlant de la déclaration frauduleuse de valeur.

Article 26

Réciprocité applicable aux réserves concernant la responsabilité

1. Par dérogation aux dispositions des articles 22 ŕ 25, tout Pays-membre qui se réserve le droit de ne pas payer d'indemnité au titre de la responsabilité n'a pas droit ŕ une indemnité de cette nature de la part d'un autre Pays-membre qui accepte d'assumer la responsabilité conformément aux dispositions des articles susmentionnés.

CHAPITRE 3

DISPOSITIONS PARTICULIČRES Ŕ LA POSTE AUX LETTRES

Article **27**

Dépôt ŕ l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Aucun Pays-membre n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs résidant sur son territoire déposent ou font déposer dans un pays étranger, en vue de bénéficier des conditions tarifaires plus favorables qui y sont appliquées.
2. Les dispositions prévues sous 1 s'appliquent sans distinction soit aux envois de la poste aux lettres préparés dans le pays de résidence de l'expéditeur et transportés ensuite ŕ travers la frontičre, soit aux envois de la poste aux lettres confectionnés dans un pays étranger.
3. L'administration de destination a le droit d'exiger de l'expéditeur et, ŕ défaut, de l'administration de dépôt le paiement des tarifs intérieurs. Si ni l'expéditeur ni l'administration de dépôt n'accepte de payer ces tarifs dans un délai fixé par l'administration de destination, celle-ci peut soit renvoyer les envois ŕ l'administration de dépôt en ayant le droit d'ętre remboursée des frais de renvoi, soit les traiter conformément ŕ sa propre législation.
4. Aucun Pays-membre n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs ont déposés ou fait déposer en grande quantité dans un pays autre que celui où ils résident si le montant des frais terminaux ŕ percevoir s'avčre moins élevé que le montant qui aurait été perçu si les envois avaient été déposés dans le pays de résidence des expéditeurs. Les administrations de destination ont le droit d'exiger de l'administration de dépôt une rémunération en rapport avec les coűts supportés, qui ne pourra ętre supérieure au montant le plus élevé des deux formules suivantes: soit 80% du tarif intérieur applicable ŕ des envois équivalents, soit 0,14 DTS par envoi plus 1 DTS par kilogramme. Si l'administration de dépôt n'accepte pas de payer le montant réclamé dans un délai fixé par l'administration de destination, celle-ci peut soit retourner les envois ŕ l'administration de dépôt en ayant le droit d'ętre remboursée des frais de renvoi, soit les traiter conformément ŕ sa propre législation.

TROISIČME PARTIE

RÉMUNÉRATION

CHAPITRE 1

DISPOSITIONS PARTICULIČRES Ŕ LA POSTE AUX LETTRES

Article **28**

Frais terminaux. Dispositions générales

1. Sous réserve des exemptions prescrites dans les Rčglements, chaque administration qui reçoit d'une autre administration des envois de la poste aux lettres a le droit de percevoir de l'administration expéditrice une rémunération pour les frais occasionnés par le courrier international reçu.
2. Pour l'application des dispositions concernant la rémunération des frais terminaux, les administrations postales sont classées comme **pays et territoires du systčme cible** ou **pays et territoires ayant droit de faire partie du systčme transitoire**, conformément ŕ la liste établie ŕ cet effet par le Congrčs **dans sa résolution C 12/2004**. **Dans les dispositions sur les frais terminaux, les pays et territoires sont nommés «pays».**
3. Les dispositions de la présente Convention concernant le paiement des frais terminaux constituent des mesures transitoires conduisant ŕ l'adoption d'un systčme de paiement tenant compte d'éléments propres ŕ chaque pays.
4. Accčs au régime intérieur
   4.1 Chaque administration met ŕ la disposition des autres administrations l'ensemble des tarifs, termes et conditions qu'elle offre dans son régime intérieur, dans des conditions identiques, ŕ ses clients nationaux.
   4.2 Une administration expéditrice peut, ŕ des conditions comparables, demander ŕ l'administration **de destination du systčme cible** de bénéficier des męmes conditions que

cette dernière a prévues avec ses clients nationaux pour des envois équivalents.

4.3 Les administrations **du systčme transitoire** doivent indiquer si elles autorisent l'accčs aux conditions mentionnées sous 4.1.

4.3.1 Lorsqu'une administration **du systčme transitoire** déclare autoriser l'accčs aux conditions offertes dans son régime intérieur, cette autorisation s'applique ŕ l'ensemble des administrations de l'Union de manière non discriminatoire.

4.4 Il appartient ŕ l'administration de destination de décider si les conditions d'accčs ŕ son régime intérieur sont remplies par l'administration d'origine.

5. Les taux des frais terminaux du courrier en nombre ne doivent pas ętre supérieurs aux taux les plus favorables appliqués par l'administration de destination en vertu d'arrangements bilatéraux ou multilatéraux concernant les frais terminaux. Il appartient ŕ l'administration de destination de juger si l'administration d'origine a rempli ou non les conditions d'accčs.

6. La rémunération des frais terminaux sera basée sur la performance de la qualité de service dans le pays de destination. Le Conseil d'exploitation postale sera par conséquent autorisé ŕ accorder des primes ŕ la rémunération indiquée aux articles 29 et 30 afin d'encourager la participation au systčme de contrôle et pour récompenser les administrations qui atteignent leur objectif de qualité. Le Conseil d'exploitation postale peut aussi fixer des pénalités dans le cas d'une qualité insuffisante, mais la rémunération ne peut pas aller au-dessous de la rémunération minimale indiquée aux articles 29 et 30.

7. Toute administration peut renoncer totalement ou partiellement ŕ la rémunération prévue sous 1.

8. Les administrations intéressées peuvent, par accord bilatéral ou multilatéral, appliquer d'autres systčmes de rémunération pour le rčglement des comptes au titre des frais terminaux.

Article **29**

Frais terminaux. Dispositions applicables aux échanges entre pays **du systčme cible**

1. La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, ŕ l'exclusion des sacs M, est établie d'aprčs l'application des taux par envoi et par kilogramme reflétant les coűts de traitement dans le pays de destination; ces coűts doivent ętre en relation avec les tarifs intérieurs. Le calcul des taux s'effectue selon les conditions précisées dans le Rčglement de la poste aux lettres.

2. **Les** taux par envoi et par kilogramme **sont** calculés ŕ partir **d'un pourcentage** de la taxe d'une lettre **prioritaire** de 20 grammes du régime intérieur, **comme suit:**

2.1 pour **2006: 62%;**
2.2 pour **2007: 64%;**
2.3 pour **2008: 66%;**
2.4 pour 2009: 68%.

3. Les taux ne pourront pas dépasser:

3.1 pour 2006: 0,226 DTS par envoi et 1,768 DTS par kilogramme;
3.2 pour 2007: 0,231 DTS par envoi et 1,812 DTS par kilogramme;
3.3 pour 2008: 0,237 DTS par envoi et 1,858 DTS par kilogramme;
3.4 pour 2009: 0,243 DTS par envoi et 1,904 DTS par kilogramme.

4. Pour la période de **2006** ŕ **2009**, les taux ŕ appliquer ne pourront pas ętre inférieurs ŕ 0,147 DTS par envoi et 1,491 DTS par kilogramme. **Pour autant que l'augmentation des taux ne dépasse pas 100% de la taxe d'une lettre prioritaire de 20 grammes du régime intérieur du pays concerné, les taux minimaux prendront les valeurs suivantes:**

4.1 pour 2006: 0,151 DTS par envoi et 1,536 DTS par kilogramme;
4.2 pour 2007: 0,154 DTS par envoi et 1,566 DTS par kilogramme;
4.3 pour 2008: 0,158 DTS par envoi et 1,598 DTS par kilogramme;
4.4 pour 2009: 0,161 DTS par envoi et 1,630 DTS par kilogramme.

5. Pour les sacs M, le taux ŕ appliquer est de **0,793** DTS par kilogramme.

5.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

6. **Une** rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi **est prévue pour les** envois recommandés et **une rémunération supplémentaire** de 1 DTS par envoi **est prévue pour les** envois avec valeur déclarée.

7. Les dispositions prévues entre pays **du systčme cible** s'appliquent ŕ tout pays **du systčme transitoire** déclarant vouloir **joindre le systčme cible. Le Conseil d'exploitation postale peut fixer les mesures transitoires dans le** Rčglement de la poste aux lettres**.**

8. Aucune réserve, sauf en cas d'accord bilatéral, n'est applicable ŕ cet article.

Article **30**

Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier **vers, depuis et entre les pays du systčme transitoire**

1. Rémunération

1.1 La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, ŕ l'exclusion des sacs M, est de **0,147 DTS par envoi et de 1,491** DTS par kilogramme.

1.1.1 Pour les flux inférieurs ŕ 100 tonnes par an, les deux composantes sont converties ŕ un taux total de 3,727 DTS par kilogramme sur la base d'un nombre moyen mondial de 15,21 envois par kilogramme.

1.1.2 Pour les flux supérieurs ŕ 100 tonnes par an, le taux total de 3,727 DTS par

kilogramme est appliqué si ni l'administration de destination ni l'administration d'origine ne demandent une révision du taux sur la base du nombre réel d'envois par kilogramme du flux en question. En outre, ce taux est appliqué lorsque le nombre réel d'envois par kilogramme se situe entre 13 et 17.

1.1.3 Lorsqu'une des administrations demande l'application du nombre réel d'envois par kilogramme, le calcul de la rémunération du flux en question est effectué selon le mécanisme de révision prévu dans le Rčglement de la poste aux lettres.

1.1.4 La révision ŕ la baisse du taux total indiqué sous 1.1.2 ne peut pas ętre invoquée par un pays du systčme cible ŕ l'encontre d'un pays du systčme transitoire, ŕ moins que ce dernier pays ne demande une révision dans le sens inverse.

1.2 Pour les sacs M, le taux ŕ appliquer est de **0,793** DTS par kilogramme.

1.2.1 Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux.

1.3 **Une** rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi **est prévue pour les** envois recommandés et **une rémunération supplémentaire** de 1 DTS par envoi **est prévue pour les** envois avec valeur déclarée.

2. Mécanisme d'harmonisation des systčmes

2.1 Lorsqu'une administration **du systčme cible** destinataire d'un flux de courrier de plus de 50 tonnes par an constate que le poids annuel de ce flux dépasse le seuil calculé selon les conditions précisées au Rčglement de la poste aux lettres, elle peut appliquer au courrier excédant ce seuil le systčme de rémunération prévu ŕ l'article **29,** ŕ condition qu'elle n'ait pas appliqué le mécanisme de révision.

2.2 Lorsqu'une administration du systčme transitoire qui reçoit en une année un flux de courrier supérieur ŕ 50 tonnes d'un autre pays du systčme transitoire établit que le poids annuel de ce flux excčde le seuil calculé selon les conditions précisées dans le Rčglement de la poste aux lettres, elle peut appliquer au courrier excédant ce seuil le supplément de rémunération prévu ŕ l'article 31, ŕ condition qu'elle n'ait pas appliqué le mécanisme de révision.

3. Courrier en nombre

3.1 La rémunération pour le courrier en nombre **ŕ l'intention des pays du systčme cible** est établie d'aprčs l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus ŕ l'article **29.**

3.2 Les administrations du systčme transitoire peuvent demander, pour le courrier en nombre reçu, une rémunération de 0,147 DTS par envoi et de 1,491 DTS par kilogramme.

4. Aucune réserve, sauf en cas d'accord bilatéral, n'est applicable ŕ cet article.

Article 31

Fonds pour l'amélioration de la qualité de service

1. Excepté pour les sacs M et les envois en nombre, les frais terminaux payables par tous les pays et territoires aux pays classés par le Conseil économique et social dans la catégorie des pays les moins avancés font l'objet d'une majoration correspondant ŕ 16,5% du taux de 3,727 DTS par kilogramme indiqué ŕ l'article 30, aux fins de l'alimentation du Fonds pour améliorer la qualité de service dans les pays les moins avancés. Aucun paiement de cette nature n'a lieu entre les pays les moins avancés.

2. Les Pays-membres de l'UPU et les territoires compris dans l'Union ont la faculté de déposer, auprčs du Conseil d'administration, une demande dűment justifiée pour que leur pays ou territoire soit considéré comme ayant besoin de ressources supplémentaires. Les pays classés MCARB 1 (anciens pays en développement) ont la faculté de présenter une requęte au Conseil d'administration pour bénéficier du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service aux męmes conditions que les pays les moins avancés. En outre, les pays classés par le Programme des Nations Unies pour le développement dans la catégorie des pays contributeurs nets ont la faculté de présenter une requęte au Conseil d'administration pour bénéficier du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service aux męmes conditions que les pays éligibles au MCARB 1. Les requętes considérées favorablement en vertu du présent article prennent effet le premier jour de l'année civile suivant celle de la décision du Conseil d'administration. Le Conseil d'administration évalue la demande et décide, sur la base de critčres d'appréciation sévčres, si un pays peut ou non ętre considéré comme un pays moins avancé ou un pays éligible au MCARB 1, selon le cas, au regard du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service. Le Conseil d'administration revoit et actualise chaque année la liste des Pays-membres de l'UPU et des territoires compris dans l'Union.

3. Excepté pour les sacs M et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés par le Congrčs dans la catégorie des pays industrialisés aux fins de rémunération des frais terminaux aux pays et territoires classés par le Programme des Nations Unies pour le développement dans la catégorie des pays autres que les pays les moins avancés pouvant bénéficier des ressources MCARB 1 font l'objet d'une majoration correspondant ŕ 8% du taux de 3,727 DTS par kilogramme indiqué ŕ l'article 30, au titre de l'alimentation dudit

Fonds pour améliorer la qualité de service dans les pays de cette dernięre catégorie.

4. Excepté pour les sacs M et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés par le Congrčs dans la catégorie des pays industrialisés aux fins de rémunération des frais terminaux aux pays et territoires classés par le męme Congrčs dans la catégorie des pays en développement autres que ceux indiqués sous 1 et 3 font l'objet d'une majoration correspondant ŕ 1% du taux de 3,727 DTS par kilogramme indiqué ŕ l'article 30, au titre de l'alimentation dudit Fonds pour améliorer la qualité de service.

5. Les pays et territoires habilités ŕ bénéficier des ressources MCARB 1 peuvent chercher ŕ améliorer la qualité de leur service grâce ŕ des projets régionaux ou multinationaux en faveur des pays les moins avancés ou des pays ŕ faible revenu. Ces projets profiteraient directement ŕ toutes les parties qui contribueraient ŕ leur financement par l'intermédiaire du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service.

6. Les projets régionaux devraient notamment favoriser la concrétisation des programmes de l'UPU en faveur de l'amélioration de la qualité de service et la mise en place de systčmes de comptabilité analytique dans les pays en développement. Le Conseil d'exploitation postale adoptera en 2006 au plus tard des procédures adaptées en vue du financement de ces projets.

Article **32**

Frais de transit

1. **Les** dépęches closes **et les envois en transit ŕ découvert échangés** entre deux administrations ou entre deux bureaux du męme pays au moyen des services d'une ou de plusieurs autres administrations (services tiers) sont **soumis** au paiement des frais de transit. Ceux-ci constituent une rétribution pour les prestations concernant le transit territorial, le transit maritime et le transit **aérien.**

CHAPITRE 2

AUTRES DISPOSITIONS

Article **33**

Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien

1. Le taux de base ŕ appliquer au rčglement des comptes entre administrations au titre des transports aériens est approuvé par le Conseil d'exploitation postale. Il est calculé par le Bureau international d'aprčs la formule spécifiée dans le Rčglement de la poste aux lettres.
2. Le calcul des frais de transport aérien des dépęches closes, **des envois prioritaires, des envois-avion** et des colis-avion en transit ŕ découvert, **de męme que les modes de décompte y relatifs, est décrit** dans le Rčglement **de la poste aux lettres et le Rčglement** concernant les colis postaux.
3. Les frais de transport pour tout le parcours aérien sont:
   3.1 lorsqu'il s'agit de dépęches closes, ŕ la charge de l'administration du pays d'origine,
   y compris lorsque ces dépęches transitent par une ou plusieurs administrations postales intermédiaires;
   3.2 lorsqu'il s'agit d'envois prioritaires et d'envois-avion en transit ŕ découvert, y compris ceux qui sont mal acheminés, ŕ la charge de l'administration qui remet les envois ŕ une autre administration.
4. Ces męmes rčgles sont applicables aux envois exempts de frais de transit territorial et maritime s'ils sont acheminés par avion.
5. Chaque administration de destination qui assure le transport aérien du courrier international ŕ l'intérieur de son pays a droit au remboursement des coűts supplémentaires occasionnés par ce transport, pourvu que la distance moyenne pondérée des parcours effectués dépasse 300 kilomčtres. **Le Conseil d'exploitation postale peut remplacer la distance moyenne pondérée par un autre critčre pertinent.** Sauf accord prévoyant la gratuité, les frais doivent ętre uniformes pour toutes les dépęches prioritaires et les dépęches-avion provenant de l'étranger, que ce courrier soit réacheminé ou non par voie aérienne.
6. Cependant, lorsque la compensation des frais terminaux perçue par l'administration de destination est fondée spécifiquement sur les coűts ou sur les tarifs intérieurs, aucun remboursement supplémentaire au titre des frais de transport aérien intérieur n'est effectué.
7. L'administration de destination exclut, en vue du calcul de la distance moyenne pondérée, le poids de toutes les dépęches pour lesquelles le calcul de la compensation des frais terminaux est spécifiquement fondé sur les coűts ou sur les tarifs intérieurs de l'administration de destination.

Article **34**

Quotes-parts territoriales et maritimes des colis postaux

1. Les colis échangés entre deux administrations postales sont soumis aux quotes-parts territoriales d'arrivée calculées en combinant le taux **de base** par colis et le taux **de base** par kilogramme fixés par le Rčglement.
   1.1 Tenant compte des taux **de base** ci-dessus, les administrations **postales peuvent en outre ętre autorisées ŕ bénéficier de taux supplémentaires par colis et par kilogramme, conformément aux dispositions prévues par le Rčglement.**
   1.2 Les quotes-parts visées sous 1 et 1.1 sont ŕ la charge de l'administration du pays d'origine, ŕ moins que le Rčglement concernant les colis postaux ne prévoie des dérogations ŕ ce principe.

1.3 Les quotes-parts territoriales d'arrivée doivent ętre uniformes pour l'ensemble du territoire de chaque pays.

2. Les colis échangés entre deux administrations ou entre deux bureaux du męme pays au moyen des services terrestres d'une ou de plusieurs autres administrations sont soumis, au profit des pays dont les services participent ŕ l'acheminement territorial, aux quotes-parts territoriales de transit fixées par le Rčglement selon l'échelon de distance.
   2.1 Pour les colis en transit ŕ découvert, les administrations intermédiaires sont autorisées ŕ réclamer la quote-part forfaitaire par envoi fixée par le Rčglement.
   2.2 Les quotes-parts territoriales de transit sont ŕ la charge de l'administration du pays d'origine, ŕ moins que le Rčglement concernant les colis postaux ne prévoie des dérogations ŕ ce principe.
3. Chacun des pays dont les services participent au transport maritime de colis est autorisé ŕ réclamer les quotes-parts maritimes. Ces quotes-parts sont ŕ la charge de l'administration du pays d'origine, ŕ moins que le Rčglement concernant les colis postaux ne prévoie des dérogations ŕ ce principe.
   3.1 Pour chaque service maritime emprunté, la quote-part maritime est fixée par le Rčglement concernant les colis postaux selon l'échelon de distance.
   3.2 Les administrations postales ont la faculté de majorer de 50% au maximum la quote-part maritime calculée conformément ŕ 3.1. Par contre, elles peuvent la réduire ŕ leur gré.

Article **35**

Pouvoir du Conseil d'exploitation postale de fixer le montant des frais et des quotes-parts

1. Le Conseil d'exploitation postale a le pouvoir de fixer les frais et les quotes-parts ci-aprčs, qui doivent ętre payés par les administrations postales selon les conditions énoncées dans les Rčglements:
   1.1 frais de transit pour le traitement **et le transport** des dépęches de la poste aux lettres par au moins un pays tiers;
   1.2 taux de base et frais de transport aérien applicables au courrier-avion;
   1.3 quotes-parts territoriales d'arrivée pour le traitement des colis arrivants;
   1.4 quotes-parts territoriales de transit pour le traitement **et le transport** des colis par un pays tiers;
   1.5 quotes-parts maritimes pour le transport maritime des colis.
2. La révision qui pourra ętre faite, grâce ŕ une méthodologie qui assure une rémunération équitable aux administrations assurant les services, devra s'appuyer sur des données économiques et financičres fiables et représentatives. La modification éventuelle qui pourra ętre décidée entrera en vigueur ŕ une date fixée par le Conseil d'exploitation postale.

QUATRIČME PARTIE
DISPOSITIONS FINALES

Article **36**

Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et les Rčglements

1. Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrčs et relatives ŕ la présente Convention doivent ętre approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote.** La moitié au moins des Pays-membres représentés au Congrčs **ayant le droit de vote** doivent ętre présents au moment du vote.
2. Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Rčglement de la poste aux lettres et au Rčglement concernant les colis postaux doivent ętre approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale **ayant le droit de vote**.
3. Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrčs et relatives ŕ la présente Convention et ŕ son Protocole final doivent réunir:
   3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres de l'Union **ayant le droit de vote et** ayant **participé au suffrage,** s'il s'agit de modifications;
   3.2 la majorité des suffrages s'il s'agit de l'interprétation des dispositions.
4. Nonobstant les dispositions prévues sous 3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec la modification proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette modification, dans les quatre-vingt-dix jours ŕ compter de la date de notification de celle-ci.

Article 37

Réserves présentées lors du Congrčs

1. **Toute réserve incompatible avec l'objet et le but de l'Union n'est pas autorisée.**
2. **En rčgle générale, les Pays-membres qui ne peuvent pas faire partager leur point de vue par les autres Pays-membres doivent s'efforcer, dans la mesure du possible, de se rallier ŕ l'opinion de la majorité. La réserve doit se faire en cas de nécessité absolue et ętre motivée d'une maničre appropriée.**
3. **La réserve ŕ des articles de la présente Convention doit ętre soumise au Congrčs sous la forme d'une proposition écrite en une des langues de travail du Bureau international**

conformément aux dispositions y relatives du Rčglement intérieur du Congrčs.

4. **Pour ętre effective, la réserve soumise au Congrčs doit ętre approuvée par la majorité requise dans chaque cas pour la modification de l'article auquel se rapporte la réserve.**
5. **En principe, la réserve est appliquée sur une base de réciprocité entre le Pays-membre l'ayant émise et les autres Pays-membres.**
6. **La réserve ŕ la présente Convention sera insérée dans son Protocole final sur la base de la proposition approuvée par le Congrčs.**

Article **38**

Mise ŕ exécution et durée de la Convention

1. La présente Convention sera mise ŕ exécution le **1er janvier 2006** et demeurera en vigueur jusqu'ŕ la mise ŕ exécution des Actes du prochain Congrčs.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé la présente Convention en un exemplaire qui est déposé auprčs du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise ŕ chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait ŕ **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

PROTOCOLE FINAL DE LA CONVENTION POSTALE UNIVERSELLE

Au moment de procéder ŕ la signature de la Convention postale universelle conclue ŕ la date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

Article I

Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse

1. Les dispositions de l'article **5.1** et **2,** ne s'appliquent pas ŕ Antigua-et-Barbuda, ŕ Bahrain **(Royaume),** ŕ la Barbade, au Belize, au Botswana, au Brunei Darussalam, au Canada, ŕ Hongkong, Chine, ŕ la Dominique, ŕ l'Egypte, aux Fidji, ŕ la Gambie, au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, aux Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, ŕ Grenade, ŕ la Guyane, ŕ l'Irlande, ŕ la Jamaďque, au Kenya, ŕ Kiribati, ŕ Kuwait, au Lesotho, ŕ la Malaisie, au Malawi, ŕ Maurice, ŕ Nauru, au Nigéria, ŕ la Nouvelle-Zélande, ŕ l'Ouganda, ŕ la Papouasie – Nouvelle-Guinée, ŕ Saint-Christophe-et-Nevis, ŕ Sainte-Lucie, ŕ Saint-Vincent-et-Grenadines, ŕ Salomon (îles), au Samoa, aux Seychelles, ŕ la Sierra Leone, ŕ Singapour, au Swaziland, ŕ la Tanzanie (Rép. unie), ŕ la Trinité-et-Tobago, ŕ Tuvalu, ŕ Vanuatu et ŕ la Zambie.
2. Les dispositions de l'article **5.1** et **2** ne s'appliquent pas non plus **ŕ l'Autriche,** au Danemark **et ŕ l'Iran (Rép. islamique),** dont **les législations** ne **permettent** pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres ŕ la demande de l'expéditeur ŕ partir du moment oů le destinataire a été informé de l'arrivée d'un envoi ŕ son adresse.
3. L'article **5.1** ne s'applique pas ŕ l'Australie, au Ghana et au Zimbabwe.
4. L'article **5.2** ne s'applique pas aux Bahamas, ŕ l'Iraq, ŕ Myanmar et ŕ la Rép. pop. dém. de Corée, dont les législations ne permettent pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres ŕ la demande de l'expéditeur.
5. **L'article 5.2 ne s'applique pas ŕ l'Amérique (Etats-Unis).**
6. L'article **5.2** s'applique ŕ l'Australie dans la mesure oů il est compatible avec la législation intérieure de ce pays.
7. Par dérogation ŕ l'article **5.2,** El Salvador, le Panama (Rép.), les Philippines, **la Rép. dém. du Congo** et le Vénézuéla sont autorisés ŕ ne pas renvoyer les colis aprčs que le destinataire en a demandé le dédouanement, étant donné que leur législation douaničre s'y oppose.

Article II

Taxes

1. Par dérogation ŕ l'article **6, les administrations postales de l'Australie,** du Canada **et de la Nouvelle-Zélande sont autorisées** ŕ percevoir des taxes postales autres que celles prévues dans les Rčglements, lorsque les taxes en question sont admissibles selon la législation de **leur** pays.

Article III

Exception ŕ **l'exonération des taxes postales** en faveur des cécogrammes

1. Par dérogation ŕ l'article **7,** les administrations postales **de l'Indonésie,** de Saint-Vincent-et--Grenadines et de la Turquie, qui n'accordent pas la franchise postale aux cécogrammes dans leur service intérieur, ont la faculté de percevoir les taxes d'affranchissement et les taxes pour services spéciaux, qui ne peuvent toutefois ętre supérieures ŕ celles de leur service intérieur.
2. Par dérogation ŕ l'article **7,** les administrations postales de l'Allemagne, de l'Amérique (Etats-Unis), **de l'Australie**, de l'Autriche, du Canada, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, du Japon et de la Suisse ont la faculté de percevoir les taxes pour services spéciaux qui sont appliquées aux cécogrammes dans leur service intérieur.

Article IV

Services de base

1. Nonobstant les dispositions de l'article **12,** l'Australie n'approuve pas l'extension des services de base aux colis postaux.
2. **Les dispositions de l'article 12.2.4 ne s'appliquent pas ŕ la Grande-Bretagne, dont la législation nationale impose une limite de poids inférieure. La législation relative ŕ la santé et ŕ la sécurité limite ŕ 20 kilogrammes le poids des sacs ŕ courrier.**

Article V

Retiré

Article VI

Avis de réception

1. L'administration postale du Canada est autorisée ŕ ne pas appliquer l'article **13.4.3** en ce qui concerne les colis, étant donné qu'elle n'offre pas le service d'avis de réception pour les colis dans son régime intérieur.

Article VII

Service de correspondance commerciale-réponse internationale **(CCRI)**

1. **Par dérogation ŕ l'article 13.4.1, l'administration postale de la Bulgarie (Rép.) assurera le service**

CCRI aprčs une négociation avec l'administration postale intéressée.

Article VIII

Interdictions (poste aux lettres)

1. A titre exceptionnel, les administrations postales du Liban et de la Rép. pop. dém. de Corée n'acceptent pas les envois recommandés qui contiennent des pičces de monnaie ou des billets de monnaie ou toute valeur au porteur ou des chčques de voyage ou du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et d'autres objets précieux. Elles ne sont pas tenues par les dispositions du Rčglement de la poste aux lettres d'une façon rigoureuse en ce qui concerne leur responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie des envois recommandés, de męme qu'en ce qui concerne les envois contenant des objets en verre ou fragiles.
2. A titre exceptionnel, les administrations postales de l'Arabie saoudite, de la Bolivie, de la Chine (Rép. pop.), ŕ l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, de l'Iraq, du Népal, du Pakistan, du Soudan et du Viet Nam n'acceptent pas les envois recommandés contenant des pičces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux.
3. L'administration postale de Myanmar se réserve le droit de ne pas accepter les envois avec valeur déclarée contenant les objets précieux mentionnés ŕ l'article **15.6,** car sa législation interne s'oppose ŕ l'admission de ce genre d'envois.
4. L'administration postale du Népal n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des coupures ou des pičces de monnaie, sauf accord spécial conclu ŕ cet effet.
5. L'administration postale de l'Ouzbékistan n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie, des billets de banque, des chčques, des timbres-poste ou des monnaies étrangčres et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.
6. L'administration postale de l'Iran (Rép. islamique) n'accepte pas les envois contenant des objets contraires ŕ la religion islamique.
7. L'administration postale des Philippines se réserve le droit de ne pas accepter d'envois de la poste aux lettres (ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée) contenant des pičces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux.
8. L'administration postale de l'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque. En outre, elle n'accepte pas les envois recommandés ŕ destination de l'Australie ni les envois en transit ŕ découvert qui contiennent des objets de valeur, tels que bijoux, métaux précieux, pierres précieuses ou semi-précieuses, titres, pičces de monnaie ou autres effets négociables. Elle décline toute responsabilité en ce qui concerne les envois postés en violation de la présente réserve.
9. L'administration postale de la Chine (Rép. pop.), ŕ l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, n'accepte pas les envois avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chčques de voyage, conformément ŕ ses rčglements internes.
10. Les administrations postales de la Lettonie et de la Mongolie se réservent le droit de ne pas accepter des envois ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie, des billets de banque, des effets au porteur et des chčques de voyage, étant donné que leur législation nationale s'y oppose.
11. L'administration postale du Brésil se réserve le droit de ne pas accepter le courrier ordinaire, recommandé ou avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie, des billets de banque en circulation et des valeurs quelconques au porteur.
12. L'administration postale du Viet Nam se réserve le droit de ne pas accepter les lettres contenant des objets et des marchandises.

Article IX

Interdictions (colis postaux)

1. Les administrations **postales de** Myanmar et de la Zambie sont autorisées ŕ ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant les objets précieux visés ŕ l'article **15.6.1.3.1,** étant donné que leur réglementation intérieure s'y oppose.
2. A titre exceptionnel, les administrations postales du Liban et du Soudan n'acceptent pas les colis contenant des pičces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses et d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles. Elles ne sont pas tenues par les dispositions y relatives du Rčglement concernant les colis postaux.
3. L'administration postale du Brésil est autorisée ŕ ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, ainsi que toute valeur au porteur, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.
4. L'administration postale du Ghana est autorisée ŕ ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.
5. Outre les objets cités ŕ l'article **15,** l'administration postale de l'Arabie saoudite n'accepte pas les colis contenant des pičces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries et

autres objets précieux. Elle n'accepte pas non plus les colis contenant des médicaments de toute sorte, ŕ moins qu'ils soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente, des produits destinés ŕ l'extinction du feu, des liquides chimiques ou des objets contraires aux principes de la religion islamique.

6. Outre les objets cités ŕ l'article **15,** l'administration postale d'Oman n'accepte pas les colis contenant:
   6.1 des médicaments de toute sorte, ŕ moins qu'ils ne soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente;
   6.2 des produits destinés ŕ l'extinction du feu et des liquides chimiques;
   6.3 des objets contraires aux principes de la religion islamique.
7. Outre les objets cités ŕ l'article **15,** l'administration postale de l'Iran (Rép. islamique) est autorisée ŕ ne pas accepter les colis contenant des articles contraires aux principes de la religion islamique.
8. L'administration postale des Philippines est autorisée ŕ ne pas accepter de colis contenant des pičces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles.
9. L'administration postale de l'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque.
10. L'administration postale de la Chine (Rép. pop.) n'accepte pas les colis ordinaires contenant des pičces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chčques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux. En outre, sauf en ce qui concerne la Région administrative spéciale de Hongkong, les colis avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chčques de voyage ne sont pas acceptés non plus.
11. L'administration postale de la Mongolie se réserve le droit de ne pas accepter, selon sa législation nationale, les colis contenant des pičces de monnaie, des billets de banque, des titres ŕ vue et des chčques de voyage.
12. L'administration postale de la Lettonie n'accepte pas les colis ordinaires ni les colis avec valeur déclarée contenant des pičces de monnaie, des billets de banque, des valeurs quelconques (chčques) au porteur ou des devises étrangčres, et elle décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie concernant de tels envois.

Article X

Objets passibles de droits de douane

1. Par référence ŕ l'article **15,** les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les envois avec valeur déclarée contenant des objets passibles de droits de douane: Bangladesh et El Salvador.
2. Par référence ŕ l'article **15,** les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires et recommandées contenant des objets passibles de droits de douane: Afghanistan, Albanie, Azerbaďdjan, Bélarus, Cambodge, Chili, Colombie, Cuba, El Salvador, Estonie, Italie, Lettonie, Népal, Ouzbékistan, Pérou, Rép. pop. dém. de Corée, Saint-Marin, Turkménistan, Ukraine et Vénézuéla.
3. Par référence ŕ l'article **15,** les administrations postales des pays suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires contenant des objets passibles de droits de douane: Bénin, Burkina Faso, Côte d'Ivoire (Rép.), Djibouti, Mali **et Mauritanie.**
4. Nonobstant les dispositions prévues sous 1 ŕ 3, les envois de sérums, de vaccins ainsi que les envois de médicaments d'urgente nécessité qu'il est difficile de se procurer sont admis dans tous les cas.

Article XI

Réclamations

1. Par dérogation ŕ l'article **17.3,** les administrations postales de l'Arabie saoudite, **de la Bulgarie (Rép.)**, du Cap-Vert, de l'Egypte, du Gabon, des Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, de la Grčce, de l'Iran (Rép. islamique), **du Kirghizistan,** de la Mongolie, de Myanmar, **de l'Ouzbékistan,** des Philippines, de la Rép. pop. dém. de Corée, du Soudan, de la Syrienne (Rép. arabe), du Tchad, **du Turkménistan,** de l'Ukraine et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les envois de la poste aux lettres.
2. Par dérogation ŕ l'article **17.3,** les administrations postales de l'Argentine, de l'Autriche, **de l'Azerbaďdjan,** de la Slovaquie et de la Tchčque (Rép.) se réservent le droit de percevoir une taxe spéciale lorsque, ŕ l'issue des démarches entreprises suite ŕ la réclamation, il se révčle que celle-ci est injustifiée.
3. Les administrations postales de l'Afghanistan, de l'Arabie saoudite, **de la Bulgarie (Rép.),** du Cap-Vert, du Congo (Rép.), de l'Egypte, du Gabon, de l'Iran (Rép. islamique), **du Kirghizistan,** de la Mongolie, de Myanmar, **de l'Ouzbékistan,** du Soudan, du Suriname, de la Syrienne (Rép. arabe), **du Turkménistan,** de l'Ukraine et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les colis.
4. **Par dérogation ŕ l'article 17.3, les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), du Brésil et du Panama (Rép.) se réservent le droit de percevoir sur les clients une taxe de réclamation pour les envois de la poste aux lettres et les colis postaux déposés dans les pays qui appliquent ce genre de taxe en vertu des dispositions sous 1 ŕ 3.**

Article XII

Taxe de présentation ŕ la douane

1. L'administration postale du Gabon se réserve le droit de percevoir une taxe de présentation ŕ la douane sur ses clients.
2. Les administrations postales du Congo (Rép.) et de la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de présentation ŕ la douane sur leurs clients pour les colis.

Article **XIII**

Dépôt ŕ l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), **de l'Australie, de l'Autriche,** du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord**,** de la Grčce et **de la Nouvelle-Zélande** se réservent le droit de percevoir une taxe, en rapport avec le coűt des travaux occasionnés, sur toute administration postale qui, en vertu de l'article **27.4,** lui renvoie des objets qui n'ont pas, ŕ l'origine, été expédiés comme envois postaux par leurs services.
2. Par dérogation ŕ l'article **27.4,** l'administration postale du Canada se réserve le droit de percevoir de l'administration d'origine une rémunération lui permettant de récupérer au minimum les coűts lui ayant été occasionnés par le traitement de tels envois.
3. L'article **27.4** autorise l'administration postale de destination ŕ réclamer ŕ l'administration de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés ŕ l'étranger en grande quantité. **L'Australie et** le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord se **réservent** le droit de limiter ce paiement au montant correspondant au tarif intérieur du pays de destination applicable ŕ des envois équivalents.
4. L'article **27.4** autorise l'administration postale de destination ŕ réclamer ŕ l'administration de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés ŕ l'étranger en grande quantité. Les pays suivants se réservent le droit de limiter ce paiement aux limites autorisées dans le Rčglement pour le courrier en nombre: Amérique (Etats-Unis), Bahamas, Barbade, Brunei Darussalam, Chine (Rép. pop.), Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, Grenade, Guyane, Inde, Malaisie, Népal, Nouvelle-Zélande, Pays-Bas, Antilles néerlandaises et Aruba, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Singapour, Sri Lanka, Suriname et Thaďlande.
5. Nonobstant les réserves sous 4, les pays suivants se réservent le droit d'appliquer dans leur intégralité les dispositions de l'article **27** de la Convention au courrier reçu des Pays-membres de l'Union: Allemagne, Arabie saoudite, Argentine, **Autriche,** Bénin, Brésil, Burkina Faso, Cameroun, Chypre, Côte d'Ivoire (Rép.), **Danemark,** Egypte, France, Grčce, Guinée, Israël, Italie, Japon, Jordanie, Liban, **Luxembourg,** Mali, Maroc, Mauritanie, Monaco, **Norvčge,** Portugal, Sénégal, Syrienne (Rép. arabe) et Togo.
6. Aux fins de l'application de l'article **27.4,** l'administration postale de l'Allemagne se réserve le droit de demander ŕ l'administration postale du pays de dépôt des envois une rémunération d'un montant équivalant ŕ celui qu'elle aurait reçu de l'administration postale du pays oů l'expéditeur réside.
7. **Nonobstant les réserves faites ŕ l'article XIII, la Chine (Rép. pop.) se réserve le droit de limiter tout paiement au titre de la distribution des envois de la poste aux lettres déposés ŕ l'étranger en grande quantité aux limites autorisées dans la Convention de l'UPU et le Rčglement de la poste aux lettres pour le courrier en nombre.**

Article **XIV**

Quotes-parts territoriales d'arrivée exceptionnelles

1. Par dérogation ŕ l'article **34,** l'administration postale de l'Afghanistan se réserve le droit de percevoir 7,50 DTS de quote-part territoriale d'arrivée exceptionnelle supplémentaire par colis.

Article **XV**

Tarifs spéciaux

1. Les administrations postales de l'Amérique (Etats-Unis), de la Belgique et de la Norvčge ont la faculté de percevoir pour les colis-avion des quotes-parts territoriales plus élevées que pour les colis de surface.
2. L'administration postale du Liban est autorisée ŕ percevoir pour les colis jusqu'ŕ 1 kilogramme la taxe applicable aux colis au-dessus de 1 jusqu'ŕ 3 kilogrammes.
3. L'administration postale du Panama (Rép.) est autorisée ŕ percevoir 0,20 DTS par kilogramme pour les colis de surface transportés par voie aérienne (S.A.L.) en transit.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole qui aura la męme force et la męme valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte męme de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprčs du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise ŕ chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait ŕ **Bucarest,** le **5 octobre 2004.**

ARRANGEMENT CONCERNANT LES SERVICES DE PAIEMENT DE LA POSTE

TABLE DES MATIČRES

CHAPITRE I
DISPOSITIONS PRÉLIMINAIRES

Art.
1. Objet de l'Arrangement et produits visés

CHAPITRE II
MANDAT DE POSTE

2. Définition du produit
3. Dépôt des ordres
4. Taxes
5. Obligations de l'administration postale d'émission
6. Transmission des ordres
7. Traitement dans le pays de destination
8. Rémunération de l'administration postale payeuse
9. Obligations de l'administration postale payeuse

CHAPITRE III
VIREMENT POSTAL

10. Définition du produit
11. Dépôt des ordres
12. Taxes
13. Obligations de l'administration postale d'émission
14. Transmission des ordres
15. Traitement dans le pays de destination
16. Rémunération de l'administration postale payeuse
17. Obligations de l'administration postale payeuse

CHAPITRE IV
COMPTES DE LIAISON, COMPTES MENSUELS, RÉCLAMATIONS, RESPONSABILITÉ

18. Relations financičres entre les administrations postales participantes
19. Réclamations
20. Responsabilité

CHAPITRE V
RÉSEAUX ÉLECTRONIQUES

21. Rčgles générales

CHAPITRE VI
DISPOSITIONS DIVERSES

22. Demande d'ouverture d'un compte courant postal ŕ l'étranger

CHAPITRE VII
DISPOSITIONS FINALES

23. Dispositions finales

ARRANGEMENT CONCERNANT LES SERVICES DE PAIEMENT DE LA POSTE

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.4 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue ŕ Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arręté l'Arrangement suivant.

CHAPITRE I

DISPOSITIONS PRÉLIMINAIRES

Article premier

Objet de l'Arrangement et produits visés

1. Le présent Arrangement régit l'ensemble des prestations postales visant au transfert de fonds. Les pays contractants conviennent d'un commun accord des produits du présent Arrangement qu'ils entendent instaurer dans leurs relations réciproques.
2. Des organismes non postaux peuvent participer, par l'intermédiaire de l'administration postale, du service des chčques postaux ou d'un organisme qui gčre un réseau de transfert de fonds postaux, aux échanges régis par les dispositions du présent Arrangement. Il appartient ŕ ces organismes de s'entendre avec l'administration postale de leur pays pour assurer la complčte exécution de toutes les clauses de l'Arrangement et, dans le cadre de cette entente, pour exercer leurs droits et remplir leurs obligations en tant qu'administration postale définies par le présent Arrangement. L'administration postale leur sert d'intermédiaire dans leurs relations avec les administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international. Au cas oů une administration postale ne fournirait pas les services financiers décrits dans le présent Arrangement ou si la qualité de service ne correspond pas aux exigences de la clientčle, les administrations postales peuvent coopérer avec des organismes non postaux dans le pays considéré.
3. **Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrčs, le nom et l'adresse de l'organe gouvernemental chargé de superviser les services financiers postaux ainsi que le nom et l'adresse du ou des opérateurs désignés officiellement pour assurer les services financiers postaux et remplir les obligations découlant des Actes de l'Union sur leur territoire.**
   - **3.1 Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrčs, les coordonnées des personnes responsables de l'exploitation des services financiers postaux et du service des réclamations.**
   - **3.2 Entre deux Congrčs, tout changement concernant les organes gouvernementaux, les opérateurs et les personnes responsables désignés officiellement doit ętre notifié au Bureau international dans les meilleurs délais.**
4. Le présent Arrangement régit les produits de paiement postaux suivants:
   - **4.1** les mandats de poste, y compris les mandats de remboursement;
   - **4.2** les virements de compte ŕ compte.
5. Les administrations postales intéressées peuvent fournir d'autres prestations régies par des accords bilatéraux ou multilatéraux.

CHAPITRE II

MANDAT DE POSTE

Article 2

Définition du produit

1. Mandat ordinaire
   - 1.1 Le client donneur d'ordre remet des fonds au guichet d'un bureau de poste ou ordonne le débit de son compte et demande le paiement du montant intégral sans retenue aucune en numéraire au bénéficiaire.
2. Mandat de versement
   - 2.1 Le client donneur d'ordre remet des fonds au guichet d'un bureau de poste et demande qu'ils soient versés intégralement et sans retenue sur le compte du bénéficiaire géré par une administration postale ou sur un compte géré par d'autres organismes financiers.
3. Mandat de remboursement
   - 3.1 Le destinataire d'un «envoi contre remboursement» remet des fonds ou ordonne le débit de son compte et demande le paiement du montant intégral sans retenue aucune ŕ l'expéditeur de l'«envoi contre remboursement».

Article 3

Dépôt des ordres

1. Sauf entente spéciale, le montant du mandat de poste est exprimé en monnaie du pays de destination.
2. L'administration postale d'émission fixe le taux de conversion de sa monnaie en celle du pays de destination.
3. Le montant maximal des mandats de poste est fixé bilatéralement.
4. L'administration postale d'émission a toute liberté pour définir les documents et les modalités de dépôt des mandats de poste. Si le mandat doit ętre transféré par courrier, seules doivent ętre utilisées les formules prévues au Rčglement.

Article 4

Taxes

1. L'administration postale d'émission détermine librement les taxes ŕ percevoir au moment de l'émission.
2. Les mandats de poste échangés, par l'intermédiaire d'un pays partie au présent Arrangement, entre un pays contractant et un pays non contractant peuvent ętre soumis, par une administration intermédiaire, ŕ une taxe supplémentaire, déterminée par ce dernier en fonction des coűts générés par les opérations qu'il effectue, dont le montant est convenu entre les administrations postales concernées et prélevé sur le montant du mandat de poste; cette taxe peut toutefois ętre perçue sur l'expéditeur et attribuée ŕ l'administration postale du pays intermédiaire si les administrations postales se sont mises d'accord ŕ cet effet.
3. Sont exonérés de toutes taxes les documents, les titres et les ordres de paiement relatifs aux transferts de fonds postaux échangés entre les administrations postales par la voie postale, dans les conditions prévues aux articles RL 110 et 111.

Article 5

Obligations de l'administration postale d'émission

1. L'administration postale d'émission doit répondre aux normes de service stipulées dans le Rčglement afin de fournir des services satisfaisants ŕ la clientčle.

Article 6

Transmission des ordres

1. Les mandats de poste échangés le sont au moyen des réseaux électroniques établis par le Bureau international de l'UPU ou d'autres organismes.
2. Les échanges électroniques s'opčrent par envoi adressé directement au bureau de paiement ou ŕ un bureau d'échange. La sécurité et la qualité des échanges doivent ętre garanties par les spécifications techniques relatives aux réseaux utilisés ou par un accord bilatéral entre les administrations postales.
3. Les administrations postales peuvent convenir d'échanger des mandats au moyen de formules sur papier, prévues par le Rčglement, et expédiées en régime prioritaire.
4. Les administrations postales peuvent convenir d'utiliser d'autres moyens d'échange.

Article 7

Traitement dans le pays de destination

1. Le paiement des mandats de poste est effectué selon la réglementation du pays de destination.
2. En rčgle générale, la somme entičre du mandat de poste doit ętre payée au bénéficiaire; des taxes facultatives peuvent ętre perçues si celui-ci demande des services spéciaux supplémentaires.
3. La validité des mandats de poste électroniques doit ętre fixée par des accords bilatéraux.
4. La validité des mandats de poste sur support papier s'étend, en rčgle générale, jusqu'ŕ l'expiration du premier mois qui suit celui de la date d'émission.
5. Aprčs le délai indiqué ci-dessus, un mandat de poste impayé doit ętre renvoyé immédiatement ŕ l'administration postale d'émission.

Article 8

Rémunération de l'administration postale payeuse

1. Pour chaque mandat de poste payé, l'administration postale d'émission attribue ŕ l'administration postale payeuse une rémunération dont le taux est fixé dans le Rčglement.
2. Au lieu du taux forfaitaire prévu dans le Rčglement, les administrations postales peuvent convenir de taux de rémunération différents.
3. Les transferts de fonds effectués en franchise de taxes ne donnent droit ŕ aucune rémunération.
4. Lorsqu'il y a entente entre les administrations postales intéressées, les transferts de fonds de secours exemptés de taxes par l'administration postale d'émission peuvent ętre exonérés de rémunération.

Article 9

Obligations de l'administration postale payeuse

1. L'administration postale payeuse doit répondre aux normes de service stipulées dans le Rčglement afin de fournir des services satisfaisants ŕ la clientčle.

CHAPITRE III

VIREMENT POSTAL

Article 10

Définition du produit

1. Le titulaire d'un compte postal demande, par débit de son compte, l'inscription d'un montant au crédit du compte du bénéficiaire tenu par l'administration postale, ou d'un autre compte, par l'intermédiaire de l'administration postale du pays de destination.

Article 11

Dépôt des ordres

1. Le montant du virement doit ętre exprimé dans la monnaie du pays de destination ou dans une autre monnaie, selon l'arrangement convenu entre les administrations postales d'émission et de réception.
2. L'administration postale d'émission fixe le taux de conversion de sa monnaie en celle dans laquelle est exprimé le montant du virement.
3. Le montant des virements est illimité, sauf décision prise par les administrations postales concernées.
4. L'administration postale d'émission a toute liberté

pour définir les documents et les modalités d'émission des virements.

Article 12

Taxes

1. L'administration postale d'émission détermine librement la taxe ŕ percevoir au moment de l'émission. A cette taxe principale, elle ajoute éventuellement les taxes afférentes ŕ des services spéciaux rendus ŕ l'expéditeur.
2. Les virements, effectués par l'intermédiaire d'un pays partie au présent Arrangement, entre un pays contractant et un pays non contractant peuvent ętre soumis, par l'administration intermédiaire, ŕ une taxe supplémentaire. Le montant de cette taxe est convenu entre les administrations concernées et prélevé sur le montant du virement. Cette taxe peut toutefois ętre perçue sur l'expéditeur et attribuée ŕ l'administration du pays intermédiaire si les administrations postales intéressés se sont mises d'accord ŕ cet effet.
3. Sont exonérés de toutes taxes les documents, les titres et les ordres de paiement relatifs aux virements postaux effectués par la voie postale entre les administrations postales, dans les conditions prévues aux articles RL 110 et 111.

Article 13

Obligations de l'administration postale d'émission

1. L'administration postale d'émission doit répondre aux normes de service stipulées dans le Rčglement afin de fournir des services satisfaisants ŕ la clientčle.

Article 14

Transmission des ordres

1. Les virements doivent ętre effectués au moyen des réseaux électroniques établis par le Bureau international de l'UPU ou d'autres organismes, selon les spécifications techniques adoptées par les administrations intéressées.
2. La sécurité et la qualité des échanges doivent ętre garanties par les spécifications techniques relatives aux réseaux utilisés ou par un accord bilatéral entre les administrations postales émettrices et payeuses.
3. Les administrations postales peuvent convenir d'effectuer des virements au moyen de formules sur papier, prévues par le Rčglement, et expédiées en régime prioritaire.
4. Les administrations postales peuvent convenir d'utiliser d'autres moyens d'échange.

Article 15

Traitement dans le pays de destination

1. Les virements arrivants doivent ętre traités selon la réglementation en vigueur dans le pays de destination.
2. En rčgle générale, les droits exigibles dans le pays de destination doivent ętre payés par le bénéficiaire; toutefois, cette taxe peut ętre perçue auprčs de l'expéditeur et attribuée ŕ l'administration postale du pays de destination, conformément ŕ un accord bilatéral.

Article 16

Rémunération de l'administration postale payeuse

1. Pour chaque virement, l'administration postale payeuse peut demander le versement d'une taxe d'arrivée. Cette taxe peut ętre soit débitée du compte du bénéficiaire, soit prise en charge par l'administration postale émettrice par débit de son compte courant postal de liaison.
2. Les virements effectués en franchise de taxe ne donnent lieu ŕ aucune rémunération.
3. Lorsqu'il y a entente entre les administrations postales intéressés, les virements de fonds de secours exemptés de taxes par l'administration postale émettrice peuvent ętre exonérés de rémunération.

Article 17

Obligations de l'administration postale payeuse

1. L'administration postale payeuse doit répondre aux normes de service stipulées dans le Rčglement afin de fournir des services satisfaisants ŕ la clientčle.

CHAPITRE IV

COMPTES DE LIAISON, COMPTES MENSUELS, RÉCLAMATIONS, RESPONSABILITÉ

Article 18

Relations financičres entre les administrations postales participantes

1. Les administrations postales conviennent entre elles des moyens techniques ŕ utiliser pour régler leurs créances.
2. Comptes de liaison
   2.1 **En rčgle générale, lorsque** les administrations postales disposent d'une institution de chčques postaux, chacune d'elles se fait ouvrir, ŕ son nom auprčs de l'administration correspondante, un compte de liaison au moyen duquel sont liquidées les dettes et les créances réciproques résultant des échanges effectués au titre du service des virements et des mandats de poste et de toutes les autres opérations que les administrations postales conviendraient de régler par ce moyen.
   2.2 Lorsque l'administration postale **du pays** de destination ne dispose pas d'un systčme de chčques postaux, le compte de liaison peut ętre ouvert auprčs d'une autre administration.
   2.3 Les administrations postales peuvent convenir de régler leurs échanges financiers par l'intermédiaire d'administrations désignées par un accord multilatéral.
   2.4 En cas de découvert sur un compte de liaison,

les sommes dues sont productrices d'intéręts, dont le taux est fixé dans le Rčglement.

2.5 Un compte de liaison présentant un solde créditeur doit pouvoir ętre producteur d'intéręts.

3. Comptes mensuels

3.1 En l'absence de compte de liaison, chaque administration postale payeuse établit, pour chaque administration postale d'émission, un compte mensuel des sommes payées pour les mandats de poste. Les comptes mensuels sont incorporés, périodiquement, dans un compte général qui donne lieu ŕ la détermination d'un solde.

3.2 Le rčglement des comptes peut aussi avoir lieu sur la base des comptes mensuels, sans compensation.

4. Il ne peut ętre porté atteinte par aucune mesure unilatérale telle que moratoire, interdiction de transfert, etc., aux dispositions du présent article ni ŕ celles du Rčglement qui en découlent.

Article 19

Réclamations

1. Les réclamations sont admises dans le délai de six mois ŕ compter du lendemain du jour du dépôt d'un mandat de poste ou de l'exécution d'un virement.
2. Les administrations postales ont le droit de percevoir sur leurs clients une taxe de réclamation pour les mandats de poste ou les virements.

Article 20

Responsabilité

1. Principe et étendue de la responsabilité

1.1 L'administration postale est responsable des sommes versées au guichet ou portées au débit du compte du tireur jusqu'au moment oů le mandat a été réguličrement payé ou le compte du bénéficiaire a été crédité.

1.2 L'administration postale est responsable des indications erronées qu'elle a fournies et qui ont entraîné soit un non-paiement, soit des erreurs dans l'exécution du transfert de fonds. La responsabilité s'étend aux erreurs de conversion et aux erreurs de transmission.

1.3 L'administration postale est dégagée de toute responsabilité:

1.3.1 en cas de retard qui peut se produire dans la transmission, l'expédition ou le paiement des titres et des ordres;

1.3.2 lorsque, par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure, elle ne peut rendre compte de l'exécution d'un transfert de fonds, ŕ moins que la preuve de sa responsabilité n'ait été autrement administrée;

1.3.3 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai prévu ŕ l'article 19;

1.3.4 lorsque le délai de prescription des mandats dans le pays d'émission s'est écoulé.

1.4 En cas de remboursement, quelle qu'en soit la cause, la somme remboursée ŕ l'expéditeur ne peut dépasser celle qu'il a versée ou qui a été débitée de son compte.

1.5 Les administrations postales peuvent convenir entre elles d'appliquer des conditions plus étendues de responsabilité adaptées aux besoins de leurs services intérieurs.

1.6 Les conditions de l'application du principe de la responsabilité, et notamment les questions de la détermination de la responsabilité, le paiement des sommes dues, les recours, le délai de paiement et les dispositions relatives au remboursement ŕ l'administration intervenante, sont celles prescrites dans le Rčglement.

CHAPITRE V

RÉSEAUX ÉLECTRONIQUES

Article 21

Rčgles générales

1. Pour la transmission des ordres de paiement par voie électronique, les administrations postales utilisent le réseau de l'UPU ou tout autre réseau permettant d'effectuer des virements de maničre rapide, fiable et sűre.
2. Les services financiers électroniques de l'UPU sont réglementés entre les administrations postales sur la base d'accords bilatéraux. Les rčgles générales de fonctionnement des services financiers électroniques de l'UPU sont soumises aux dispositions appropriées des Actes de l'Union.

CHAPITRE VI

DISPOSITIONS DIVERSES

Article 22

Demande d'ouverture d'un compte courant postal ŕ l'étranger

1. Lors de l'ouverture ŕ l'étranger d'un compte courant postal ou d'un autre type de compte, ou lorsqu'une demande est faite pour obtenir un produit financier ŕ l'étranger, les organismes postaux des pays parties au présent Arrangement conviennent de fournir une assistance sur l'utilisation des produits considérés.

2. Les parties peuvent s'entendre bilatéralement sur l'assistance qu'elles peuvent se pręter mutuellement sur la procédure détaillée ŕ suivre et conviennent des frais relatifs ŕ la fourniture d'une telle assistance.

CHAPITRE VII

DISPOSITIONS FINALES

Article **23**

Dispositions finales

1. La Convention est applicable, le cas échéant, par analogie, en tout ce qui n'est pas expressément réglé par le présent Arrangement.
2. L'article 4 de la Constitution n'est pas applicable au présent Arrangement.
3. Conditions d'approbation des propositions concernant le présent Arrangement **et son Rčglement.**
   - 3.1 Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrčs et relatives au présent Arrangement doivent ętre approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votants **ayant le droit de vote et** qui sont parties ŕ l'Arrangement. La moitié au moins de ces Pays-membres représentés au Congrčs **et ayant le droit de vote** doivent ętre présents au moment du vote.
   - 3.2 Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Rčglement de cet Arrangement doivent ętre approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale qui sont parties ŕ l'Arrangement **et ayant le droit de vote.**
   - 3.3 Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrčs et relatives au présent Arrangement doivent réunir:
     - 3.3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres parties ŕ l'Arrangement **et ayant le droit de vote** ayant **participé au suffrage,** s'il s'agit de l'addition de nouvelles dispositions;
     - 3.3.2 la majorité des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres parties ŕ l'Arrangement **et ayant le droit de vote** ayant **participé au suffrage,** s'il s'agit de modifications aux dispositions du présent Arrangement;
     - 3.3.3 la majorité des suffrages s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement.
   - 3.4 Nonobstant les dispositions prévues sous 3.3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec l'addition proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette addition, dans les quatre-vingt-dix jours ŕ compter de la date de notification de celle-ci.
4. Le présent Arrangement sera mis ŕ exécution le **1er janvier 2006** et demeurera en vigueur jusqu'ŕ la mise ŕ exécution des Actes du prochain Congrčs.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé le présent Arrangement en un exemplaire qui est déposé auprčs du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise ŕ chaque Partie par le **Bureau international de l'Union postale universelle.**

Fait ŕ **Bucarest,** le **5 octobre 2004**.

1) Dodatkový protokol z Tokia 1969, pozri dokumenty z kongresu v Tokiu, zväzok III, s. 9-12. Druhý dodatkový protokol (Lausanne 1974), pozri dokumenty z kongresu v Lausanne, zväzok III, s. 23 - 25. Tretí dodatkový protokol (Hamburg 1984), pozri dokumenty z kongresu v Hamburgu, zväzok III, s. 25 - 28. Štvrtý dodatkový protokol (Washington 1989), pozri dokumenty z kongresu vo Washingtone, zväzok III/I, s. 27-32. Piaty dodatkový protokol (Soul 1994), pozri dokumenty z kongresu v Soule, zväzok III, s. 25-29. Šiesty dodatkový protokol (Peking 1999), pozri strany 9 až 12 Rozhodnutí 22. kongresu v Pekingu 1999. Siedmy dodatkový protokol (Bukurešť 2004), pozri strany 27 až 31 tohto dokumentu.

2) Pozmenené kongresom v Bukurešti 2004.

3) Uvedené kongresom v Bukurešti 2004.

4) Pozmenené kongresom vo Washingtone 1989.

5) Pozmenené kongresom v Tokiu 1969 a v Soule 1994.

6) Pozmenené kongresom v Tokiu 1969 a vo Washingtone 1989.

7) Pozmenené kongresom vo Washingtone 1989.

8) Pozmenené kongresom v Tokiu 1969, v Hamburgu 1984 a v Soule 1994.

9) Zrušené kongresom v Hamburgu 1984.

10) Pozmenené kongresom v Soule 1994.

11) Pozmenené kongresom v Tokiu 1969 a v Soule 1994.

12) Zrušené kongresom v Hamburgu 1984.

13) Pozmenené kongresom v Hamburgu 1984 a v Soule 1994.

14) Pozmenené kongresom v Tokiu 1969, v Lausanne 1974 a vo Washingtone 1989.

15) Pozmenené kongresom v Bukurešti 2004.

16) Pozmenené kongresom v Pekingu 1999.

17) Pozmenené kongresom vo Washingtone 1989, v Soule 1994 a v Pekingu 1999.

18) Pozmenené kongresom vo Washingtone 1989.

19) Pozmenené kongresom vo Washingtone 1989 a v Soule 1994.

20) Pozmenené kongresom v Pekingu 1999.

21) Pozmenené kongresom v Tokiu 1969 a vo Washingtone 1989.

22) Pozmenené kongresom v Pekingu 1999.

23) Pozmenené kongresom v Bukurešti 2004.

24) Pozmenené kongresom v Hamburgu 1984.

25) Pozmenené kongresom v Bukurešti 2004.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.